AFORISME, CUGETĂRI, MAXIME, GÂNDURI LUMINOASE, SCLIPIRI ALESE ŞI SFATURI PENTRU TINE

Gregorian Bivolaru

CUPRINS

GÂNDURI LUMINOASE *PENTRU* O *VACANŢĂ SPIRITUALĂ* – COSTINEŞTI 1993...pag

1

GÂNDURI LUMINOASE ŞI AFORISME PENTRU MEDITAŢIILE YOGHINE DE VACANŢĂ – COSTINEŞTI 1994…pag 6

GÂNDURI LUMINOASE – HERCULANE 1997…pag 26

AFORISME – COSTINEŞTI 1998…pag 28

AFORISME – COSTINEŞTI 1999…pag 29

SFATURI PENTRU *O* MINUNATĂ *VACANŢĂ* SPIRITUALĂ – COSTINEŞTI 2002…pag 34

GÂNDURI LUMINOASE PENTRU YOGHINII ÎNCEPĂTORI ŞI AVANSAŢI – COSTINEŞTI 2003… pag 52

GÂNDURI LUMINOASE PENTRU YOGHINII ÎNCEPĂTORI ŞI AVANSAŢI – COSTINEŞTI 2004… pag 84

SCLIPIRI ALESE DIN „GURU-LOGIA" PRACTICĂ – COSTINEŞTI
2005…pag 98

SFATURI SPIRITUALE PENTRU YOGHINII ÎNCEPĂTORI ŞI AVANSAŢI – COSTINEŞTI 2006… pag 111

AFORISME ŞI CUGETĂRI REFERITOARE LA CONDIŢIILE CARE FAVORIZEAZĂ APARIŢIA ŞI AMPLIFICAREA STĂRII DE FRATERNITATE – HERCULANE 2006, COSTINEŞTI 2006... pag 128

AFORISME ŞI CUGETĂRI REFERITOARE LA STAREA DE FRATERNITATE SPIRITUALĂ – HERCULANE 2006, COSTINEŞTI 2006...pag 138

GÂNDURI ŞI AFORISME – HERCULANE 2007...pag 154

GÂNDURI LUMINOASE ŞI CUVINTE VII PENTRU YOGHINII ÎNCEPĂTORI ŞI AVANSAŢI – COSTINEŞTI 2007...pag 162

DARUL DIVIN, MISTERIOS *ŞI* NEBĂNUIT *AL SURÂSULUI* – COSTINEŞTI 2007...pag 178

AFORISME ŞI CUGETĂRI – COSTINEŞTI 2007...pag 182

SFATURI UTILE PENTRU ACEIA CARE ASPIRĂ SĂ FOLOSEASCĂ ÎNTR-UN MOD ÎNŢELEPT TIMPUL – COSTINEŞTI 2007...pag 186

AFORISME DESPRE *MEDITAŢIE* – COSTINEŞTI
2007...pag 188

AFORISME REFERITOARE LA INDUCŢIA STĂRII BENEFICE DE TRANSĂ – COSTINEŞTI 2007…pag 200

AFORISME ŞI CUGETĂRI – HERCULANE 2008…pag 208

CUGETĂRI ŞI *MAXIME* DESPRE *SPERANŢĂ* – HERCULANE
2008…pag 229

AFORISME ŞI CUGETĂRI DESPRE TAINELE PLĂCERII PERFECT CONTROLATE ŞI *NESFÂRŞITE* – COSTINEŞTI
2008…pag 238

AFORISME ŞI *CUGETĂRI* DESPRE *TENTAŢIE* – COSTINEŞTI
2009…pag 262

AFORISME ŞI CUGETĂRI DESPRE ÎNCERCAREA SPIRITUALĂ – COSTINEŞTI 2009… pag 264

AFORISME – COSTINEŞTI 2009…pag 270

— I - *DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-1993*

Articol I. Gânduri luminoase pentru o vacanţă

spirituală

1. Yoghinii consideră că în absenţa trăirii plenare a infinităţii, nimic nu este cu adevărat divin, extatic şi bun. De asemenea, fără resimţirea stării lăuntrice de infinitate, nimic nu ne revelează aproape în întregime adevărul.

2. Yoga realizată la cele mai înalte trepte face cu putinţă ca mediul exterior (MACROCOSMOSUL) să se reflecte în întregime şi să fie cuprins în mediul interior (MICROCOSMOSUL) fiinţei yoghinului.

3. Yoghinii definesc adevărul drept o deplină adecvare (datorită punerii la UNISON VIBRATIL), prin oglindire lăuntrică ce face cu putinţă perfecta rezonanta a conştiinţei cu lucrul, fiinţa ori cu un anumit aspect al realităţii pe care urmărim să-l cunoaştem.

4. Atât fiinţa umană cât şi realul de care aceasta este permanent îmbrăţişată sunt cufundaţi în infinitate.

5. A fi prieten sau a trăi plenar o stare de iubire faţă de cineva înseamnă, printre altele, a intui o infinitate de fuziuni şi contacte posibile care ne face să ne dilatăm (expansionăm) plini de fericire de finit către infinit.

6. A iubi intens şi a înţelege aceasta plin de bucurie înseamnă a ne deschide lăuntric faţă de o beatifică infinitate.

7. Dacă cu adevărat aspiri să fi iubit, atunci iubeşte cât mai intens şi pe cât posibil MAI MEREU; acţionând constant astfel vei descoperi extaziat ca DUMNEZEU ESTE IUBIRE.

8. Când cu adevărat iubirea este infinită, imposibilul devine CU UŞURINŢĂ POSIBIL.

9. Noi iubim mai mult acele aspecte şi calităţi foarte puternice care sunt remarcate la o anumită fiinţă umană de sex opus care, tocmai din această cauză ne complementează, iar o altă fiinţă umană de sex opus iubeşte mai mult la noi anumite aspecte şi calităţi foarte puternice care sunt remarcate de ea la noi tocmai fiindcă o complementează pe ea. Acest fenomen complex şi profund misterios de rezonanţă, complementare, polarizare, trezire şi desăvârşire androginală a unuia de către celălalt într-un cuplu unit şi iubitor este MARELE SECRET AL IUBIRII.

10. Datorită energiei binefăcătoare uriaşe de care dispune uşor de tot se realizează aspiraţiile şi dorinţele celui fericit.

11. „Cine nu a năzuit către dragoste şi nu a iubit niciodată, cine nu a căutat parfumul sublim al florilor şi nu a tremurat măcar odată la sunetele

paradisiace ale muzicii, acela nu este om ci e un măgar. „(proverb arab)

12. Acea fiinţă umană care se stăpâneşte neîncetat atunci când ţine strâns în braţe pe fiinţa umană pe care o adoră, plină de dăruire, va putea năzui spre ceva extatic şi infinit, resimţind totodată o fericire care, clipă de clipă, va deveni din ce în ce mai mare.

13. Dragostea nesfârşită este una dintre trăirile cele mai dulci şi înălţătoare.

14. Majoritatea fiinţelor umane se iubesc pe ele însele într-o ipostază opus complementară.

15. Orice fiinţă umană devine o rudă a Soarelui atunci când iubeşte şi, fremătând fericită graţie transfigurării pe care o trăieşte îşi revarsă plină de dăruire preaplinul atât asupra fiinţei pe care o iubeşte cât şi asupra celor din jurul său.

16. De o fiinţă umană rea aproape nimeni nu se apropie ca să o iubească.

17. Atunci când o fiinţă umană iubeşte un crocodil, ea capătă apucăturile lui; la fel stau lucrurile şi când o fiinţă umană iubeşte un înger. Modificările evidente pe care le constatăm că apar în cele două situaţii sunt posibile datorită REZONANŢEI declanşate de aspiraţia noastră.

18. Apostolul PAVEL despre DRAGOSTE: „Chiar dacă aş putea vorbi în multe limbi omeneşti şi în cele îngereşti şi n-aş avea deloc dragoste, aş fi ca o aramă sunătoare, sau ca un chimval (instrument muzical folosit în vechime, compus din două talere de aramă care erau lovite unul de altul; acesta mai era cunoscut şi sub numele de talgere) zăngănitor. Şi chiar dacă aş avea darul proorociei şi aş cunoaşte toate tainele şi toată ştiinţa, chiar dacă aş avea toată credinţa aşa încât să pot să mut şi munţii din loc şi dacă n-aş avea deloc dragoste, nu aş fi nimic.

Dragostea este îndelung răbdătoare; ea este plină de bunătate; dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie; nu este suspicioasă; nu se poartă necuviincios; nu caută folosul său (deoarece amplifică dăruirea şi abnegaţia (n.n.)); nu se mânie; nu se gândeşte la rău; nu se bucură de nelegiuire (şi astfel nu generează REZONANŢE cu tărâmurile infernale (n.n.)); ci se bucură cât mai des de adevăr, bine şi frumos; acoperă (îmbrăţişează şi, cuprinzând, transfigurează (n.n.)) totul, crede tot ceea ce este bun, divin şi elevat, nădăjduieşte (crede cu tărie că cele la care aspiră cu consecvenţă, până la urmă se vor împlini sau realiza) tot ceea ce este cu adevărat binefăcător, suferă totul cu smerenie.

Dragostea este ceva dumnezeiesc şi tocmai de aceea nu va pieri niciodată. Proorocirile se vor sfârşi, limbile vor înceta cunoaşterea va avea sfârşit, dragostea va rămâne nesfârşită. Căci, dacă

acum cunoaştem în parte şi proorocim în parte, atunci când, cu ajutorul dragostei vom ajunge la desăvârşire, acest „ÎN PARTE” se va sfârşi (pentru că vom deveni UNA cu TOTUL LUI DUMNEZEU (n.n.)).

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simţeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat (m-am detaşat (n.n.)) de tot ce era copilăresc (infantil (n.n.)). Acum (datorită ignoranţei (n.n.)) vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci (când vom fi uniţi cu DUMNEZEU (n.n.)) vom vedea faţă în faţă. Acum cunosc în parte; dar atunci voi cunoaşte pe deplin, aşa cum am fost şi eu totdeauna cunoscut pe deplin (de DUMNEZEU (n.n.)). Acum dar rămân aceste trei: credinţa, nădejdea şi dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea”. PAVEL – CORINTENI,13

19. O viaţă banală din care lipseşte un ţel spiritual este o viaţă fără bucurie divină.

20. Fiecare dintre fiinţele umane trăieşte şi aspiră către un anumit ţel; dar să nu uităm că de calitatea ţelului nostru va depinde totdeauna calitatea vieţii noastre.

21. Dacă ţelul nostru lăuntric va fi elevat, divin, vast, etern, generos şi dezinteresat, într-un mod asemănător cu aspiraţiile sau ţelul nostru şi viaţa noastră va deveni preţioasă atât pentru noi

înşine cât şi pentru ceilalţi.

22. Oricare ar fi idealul pe care noi ne propunem să-l atingem, noi nu-l vom putea realiza în mod perfect decât dacă vom realiza perfecţiunea în noi înşine.

23. Primul pas în această activitate care urmăreşte perfecţionarea de sine este să devenim plenar conştienţi de noi înşine, de diferite părţi sau straturi vibratile ale fiinţei noastre şi de modul în care ele acţionează în cadrul universului nostru lăuntric. Trebuie, de asemenea, să învăţăm să distingem aceste parţi una de alta, pentru a ne putea da seama cât mai clar de originea mişcărilor care se produc în noi, de impulsurile, de reacţiile cât şi de diferitele veleităţi care ne determină să acţionăm. Toate acestea implică o cercetare asiduă care necesită multă perseverenţă şi sinceritate, căci natura noastră umană şi mai ales cea mentală au o tendinţă spontană de a oferi o explicaţie favorabilă la tot ceea ce noi gândim, simţim, spunem sau facem.

Numai observând aceste mişcări şi turbioane mentale lăuntrice cu multă grijă şi detaşare, făcându-le apoi să treacă prin faţa „tribunalului” idealului nostru cel mai înalt şi fiind totodată animaţi de o voinţă sinceră de a ne supune judecăţii sale, vom putea spera să revelăm în noi un discernământ care nu se înşeală niciodată. Dacă cu adevărat noi vrem să progresăm şi să dobândim capacitatea de a cunoaşte adevărul

ultim al fiinţei noastre sau, cu alte cuvinte, pentru ce am fost noi cu adevărat creaţi, ce putem noi numi menirea sau misiunea noastră pe acest pământ, trebuie, în mod sistematic şi constant, să respingem de la noi sau să abolim în noi ceea ce este în contradicţie cu adevărul existenţei noastre sau, cum s-ar spune, tot ceea ce i se opune. Acţionând cu perseverenţă astfel, puţin câte puţin, toate părţile componente, toate elementele fiinţei noastre pot fi organizate într-un tot perfect armonios şi omogen în jurul centrului nostru spiritual suprem Sinele Nemuritor (ATMAN).

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-1994

Articol II. Gânduri luminoase şi aforisme pentru meditaţiile YOGHINE de vacanţă

I. Fiinţa umană, marele mister al creaţiei

1. Omul este creat de gândurile sale şi de modul său predominant de gândire. Ceea ce el a gândit ferm şi preponderent în timpul unei vieţi, aceea el este acum şi devine în existenţa următoare.

2. Suntem, în fiecare moment, rezultatul a ceea ce predominant am gândit până în acel moment.

3. Ceea ce gândim cel mai adesea în sufletul nostru, aceea noi şi suntem şi devenim mai devreme sau mai târziu.

4. Omul îşi ţese singur destinul, prin tot ceea ce el gândeşte mai mereu.

5. Fiecare efect are o anumită cauză, întocmai precum arborele, care la origine provine dintr-o anumită sămânţă.

6. Suntem tentaţi să experimentăm întotdeauna ceea ce adeseori gândim în profunzimile fiinţei noastre.

7. Caracterul nostru nu este altceva decât rezultatul gândurilor şi dorinţelor noastre pe care le întreţinem mai mereu.

8. KARMA (legea universală a cauzei şi efectului, a acţiunii şi reacţiunii) este cea care, în funcţie de ACŢIUNILE NOASTRE, ne va judeca, astăzi, mâine sau poimâine.

9. Fiecare acţiune pe care o realizăm îşi are propria sa energie şi viaţă ascunsă. Ea trezeşte totdeauna prin rezonanţă anumite forţe subtile corespondente ca nivel de vibraţie şi care se află atât în noi (MICROCOSMOS) cât şi în mediul înconjurător (MACROCOSMOS).

10. Principiile noastre ne determină modul în care acţionăm. Acţiunile se nasc prin interacţiunea dinamică dintre gândire, voinţă şi emoţii.

11. Fiecare acţiune pe care o realizăm provoacă (datorită proceselor de REZONANŢĂ declanşate) efecte precise, atât în noi înşine, cât şi în ceilalţi care sunt ATUNCI în consonanţă cu noi.

12. În fiecare bob de grâu ca şi în fiecare portocală (în fiecare aliment) este înscris numele celui care le va consuma.

13. Viaţa este unică. Legea fundamentală care guvernează viaţa este şi ea unică. Aceasta este legea cauzei şi a efectului (KARMA).

14. PRARABDHA KARMA (acea parte a KARMA-ei care a început să-şi manifeste efectele dar care încă nu s-a epuizat) este de fapt suma eforturilor personale (PURUSHARTHA) din existenţa noastră precedentă. Ea nu este altceva decât consecinţa acestor acţiuni (PURUSHARTHA).

15. În esenţă, PURUSHARTHA (totalitatea acţiunilor şi aspiraţiilor noastre profunde din existenţa noastră precedentă) se datorează graţiei divine. În esenţă, totul este graţie.

16. Sacrificiile sunt de două feluri: KAMYA (făcute pentru a obţine un anumit lucru – de la KAMA = dorinţă în limba sanscrită) şi NISHKAMYA (făcute doar din abnegaţie). Primul tip de sacrificii ne face să accedem într-o lume (condiţie) superioară. Sufletele individuale (JIVA-şii) recad pe pământ (se reîncarnează) atunci când fructele KARMA-ei lor pozitive (datorate sacrificiilor de tip KAMYA) s-au epuizat ca urmare a plăcerilor şi stărilor de fericire trăite în acele lumi superioare. Al doilea tip de sacrificiu, atunci când este realizat cu devoţiune (dăruire către DUMNEZEU) şi detaşare, conduce repede fiinţa umană pe calea care duce la Dumnezeu, în sfera sublimă divină a manifestării (BRAHMA-LOKA); ea atinge atunci starea de uniune beatifică cu BRAHMA (Dumnezeu în ipostaza de Creator al întregului Univers). Acest lucru se numeşte în YOGA KARMA MUKTI (eliberarea prin intermediul acţiunilor detaşate).

17. Natura noastră proprie profundă (SVABHAVA) este de fapt temperamentul nostru individual, care ne determină de multe ori în mod ascuns aptitudinile şi tendinţele noastre principale.

18. Natura noastră proprie (SVABHAVA) este rezultatul tuturor acţiunilor (KARMA) săvârşite în trecut de fiinţa umană.

19. Natura noastră proprie (SVABHAVA) este

matricea primordială a constituţiei mentale şi spirituale a omului.

20. Destinul nu este altceva decât rodul acţiunilor (KARMA) noastre din trecut. Liberul arbitru este dat într-o oarecare măsură de KARMA prezentă.

21. Destinul actual este rezultanta exercitării în trecut a liberului nostru arbitru.

22. Dacă NOI NU VREM, nimeni nu ne poate salva. Totdeauna noi suntem proprii noştri mântuitori sau chinuitori.

23. Natura proprie (SVABHAVA) poate fi modificată prin educaţie, autodisciplină, iubire, austeritate (TAPAS), rugăciune, practica YOGA, meditaţie şi prin graţia lui Dumnezeu.

24. Să uităm acum trecutul; să ne preocupăm cu toate forţele de care dispunem de prezent, pentru că de fapt în prezent ne construim viitorul.

II. Despre cea mai esenţială dintre înţelepciuni

1. Mintea nu este decât un văl. Cel mai adesea ea îl ascunde pe Dumnezeu în om.

2. Mintea impură sau perversă este însuşi

Satana sau MARA (echivalentul lui Satana în contextul indian). Ea este de fapt cea care, nebănuită, ne tentează şi ne amăgeşte.

3. O minte impură, rea sau perversă este o constantă invitaţie către cele mai rele acţiuni datorită REZONANŢELOR infernale pe care constant le manifestă şi le acceptă.

4. Când mintea nu ne este controlată de conştiinţa noastră superioară (supramentalul), ea ne este cel mai mare duşman. Mintea stăpânită perfect de noi înşine ne este cel mai bun prieten.

5. Mentalul nostru inferior este pentru noi cel mai mare dintre tâlhari cu care trebuie să ne luptăm.

6. Acela care nu-şi poate controla deloc fluctuaţiile mentalului este sau va fi fără îndoială (mai devreme sau mai târziu), nefericit.

7. Mintea trebuie condusă cu blândeţe şi fermitate pe acele făgaşe prin care ea va putea crea pacea interioară şi armonia exterioară.

8. Nu trebuie să ascultăm niciodată de tot ceea ce mintea, în contradicţie cu bunul simţ, ne dictează tiranic; nu trebuie niciodată să dăm curs liber pornirilor inferioare şi viciilor.

9. Să ne examinăm mai mereu gândurile. Vom vedea ca uneori printre ele, foarte puţine sunt creatoare. Vom constata de asemenea că foarte multe din ceea ce noi numeam idei nu sunt decât nişte simple amintiri.

10. Dacă ne vom anihila toate fluctuaţiile mentale, vom putea bea cu nesaţ inestimabilul nectar esenţial divin. Atunci, seminţele renaşterilor obligatorii şi succesive (tendinţele sau reziduurile inconştiente) nu vor mai da roade.

11. Mintea umană obişnuită este prin natura ei neliniştită. Dacă ea nu este constant direcţionată către un ideal elevat, va rămâne cel mai adesea printre gândurile de natură materială, non-divină.

12. În realitate, mentalul trebuie să fie sublimat, şi nu suprimat, până în momentul în care el se îndreaptă conştient şi plin de dragoste către Dumnezeu.

13. Trebuie să învăţăm să meditǎm în linişte, singuri, observându-ne cu atenţie şi detaşare gândurile; vom remarca atunci ce fel de idei ne traversează adeseori mintea, ne vom da astfel seama de tipul de impregnări sau conţinuturi mentale inconştiente (VASANA-e) care apar atunci la suprafaţa conştiinţei, vom remarca astfel ce tendinţe profunde ne caracterizează şi vom înţelege în ce direcţii se îndreaptă ATUNCI, în

mod natural mentalul nostru.

14. Aproape întotdeauna, noi gândim, contemplăm şi ne rugăm numai prin intermediul mentalului.

15. Autoanaliza profundă şi lucidă, introspecţia, rugăciunea, tehnicile YOGA şi meditaţia reprezintă pentru minte ceea ce este mătura pentru o casă.

16. Întocmai ca şi fructul care se coace încetul cu încetul, în mod asemănător mintea noastră este coaptă şi purificată gradat prin meditaţie perseverentă şi prin amplificarea discernământului.

III. Să învăţăm cum să cunoaştem adevărata realitate a lumii manifestate

1. Această învăţătură esenţială a înţelepciunii este o ştiinţă perfectă care nu poate fi obţinută în şcoli sau în universităţi. Ea ne este de cele mai multe ori accesibilă numai în preajma unor sfinţi, a marilor yoghini sau a înţelepţilor (care fac din învăţătura scrisă care este codificată în tratate sau scripturi o cunoaştere vie, autentică şi directă).

2. Pentru ca să-i înţelegem şi să ne ridicăm la nivelul lor trebuie să ne apropiem de aceşti înţelepţi cu seriozitate şi cu umilinţă. Să studiem

şi să aplicăm apoi învăţăturile lor cu devoţiune şi intensă aspiraţie.

3. În această lume materială (fizică), totul este limitat, fără valoare (pe lângă Spiritul Suprem, ATMAN) şi supus neîncetatei distrugeri şi deveniri.

4. Toate fiinţele umane care trăiesc în timp şi spaţiu (care nu au ajuns încă să fie conştiente de natura lor esenţial-divină, eternă şi imuabilă) sunt limitate. Tot ceea ce există numai în timp şi spaţiu este condamnat să moară mai devreme sau mai târziu.

5. Corpul nostru este asemănător unei bule de aer care se află într-un ocean. Tinereţea noastră se duce atât de repede, bogăţia este efemeră. De ce să nu adorăm atunci, în schimb, plini de fervoare şi dăruire, pe Supremul Stăpân (Dumnezeu), ale cărui bogăţii spirituale sunt eterne şi inepuizabile?

6. Orice fiinţă limitată este, în comparaţie cu ETERNITATEA, trecătoare, ea este doar un fenomen, o apariţie efemeră, o umbră.

7. Trebuie să învăţăm să realizăm non-valoarea luxului şi bucuria de a nu avea decât lucrurile strict necesare.

8. Posesivitatea atrage după ea teama. Anxietatea noastră va fi cu atât mai mare cu cât sfera posesiunilor noastre egoiste va fi mai întinsă.

9. Nu vom obţine niciodată liniştea sufletească profundă şi împlinirea lăuntrică nepieritoare mărindu-ne cantitatea de bunuri materiale pe care o posedăm, ci detaşându-ne complet de ele.

10. Orice bucurie de care ne ataşăm în mod egoist în această lume este, mai devreme sau mai târziu, tulburată de teamă.

11. Să nu alergăm niciodată după bunurile efemere ale acestei lumi. Ele nu ne pot oferi nici o fericire reală; ele nu vor face decât să ne slăbească vitalitatea, irosindu-ne până la urmă viaţa în zadar şi totodată ne vor slăbi voinţa.

12. Pentru fiinţa umană înzestrată cu discernământ, orice lucru sau fiinţă din această lume, de care ne ataşăm, este încărcat cu durere şi suferinţă.

13. VAIRAGYA (detaşarea spirituală) este rezultatul firesc al discernământului (VIVEKA).

14. Atunci când dobândim o fermă şi profundă convingere că plăcerile datorate obiectelor lumii materiale sunt trecătoare şi

inconsistente, ne este foarte uşor să ne detaşăm complet de ele.

15. Discernământul spiritual este un al şaselea simţ, de care trebuie să ne folosim întocmai ca şi de cele 5 simţuri comune.

16. Cele 5 simţuri sunt întocmai ca nişte hoţi (ele ne „fură” percepţia intuitivă a realităţii obiective, amăgindu-ne în schimb cu mirajul efemer al lumii materiale). Întemniţând (controlând total) aceşti hoţi, vom ajunge la perla nemuritoare cea mai de preţ, Sinele Etern ATMAN.

17. Această lume în care trăim nu este altceva decât teatrul magic al lui Dumnezeu.

18. Să facem cât mai des acţiuni bune, detaşându-ne complet de roadele lor, să-i ajutăm cu dragoste şi abnegaţie pe cei care sunt pregătiţi şi care au cu adevărat nevoie, să evităm meschinăria, să trăim cu înţelepciune în această lume evitându-i, datorită discernământului, capcanele şi amăgirile.

19. Această lume este amăgitoare (pentru conştiinţa neiluminată de Suprema Lumină Conştientă (ATMAN)). Atenţie! Mare atenţie!

IV. Practica sistematică şi perseverentă a

meditaţiei ne poate transforma şi dilata conştiinţa

1. Meditaţia constantă este metoda infailibilă prin care ne putem transforma şi îndumnezei conştiinţa.

2. Meditaţia ar trebui să facă parte dintre obişnuinţele noastre zilnice.

3. Meditând, conştiinţa noastră va fi expansionată şi rafinată datorită seninătăţii, armoniei interioare şi dilatării în imensitate. Toate acestea vor apare şi datorită sentimentului inefabil de unitate esenţială cu toate formele de viaţă.

4. Să medităm cât mai des asupra Sinelui nostru Esenţă (ATMAN). Vom putea astfel deveni conştienţi de viaţa spirituală, divină.

5. Dacă vom medita cu regularitate, somnul nostru va fi profund şi regenerant şi atunci nu vom avea niciodată vise urâte sau coşmaruri. Ne vom trezi dimineaţa cu o stare de linişte şi contaminantă bucurie interioară şi vom avea o expresie încântătoare şi luminoasă pe chip, iar ochii ne vor fi vii şi strălucitori.

6. Meditaţia profundă ne va oferi cu siguranţă în cele din urmă iluminarea spirituală şi ea ne va oferi totodată un puternic sentiment de siguranţă

şi încredere în sine, pe care niciodată vreo altă conjunctura existenţială sau nu contează ce acumulare materială nu ni l-ar putea da.

7. Meditaţia perseverentă ne va face capabili să-i putem ajuta din plin şi cu adevărat pe ceilalţi şi acţionând astfel noi vom putea dobândi o viaţa armonioasă şi echilibrată.

8. Concentrarea intensă şi sistematică asupra unei MANTRA-e, Puteri Cosmice, YANTRA-e, etc. ne va conduce în final automat la meditaţie.

9. Puterea uriaşă de concentrare este marele secret al stăpânirii tuturor sferelor sau nivelurilor ierarhice ale vieţii.

10. Atunci când ascultăm foarte atenţi un anumit sunet, nu ne dăm seama că ochii văd. Atunci când ne gândim foarte profund la un anumit lucru sau la o anumită fiinţă, nu mai suntem deloc conştienţi de sunete, lucruri vizibile, atingeri, gusturi şi mirosuri. Este evident că noi ne putem oricând retrage mentalul din lumea senzorială a obiectelor printr-o meditaţie intens focalizată asupra lui Dumnezeu.

11. Când mintea noastră este perfect concentrată şi imobilă, ea este ATUNCI întocmai ca flacăra unei lumânări ce arde liniştită într-un loc ferit de vânturi.

12. Trebuie să dobândim cât mai repede puterea de a ne retrage oricând, la voinţă, mentalul de la senzaţiile şi obiectele exterioare.

13. Unul dintre aspectele esenţiale pentru atingerea succesului în meditaţie este instalarea în minte a unei stări predominante de calm şi relaxare.

14. Până când nu vom ajunge să ne dominăm perfect pasiunile şi impulsurile inferioare, până când nu vom ajunge să practicăm în fiecare zi compasiunea, iertarea şi umilinţa, nu vom putea spune că reuşim să meditǎm cu adevărat.

15. O minte veşnic agitată, plină de dorinţe materiale inferioare este mai mereu predispusă către mânie, aversiune şi vanitate. Ea nu este făcută (pregătită) pentru meditaţie.

16. Meditaţia adevărată este fluxul neîntrerupt al gândirii noastre către un ideal imuabil şi etern: Dumnezeu sau scânteia divină din noi înşine (ATMAN).

17. Meditaţia este procedeul principal prin care putem atinge starea glorioasă de revelare a Spiritului Divin ATMAN în noi înşine.

18. Meditaţia profundă este cheia deplinei realizări de sine.

19. Meditaţia este calea divină a păcii beatifice şi a fericirii nemuritoare.

20. Meditaţia ne va oferi mai devreme sau mai târziu nişte roade care sunt indestructibile: nemurirea spirituală, bucuria eternă şi pacea fără de sfârşit.

V. Cum putem deveni conştienţi de suprema Prezenţă Divină, atât în noi înşine cât şi în întreaga manifestare

1. ATMAN (Sinele nostru nemuritor) este fundalul sau substratul tuturor manifestărilor conştiinţei.

2. Corpul nostru fizic, mintea şi simţurile sunt într-o neîncetată schimbare, fluctuaţie sau transformare, singur ATMAN nu este niciodată supus devenirii.

3. ATMAN este totul în MARELE TOT.

4. Nu există nimic altceva ADEVĂRAT în această lume efemeră şi iluzorie în afară de Sinele – Esenţă ATMAN.

5. Întregul ocean nu are decât un singur gust unic: acela al sării. În mod asemănător, întreaga lume (întreaga creaţie) nu are decât un singur

parfum sublim: acela al lui ATMAN.

6. Toate notele muzicale, fie că sunt cântate pe o tobă sau pe un instrument cu coarde, nu sunt decât vibraţii diferit timbrate ale aceloraşi sunete. La fel, tot ceea ce este văzut sau simţit în timpul somnului sau în starea de veghe nu este decât conştiinţa, iar conştiinţa este în esenţa sa ATMAN.

7. Ochiul, de exemplu, este doar un instrument pe care îl avem. Dacă cumva l-am pierde, aceasta n-ar însemna că ne-am pierdut Sinele Etern (ATMAN).

8. La fel, atât corpul fizic cât şi mintea noastră nu sunt decât nişte instrumente. Există însă în fiinţa noastră cea mai profundă ceva tainic care foloseşte toate aceste instrumente şi, chiar şi după ce aceste instrumente vor fi pierdute, acel ceva tainic şi inefabil va continua să existe neschimbat. Acesta este ATMAN sau Sinele nostru nemuritor.

9. Învelişurile subtile (KOSHA-ele) corpului sunt de fapt create şi compuse din cele 3 calităţi sau tendinţe fundamentale (GUNA-ele) însă ATMAN, martorul lor obiectiv, fiind pură conştiinţă, este diferit şi separat de ele.

10. Corpul fizic moare, însă ATMAN rămâne veşnic în eternitate.

11. ATMAN, Sinele Suprem, este nemuritor. El este însăşi Viaţa vieţii, sau viaţa eternă.

12. ATMAN, conştiinţa Sinelui Suprem, este chiar Absolutul (Dumnezeu) prezent ca o scânteie din DIVIN în fiinţa noastră.

13. Cunoaşterea esenţială (cunoaşterea de sine, JNANA) este întru totul similară acestui Absolut.

14. ATMAN însuşi este identic cu pura cunoaştere divină (JNANA).

15. Totul este efemer. Totul trece. Totul se sfârşeşte. Totul se schimbă. Cu toate acestea, în spatele tuturor schimbărilor rămâne, ascuns şi imuabil, Eternul Nemuritor ATMAN.

16. ATMAN este fără de teamă. ATMAN este fără de schimbare. ATMAN este nemuritor. ATMAN este dincolo de atingere, miros, gust, forme sau sunete. ATMAN este fără început şi fără sfârşit.

17. ATMAN este mereu liber, unic, fără legături, neschimbător, indestructibil.

18. ATMAN, Sinele nostru Suprem, nu se află nicăieri în exterior. El este Eul nostru nemuritor cel mai intim.

19. ATMAN nu este niciun concept mental, nicio idee sau o speculaţie filosofică, el este experienţa directă a Misterului divin, care ne ilumineză sufletul.

20. Manifestările esenţiale ale lui ATMAN sunt fiinţa pură, conştiinţa pură şi fericirea pură, SAT-CIT-ANANDA.

21. Fericirea supremă, divină, beatifică (ANANDA) este esenţa ultimă a oricăror fericiri, bucurii sau plăceri pe care le putem avea.

22. Pura conştiinţă (CIT) este esenţa ultimă a oricărui act de cunoaştere pe care îl putem realiza.

23. Fiinţa pură (SAT) rămâne mereu aceeaşi, traversând neschimbată trecutul, prezentul şi viitorul.

24. ATMAN este dincolo de cele 3 corpuri (1.corpul fizic grosier; 2.corpul subtil; 3.corpul cauzal).

25. ATMAN este dincolo de cele 5 învelişuri sau văluri (KOSHA- ele: învelişul fizic, ANNAMAYA KOSHA, învelişul eteric sau bioenergetic, PRANAMAYA KOSHA, învelişul astral, MANOMAYA KOSHA, învelişul mental,

VIJNANAMAYA KOSHA şi învelişul cauzal ultim, ANANDAMA YA KOSHA).

26. ATMAN este martorul detaşat şi imuabil al trecutului, prezentului şi viitorului.

27. ATMAN este întruchiparea esenţială a păcii, detaşării, perfecţiunii, adevărului, frumuseţii, infinitului şi eternităţii.

VI. Despre transcenderea iluziei şi contemplarea directă a Luminii luminilor (Dumnezeu)

1. Diversitatea aparentă şi mereu schimbătoare a lumii nu este decât o iluzie.

2. Percepţia dualităţii este datorată unei erori sau cu alte cuvinte este rezultanta impurităţii conştiinţei noastre.

3. Suprema lumină divină conştientă (PRAKASHA) este identică în esenţă cu înţelepciunea eternă (JNANA).

4. Experienţa iluziei, care ne ţine înlănţuiţi de lumea fizică, este fructul imaginaţiei noastre.

5. Această iluzie înlănţuitoare dispare atunci când imaginaţia noastră este în întregime controlată şi transcensă.

6. Orice obiect fizic pe care îl considerăm ca fiind real numai din cauza ignoranţei noastre, care îl şi produce de fapt (el nefiind decât un rod al imaginaţiei noastre), va dispare ca atare atunci când vom focaliza asupra lui adevărata cunoaştere, JNANA (abia atunci noi îl vom percepe aşa cum el este în realitate sau cu alte cuvinte integrat la modul obiectiv, în întreaga realitate şi nedeformat deloc de proiecţiile noastre imaginative).

7. Ignoranţa este o teribilă orbire a sufletului.

8. Ignoranţa este cel mai mare duşman al omenirii. Ea este rădăcina tuturor viciilor şi perversiunilor. Suferinţa, boala, răutatea, eroarea (păcatul), mizeria, toate acestea îşi au originea în ignoranţă.

9. Perfecţiunea spirituală este atinsă atunci când cauza imperfecţiunii, adică ignoranţa, este definitiv suprimată.

10. Concepţia materialistă „Eu sunt corpul fizic” este numită de înţelepţi egoism şi constituie una dintre verigile importante ale lanţului SAMSARA-ei (ciclul obligatoriu de încarnări succesive pentru fiinţa umană ignorantă).

11. Sclavia sufletului provine din rolul esenţial pe care ignoranţa noastră îl atribuie

corpului fizic.

12. Adevărata cunoaştere şi înţelepciune (JNANA) nu poate fi atinsă decât prin abandonarea egoismului.

13. Care este oare baza (fundamentul) iluziei (ignoranţei)? Poate exista o iluzie fără un substrat real (faţă de care ea să apară drept iluzie)? Nu. Substratul ei ultim este chiar BRAHMAN (Dumnezeu).

14. Toate obiectele pe care le percepem, ca şi toate stările noastre de conştiinţă sunt strâns legate unele de altele prin firul Spiritului- Esenţă (ATMAN) care le unifică pe toate în calitate de Etern Subiect conştient.

15. Este evident că dacă ne menţinem mai mereu în Centrul (Sinele Esenţial al) fiinţei noastre, ne vom bucura de o deplină suveranitate asupra tuturor obiectelor şi stărilor noastre de conştiinţă.

16. Supremul ţel al căutării spirituale este realizarea Absolutului în fiinţa noastră.

17. Atunci când ne-am scufundat adânc şi ne-am înecat sufletul în Absolut, transcendem pentru totdeauna moartea, „murind” astfel faţă de moarte (devenire). Atunci, noi nu vom mai fi niciodată

constrânşi să ne reîncarnăm şi să murim iarăşi, deoarece am transcens roata devenirii.

18. Realizarea supremă de sine identică pentru orice fiinţă umană, constă în fuziunea beatifica dintre Sinele – Esenţă (ATMAN) pe deplin revelat şi conştientizat, cu Sinele Suprem divin (Macrocosmic), PARAMATMAN sau DUMNEZEU.

19. Mijlocul sigur prin care ajungem la realizarea Sinelui Etern este JNANA (cunoaşterea esenţială).

20. Cunoaşterea (JNANA) este cea mai teribilă armă cu care putem lupta împotriva iluziei.

21. Cunoaşterea esenţială (JNANA) poate fi atinsă numai prin intuiţie spirituală directă. Ea nu este accesibilă mentalului inferior, intelectului sau logicii obişnuite şi nu se poate exprima în cuvinte, concepte sau teorii. Această supremă înţelepciune (JNANA) este foarte profundă.

22. În faţa cunoaşterii directe a lui ATMAN, timpul, spaţiul şi lumea efemeră a schimbării dispar.

23. Cea mai înaltă culme a seninătăţii şi a liniştii extatice interioare este realizarea lui

ATMAN, cel aflat mereu într-o pace beatifică, şi menţinerea permanentă a acestei prize de conştiinţă suprem iluminatoare.

24. Eliberarea spirituală (MOKSHA) este cel mai bun lucru la care putem aspira.

25. MOKSHA (eliberarea spirituală) înseamnă de fapt eliberarea de obligativitatea naşterii şi de moarte.

26. MOKSHA (starea de supremă eliberare spirituală) este cea mai mare dintre fericiri.

27. A fi eliberat spiritual înseamnă a fi definitiv eliberat de orice teamă şi aceasta implică menţinerea într-o permanentă stare de iluminare divină a conştiinţei.

28. Atunci când toate dorinţele, pasiunile, ataşamentele şi egoismul au fost abandonate, omul muritor devine nemuritor în spirit şi chiar aici, în această lume grosieră, el realizează Supremul Absolut (PARABRAHMAN sau Dumnezeu).

29. Starea de a fi eliberat spiritual în timp ce încă mai trăieşti în lumea fizică (JIVAN-MUKTA) este supremul ideal al oricărui yoghin. Ea este urmată apoi de totala şi constanta identificare cu Dumnezeirea, care apare după moarte (după

părăsirea conştientă a corpului fizic), numită KRAMA-MUKTI (eliberarea supremă, după părăsirea corpului fizic).

30. Cunoaşterea esenţială directă (JNANA) este atinsă prin graţia divină.

31. Eu (fiinţa individuală) devin una cu El (Divinul) numai prin graţia Sa nesfârşită. Abia atunci eu sunt conştient îmbrăţişat în TATĂL (DUMNEZEU) şi TATĂL (DUMNEZEU) este revelat în mine.

VII. Despre neîncetatul joc de umbră şi lumină

1. Datorită ignoranţei, omul şi-a uitat natura sa divină şi este prizonierul lumii relative a binelui şi a răului, al vieţii şi al morţii, al durerii şi al plăcerii.

2. Mentalul, emoţiile şi corpul fizic sunt cele 3 mari obstacole şi capcane ale omenirii.

3. Tentaţiile carnale inferioare constituie o vicleană cursă şi un lanţ puternic mai ales atunci când ne lăsam stăpâniţi (robiţi) de ele.

4. Desfrâul şi mânia, aviditatea şi orgoliul, invidia şi egoismul întemniţează abil fiinţa umană într-o celulă întunecată, care se află în închisoarea

trupului.

5. Iluzia întunecă ochiul discernământului slab (LIPSIT DE PUTERE). Iluzia este o slăbiciune a fiinţei (sau cu alte cuvinte, o slăbire a conştiinţei).

6. Sub influenţa amăgitoare a iluziei, omul ia (consideră) adesea binele drept rău şi răul drept bine. El nu mai ştie atunci ce trebuie să facă şi ce nu trebuie să facă.

7. Iluzia care ne înlănţuie începe întotdeauna cu ataşamentul.

8. Nu trebuie să cedăm niciodată iluziei, nu trebuie să ne lăsăm niciodată deprimaţi sau descurajaţi. Trebuie să avem întotdeauna o credinţă de nezdruncinat şi o voinţă puternică; NUMAI astfel vom putea face chiar şi miracole. Cine are credinţă cât un bob de muştar şi voinţă la fel de puternică, poate muta chiar şi munţii din loc.

9. Oricât de mare ne-ar fi forţa fizică, oricât de inteligenţi am fi, dacă cedăm în faţa depresiei, durerii sau iluziei, toată forţa şi toată inteligenţa de care dispunem ne vor părăsi.

10. Problemele şi suferinţele cu care ne confruntăm în prezent nu sunt decât roadele

egoismului şi ignoranţei noastre.

11. Dacă ne vom elimina dorinţele egoiste, inferioare, dacă ne vom cultiva detaşarea, discernământul şi aspiraţia spirituală intensă, dacă avem un pur şi nobil ideal, răbdare şi perseverenţă, putem fi siguri că vom atinge curând realizarea lui Dumnezeu.

12. Există ascunsă în fiinţa umană o imensă rezervă de putere infinită; ea nu trebuie decât să fie trezită.

13. Dacă ne vom controla şi verifica zilnic prin intermediul unui jurnal sincer al activităţilor şi practicilor noastre spirituale, vom profita foarte mult de pe urma acestui obicei care ne va dinamiza şi ne va susţine totodată aspiraţia şi elanul ascendent.

14. Cu cât obstacolele sau greutăţile sunt mai mari, cu atât mai glorioasă va fi depăşirea lor.

15. Nivelul spiritual pe care îl avem în prezent (fără să fi început încă practica YOGA) este rezultatul acum nebănuit al multor ani de practică spirituală şi autodisciplină din existenţele noastre anterioare.

16. Atunci când trăim permanent în indescriptibila bucurie a adevărului, toate

lucrurile şi fiinţele care ne înconjoară se vor integra armonios pentru a ne susţine. Atunci, printr-un joc al NECESITAŢII, ele vor fi mai mereu în folosul nostru.

17. Cât mai constant, noi trebuie să practicăm tripla disciplină sau triplul control al corpului, al emoţiilor şi al mentalului.

18. Să facem în fiecare clipă din respectarea adevărului (SATYA) şi din abţinerea de la orice rău sau violenţă (AHIMSA), în gândire, vorbire şi acţiune, legea de bază a vieţii noastre. Astfel vom atinge realizarea lui Dumnezeu, iar toate problemele noastre vor fi rezolvate.

VIII. Câteva repere pe drumul către noi înşine

1. Corpul nostru fizic este un templu al Divinului, în care picioarele sunt coloanele iar capul este vârful sau piatra unghiulară.

2. Omul este divin în esenţa sa ultimă (ATMAN).

3. Ceea ce moare este corpul perisabil, iar ceea ce este nemuritor, etern durabil, este ATMAN, Sinele nostru divin esenţă.

4. Recunoaşterea şi regretul sincer al greşelilor (păcatelor) săvârşite, dacă sunt făcute

prin rugăciune, cu o inimă pură, purifică pentru totdeauna sufletul de aceste impurităţi. Atunci când un om devine foarte pur, greşelile sale sunt imediat şterse (anihilate).

5. Orice om care aspiră intens şi sincer către perfecţiune şi desăvârşire este echilibrat, fericit, senin, liniştit şi liber.

6. Libertatea nu constă doar în privilegiul de a face numai ce-ţi place. Ea este de asemenea libertatea Spiritului, ea este totodată eliberarea faţă de dorinţe, pasiuni, pofte, simpatii şi antipatii. Ea este Viaţa eternă în Supremul Absolut Divin (DUMNEZEU).

7. Cunoaşterea Sinelui – Esenţă (ATMAN) ne conferă adevărata libertate divină.

8. Starea care ne permite doar o singură posibilitate de alegere nu este adevărata libertate.

9. În fiecare clipă, noi putem şi trebuie să realizăm unitatea fundamentală a vieţii, transcenzând astfel diversitatea aparentă.

10. Drumul desăvârşirii spirituale este lung iar viaţa noastră este scurtă. Tocmai de aceea nu trebuie să pierdem timpul. Timpul este o bogăţie preţioasă care, odată pierdută, nu mai poate fi recâştigată.

11. Timpul este o energie subtilă care ordonează evenimentele în conştiinţă. Energia secretă a timpului generează modificări în sfera mentalului.

12. Viaţa este searbădă şi aproape fără savoare atunci când îi lipseşte iubirea, bunătatea, bucuria şi compasiunea. O viaţă inutilă este o moarte anticipată.

13. Să trăim o viaţă armonioasă bazată pe principii divine! Aceste principii fundamentale descoperite de mii de ani de către yoghini sunt:

1) principiul compasiunii, simpatiei, ajutorului detaşat şi al sacrificiului;

2) principiul toleranţei;

3) principiul meditaţiei;

4) principiul fraternităţii, respectului şi iubirii universale.

1)

DIN „JOCUL DIVIN AL VIEŢII"- BROŞURĂ DĂRUITĂ ÎN CADRUL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-1997

Articol III. Gânduri luminoase

1. Dacă nutreşti aproape întotdeauna şi din toate puterile numai gânduri bune şi acţionezi mai mereu numai în bine, vei fi totdeauna prompt şi

din plin susţinut de către forţele benefice nesfărşite pe care le vei capta prin rezonanţă din Macrocosmos în microcosmosul fiinţei tale şi astfel vei avea o viaţă îmbelşugată şi fericită.

2. Fă din starea ta aproape permanentă de entuziasm o adevărată artă, pentru a trezi astfel imboldul care să te poarte cu uşurinţă dincolo de obstacole. Procedând astfel îţi vei amplifica în scurt timp tonusul vital şi totodată îţi va fi foarte uşor să-ţi invălui toate relaţiile personale într-o căldură afectuoasă fermecătoare.

3. Păstrează aproape în permanenţă în minte imaginea minunată a vieţii pe care urmăreşti să o trăieşti, şi vei constata cu bucurie că pe zi ce trece acea imagine arhetipală va deveni pentru tine o realitate. Astfel te vei putea convinge de miracolele care devin posibile în fiinţa ta prin REZONANŢĂ.

4. Fiecare fiinţă umană are permanent imense, tainice, nebănuite resurse de putere, de iubire, de credinţă, de fericire şi de împlinire. Fii mai mereu conştient de ele, trezeşte-le, amplifică-le şi foloseştele, utilizând în mod înţelept Legea Rezonanţei.

5. Încercările de tot felul şi lecţiile vieţi, oricât de dure ţi s-ar părea ţie că sunt, să ştii că în realitate nu sunt făcute să te doboare, ori să te înfrângă, ci să te formeze, să te călească şi să te

întărească. Nu uita niciodată că ceea ce nu ne distruge NE FACE ÎN FINAL SĂ DEVENIM MAI PUTERNICI.

6. Fii aproape întotdeauna gata să-i ajuţi plin de dragoste pe ceilalţi. Găseşte-l pe cel care cu adevărat are nevoie de ajutorul pe care îl poţi da şi apoi branşându-te (prin REZONANŢĂ) la sursele nesfârşite de forţă benefică ce există în Macrocosmos îndrăzneşte şi ajută.

7. A dărui spontan fără a te gândi la câştig celui care cu adevărat merită, a ajuta fără a te aştepta la vreun profit personal, toate acestea reprezintă fundamentul iubirii divine. Trezirea capacităţii tale de a dărui celor care sunt pregătiţi să primească este vitală pentru accelelarea evoluţiei tale spirituale.

8. Nu te lamenta că eşti bolnav, neputincios, slab, ratat. Nu uita că tot ceea ce în mod predominant gândeşti mai devreme sau mai târziu TU VEI DEVENI ASTFEL. Evită să te gândeşti câtuşi de puţin la tot ceea ce este rău, satanic sau pervers! Devino propriul tău stapân! Foloseşte-te cât mai des de exemplul celor care sunt minunaţi şi excepţionali pentru a te convinge astfel că eşti mult mai puternic decât crezi.

9. Atitudinea profund pozitivă a minţii este credinţa fermă, de nezdruncinat că lucrurile evoluează în bine şi că utilizând nişte modalităţi

adecvate poţi depăşi orice problemă sau dificultate cu care te confrunţi. Această atitudine generează în mod natural declanşarea unui proces de rezonanţă cu o mulţime de energi subtile, benefice, nesfârşite din Macrocosmos şi îti permite totodată să-L simţi mult mai des pe Dumnezeu inspirându-te şi susţinându-te în tot ceea ce faci bun.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-1998

Articol IV. Aforisme

1. În fiecare om există o infinită nevoie de a iubi, care îl divinizează pe acesta, atunci când este plenar şi sublim manifestată.

2. Iubirea este cea mai mare dintre fericirile umane, deoarece este efortul suprem pe care omul îl încearcă pentru a ieşi din singurătatea fiinţei sale lăuntrice.

3. A iubi intens şi înălţător înseamnă a nu cunoaşte aproape deloc orgoliul şi ura. A iubi înnobilat de transfigurare înseamnă a avea lumină în ochi, a fi plin de fericire şi a auzi o muzică divină.

4. Dacă mai mereu am da dovadă de suficient

de multă bunătate şi dragoste de oameni, am putea fi siguri că vom reuşi să facem să mijească într-o oarecare măsură sentimente de dragoste şi bunăvoinţă în sufletele majorităţii oamenilor cu care venim în contact, oricine ar fi ei.

5. Iubirea este, chiar şi când nu bănuim, suprema lege a universului: o lege misterioasă care guvernează şi orânduieşte totul, de la atomul neînsufleţit până la unirea în cuplu a fiinţelor raţionale; de la ea pleacă şi spre ea converg, adeseori ca spre un centru divin de irezistibilă atracţie, toate gândurile şi acţiunile noastre…

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-1999

Articol V. Aforisme

1. Iubirea este marele alchimist care este capabil să transforme totul în aur pur. Iubirea este întotdeauna un formidabil elixir împotriva morţii, a bătrâneţii, a rutinei.

2. Pacea profundă ne hrăneşte, tulburarea ne consumă.

3. Starea intensă de bunăvoinţă face ca drumul să ni se pară mai scurt.

4. Înainte de toate DUMNEZEU Tatăl este mister, iubire şi spirit. Ştiind aceasta cei care Îl adoră trebuie să-L iubească în spirit şi în adevăr lăsându-se totodată copleşiţi de starea nesfârşită de MISTER AL LUI DUMNEZEU.

5. Dumnezeu s-a ascuns în adâncul inimii omului şi acela este singurul loc în care cel mai adesea omul uită să-L caute pe DUMNEZEU.

6. Practica zilnică a ARTEI BINECUVÂNTĂRII deschide în mod gradat o cale în inima realităţii care transcende toate religiile.

7. Pentru cel atent şi intuitiv, trupul şi faţa umană sunt întotdeauna un peisaj care dezvăluie multe taine.

8. Acela care îşi foloseşte mintea cu înţelepciune reuşeşte în felul acesta să-şi cunoască natura sa esenţială (SINELE SUPREM – ATMAN). Acela care ajunge să-şi cunoască natura sa esenţială (SINELE SUPREM – ATMAN) reuşeşte astfel să-L cunoască pe DUMNEZEU Tatăl. A ne hrăni mintea cât mai des cu înţelepciune şi a face cu adevărat să înflorească natura noastră interioară, înseamnă de fapt a-L servi pe DUMNEZEU.

9. Acela care se cunoaşte pe sine însuşi cu adevărat devine astfel STĂPÂN PE SINE.

10. Manifestaţi zilnic compasiune pentru toate fiinţele vii şi oferiţi-le o fărâmă din timpul vostru pentru a rămâne aproape de ele dacă au nevoie de apă, fie că aceasta este apa care face să trăiască corpul, fie că este APA SACRĂ care regenerează sufletul.

11. Infernul se revelează cel mai uşor într-o inimă goală şi seacă.

12. Răul pe care îl spunem despre alţii nu produce decât rău.

13. Este important să ne stăpânim nasul. Este important să ne stăpânim limba. Este important să ne stăpânim ochiul. Este important să ne stăpânim organele sexuale. Este important să ne stăpânim urechea. Este important să ne stăpânim corpul. Este foarte important să ne stăpânim mintea.

14. Este aproape imposibil să ne dispreţuim fără a-L ofensa pe DUMNEZEU care este prezent în noi.

15. Dacă noi nu ştim nimic despre viaţă, ce putem noi atunci să ştim despre moarte?

16. Yoghinul ferm şi înţelept, care rămâne întotdeauna acelaşi, atât în plăcere cât şi în durere, devine în felul acesta apt să atingă nemurirea.

17. Ceea ce există cu adevărat nu poate înceta să existe. În fiinţa umană Sinele Suprem (ATMAN) este singurul care există cu adevărat. Revelându-ne Sinele Suprem (ATMAN) noi atingem astfel nemurirea.

18. Un yoghin cufundat în meditaţie profundă a avut la un moment dat revelaţia existenţei lui DUMNEZEU prin intermediul ochiului tainic al Inimii sale. El a întrebat atunci: „Cine eşti Tu?” DUMNEZEU i-a răspuns: „Tu!”

19. Nu vă descurajaţi niciodată pentru că în realitate toate problemele nu sunt decât feluritele forme pe care DUMNEZEU a ales să le ia pentru a apare în ochii omului.

20. Dumnezeu ne aşteaptă neîncetat acolo unde ne sunt rădăcinile.

21. Omul poate fi cel mai uşor cunoscut după ceea ce el face.

22. Yoghinul avansat realizează că, în orice parte se orientează descoperă faţa ascunsă a lui DUMNEZEU.

23. Este întotdeauna bună acţiunea care nu aduce nici un fel de regret şi ale cărei fructe sunt savurate cu bucurie şi seninătate.

24. Contemplă din când în când atomii universului care sunt prezenţi în tine.

25. Studiul atent şi detaşat al rolurilor pe care fiecare dintre noi le joacă este o parte indispensabilă a cunoaşterii de sine.

26. Acela care se forţează să dezlege nodurile mentalului, atunci când mintea sa nu este suficient de mare şi liberă, nu va ajunge decât să fie şi mai tensionat.

27. Realizaţi că în realitate viaţa nesfârşită este aceea care dă viaţă. Cei care se cred că sunt izvorul acestui dar nu sunt de fapt decât nişte martori. Descoperiţi iubind că în realitate iubirea nesfârşită este aceea care este dăruită în şi prin noi. Cei care se cred că sunt izvorul acestei imense iubiri nu sunt în realitate decât nişte martori.

28. Realizează că în realitate aproapele tău este un alt tine-însuţi care există în spatele unui nume. Prin înţelegerea profundă a acestui adevăr, toate zidurile care te separă de celălalt vor fi sfărâmate.

29. Există două mari excese de care yoghinul trebuie să se ferească: să nu admită decât raţiunea, să excludă complet raţiunea.

30. Focalizarea intensă asupra lui DUMNEZEU care este dublată de o stare profundă de interiorizare permite unirea totală cu DUMNEZEU.

31. Dă-ţi seama că în realitate o soartă rea sau o soartă bună nu sunt fatale; ele sunt întotdeauna creaţia omului respectiv. În virtutea acestui adevăr vei realiza că rezultatul oricărei fapte bune şi al oricărei fapte rele ne urmează pretutindeni întocmai aşa cum permanent suntem însoţiţi de propria noastră umbră.

32. La fel de vast precum este spaţiul pe care îl îmbrăţişăm cu privirea este acel spaţiu tainic care se află în microcosmosul fiinţei noastre şi care ni se revelează în stările profunde de meditaţie.

33. Cine nu vrea atunci când se poate, nu mai poate după aceea să beneficieze atunci când vrea.

34. Prietenia, iubirea, compasiunea şi veselia clarifică mintea.

35. Cel care seamănă discordie acţionează de fapt fiind inspirat de diavol.

36. Starea de uimire profundă este una dintre cele mai înalte culmi pe care yoghinul trebuie să o

atingă.

37. Fiecare parte a lumii vegetale, fiecare floare, fiecare plantă cântă o melodie magică şi totodată oglindeşte un mister divin al creaţiei.

38. Atunci când un om priveşte cu dragoste o floare, floarea zâmbeşte.

39. A şti să te mulţumeşti cu adevărat cu ceea ce ai te poate conduce la cea mai mare fericire.

40. Cel mai mic elan de iubire adevărată ne apropie cu mult mai mult de DUMNEZEU decât orice ştiinţă aridă şi abstractă pe care o avem despre creaţie.

41. Receptivitatea şi supleţea sunt tovarăşii vieţii. Duritatea şi rigiditatea sunt tovarăşii morţii.

42. A defini înseamnă a fixa şi în ultimă analiză trebuie să ne dăm seama că adevărata viaţă nu este niciodată fixă.

43. Realizează că totul este cuprins în microcosmosul fiinţei tale: vei descoperi astfel că TU EŞTI COMPLEMENTUL ŞI DESĂVÂRŞIREA CEA TAINICĂ A TOTULUI.

44. Viziunea lui DUMNEZEU Tatăl nu înseamnă nimic altceva decât să realizezi şi să

simţi cât mai des şi cât mai profund prezenţa Sa, atât în tine însuţi cât şi pretutindeni în afara ta. Aceasta este mult mai uşor după ce am avut revelaţia că DUMNEZEU impregnează permanent, într-un mod tainic, întregul univers. (ARTA BINECUVÂNTĂRII te ajută extraordinar de mult să ai viziunea lui DUMNEZEU Tatăl.)

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL TABEREI INTERNAŢIONALE DE YOGA, COSTINEŞTI-2002

Articol VI. Sfaturi pentru o minunată vacanţă spirituală

1. Ţineţi totdeauna cont că atât marile iubiri, cât şi cele mai mari reuşite implică aproape mereu mari riscuri. Ştiind aceasta, îndrăzniţi, pentru că pe cei îndrăzneţi NOROCUL îi ajută întotdeauna.

2. Atunci când sunt situaţii în care în mod inevitabil pierdeţi, nu pierdeţi niciodată din vedere LECŢIA pe care o aveţi de învăţat întro asemenea situaţie.

3. Urmaţi cu consecvenţă regula celor trei „R”: RESPECT DE SINE, RESPECT PENTRU CEILALŢI şi RESPONSABILITATEA ACŢIUNILOR VOASTRE.

4. Este important să ştiţi că a nu obţine uneori ceea ce doriţi este o minunată lovitură a

sorţii care ne rezervă astfel o lecţie tainică.

5. Studiaţi cu o foarte mare atenţie şi inteligenţă regulile jocului divin al manifestării pentru a descoperi cum puteţi să le transgresaţi în mod corect.

6. Nu lăsaţi ca o neînţelegere insignifiantă să „ucidă” o mare şi profundă prietenie.

7. Atunci când vă daţi seama că aţi comis o eroare, luaţi imediat măsuri pentru a o corecta.

8. Petreceţi o oarecare perioadă de timp SINGUR în fiecare zi.

9. Deschideţi larg braţele transformării, dar nu lăsaţi să dispară ceea ce este valoros.

10. Amintiţi-vă că în unele situaţii TĂCEREA este cel mai bun răspuns.

11. Trăiţi-vă viaţa într-un mod fundamental benefic şi cu demnitate. Astfel, atunci când veţi îmbătrâni şi veţi privi înapoi, veţi profita din plin de aceasta a doua oară (prin amintirile minunate).

12. Fiţi conştienţi că un cuplu unit şi iubitor care practică foarte bine continenţa amoroasă şi în care cei doi iubiţi se transfigurează reciproc în modele divine este o temelie pentru o existenţă

fericită.

13. Urmăriţi ca în dezacordurile pe care uneori le aveţi cu cei dragi să nu vă ocupaţi decât de situaţia actuală. NU TREZIŢI TRECUTUL!

14. Împărtăşiţi fără ezitare toată IUBIREA cu cei care vă iubesc şi pentru care şi voi simţiţi în mod spontan IUBIRE. Împărtăşiţi, de asemenea, toată cunoaşterea şi experienţele voastre spirituale cu cei care sunt pregătiţi să primească. Nu uitaţi că acestea sunt moduri de a atinge starea de NEMURIRE.

15. Fiţi iubitori şi plini de tandreţe cu planeta noastră PĂMÂNT!

16. Amintiţi-vă că cea mai bună relaţie amoroasă este aceea în care IUBIREA pe care fiecare o simte pentru celălalt depăşeşte cu mult NEVOIA pe care o aveţi de celălalt.

17. Judecaţi-vă succesul după ceea ce a trebuit să sacrificaţi pentru al atinge!

18. Atunci când simţiţi iubire pentru cineva şi vă daţi seama că întradevăr şi cealaltă fiinţă umană simte pentru voi iubire, abandonaţi-vă în mod necondiţionat acestei iubiri si IUBIŢI FĂRĂ MĂSURĂ.

19. Să nu uitaţi că dacă sunt în mod consecvent însufleţite cu o mare energie, ASPIRAŢIILE DIVINE se realizează până la urmă cu adevărat.

20. Nu uita că pentru acela care a înţeles aşa cum se cuvine LEGEA OCULTĂ A REZONANŢEI şi îndrăzneşte, aproape totul poate trece, gradat, de la foarte rău la foarte bine… CA PRIN FARMEC.

21. Dacă tu crezi cu tărie că ceva se poate strica, atunci trebuie să crezi cu aceeaşi tărie şi că ceva se poate repara. Dacă tu crezi că poţi răni, atunci tot tu trebuie să crezi cu tărie că poţi şi vindeca.

22. Indiferent cât de greu vă este uneori, nu renunţaţi niciodată să plângeţi, să speraţi, să vă rugaţi şi să-l chemaţi în ajutor pe DUMNEZEU. Perseveraţi în felul acesta până veţi reuşi. La un moment dat, DUMNEZEU se va lăsa înduplecat de eforturile voastre sincere şi veţi obţine astfel Intimitatea cu El, intimitate pe care v-o doriţi atât de fierbinte.

23. Indiferent cât de departe ni se pare că ne-am rătăcit, întoarcerea la DUMNEZEU este întotdeauna posibilă. Amintiţi-vă de exemplul marelui yoghin MILAREPA! Fiţi aşadar de acord că, indiferent de situaţie, disperarea nu este absolut deloc justificată. Ea este un mare RĂU pe care ni-l declanşăm singuri.

24. Reţineţi că niciodată nu trebuie să vă pierdeţi speranţa! Niciodată! Pentru un YOGHIN care cunoaşte LEGEA OCULTĂ A REZONANŢEI este absolut interzis să renunţe la speranţă.

25. Ştiind ce fenomene perturbatoare declanşează prin REZONANŢĂ în fiinţa voastră stările de depresie, este important să le evitaţi cu orice preţ. Depresia este rădăcina multor tulburări şi chiar a unor boli.

26. Mulţi oameni consideră uitarea un defect. Alţii o consideră o mare binefacere, mai ales atunci când este vorba de tot ceea ce ne provoacă suferinţe prin amintire. Fiind capabili să uităm, ne eliberăm astfel mult mai uşor de toate suferinţele trecutului.

27. Atunci când eşti foarte fericit(ă), este uşor să rămâi retras(ă) în singurătate o vreme şi să te rogi cu inima plină de căinţă. Atunci însă când eşti foarte deprimat(ă), este foarte greu să te izolezi pentru a sta de vorbă cu DUMNEZEU în cursul rugăciunii neîntrerupte de 24 de ore. De aceea este atât de important să fim fericiţi şi chiar ar trebui să facem toate eforturile necesare pentru a fi fericiţi!

28. Nu trebuie să confundăm durerea cu tristeţea şi depresia. Depresia este, am putea spune, o SUI GENERIS (în felul ei) stare de mânie,

un fel de plângere împotriva lui DUMNEZEU pentru că nu ţia dat tot ceea ce voiai. Atunci însă când inima îţi este plină de o sinceră căinţă eşti asemenea unui copilaş care plânge pentru că părintele lui iubit este departe.

29. Pentru a fi bucuros (bucuroasă), zâmbeşte mai mereu! Având cât mai des această atitudine, vei putea atunci să dăruieşti şi tu la rândul tău un gram de bucurie vieţii. Uneori, oamenii sunt foarte trişti pentru că nu iubesc pe nimeni şi nu au cui să se destăinuie, pentru ca astfel să se uşureze. Dacă, mai ales atunci, le ieşi în întâmpinare cu un zâmbet fericit, poţi să îi încurajezi şi să le dăruieşti în felul acesta un imbold binefăcător.

30. Dacă eşti femeie, obişnuieşte-te să dansezi goală, atunci când eşti singură, dansuri erotice. Dansul senzual va lua (o să ia) în mod progresiv locul depresiei şi, totodată, va risipi necazurile şi tensiunile.

31. Când eşti foarte trist(ă), obişnuieşte-te să cânţi melodii vesele atunci când eşti singur(ă). Cântecul realizat astfel cu perseverenţă, o să-ţi ofere în mod gradat o nouă perspectivă şi o să te umple de bucurie.

32. Dacă în anumite situaţii, cu toate eforturile realizate, nu te simţi deloc fericit(ă), atunci prefă-te că eşti foarte fericit (ă). Chiar dacă uneori eşti foarte deprimat(ă) zâmbeşte, râzi,

spune glume, fă ghiduşii. Acţionează cu tenacitate ca si cum ai fi fericit(a). Acţionând astfel cu consecvenţă, bucuria veritabilă nu va întârzia să apară, fiind declanşată prin rezonanţă în MICROCOSMOSUL fiinţei tale.

33. Dacă în ciuda aspiraţiei tale sincere de a fi fericit(ă), nu te simţi bine, fă atunci apel şi evocă fără încetare cele mai fericite momente pe care le-ai avut până atunci. Procedând în mod sistematic în felul acesta, bucuria se va întoarce până la urmă în fiinţa ta.

34. Realizează că ASTĂZI te simţi foarte bine şi eşti fericit(ă). Nu lăsa, tocmai de aceea, ca zilele de ieri şi cele de mâine să te tragă din nou în jos.

35. Depresia acceptată şi întreţinută ne face un rău imens. Ştiind aceasta, foloseşte-te de orice modalitate benefică pe care o ai la dispoziţie (inclusiv dragostea cu continenţă şi transfigurare sau râsul) pentru a ajunge să fii cât mai des plin(ă) de bucurie.

36. Descoperirea adevăratei bucurii DIVINE (mereu reînnoite) este uneori cea mai grea dintre toate realizările spirituale. Dacă singurul tău mod de a te bucura deocamdată este acela de a face dragoste cu continenţă perfectă şi cu transfigurare, atunci nu ezita şi fă-o cât mai des, pentru că această bucurie mereu reînnoită poate până la urmă să te conducă la stări de extaz divin.

Această stare de bucurie este cu mult mai mult decât NIMIC.

37. Nimic nu este atât de intens şi profund eliberator precum bucuria. Ea descătuşează mintea şi totodată o umple de linişte. Dragostea cu continenţă, perfect realizată, în care cei doi iubiţi se transfigurează reciproc, permite printr-o sublimare armonioasă a energiilor rezultate să fie atinse stări extraordinare de bucurie, care în multe situaţii durează zile în şir.

38. În mare parte, pentru cei mai mulţi oameni, rugăciunea este poarta cea mai simplă prin care intrăm în legătură cu DUMNEZEU TATĂL. Dacă nu eşti capabil(ă) să faci altceva, învaţă măcar să te rogi şi în felul acesta vei ajunge să-L cunoşti şi să te simţi intim legat(ă) de Cel Preasfânt (DUMNEZEU).

39. În dialogul tainic cu DUMNEZEU care este realizat în cursul rugăciunii neîntrerupte de 24 de ore, vorbeşte cu DUMNEZEU întocmai aşa cum ai vorbi cu cel mai bun prieten al tău. Spune-i atunci Tatălui tău Ceresc totul.

40. Chiar dacă uneori tot ceea ce poţi să-i spui lui DUMNEZEU este doar cuvântul „Ajutor!” încă e foarte bine. Repetă neîntrerupt acest cuvânt, din nou şi din nou, până ce, la un moment dat, DUMNEZEU îţi va deschide buzele, iar cuvintele Sale vor începe să curgă în mod tainic în

inima ta.

41. Chiar dacă, uneori, în cazul rugăciunii neîntrerupte de 24 de ore nu-ţi va apărea nici un cuvânt de la Dumnezeu, nu dispera. Întoarcete după 14 zile din nou în izolarea ta şi aşteaptă ca DUMNEZEU săţi vorbească. Chiar şi numai aspiraţia ca atare de a-i vorbi lui DUMNEZEU este ceva foarte important pentru tine.

42. Vorbirea inspirată în mod tainic de DUMNEZEU şi plină de iubire are o mare putere de trezire spirituală.

43. În dialogurile intime cu DUMNEZEU adresaţi-vă atunci Acestuia cu propriile voastre cuvinte. Alcătuiţi în felul acesta, spontan, propriile voastre rugăciuni. Făcând aceasta vă veţi trezi profund sufletul şi totodată vă veţi dinamiza aptitudinile meditative.

44. Realizaţi măcar uneori cât de bine este atunci când putem să ne trezim profund inima şi să ne rugăm plini de iubire lui DUMNEZEU, până ce încep să ne curgă lacrimi din ochi, asemenea unui copilaş care îşi cheamă plângând Tatăl atotputernic.

45. Când vă rugaţi sinceri şi cu multă dragoste lui DUMNEZEU, ascultaţi cuvintele pe care le rostiţi atunci, cu foarte mare atenţie. Veţi observa astfel că atunci când inima voastră este

suficient de atentă, întreaga voastră fiinţă intră spontan şi profund în rugăciune fără să trebuiască să vă forţaţi.

46. Ţineţi minte că întotdeauna esenţa rugăciunilor voastre trebuie să fie credinţa şi iubirea şi că ele vor primi până la urmă un răspuns.

47. Preamăriţi-L înainte de tot şi de toate pe DUMNEZEU, prin care TOTUL este TOTDEAUNA cu putinţă. Această atitudine fundamentală vă permite să puneţi totul la locul potrivit şi într-o justă perspectivă dumnezeiască.

48. Atunci când vă este cu putinţă, mergeţi SINGURI în natură pentru a vă ruga. Procedând în felul acesta, toate florile, toate ierburile şi toţi copacii vor fi în mod tainic alături de voi. Atunci întreaga natură vă va însoţi în rugăciune şi vă va da o nebănuită putere să-I înălţaţi cântece de slavă lui DUMNEZEU.

49. Rugaţi-vă lui DUMNEZEU cu o mare bucurie, chiar şi atunci când faceţi dragoste cu continenţă şi sunteţi foarte fericiţi, şi veţi simţi fulgerător că rugăciunea voastră urcă drept către DUMNEZEU.

50. Atunci când vă rugaţi lui DUMNEZEU, rugaţi-vă cu o inimă plină de atenţie şi, procedând în felul acesta, porţile raiului se vor deschide în

faţa voastră.

51. Atunci când greşiţi în faţa lui DUMNEZEU, rugaţi-vă cu emoţie ca DUMNEZEU să vă ierte şi fiţi siguri că până la urmă DUMNEZEU vă va ierta, pentru că totdeauna DUMNEZEU vrea îndreptarea păcătosului, şi nu distrugerea sa.

52. Orice lucru bun de care aţi avea nevoie îndrăzniţi să îl cereţi lui DUMNEZEU şi nu uitaţi că rugăciunea este cea mai simplă modalitate la îndemâna oricui pentru a obţine de la DUMNEZEU Tatăl tocmai ceea ce v-aţi propus. Ştiind aceasta, rugaţi-vă, rugaţi-vă şi iar rugaţi-vă.

53. Adevărul este în realitate lumina tainică divină cu ajutorul căreia îţi vei găsi în întuneric calea care te conduce la DUMNEZEU. Ştiind aceasta, trebuie să aprinzi cât mai repede această LUMINĂ.

54. Pentru a deveni cu adevărat un căutător al adevărului spiritual, urmăreşte să nu fii influenţat nici de aprobare, nici de dezaprobare.

55. Străduieşte-te ca în afară de aprobarea lui DUMNEZEU Tatăl să nu ai nevoie de aprobarea nimănui şi, procedând astfel, vei ajunge să te descoperi ca fiind cel care eşti cu adevărat, Sinele Nemuritor (ATMAN).

56. Aţi observat vreodată că oamenii, cu cât sunt mai departe de adevăr, cu atât ei îl consideră mai nebun pe acela care se îndepărtează de tot ceea ce este rău? Atunci când aproape că nu mai există adevăr în lume, oricine vrea să se îndepărteze complet de rău nu are de ales decât să accepte că ceilalţi îl consideră ca fiind un nebun.

57. Oferă-i întotdeauna lui DUMNEZEU primul loc în viaţa ta. Nu te bizui pe nimic şi pe nimeni în afara lui DUMNEZEU. Aceasta este adevărata simplitate la care tu trebuie să aspiri. Orice altceva înseamnă a angrena un mod de acţiune complicat care poate să-ţi întârzie mult reuşita.

58. Evită sofisticarea şi şiretenia; ea nu te ajută cu nimic să te apropii de DUMNEZEU. Pentru aceasta nu-ţi sunt necesare decât iubirea, simplitatea, sinceritatea şi credinţa puternică, de nezdruncinat, în El. La urma urmelor, nu este oare DUMNEZEU mai presus de orice altceva? Şi cu toate acestea, nu este DUMNEZEU totodată de o profundă şi mereu uluitoare simplitate?

59. Pentru cel înţelept şi plin de aspiraţie (cea înţeleaptă şi plină de aspiraţie), aproape totul poate fi un mijloc potrivit pentru a-l servi pe DUMNEZEU. Dar cu cât lipseşte mai mult credinţa, cu atât oamenii se întorc către modalităţi greoaie şi complicate.

60. Credinţa puternică în DUMNEZEU te face să fii viu (vie) cu adevărat. Ea îţi umple de bine şi bucurie fiecare zi. Atunci când îţi apar probleme, îţi poţi găsi cu uşurinţă liniştea prin credinţa că, orice ţi s-ar petrece, totul este – prin ghidarea tainică a lui DUMNEZEU – numai spre binele tău.

61. Afirmă-ţi cu o mare tărie credinţa în tine:

— cred că şi eu sunt la fel de important (ă) în ochii lui DUMNEZEU ca şi alte făpturi umane;

— cred cu tărie că mă pot întoarce la DUMNEZEU, indiferent de cât de departe m-am rătăcit;

— cred că oricând am la dispoziţie toată puterea lăuntrică de care am nevoie pentru a mă transforma;

— cred cu tărie că prin eforturile mele adecvate şi perseverente pot şi eu să mă identific cu DUMNEZEU.

62. Foloseşte orice mijloc care este potrivit (spre exemplu, RUGĂCIUNEA, BINECUVÂNTĂRILE) pentru a-ţi întări credinţa în DUMNEZEU. Aici este inclusă şi descoperirea unor modalităţi adecvate de a-ţi edifica o credinţă de nezdruncinat în ghidul spiritual… şi în tine.

63. Este mai bine să fii considerat de ceilalţi un nebun care crede cu tărie în DUMNEZEU, decât să fii un sceptic cu inima împietrită care nu crede nimic – nici măcar adevărul.

64. Pentru adevăratul credincios, a crede cu tărie în DUMNEZEU înseamnă a-L simţi profund şi intens în inima sa.

65. Faceţi tot ceea ce este necesar pentru a putea să vă dezvoltaţi o credinţă puternică şi de nezdruncinat în DUMNEZEU.

66. Credinţa puternică este temelia tuturor căutărilor spirituale; ea este rădăcina tuturor învăţăturilor şi practicilor; ea este canalul tainic pentru orice ajutor şi binecuvântare care ne vine de la DUMNEZEU.

67. Oamenii consideră credinţa în DUMNEZEU ca fiind un aspect minor. Marii înţelepţi o consideră însă ca fiind foarte importantă, pentru că, de fapt, orice credinţă puternică generează aproape instantaneu o stare de rezonanţă puternică.

68. Adevărul despre Dumnezeu şi despre noi înşine este necesar să fie căutat cu multă stăruinţă şi fermitate. În această direcţie, este necesar să fim pe cât de sinceri, pe atât de hotărâţi. Iar atunci când căutarea noastră arzătoare este însoţită de o mare credinţă şi de simplitate, aproape că nu mai avem parte de îndoieli şi de obstacole care să ne ţină pe loc. Dimpotrivă, atunci vom fi plini de mulţumire şi de bucurie.

69. Datoria noastră fundamentală în această lume este trezirea unei imense stări de sete pentru DUMNEZEU. Iar această sete, odată trezită, ne va fi înmiit potolită drept răsplată, în LUMEA CARE VA SĂ VINĂ, după ce vom părăsi definitiv această lume, prin aşa-zisa moarte.

70. Dacă vei renunţa la orice preocupare lumească în căutarea ta spirituală unii te vor considera un fanatic (o fanatică). Dar tu nu considera dăruirea totală faţă de DUMNEZEU fanatism. Puţini ştiu că cei care se consacră doar plăcerilor lumeşti sunt adevăraţii fanatici.

71. Chiar şi ceea ce lumea consideră ca fiind fanatism nu ne este absolut necesar. Este perfect posibil să ne apropiem în mod gradat de DUMNEZEU, fără să abandonăm imediat totul.

72. Caută cât mai des să revelezi – printr-o profundă transfigurare – sacrul în profan, în obişnuit, şi revelează remarcabilul plin de taine în banalitate.

73. Trebuie să avem o mare grijă, pentru că este foarte multă putere tainică într-o privire. Însoţită de un gând rău, atunci privirea poate fi vătămătoare. Aceasta este ceea ce se numeşte „ochi răi”.

74. Urmăreşte să ai ochi buni, profund

binefăcători, întotdeauna să vezi binele şi frumosul în ceilalţi, prin transfigurare. Conştiinţa spirituală depinde într-o mare măsură de aceasta şi ea este pierdută mai ales atunci când oamenii îşi întunecă inima, printr-o mare răutate şi gelozie, şi ajung să aibă ochii răi.

75. Urmăreşte să ai ochi buni! Căutând în felul acesta mai mereu binele şi frumosul vei ajunge la adevăr. Chiar daca ai ajuns deja să ai ochi buni, fii foarte atent (ă) şi cât mai detaşat (ă) şi nu te grăbi să judeci. Ar fi ca şi cum ai privi la ceva de foarte departe şi procedând în felul acesta ai trage o concluzie greşită.

76. Adevărul este unul (unic). Falsitatea şi eroarea sunt multiple. Falsitatea face de cele mai multe ori ca ochiul minţii să vadă dublu, astfel încât ceea ce este unul pare să fie doi şi ceea ce este întreg pare a fi divizat. Străduieşte-te întotdeauna să obţii „viziunea perfectă” a adevărului, care este caracteristică atingerii stării de înţelepciune!

77. Lumina tainică a Celui Infinit (DUMNEZEU) este lipsită de formă. Energiile Sale capătă o formă – prin bine sau rău – în fiinţa celui care, prin gânduri şi fapte, le cheamă şi le primeşte. Prin urmare, totul depinde numai şi numai de noi: noi trebuie să facem tot ce putem, cât mai bine, pentru a-i da luminii şi energiilor tainice care ne vin de la DUMNEZEU forma unei

binecuvântări, şi nu a unui blestem.

78. Nu uita, niciodată să nu te laşi în voia sentimentelor chinuitoare de singurătate! Indiferent unde te-ai găsi, DUMNEZEU este foarte aproape de tine şi te îmbrăţişează neîncetat. Mai ales atunci adu-ţi aminte că sentimentul că eşti departe de DUMNEZEU este de fapt subiectiv, nu obiectiv; aceasta este doar senzaţia care este provocată de ignoranţa ta, nu o realitate.

79. Fă toate eforturile pentru a-ţi întreţine nestins dorul de DUMNEZEU! Desigur, nu-i deajuns doar atât; este necesar să realizezi cât mai profund aceasta în fiecare acţiune. Dar chiar dacă nu reuşeşti să-ţi atingi imediat scopurile spirituale, această aspiraţie fierbinte este totuşi foarte preţioasă şi, mai devreme sau mai târziu, ea îşi va merita din plin răsplata.

80. Umple-ţi zilnic inima cu dorul cel arzător de DUMNEZEU! Năzuieşte din tot sufletul să-l serveşti pe DUMNEZEU aşa cum se cuvine, în mod total şi necondiţionat. Să ştii că, în practică, având în vedere grandoarea nesfârşită a lui DUMNEZEU, nici un serviciu uman nu este vreodată capabil să o egaleze. Ştiind aceasta, fă tot ceea ce poţi, cât mai bine, consacrând toate fructele acţiunilor tale importante lui DUMNEZEU.

81. Nu este de ajuns să-l cunoşti pe

DUMNEZEU doar cu mintea. Coboară după aceea această înţelegere adânc în inimă. Procedând astfel, veneraţia faţă de măreţia Celui Preasfânt – DUMNEZEU, va da naştere adevăratei iubiri fără margini pentru El.

82. Sfinţeşte-ţi gura prin rugăciune zilnică adresată lui Dumnezeu şi prin studiul înţelepciunii sale; sfinţeşte-ţi nările prin respiraţia cea lungă a răbdării; sfinţeşte-ţi urechile ascultând cu o mare atenţie cuvintele celui înţelept; sfinţeşte-ţi ochii deschizându-i cât mai mult faţă de binele şi frumuseţea divină!

83. Sursa oricărei vieţi spirituale adevărate este Cuvântul plin de înţelepciune al lui DUMNEZEU. Tocmai de aceea, este foarte important să-l cunoaşteţi şi să-l înţelegeţi. Acest Cuvânt ne poate tămădui sufletul, unindu-l printr-un proces tainic cu originea lui.

84. Nu pierdeţi niciodată nici o ocazie de a studia în textele sacre fundamentale Cuvântul lui DUMNEZEU. Această preocupare plină de râvnă clarifică mintea şi alină inima.

85. Mijloacele la îndemâna oricui, care sunt şi cele mai directe în această lume materială, pentru a ne apropia uşor şi simplu de DUMNEZEU, sunt RUGĂCIUNEA, KARMA YOGA şi IUBIREA.

86. Chiar dacă nu puteţi face altceva, măcar

rugaţi-vă zilnic la DUMNEZEU şi realizaţi multe binecuvântări.

87. Mobilizează-te să faci mai mereu cât mai mult bine şi, acţionând în felul acesta, răul va dispărea din tine automat.

88. Uneori, o anumită cale spirituală pare ideală pentru a ne apropia mai repede de DUMNEZEU. Mai târziu, o altă cale spirituală, care este diferită, ne pare a fi mai bună. De ce să ne simţim atunci încurcaţi? Orice efort potrivit şi care este consecvent realizat este bun atâta vreme cât nu facem ceva rău.

89. Să ne amintim că niciodată DUMNEZEU nu ne dă un obstacol pe care să nu-l putem până la urmă depăşi.

90. Fiţi convinşi că niciodată, nici un efort adecvat pe care noi îl depunem pentru a ne apropia de DUMNEZEU nu se iroseşte vreodată – chiar dacă noi nu obţinem în scurt timp ceea ce urmărim.

91. Nu insistaţi niciodată ca totul să meargă exact aşa cum vă doriţi voi, mai ales în aspectele spirituale. Nu uitaţi că, în majoritatea cazurilor, căile care ne conduc către DUMNEZEU sunt pline de mistere.

92. Atenţie! Creşterea noastră spirituală trebuie să se desfăşoare cu o mare răbdare – uneori încet – şi continuu. În multe situaţii, noi căutăm să ne perfecţionăm, atât pe noi înşine, cât şi relaţiile noastre, atât de repede, încât ajungem să ne simţim frustraţi şi buimăciţi.

93. În cazul umilinţei adevărate creşterea noastră spirituală poate fi asemenea unei rostogoliri la vale. Dar nu vă faceţi griji: această coborâre e doar o pregătire a urcării către DUMNEZEU.

94. Mai ales în primele etape ale călătoriei noastre spirituale, putem avea impresia că Cerul ne respinge, neluându-ne în considerare toate eforturile noastre. Rămâneţi totuşi neabătuţi pe cale! Nu renunţaţi! Cu timpul, eforturile voastre vor fi încununate de succes şi obstacolele vor dispărea.

95. Trezirea noastră spirituală începe cel mai adesea cu inspiraţia divină care ne vine din Afară, de la DUMNEZEU. Apoi, odată ce suntem deja pe cale, începe pentru noi adevărata muncă. Perseverează astfel şi, prin intermediul acestei treziri, inspiraţia divină va veni după aceea şi din interior.

96. Fiecare zi, fiind unică, are propriul ei buchet de gânduri, cuvinte şi acţiuni divin integrate care îi sunt specifice. Ştiind toate

acestea, trăieşte fiecare zi plin de încântare şi în armonie!

97. Urmăreşte să ai mai mereu numai gânduri binefăcătoare. Aceasta va face mari minuni pentru mintea ta, prin procesele benefice de rezonanţă care sunt astfel declanşate.

98. DUMNEZEU nu face niciodată acelaşi lucru de două ori. Deşi pare a fi aceeaşi zi, fiecare zi este o creaţie în întregime nouă. Ia cât de mult poţi din tot ceea ce fiecare nouă zi are să-ţi ofere!

99. Atunci când eşti întrebat(ă) ce mai faci, nu te văita şi nu mai bombăni numai despre necazurile şi nemulţumirile tale. Dacă o să răspunzi: „Rău”, atunci DUMNEZEU o să spună: „Dacă tu te gândeşti numai la RĂU, atunci numai RĂUL ai să-l atragi mai mereu către tine.”

100. Atunci când eşti întrebat(ă) ce mai faci, în ciuda greutăţilor sau a suferinţei, tu trebuie să răspunzi: „Bine”, pentru că atunci

DUMNEZEU o să spună: „Iată că tu te gândeşti şi la bine şi, procedând în felul acesta, tu mă determini să-ţi dăruiesc BINELE.”

101. Caută aproape întotdeauna ca înainte de toate să vezi în tine binele, adevărul şi frumosul. Focalizează-te – printr-o intensă autotransfigurare

– asupra acestui bine şi asupra acestui frumos şi scoate-l din plin în evidenţă. Procedând mai mereu în felul acesta, vei transforma chiar şi depresia în bucurie.

102. Caută înainte de toate ca aproape întotdeauna să vezi în ceilalţi, printr-o profundă transfigurare, binele şi frumosul, Focalizează-te apoi cu o mare putere asupra binelui şi frumosului din acea fiinţă şi, trezindu-le, scoate-le apoi în evidenţă. Procedând mai mereu în felul acesta, vei transforma chiar şi pe cel păcătos într-un om mult mai bun.

103. Este foarte uşor să-i critici pe ceilalţi şi să-i faci să se simtă lipsiţi de valoare şi inutili. Oricine poate face aceasta. Dar sunt necesare un considerabil efort, o mare energie şi multă iscusinţă pentru a le ridica moralul şi a-i face să se simtă bine.

104. Fii cât mai des asemenea lui DUMNEZEU şi nu căuta cu îndârjire numai defectele şi slăbiciunile oamenilor. Urmăreşte cât mai des să vezi în oameni tot ceea ce au ei frumos şi în felul acesta vei fi în pace aproape cu toată lumea şi te vei simţi fericit.

105. O stare de pace foarte valoroasă este pacea euforică ce apare între contrariile polare. Dacă o să-ţi aminteşti aceasta mai ales atunci când faci dragoste cu continenţă şi transfigurare o

să găseşti în felul acesta noi modalităţi de a face fericită fiinţa cu care tu atunci fuzionezi amoros.

106. Pacea profundă a sufletului însănătoşeşte.

107. Atunci când lumea ta interioară este destrămată, sporeşte-ţi apropierea de DUMNEZEU făcând multe binecuvântări. Aceasta îţi va aduce în mod gradat o profundă pace lăuntrică. Atunci când lumea exterioară este din ce în ce mai destrămată, contribuie prin exemplul propriu la căutarea plină de râvnă a adevărului divin. Aceasta va face fără îndoială să apară pacea universală.

108. Răspunde la insulte prin tăcere Când cineva îţi face rău, nu-i răspunde niciodată la fel. Vei fi vrednic în felul acesta de veritabila onoare – onoarea cea tainică a lui Dumnezeu.

109. Atunci când simţi că te înfurii, opreşte-te FULGERĂTOR! Imaginează-ţi apoi cu detaşare că deja ai explodat şi că acum te simţi foarte uşurat(ă). Pentru că iată ce se petrece atunci când te înfurii: sufletul tău nu mai este deloc cu tine. Procedează mai mereu în felul acesta şi astfel furia ta va dispărea cu siguranţă.

110. Urmăreşte aproape neîncetat să devii genul de fiinţă umană care face din împlinirea necesităţilor sale fizice de bază o experienţă

spirituală. Mulţi oameni mănâncă pentru a avea puterea de a studia Cuvântul lui DUMNEZEU. Alţii, care sunt mai conştienţi din punct de vedere spiritual, studiază Cuvântul lui DUMNEZEU cu scopul de a şti cum să mănânce.

111. Mulţi oameni fac dragoste oricum pentru a avea puterea de a studia Cuvântul lui DUMNEZEU. Alţii, care sunt mai conştienţi din punct de vedere spiritual, studiază cu multă atenţie Cuvântul lui DUMNEZEU cu scopul de a şti cum să facă dragoste cu continenţă şi transfigurare.

112. Ori de câte ori e posibil, evită să mănânci în grabă, într-un mod inconştient. Chiar şi acasă, nu-ţi înfuleca mâncarea întocmai ca un robot. Mâncatul, ca şi amorul, trebuie să fie pentru tine o acţiune sacră şi profund transfiguratoare, care necesită prezenţa deplină a minţii.

113. Adorarea banilor este asemănătoare adorării idolilor. Ea este un rezultat evident al lipsei credinţei în DUMNEZEU. Cu cât această adorare vană este cât mai mult dezrădăcinată, cu atât omul în cauză străluceşte de binecuvântarea dragostei Celui Preasfânt – DUMNEZEU.

114. Fii prevenit(ă) şi manifestă o mare prudenţă: Omul şi banii nu pot rămâne împreună fără unele riscuri. Fie banii sunt luaţi de la om şi

atunci el va rămâne sărac fără ei, fie omul este subjugat de bani şi atunci, chiar bogat fiind, el va deveni sclavul lor docil.

115. Dorinţele inferioare lumeşti sunt asemenea unor raze de soare care pătrund într-o cameră foarte întunecată. Par solide până în momentul în care cauţi să le prinzi.

116. Există ceva foarte bun pe care să-l vrei cu adevărat sau ceva DIVIN care ai vrea să se petreacă? Focalizează-ţi cât mai des fiecare moment al concentrării tale mentale asupra acelui aspect sau eveniment. Vizualizează-l atunci în mod perseverent până în cele mai mici detalii. Dacă dorinţa ta binefăcătoare este suficient de puternică iar concentrarea ta mentală este suficient de intensă, vei putea astfel face să se îndeplinească ceea ce ţi-ai propus.

117. Te afli exact acolo unde cel mai adesea se află gândurile tale, care declanşează în felul acesta anumite procese de REZONANŢĂ. Ştiind aceasta, asigură-te mai mereu că gândurile tale se află cu adevărat acolo unde vrei tu să fii (în DUMNEZEU).

118. Orice început spiritual implică să fie descuiate porţi noi. Cheia în această direcţie este dăruirea necondiţionată către DUMNEZEU şi angrenarea perseverentă. Dăruieşte-te plin de dragoste către DUMNEZEU şi apoi acţionează

hotărât şi plin de bunăvoinţă.

119. Învaţă să aştepţi! Învaţă să ai o mare răbdare! Dacă în ciuda tuturor eforturilor tale ferme ai impresia că deocamdată nu reuşeşti să-ţi atingi ţelurile profund binefăcătoare, ai răbdare! Între acceptarea blândă şi nelinişte, alege mai bine acceptarea blândă.

120. Adu-ţi aminte: nimic nu dă naştere plenitudinii în viaţă mai bine decât iubirea care este manifestată plenar din inimă.

121. Nu este nimic misterios în ceea ce priveşte voinţa care este liberă de EGO. Fă întotdeauna numai ceea ce VOINŢA LUI DUMNEZEU vrea ca tu să faci şi nu face ceea ce DUMNEZEU nu vrea ca tu să faci.

122. Aproape totul în această lume – orice ar fi şi orice s-ar petrece – este, pentru cel care este capabil să-şi dea seama, o încercare menită să-i ofere libertatea alegerii cu ajutorul LIBERULUI ARBITRU. Ştiind aceasta, alege întotdeauna cu înţelepciune!

123. Nu face aceeaşi greşeală întocmai ca toţi cei care renunţă la strădania de a se transforma spiritual, pentru că ei se simt împotmoliţi în obişnuinţele lor inferioare. Să ştii că dacă vrei cu adevărat şi eşti gata să depui suficient efort, o să poţi depăşi toate acestea şi până la urmă vei

izbândi.

124. Merită să ştiţi că, de multe ori în viaţă, omul merge întocmai ca pe o punte foarte îngustă. Aspectul cel mai important este ca el să-şi trezească în sine însuşi curajul pentru ca să nu-i fie deloc frică.

125. În căutarea ta spirituală aminteşte-ţi mereu că bucuria nu este doar un incident. Ea este un aspect vital pe care tu trebuie să-l urmăreşti zi de zi, căutând să-l amplifici. De un imens folos în această direcţie îţi este BUCURIA IUBIRII.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL TABEREI INTERNAŢIONALE DE YOGA, COSTINEŞTI-2003

Articol VII. Gânduri luminoase pentru YOGHINII începători şi avansaţi

1. Nu vă feriţi niciodată în mod laş din calea dificultăţilor şi a obstacolelor cu care vă confruntaţi în viaţă. Fiţi plini de curaj şi tenacitate, deoarece DUMNEZEU este mereu cu voi. Pe cei curajoşi şi buni la suflet, DUMNEZEU îi ajută. Aceasta este cea mai importantă veste pe care v-o aduc şi v-o subliniez.

2. Toate evenimentele din viaţa noastră se desfăşoară în conformitate cu specificul destinului

nostru personal (KARMA), însă ele nu afectează niciodată Sinele nostru Suprem (ATMAN). Totuşi, datorită ignoranţei şi a obişnuinţei, fiinţa umană se identifică cel mai adesea cu evenimentele şi stările pe care ea le trăieşte, supunându-se astfel acţiunii iluzorii a plăcerii şi a durerii.

3. Puritatea deplină a inimii pe calea spirituală este cea mai importantă. Restul nu reprezintă decât acţiune în mod divin integrată. Întregul macrocosmos, fără excepţie, reprezintă, de fapt, lucrarea tainică sau opera lui DUMNEZEU Tatăl.

4. Tot ceea ce există emană în realitate din tăcerea absolută. Creaţia însăşi reprezintă, din timpuri imemoriale, „câmpul" cel misterios de acţiune al lui DUMNEZEU Tatăl.

5. Este foarte bine să meditaţi profund la DUMNEZEU Tatăl în fiecare dimineaţă şi seara înainte de culcare. Această practică, ce va deveni pentru voi o obişnuinţă, vă va linişti foarte mult mintea şi totodată vă va purifica în mod gradat sufletul. În felul acesta veţi atinge o inefabilă stare de detaşare şi luciditate.

6. Unul dintre atributele esenţiale ale lui DUMNEZEU Tatăl este acela de a-şi tăinui cel mai adesea acţiunile şi prezenţa, ceea ce este fundamental necesar pentru îndeplinirea Planului Său grandios în întreaga Creaţie. Totodată trebuie

să avem în vedere că DUMNEZEU Tatăl nu face niciodată rău vreunei făpturi şi nici nu alungă pe nimeni de la El.

7. Cum putem cunoaşte cel mai bine Voinţa lui DUMNEZEU Tatăl? Renunţând complet la voinţa noastră egotică. Procedând astfel, aceasta se reflectă cu o mare claritate în şi prin fiinţa noastră. Alteori voinţa lui DUMNEZEU ne este revelată de cuvintele inspirate ale marilor înţelepţi.

8. Întreaga diversitate a vieţii – toate fiinţele, toate lucrurile, toate fenomenele etc. – sunt precum nenumăratele şuvoaie de apă care curg din vârful munţilor spre văile acestora. În cele din urmă, însă, toate râurile se varsă în ocean.

9. Faceţi întotdeauna numai ceea ce este bine şi foarte bine. Ajutaţi-i în mod altruist şi cu mult entuziasm pe ceilalţi. Dar mai ales păstraţi un control desăvârşit asupra vorbirii.

10. Urmăriţi mai mereu să atingeţi perfecţiunea în tot ceea ce faceţi şi în tot ceea ce simţiţi, chiar dacă trăiţi în mijlocul unei societăţi decadente din punct de vedere spiritual. Procedând în felul acesta veţi rămâne astfel puri şi detaşaţi.

11. DUMNEZEU ESTE şi, în acelaşi timp, în aparenţă, EL NU ESTE. În vârful muntelui nu

există decât DUMNEZEU Tatăl, dar la picioarele Sale se desfăşoară întreaga varietate a conflictelor şi a neînţelegerilor.

12. În întreaga Manifestare, totul fiind JOC DIVIN, nimic nu se pierde şi nimic nu se câştigă. Daca veţi înţelege în mod corect şi profund acest adevăr, nimic nu va mai putea vreodată să vă tulbure.

13. În realitate, DUMNEZEU Tatăl nu este nici unul, nici doi sau mai mulţi. Orice personificare provine, de fapt, din DUMNEZEU.

14. DUMNEZEU Tatăl este precum oceanul cel gigantic şi toate valurile sale. În ocean există multe feluri de peşti şi nici unul dintre aceştia nu poate trăi în afara sa. Chiar şi un aparent minuscul fir de nisip ÎI conţine întotdeauna pe DUMNEZEU Tatăl, care este prezent în el într-o formă sau alta. Niciodată, nimeni, cu excepţia lui DUMNEZEU, nu va putea să cunoască în totalitate adâncurile necuprinse ale acestui ocean infinit.

15. Datorită ignoranţei, cel mai adesea oamenii experimentează durerea şi plăcerea în lumea cea dual ă a iluziei. Totul în Creaţie se transformă, dar cu toate acestea DUMNEZEU Tatăl rămâne în eternitate profund misterios şi neschimbător.

16. Creaţia este fascinantă. Ea este sacră şi,

în acelaşi timp, ea este plină de mister. Ea trebuie să fie înţeleasă ca un întreg. În ea, nimic nu se pierde şi nimic nu moare.

17. DUMNEZEU este prezent pretutindeni şi El este ascuns mai ales în propria noastră fiinţă. Totodată, El este mai mult decât orice alt aspect sau atribut al Său. El nu poate fi cuprins niciodată de nimeni şi de nimic. Armonia şi aparenta dizarmonie sunt, de fapt, feţele opuse ale aceleiaşi „monezi” care este DUMNEZEU Tatăl.

18. Atunci când mintea ta va deveni cu adevărat foarte calmă şi liniştită, Atotputernicul DUMNEZEU se va manifesta în mod spontan în fiinţa ta.

19. Totul este în mine (MICROCOSMOSUL fiinţei mele). Nimic nu există în afara mea care să nu fie totodată în mine si nici eu nu reprezint ceva care este izolat de întregul univers (MACROCOSMOS).

20. Chiar şi boala este o binecuvântare pentru cel care este capabil să-şi dea seama de aceasta. Mai ales atunci, atât trupul cât şi ego-ul sunt mult slăbite, iar meditaţia realizată asupra unor aspecte profund spirituale devine mult mai uşor de aprofundat.

21. Pentru cel care este foarte bun, Răul nu mai există, deoarece DUMNEZEU este

eminamente Bun şi El se află neîncetat pretutindeni. Prin urmare, unde ar putea să mai aibă atunci loc şi Răul? Este adevărat că uneori schimbările care se produc ne apar ca fiind rele, însă nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că DUMNEZEU ştie întotdeauna care este sensul lor profund. În MACROCOSMOS, ordinea şi armonia sunt perfecte.

22. Abandonează-te în întregime lui DUMNEZEU Tatăl. Lasă-te mereu condus de Voinţa Lui atotputernică. Fii astfel „unealta" operei Lui grandioase şi vei cunoaşte în felul acesta beatitudinea infinită.

23. Nu te ataşa niciodată de succesele şi realizările pe care le-ai atins şi, procedând mai mereu astfel, vei evita să-ţi faci duşmani.

24. Dacă suntem suficient de atenţi, putem să învăţăm o lecţie importanţă de la Pământul-Mamă, care tratează în mod egal atât binele cât şi răul, atât vaca cât şi mielul, atât tigrul cât şi şarpele.

25. Trebuie să avem mereu o mare credinţă de nezdruncinat în noi înşine şi să permitem Sinelui Nemuritor Suprem (ATMAN) să ne ghideze cu înţelepciune în viaţă. Să nu uităm că întotdeauna încrederea imensă în sine poate face adevărate minuni, pe când îndoiala ne poate face mult rău şi, tocmai de aceea, ea reprezintă un mare păcat.

26. Atunci când noi suntem mai mereu ocupaţi cu diferite activităţi (cum ar fi acelea de natură profesională), evităm în felul acesta tentaţiile exterioare. Atunci când noi ne petrecem mai mereu timpul aşa-zis liber în meditaţie, ne îndreptăm în felul acesta cu rapiditate către Eliberarea Spirituală Supremă.

27. Natura noastră esenţială (care este Sinele Nemuritor Suprem (ATMAN)) este eternă. Prin urmare, în realitate noi nu suntem legaţi de legi sau de alte datorii şi responsabilităţi. Ele au o oarecare consistenţă şi ne sunt necesare numai în cadrul lumii si societăţii în care trăim.

28. Fierarul priceput alternează lovitura ciocanului asupra unui metal preţios (cum ar fi, de pildă, aurul) cu o lovitură care este dată în nicovală, aspect care în aparenţă este lipsit de sens. Cu toate acestea, acţiunea sa îl ajută foarte mult să modeleze aurul aşa cum trebuie.

29. Pentru cel care este înzestrat cu o nesfârşită putere de transfigurare, nu există imperfecţiune. DUMNEZEU Tatăl, care este infinit, cuprinde în veşnicie întregul Macrocosmos, care este finit. Creaţia este în permanenţă sacră şi totodată profund misterioasă.

30. În realitate, DUMNEZEU Tatăl este Cel care realizează toate acţiunile. Priviţi cu multă

atenţie cele doisprezece mâini ale lui Shiva din reprezentările iconografice hinduse. Pentru cel intuitiv şi înţelept, fiecare dintre acestea simbolizează o anumită acţiune. Shiva simultan râde, dansează, luptă etc. etc. Acţiunile Lui sunt în permanenţă complexe şi nenumărate. Toate acestea fiind profund misterioase, sunt dificil de înţeles şi încă şi mai dificil de comunicat.

31. Visul este un adevăr relativ. Dar să nu uităm că Cel Nediferenţiat transcende DHARMA.

32. Tot ceea ce făptuim trebuie să-I fie oferit drept ofrandă lui DUMNEZEU atunci când realizăm consacrarea fructelor unei acţiuni pe care I-o dăruim Lui. Procedând în felul acesta, întreaga lume devine pentru noi întocmai precum un altar.

33. În Realitatea Ultimă, Supremă, nimic nu s-a petrecut. Nici tu, nici eu şi nici altcineva nu s-a născut acolo vreodată. Totul în Manifestare este doar un vis (MAYA).

34. Lumea în care fiecare dintre noi trăim este întocmai precum un templu uriaş în care sosesc mulţi pelerini: buni, răi sau indiferenţi. Noi, însă, va trebui să ne focalizăm cât mai mult şi cu o mare aspiraţie asupra practicii noastre spirituale şi să nu căutăm vină sau greşeli celorlalţi.

35. Nu uita niciodată dictonul: „Bate şi ţi se

va deschide”. Aşteptând fără încetare acolo, în inima ta, DUMNEZEU Tatăl este mereu cu tine, şi nimeni, niciodată nu Îl va putea lua din sau de la tine.

36. Atunci când, fiind plin de reculegere, faci un pelerinaj spre locurile sfinte (spre exemplu la Ierusalim), mintea ţi se îndreaptă în mod spontan către DUMNEZEU Tatăl. Nu uita însă că, chiar şi atunci, DUMNEZEU se află în permanenţă în interiorul tău şi te aşteaptă să-L descoperi.

37. Atunci când în unele momente privilegiate percepi că te afli pretutindeni, Îl percepi de fapt în mod tainic pe DUMNEZEU. Pentru cel care este capabil să-şi dea seama, nimic nu poate exista vreodată în afara lui DUMNEZEU. DUMNEZEU Tatăl este întocmai precum valurile, care nu pot să apară decât numai dacă există oceanul.

38. Trupul este un instrument prin intermediul căruia pot fi făptuite atât acţiuni bune cât şi acţiuni rele. Ai, tocmai de aceea, mare grijă de trupul tău şi acţionează numai în sens benefic, menţinându-ţi mintea focalizată mai mereu asupra lui DUMNEZEU.

39. În Realitatea Ultimă Supremă nu se petrece niciodată nimic. Totul, chiar dacă se modifică, cu toate acestea rămâne veşnic neschimbat.

40. Printr-o mare dăruire către DUMNEZEU şi prin acţiuni spontane îţi asiguri astfel succesul spiritual şi împlinirile viitoare.

41. Este foarte bine ca, din când în când, în cursul zilei, să nu te mai gândeşti la nimic. Permite mai ales atunci gândurilor să apară şi apoi să dispară în mod firesc, contemplându-le cu o mare detaşare.

42. DUMNEZEU Tatăl se află fără încetare în lume şi întreaga lume se află în permanenţă îmbrăţişată de DUMNEZEU.

43. Ideea-forţă a unui yoghin avansat: „Eu sunt doar Martorul cel tăcut şi misterios (ATMAN). Nu fac altceva decât să observ cu o completă detaşare şi luciditate tot ceea ce se petrece în jurul meu şi în mine.”

44. DUMNEZEU, tatăl tău, mama ta, întreaga lume, Universul se află oglindite în permanenţă în tine. Realizând cât mai profund aceasta, tu Îl vei putea simţi în tine pe DUMNEZEU, dacă inima ta este cu adevărat pură.

45. La modul absolut vorbind, totul este în realitate VEŞNIC, fără început şi fără sfârşit.

46. Nu uita că tu eşti în realitate dincolo de orice este manifestat. Tu nu eşti trupul şi nici

sufletul. Tu eşti în aceiaşi timp întreaga lume şi totodată tu eşti dincolo de ea. Nimeni nu poate să explice în mod satisfăcător această taină, pe care ai să o „savurezi” numai atunci când ai să o trăieşti.

47. Eu sunt pretutindeni. Şi tu eşti de fapt pretutindeni, însă deosebirea fundamentală este că deocamdată tu nu crezi cu putere acest adevăr.

48. Întreaga lume şi chiar întregul Macrocosmos este în permanenţă cuprins în DUMNEZEU Tatăl. Nimic nu se află vreodată în afara Lui.

49. Eu nu ştiu, tu nu ştii, nimeni nu ştie – acesta este, în unele situaţii, un adevăr esenţial. Atunci, cine ştie? Nu există decât un singur răspuns la această întrebare fundamentală: DUMNEZEU Tatăl. Numai El ştie în veşnicie absolut totul.

50. Dacă aspiri să atingi cel mai repede eliberarea spirituală, renunţă la tot şi focalizează-te fără încetare numai asupra Sinelui Suprem (ATMAN).

51. Să nu uităm aceste cuvinte: „Nu mă plângeţi pe Mine, ci plângeţi-vă mai bine pe voi înşivă şi pe copiii voştri”. (Luca 23, 28)

52. Aproape totul a fost deja terminat de DUMNEZEU Tatăl cu foarte mult timp în urmă.

53. Orice fiinţă umană care aspiră să evolueze spiritual trebuie să meargă pe propria ei cale care i se potriveşte cel mai bine.

54. Nu-l căuta înainte de toate pe DUMNEZEU în altă parte, căci El se află ascuns chiar în tine însuţi.

55. Dacă începi YOGA, atunci va trebui s-o şi termini. Tot aşa va trebui să procedezi şi cu TANTRA.

56. Fii întotdeauna un yoghin ferm. Nu te lăsa purtat încoace şi încolo de valurile vieţii.

57. Voi toţi şi voi toate vă aflaţi deja simultan oglindiţi/oglindite în mine şi, de asemenea, eu mă aflu în permanenţă oglindit în voi toţi. Totul este să vă daţi cât mai profund seama de aceasta.

58. La modul esenţial vorbind, trebuie să ne dăm seama cât mai repede că există doar o singură Fiinţă cu adevărat importantă în întregul Macrocosmos: DUMNEZEU.

59. Toţi oamenii sunt în esenţă perfect puri. Esenţa divină (ATMAN) se află în permanenţă prezentă în noi toţi. Fiecare existenţă reprezintă

în fond o întrebare sau, altfel spus, o ghicitoare la care cel în cauză trebuie să răspundă cât mai corect.

60. ÎI ador pe X care, în esenţa ultimă (ATMAN), este la fel ca şi mine. ÎI ador pe DUMNEZEU care, în esenţa Sa ultimă (PARAMATMAN), este la fel ca şi mine. Îi ador pe toţi cei care, în esenţa lor ultimă (ATMAN), sunt la fel ca şi mine. În suprema realitate (ATMAN) a lor şi a mea nu există, de fapt, nici o diferenţă.

61. L-ai simţit foarte profund şi cu adevărat pe DUMNEZEU? Revelat în suprema Sa detaşare, DUMNEZEU ni se dezvăluie că nu face nimic.

62. „La început a fost Cuvântul...” Să nu uităm că, de fapt, toate religiile, încă din cele mai vechi timpuri, au afirmat acest adevăr care este plin de taine.

63. Dacă trăieşti numai ca să mori, care mai este atunci folosul vieţii tale?

64. Nu este nevoie să ţi se dea nimic, iar tu nu mai ai nevoie să iei nimic. Totul se află deja acolo, în tine însuţi, în Microcosmosul fiinţei tale.

65. Eu sunt Acela (ATMAN). Tu eşti Acela (ATMAN). Cu toţii suntem Acela (ATMAN). În esenţă, atunci când cu adevărat ştii aceasta,

descoperi că în realitate Acela (ATMAN) este Totul.

66. Ascultă-ţi mai mereu vocea interioară a inimii. Nu te lăsa influenţat în mod prostesc de mediul exterior. Cu toate acestea, urmăreşte să ajungi să nu mai faci nici o deosebire între „interior” şi
„exterior”.

67. În unele situaţii, boala se poate juca cu trupul nostru, dar niciodată ea nu se poate juca, de fapt, cu noi înşine.

68. Ce face, de fapt, DUMNEZEU în întreaga Manifestare? Întocmai precum un copac, El Creşte şi se dezvoltă prin El însuşi.

69. Cu excepţia Sinelui Suprem (ATMAN), totul, absolut totul este schimbător şi impermanent.

70. Trebuie, înainte de toate, să urmăriţi să „deschideţi” cartea cea fundamentală a Sinelui Suprem (ATMAN). Acolo se află în permanenţă totul.

71. Aproape toate fiinţele acţionează fiind cel mai adesea inspirate de DUMNEZEU. Pentru cel înţelept, aproape că nu există ceva superior sau inferior.

72. Aţi fost martori la începuturi şi sunteţi totodată martori la sfârşit. Voi sunteţi fiecare, chiar dacă nu ştiţi, Omul Universal.

73. Întreaga lume este întocmai precum o tainică scenă pe care se desfăşoară o gigantică piesă de teatru. Fiecare dintre voi trebuie să-şi joace aşa cum trebuie, într-un mod cât mai detaşat, rolul. Urmăriţi să înţelegeţi adevărul cel tainic al afirmaţiei: „Sunt ceea ce sunt”.

74. Lumea (Macrocosmosul) există, dar nu trebuie niciodată să o

„atingeţi” decât cu o deplină stare de detaşare.

75. Întreaga Creaţie este fără încetare în mod tainic impregnată de Adevăr.

76. Iubirea sinceră şi necondiţionată, mai ales atunci când este constantă, te conduce repede la DUMNEZEU.

77. Ador cu mici excepţii totul căci totul este cu mici excepţii asemenea mie.

78. Graţia cea misterioasa şi binecuvântarea Tatălui Ceresc (DUMNEZEU) sunt întotdeauna pretutindeni.

79. Ştiind că prin prezenţa în voi a SINELUI SUPREM (ATMAN) sunteţi fiecare nemuritori, nu trebuie să vă fie niciodată frică.

80. În fazele superioare de evoluţie spirituală, yoghinul descoperă cu uimire că el este întregul şi tot el este partea.

81. Aproape toţi oamenii obişnuiţi suferă într-o măsură mai mare sau mai mică. Suferinţa lor are scopul ascuns de a-i determina, vrândnevrând, să progreseze spiritual şi să fie fericiţi.

82. Privind întreaga Manifestare dintr-o anumită perspectivă se poate spune că Creaţia nu există, deoarece DUMNEZEU este în permanenţă pretutindeni.

83. În realitate nu există „eu”, „tu” sau „el”. Există numai UNUL – SINELE SUPREM (ATMAN) – care este acelaşi în toţi.

84. Soarele străluceşte în tine. Luna se află şi ea în tine. Toate lucrurile şi toate fiinţele se află deja prezente în tine.

85. Totul, în Creaţie, se petrece într-o deplină armonie. Toate fiinţele contribuie prin propriile lor eforturi, care în multe situaţii sunt inconştiente, la realizarea acţiunii divine în Manifestare.

86. Eu nu ştiu mai nimic; tu nu ştii mai nimic; nimeni nu ştie mai nimic. Numai DUMNEZEU ştie în eternitate totul.

87. Întregul Macrocosmos este „şcoala” ta. Toţi sunt în esenţă tu. Tu eşti directorul. Toţi sunt directori. Nu există în realitate funcţii superioare sau inferioare. Toţi oamenii sunt o scânteie din DUMNEZEU Tatăl (ATMAN) care există în fiecare dintre ei. În felul acesta DUMNEZEU se vede pe El însuşi, astfel DUMNEZEU îşi vorbeşte Lui însuşi.

88. Eu sunt un om iubitor. De asemenea eu sunt şi un om bun. Totul se află în permanenţă oglindit în mine. Tot ceea ce se află în mine există pretutindeni, ceea ce nu se află în mine nu există nicăieri.

89. Totul se află în tine. Întreaga Creaţie se reflectă în permanenţă în tine.

90. „La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era împreună cu DUMNEZEU şi Cuvântul era DUMNEZEU Însuşi”. Cel care cunoaşte cu adevărat înţelesul profund al acestor cuvinte cunoaşte astfel totul.

91. Nu uita niciodată că oriunde te-ai afla este şi DUMNEZEU împreună cu tine. Nimic nu vine şi nimic nu pleacă. Nu există început si nici sfârşit. Tu esti Acela (SINELE SUPREM-ATMAN).

92. Când te îndrepţi către El, DUMNEZEU Tatăl te întâmpină cu bucurie în toate direcţiile. Înţelegi tu de ce? Pentru că în realitate El (DUMNEZEU) se află pretutindeni.

93. „Împărăţia cea tainică a lui DUMNEZEU se află în tine”. Meditând cât mai profund asupra acestei afirmaţii poţi atinge eliberarea spirituală supremă.

94. Ai întotdeauna la dispoziţie totul. Tu eşti însăşi această lume (Macrocosmosul). De ce? Deoarece împărăţia cea tainică a lui DUMNEZEU se află mereu prezentă în tine. Prin urmare, de ce vrei să mai alergi în altă parte sau să cerşeşti?

95. Cu excepţia lui DUMNEZEU care ştie în eternitate totul, nimeni nu ştie mai nimic.

96. Adevărul este unul singur însă înţelepţii îl descriu în nenumărate moduri.

97. Plonjează măcar o dată pe zi în profunzimile tainice ale fiinţei tale adevărate şi lasă trupul să realizeze singur acţiunile care îi sunt necesare.

98. Totul se află într-o continuă transformare de la cea mai înaltă treaptă până la cea mai de jos. Altfel, Manifestarea nu ar putea exista.

99. În SUPREMA REALITATE a lui DUMNEZEU nu se petrece niciodată nimic.

100. „Împărăţia cea tainică a lui DUMNEZEU se află în voi”. Realizaţi pe deplin şi cât mai profund adevărul acestei afirmaţii şi, în felul acesta, veţi fi liberi.

101. Mă puteţi vedea că exist pretutindeni. Există doar Unul care este mereu acelaşi în mine, în el, în orice fiinţă umană. Acela este SINELE SUPREM (ATMAN).

102. Bucură-te mai mereu de viaţă şi îndeplineşte-ţi cu o mare răbdare şi umilinţă toate îndatoririle pe care le ai.

103. Unele flori au miros, altele nu. Acesta este doar un joc al iluziei (MAYA).

104. Trebuie să ai o inimă pură pentru ca iluzia (MAYA) să nu te
„murdărească” niciodată.

105. Nu admite niciodată existenţa unui „al doilea”. Totul, absolut totul este în realitate UNICUL (DUMNEZEU).

106. Nu-ţi pierde niciodată timpul. Timpul este mai preţios decât aurul.

107. Eu sunt totul şi toate formele care există sunt eu.

108. Eu sunt totul şi în acelaşi timp eu sunt partea. Partea este JIVATMAN iar întregul este DUMNEZEU. Realizarea supremă este fuziunea profundă şi definitivă dintre cele două.

109. Renunţă cât mai repede la tot şi la toate, şi dăruieşte-te în mod necondiţionat lui DUMNEZEU Tatăl.

110. Trupul este foarte important în procesul Iluminării spirituale. Din această cauză el trebuie să fie menţinut într-o perfectă stare de sănătate. După atingerea stării perfecte de iluminare spirituală importanţa trupului nu mai este, însă, aşa de mare. Dar, totuşi, nu trebuie să ne batem niciodată joc de el.

111. Prea multă vorbărie nu ne este niciodată de folos. Focalizează-te mai bine asupra tăcerii.

112. În realitatea cea tainică, DUMNEZEU este cel care vorbeşte, gândeşte şi percepe în şi prin tine.

113. De fapt nimic nu se pierde şi nimic nu se câştigă, deoarece TOTUL pur şi simplu ESTE. Pierderea şi câştigul implică aproape întotdeauna

acţiunea iluziei (MAYA).

114. Gândeşte, gândeşte, gândeşte şi iar gândeşte şi, în cele din urmă, vei ajunge la concluzia că nu ştii mai nimic.

115. În întreaga Manifestare totul este precum un joc. Am putea spune că, de fapt, DUMNEZEU se joacă pretutindeni. Aproape totul este întocmai precum sunt bulele de aer care se ridică la suprafaţa apei din toate direcţiile.

116. Pentru marea majoritate a oamenilor totul este întocmai precum un vis. Ei toţi visează. Totul este pentru ei întocmai ca un miraj.

117. A şti cu adevărat că „Eu nu ştiu” reprezintă sfârşitul călătoriei spirituale. Atunci când ai reuşit să depăşeşti totul ajungi până la urmă la această concluzie finală: „Eu nu ştiu nimic”.

118. Gândeşte şi apoi nu mai gândi; mai întâi gândeşte apoi renunţă la acest proces deoarece în esenţă nu există decât Sinele Suprem (ATMAN).

119. Soarele este deasupra, pământul este dedesupt, eu sunt la mijloc; soarele ne dă căldură, pământul ne oferă ierburi, plante, fructe şi legume, însă fără DUMNEZEU Tatăl nimic din toate acestea nu ar fi posibil.

120. Cu toţii suntem, analogic vorbind, întocmai precum nişte bule de aer în ocean. Bulele de aer se află în ocean, oceanul se află totodată prezent în bulele de aer.

121. Adoptă cel mai adesea calea de mijloc. Evită extremele.

122. Realizează în mod tainic că în realitate tu eşti pretutindeni. Acesta este cel mai mare secret.

123. DUMNEZEU cu formă şi DUMNEZEU fără formă. Aspectul fără formă este misterios şi indescriptibil. Totuşi, ambele ipostaze sunt în realitate acelaşi UNUL care este Absolutul.

124. Luaţi-vă şi apoi realizaţi zilnic un TAPAS. Rădăcina sanscrită a cuvântului care este „tapah”, înseamnă a arde. Fiind privit dintr-o anumită perspectivă progresul spiritual înseamnă o tainică ardere.

125. Totul se află în tine. Tu nu ai nevoie decât să ştii. Lasă-L apoi pe DUMNEZEU să vorbească în şi prin tine, căci, în permanenţă, El se află în tine, în mine, în orice altceva.

126. Nu te ataşa niciodată de nimic. Fii complet liber, observă totul cu o mare atenţie. Fii

martorul lucid şi detaşat a tot ceea ce se petrece. Mori înainte ca să mori pentru ca în felul acesta să nu mai mori niciodată după ce ai să mori.

127. La cel mai înalt nivel nu exista decât Absolutul Divin. Tot restul este numai MAYA (iluzie).

128. Mai întâi întreabă, apoi gândeşte şi numai după aceea acţionează.

129. Tu deja eşti la cel mai înalt nivel al conştiinţei dar ai uitat aceasta. Trebuie să crezi aceasta cu o mare putere şi să te convingi pe deplin de acest adevăr. Procedând în felul acesta tu vei reveni în mod spontan la condiţia ta originară dumnezeiască.

130. Pentru cel înţelept totul se mişcă şi, în acelaşi timp, totul este nemişcat.

131. Nu uita că TAPAS înseamnă „căldură”. Trebuie să urci tot mai sus generând prin aspiraţia ta frenetică tot mai multă căldură, până când la un moment dat vei atinge cel mai înalt pisc.

132. Bucură-te din plin de tot ceea ce ai!!!

133. Practică YOGA chiar şi în aşa-zişii timpi morţi. Îndeplineşte-ţi îndatoririle de zi cu zi dăruindu-I lui DUMNEZEU Tatăl aproape toate

fructele acestora. Prin conştientizarea plenară şi profundă a faptelor tale Îl poţi simţi plenar pe DUMNEZEU mai ales atunci când faci KARMA-YOGA.

134. Hrana este de asemenea o formă de manifestare a lui DUMNEZEU. Hrana este cea care trebuie să te asculte şi nu tu trebuie să asculţi de hrană.

135. Trebuie să ai grijă de trup. Sănătatea trupească este foarte importantă pe calea spirituală.

136. În om coexistă toate cele trei GUNA-e (caracteristici). La fiinţa umană obişnuită flecare dintre cele trei GUNA-e predomină în funcţie de natura aspectelor conjuncturale. În cazul unui yoghin înţelept, SATTVA GUNA este cea mai importantă. În el există de asemenea şi RAJAS şi TAMAS GUNA, însă acestea nu pot să afecteze SATTVA GUNA, care atunci există în proporţia cea mai mare. Cu alte cuvinte, se poate spune că SATTVA GUNA, la yoghinul înţelept, predomină.

137. Dacă ştii cum să procedezi, tu poţi să comanzi cu uşurinţă tuturor zeilor şi entităţilor din întreaga Creaţie şi poţi să obţii de la ele tot ceea ce vrei şi care este bun. Cu toţii vor fi atunci servitorii tăi care se vor supune ordinelor tale.

138. Idee-forţă care este foarte importantă

atât pentru yoghinii începători cât şi pentru yoghinii avansaţi: „Să nu te laşi niciodată cuprins de îndoieli sau de suspiciuni. Nu uita că cel mai adesea îndoielile îţi vin de la Satana”.

139. Examinează-ţi clipă de clipă cu multă atenţie şi detaşare trupul, sufletul şi mintea.

140. Care este cel mai mare pericol pentru yoghini? Răspuns: dorinţa! Nu uita că, în realitate, tu eşti Sinele Suprem (ATMAN) care niciodată nu doreşte nimic.

141. Fiţi întotdeauna întocmai precum albina care culege polenul din flori şi apoi rămâne liniştită.

142. Există cu adevărat doar o singură fiinţă foarte importantă în întreaga Creaţie şi aceasta este DUMNEZEU Tatăl. Nu există nimeni altcineva mai important ca El în întreaga Manifestare. În veşnicie, El se află pretutindeni.

143. Primul pas important pentru un yoghin: trebuie să ajungi să-L vezi pe DUMNEZEU ca fiind prezent în fiecare fiinţă umană.

144. Toate dificultăţile şi obstacolele care apar pe calea spirituală sunt de fapt o binecuvântare pentru acela care reuşeşte să le înţeleagă şi să le depăşească.

145. Oamenii te pot lăuda şi tot ei te pot blama, însă tu nu trebuie să fii deloc afectat de toate acestea. Nu uita că în realitate tu eşti Martorul perfect detaşat, Sinele Suprem (ATMAN).

146. Închide ochii, acoperă-ţi urechile, nu mai vorbi. Rămâi apoi perfect liniştit. Atunci toate fiinţele elevate şi toate puterile cosmice din lumea de dincolo vor fi atrase în mod irezistibil de tine.

147. Nu trebuie să-ţi doreşti niciodată să obţii puteri paranormale (SIDDHI-uri). Tot ceea ce trebuie să vrei fără încetare este să ajungi la Adevărul Suprem.

148. Adevăratul yoghin gândeşte în felul acesta: „Tot ceea ce mă înconjoară îmi este maestru şi învăţător pe calea spiritualităţii. Aleg cu o mare atenţie şi detaşare de la fiecare (fiinţă, plantă, animal etc.) tot ceea ce consider că îmi este bun şi necesar ca să învăţ şi, fiind astfel profund îmbogăţit, trec mai departe. Procedând astfel voi ajunge să cunosc Adevărul.”

149. Fii mai mereu atent la tot ceea ce se petrece în interiorul fiinţei tale (MICROCOSMOSUL FIINŢEI TALE).

150. Nu te lăsa niciodată atras în certuri, discuţii sau argumentaţii care sunt inutile. Practic

vorbind, tu nu ai nevoie de nimic din toate acestea.

151. Tu eşti Martorul cel Tăcut (ATMAN) şi, în această calitate, nu ţi se cere decât numai SĂ FII. Acest aspect este întocmai ca o propoziţie fără subiect, fără obiect şi fără predicat. O dată ce ai înţeles aşa cum trebuie această propoziţie ai înţeles de fapt totul.

152. Nu trebuie să-ţi doreşti nimic. Lasă toate evenimentele să se petreacă de la sine iar tu observă-le doar, în mod detaşat.

153. Ascultă aproape totdeauna vocea tainică a Sinelui tău Nemuritor (ATMAN). Mai ales înainte de a acţiona opreşte-te şi apoi aşteaptă. Abia după aceea poţi să acţionezi cu înţelepciune.

154. În Realitatea ULTIMĂ nimic nu se pierde şi nimic nu se câştigă. Cum am mai putea vorbi despre câştig sau despre pierdere? Sinele Suprem (ATMAN) este unul singur şi el se află pretutindeni. Prin urmare, cunoscând aceasta, cum ar putea să existe pierdere sau câştig, venire sau plecare, trecut sau viitor?

155. Mai ales atunci când faci KARMA-YOGA, lasă-L pe DUMNEZEU să acţioneze pe deplin şi cât mai profund în şi prin tine. Acesta este un mare secret.

156. Toate căile spirituale autentice exprimă Adevărul în diferite moduri care le sunt specifice. Putem să alegem din fiecare cale spirituală tot ceea ce credem că ne poate ajuta. La modul general vorbind ele sunt la fel.

157. Fii spontan şi acţionează totdeauna doar în momentul prezent.

158. Întreaga lume este întocmai precum scena unui teatru gigantic pe care oamenii (adică „actorii”) îşi joacă feluritele lor roluri.

159. Obişnuieşte-te să-L vezi peste tot pe DUMNEZEU Tatăl în jurul tău. La început, vei realiza aceasta doar din punct de vedere intelectual, însă mai apoi, în mod gradat, tu vei ajunge la cunoaşterea inefabilă, intimă şi directă a acestui fundamental adevăr.

160. Acela sau aceea care într-adevăr se află în căutarea plină de fervoare a Adevărului Suprem, îndură neclintit foamea, setea, oboseala sau răul pe care i-l fac ceilalţi.

161. Nu trebuie să-ţi doreşti să fii puternic. Puterea va veni în mod firesc atunci când tu vei atinge înţelegerea superioară.

162. Îl văd pe DUMNEZEU că este prezent pretutindeni şi ÎI ador neîncetat. Tot ceea ce

există este DUMNEZEU.

163. Gândeşte-te foarte bine înainte de a acţiona. Există trei constituenţi de bază ai acţiunii: începerea ei, sfârşitul ei şi valoarea pe care ea o reprezintă. Focalizează-te cu anticipaţie asupra valorii sau calităţii acţiunilor pe care vrei să le realizezi.

164. Lumea există şi totodată ea nu există, pentru că este iluzie (MAYA).

165. Ţine totdeauna seama de anumite limite pe care trebuie, să le ai în vedere şi nu trece niciodată dincolo de acestea. De pildă, nu mânca prea mult, nu dormi prea mult, nu munci prea mult etc.

166. Este foarte uşor să devii un SWAMI dar, mai ales atunci, pericolul orgoliului spiritual devine foarte mare şi este posibil să decazi după aceea din punct de vedere spiritual.

167. Atunci când atingi cu adevărat înţelegerea corectă a ceea ce este Realitatea Supremă şi Imuabilă, totul devine cu uşurinţă posibil. Până atunci însă, trebuie să fii foarte vigilent şi să te analizezi cu multă detaşare şi luciditate, în fiecare moment al zilei. Eforturile tale susţinute vor fi în final răsplătite.

168. Nu mă urma niciodată nici pe mine şi nici pe altcineva. Urmează-te doar pe tine însuţi, mai ales în ceea ce eşti tu cu adevărat dumnezeiesc (SINELE SUPREM – ATMAN), şi pe DUMNEZEU Tatăl.

169. Dacă ajungi să ai capacitatea de a-ţi controla în mod ferm mintea, poţi să ajungi astfel la mari puteri paranormale (SIDDHI-

uri), însă nu uita că folosirea lor fără discernământ este întotdeauna o cauză majoră a decăderii spirituale.

170. Dăruieşte totul fără intenţii ascunse şi ajută-i pe ceilalţi într-un mod complet dezinteresat.

171. Nu uita că întotdeauna tu eşti singurul responsabil pentru tot ceea ce gândeşti şi făptuieşti.

172. Nu trebuie să fii niciodată dependent de absolut nimeni şi nimic. Trebuie să fii totdeauna perfect liber.

173. În Creaţie, aproape totul este limitat. Dacă vorbeşti, dacă acţionezi, eşti – fie că ştii, fie că nu ştii – limitat. Numai DUMNEZEU Tatăl este în eternitate nelimitat.

174. Mintea yoghinului trebuie să devină perfect nemişcată, întocmai precum oglinda cea liniştită a unui lac de munte, fără valuri.

175. Cu excepţia lui DUMNEZEU Tatăl, nimeni nu cunoaşte mai nimic. Această stare este profund misterioasă, indescriptibilă şi inexprimabilă.

176. Acţionează cu o mare responsabilitate şi fii complet detaşat de toate rezultatele sau fructele acţiunilor tale care, în prealabil, trebuie să-I fie oferite în mod necondiţionat lui DUMNEZEU.

177. Conştientizarea absenţei cunoaşterii în sensul ei cel mai profund înseamnă totodată că există puritate şi umilinţă.

178. Atunci când înlăuntrul tău este doar vid, nu uita că DUMNEZEU este prezent în acest vid beatific transcendent.

179. Există doar DUMNEZEU singur, însă cu toate acestea El se manifestă prin cele trei ipostaze principale ale Sale: creaţia,

menţinerea şi distrugerea, respectiv prin BRAHMA, VISHNU şi SHIVA.

180. Permite fără încetare vocii inimii tale

spirituale (care este Sinele tău nemuritor – ATMAN) să-ţi direcţioneze paşii pe calea Iluminării tale.

181. Acela care spune că ştie sau cunoaşte totul, în realitate nu ştie şi nu cunoaşte mai nimic. Nimeni nu cunoaşte mai nimic şi nici nu a cunoscut vreodată totul. Numai DUMNEZEU Tatăl cunoaşte totul în eternitate.

182. Paradoxal, deşi nimic nu se transformă, cu toate acestea transformarea există numai în cadrul Manifestării.

183. Un sfat fundamental: mai întâi ascultă cu multă atenţie, apoi întreabă şi în final trage concluziile care se impun.

184. Adoptă întotdeauna calea de mijloc care este echilibrată. Nu mânca prea mult, nu dormi prea mult, nu lucra prea mult

185. Pe vârful muntelui nu se află nimic. Ca să te poţi bucura de frumuseţile lui trebuie să cobori puţin pe pantele acestuia.

186. Atunci când te-ai hotărât să urci pe vârful EVEREST, trebuie să dai dovadă de multă forţă, pricepere, răbdare şi perseverenţă. La fel se prezintă situaţia şi în cazul celor care se angrenează pe calea spirituală, care după aceea

nu trebuie să fie abandonată niciodată.

187. Trebuie să ajungi dincolo de ideea de „eu”, „tu”, „el” şi chiar dincolo de „Cunoaştere”, deoarece în realitate nu poţi să cunoşti tot Adevărul. Adevărul Suprem este Totul. Adevărul este: „EU SUNT SINELE SUPREM – ATMAN”.

188. Eu sunt întreaga lume şi toate formele sunt fără încetare oglindite în mine.

189. Rămâi tăcut în cea mai mare parte a timpului, însă vorbeşte liber şi cu multă înţelepciune atunci când este cazul.

190. Controlează-ţi clipă de clipă vorbirea pentru ca ea să nu-ţi provoace nici un rău.

191. Nu te preocupa până la obsesie de dogme, de doctrine osificate şi de alte aspecte de acest gen.

192. Fii totdeauna pur şi inocent precum este un copil.

193. Acum este posibil ca tu să te afli la poalele muntelui. Nu uita însă că omul de la poalele muntelui şi omul de pe vârful muntelui sunt, în esenţă (ATMAN), la fel.

194. Ia aminte: nu poţi să vezi sursa care te

face să vezi.

195. Eu sunt tu şi tu eşti eu în esenţa ultimă care este Sinele Nemuritor (ATMAN).

196. Nu te comporta întocmai precum mielul care ţipă, sărind dintrun loc în altul. Meditează profund şi fii întocmai ca un Leu al lui DUMNEZEU, care impune respect şi care este ascultat de toţi.

197. DUMNEZEU Tatăl nu se află doar într-un singur loc şi El nu poate fi simţit doar pe o singură cale spirituală. DUMNEZEU Tatăl se află în tot şi în toate, şi în acelaşi timp El se află dincolo de toate acestea.

198. Tot ceea ce are cineva cu adevărat nevoie există deja în lume încă dinainte ca el să se nască.

199. Chiar şi o banală atingere a unui înţelept constituie un mare bine.

200. Iisus, Buddha, Mahomed, Ramana Maharishi, Ramakrishna se află toţi în tine, chiar dacă tu nu ştii deocamdată aceasta.

201. De îndată ce vei realiza Adevărul Suprem, dualitatea (cum ar fi ordinea şi dezordinea, binele şi răul etc.) nu va mai exista

pentru tine.

202. În voi ceilalţi, eu mă văd adeseori pe mine însumi, dar într-o altă formă.

203. Calitatea unei acţiuni depinde foarte mult de atitudinea mentală a fiinţei umane care o făptuieşte.

204. Păstrează-ţi totdeauna calmul. Chiar şi atunci când Marile Puteri Cosmice apar şi se manifestă înaintea ta, oferă-le cu iubire felurite ofrande, însă rămâi calm în interiorul tău.

205. Trebuie să înţelegi foarte bine că toate acţiunile şi evenimentele care izvorăsc din MAYA (Iluzia universală) au rolul de a te ajuta săţi revelezi Sinele Suprem (ATMAN). Toate suişurile şi coborâşurile semnifică, de fapt, experienţa de viaţă a omului. Trebuie să nu te mai laşi deloc influenţat de iluzie. Dacă reuşeşti să treci cu bine (SUCCES), vei descoperi după aceea că toate testele spirituale sunt numai în avantajul tău.

206. Tot ceea ce un yoghin avansat trebuie să aibă cât mai mult sunt virtuţile. Virtuţile se află deasupra oricărui viciu.

207. Nimic nu există vreodată în afara lui DUMNEZEU. Tot ceea ce se manifestă este întotdeauna numai şi numai acţiunea Lui. Ştiind

aceasta, lasă acum totul în grija Lui şi relaxează-te, fără să mai fii trist sau disperat. Elimină cât mai repede toate regretele şi trezeştete!!!

208. Să nu uiţi niciodată că toţi cei care au avut misiuni spirituale importante au suferit.

209. Îndeplineşte-ţi îndatoririle întocmai aşa cum fac Soarele şi Luna pe cer.

210. Trăieşte întocmai precum picăturile de rouă pe frunza unui lotus.

211. De îndată ce se naşte trupul (care, după cum ştim, este alcătuit din cele cinci elemente subtile), natura acestor elemente va începe să se manifeste cu putere. În felul acesta, oamenii se confruntă cu felurite pasiuni, cu sentimentele de gelozie, de cruzime, de violenţă etc. Cei înţelepţi controlează însă toate aceste manifestări prin puterea înţelepciunii lor nesfârşite.

212. Un sfat plin de bun-simţ: niciodată să nu cheltuieşti făcând datorii care să fie mai mult decât venitul tău. Dacă vrei să trăieşti foarte mulţumit şi fără griji, atunci dorinţele tale trebuie să fie cât mai puţine. Nu uita că cine este sărac în dorinţe este foarte bogat în mulţumire.

213. A trăi din plin în mijlocul lumii şi a păstra în acelaşi timp faţă de aceasta o suverană

stare de detaşare înseamnă a-ţi înfăptui cu adevărat DHARMA.

214. Broasca ţestoasă depune o mulţime de ouă şi apoi rămâne liniştită, fără să facă nici un zgomot. Pe de altă parte, găina face un singur ou, dar cotcodăceşte foarte mult pentru a anunţa aceasta. Tu trebuie să fii întocmai precum broasca ţestoasă şi să nu te comporţi niciodată întocmai precum găina.

215. Nimeni nu poate să trăiască aşa de mult încât să se bucure de toate bogăţiile pe care le-a acumulat. De aceea, yoghinului îi este suficient doar strictul necesar pentru a avea un trai fericit şi fără griji.

216. Trupul tău este întocmai precum un sol roditor. Ştiind aceasta, îngrijeşte-l aşa cum trebuie şi cultivă-l cu înţelepciune.

217. Nu simpatiza niciodată cu cei care sunt demonizaţi, răi, vicioşi, coruptibili sau impuri, deoarece aceasta îţi va face până la urmă mult rău.

218. In interiorul tău, tu trebuie să ai în permanenţă atitudinea unui adevărat slujitor care este plin de dăruire către DUMNEZEU Tatăl. Nu contează cum apari tu celorlalţi la exterior.

219. Pentru a realiza Adevărul Suprem, trebuie ca mintea ta să investigheze şi să mediteze profund asupra acestui subiect. Dacă te gândeşti suficient de intens şi constant la ceva anume, va veni fără îndoială o zi când vei obţine ceea ce ţi-ai dorit cu putere.

220. Trăieşte în această lume întocmai precum acela care fuge de ploaie pentru ca aceasta să nu-l ude. Trăieşte, deci, fără ca să te laşi influenţat şi nici ademenit de numeroasele tentaţii ale vieţii. Scuturăte de iluzii şi rămâi ferm orientat către Sinele tău Suprem (ATMAN).

221. Pe calea spirituală, tu nu trebuie decât SĂ FII. Înţelege cât mai bine acest aspect fundamental. Mai ales pentru aceasta, depune toate eforturile de care eşti capabil pe calea spirituală.

222. Analizează-te mereu în forul tău interior. Acţionează, făptuieşte, dar fii totodată detaşat. Nu trebuie să-ţi faci niciodată griji în ceea ce priveşte câştigurile sau pierderile. Nu trebuie să gândeşti niciodată rău despre ceilalţi. Nu-i bârfi şi nu-i calomnia. Explică totdeauna cât mai bine şi corect tot ceea ce doreşti să spui celorlalţi. Viaţa cu adevărat spirituală este viaţa în care tu trăieşti în pace, fericire şi bună înţelegere cu toţi oamenii.

223. „DUMNEZEU există. El este prezent pretutindeni. El este totdeauna cu mine. Numai cu

ajutorul Lui eu am tot ceea ce îmi este necesar să am”. Acesta este adevărul pe care îl afirmă marii înţelepţi, iar eu sunt perfect de acord cu aceasta şi vă sfătuiesc şi pe voi să trăiţi în conformitate cu aceste învăţături milenare.

224. Cel care este ignorant şi egoist poate fi recunoscut cu uşurinţă pentru că, de cele mai multe ori, el nu are linişte şi adeseori este foarte trist sau suferă.

225. Nu pierde din vedere că acest trup a adus cu el în această existenţă toate seminţele tuturor celorlalte acţiuni din celelalte vieţi. Boala este una dintre acestea.

226. Pentru cel care este capabil să-şi dea seama, boala este totodată un dar. KARMA care a fost cândva acumulată (în altă viaţă) trebuie la un moment dat să se consume.

227. Totdeauna există o anumită reacţie care apare la o anumită acţiune. Ştiind aceasta, trebuie să faci faţă în mod spontan la fiecare acţiune pe care ai realizat-o cândva.

228. Nu trebuie să fii totdeauna numai blând, blajin şi molatic. Trebuie ca în anumite situaţii să ştii să fii ferm şi chiar dur cu ceilalţi, zdruncinându-i cu detaşare, pentru ca să iasă din starea larvară în care de multe ori ei se complac.

229. Tot ceea ce există este pătruns în permanenţă de Conştiinţa lui DUMNEZEU iar aceasta se află pretutindeni.

230. Una dintre căile ce conduc la realizarea Adevărului Suprem este aceea de a gândi, a gândi mereu, a gândi până când se atinge o perfectă certitudine.

231. Ceea ce este în inima mea este şi în inima ta, adică pretutindeni.

232. Ca yoghin, trebuie să trăieşti astfel încât să rămâi mai mereu perfect detaşat şi să nu te implici în aspectele iluzorii ale Manifestării.

233. În cele din urmă, trebuie să fii atât de detaşat încât să nu-ţi doreşti nici măcar extazul Eliberării Spirituale Supreme.

234. Pentru yoghin, cele cinci simţuri sunt întocmai precum cinci fraţi ai săi.

235. Întreaga lume (Manifestare) este minunată; totul a fost astfel aranjat încât ea este cu putinţă să satisfacă toate nevoile şi cerinţele oricui, atât cele din trecut cât şi cele din viitor.

236. DUMNEZEU este totdeauna în noi şi cu noi. Noi suntem în esenţă nişte scântei emanate din DUMNEZEU Tatăl. Viaţa noastră nu este decât

un vis iluzoriu.

237. Există o perfectă ordine în Manifestare şi acolo atât hoţul cât şi violatorul fac parte din această ordine.

238. Adevărul este unul singur. Restul este iluzie.

239. „Înălţimile” vieţii sunt chiar mai dificil de ascensionat decât munţii Himalaya. Aici, obstacolele şi testele spirituale sunt foarte numeroase. Chiar şi atunci când avem impresia că ne apropiem de sfârşit, egoul va continua să se manifeste. Nu te gândi că ceva este necesar sau că nu este necesar, ci mai bine perseverează în a-ţi revela pe deplin SINELE SUPREM (ATMAN). Nu este bine să renunţi la fapte şi activitate. Aminteşte-ţi modul în care Krishna a împrăştiat iluziile lui Arjuna. „Luptă! Lumea întreagă este un imens câmp de bătălie. Acceptă cu detaşare tot ceea ce vine şi nu renunţa, niciodată din cauza fricii sau a credinţei că faci un păcat.”

240. Realizează cu înţelepciune care este diferenţa între ceea ce este permanent şi ceea ce este efemer. Înţelegerea corectă a acestui aspect trebuie să devină până la urmă pentru tine o convingere fermă.

241. Nu renunţa niciodată la libertatea ta în favoarea nimănui, chiar dacă aceştia sunt mama,

tata, fraţii, iubitul sau iubita. Nu fi dezamăgit şi nu te lăsa niciodată înşelat de faptul că unul spune ceva iar altul spune altceva despre calea spirituală autentică pe care tu te afli.

242. Realizează ce minunat este structurat Macrocosmosul de DUMNEZEU Tatăl. În el se găseşte tot ceea ce îşi doreşte fiecare şi fiecare primeşte tot ce îşi doreşte din Macrocosmos, în conformitate cu nevoile sale.

243. Nu te implica egotic şi nu te ataşa niciodată de nimic. Nu-ţi spune că tu poţi să faci orice şi că totdeauna tu ai o justificare – care este evident PROSTEASCĂ – pentru toate acestea. Nu uita că, înainte de toate, tu trebuie să-ţi revelezi Sinele Suprem (ATMAN) şi, în acelaşi timp, să reuşeşti să-i priveşti pe ceilalţi ca fiind Sinele tău Nemuritor (ATMAN).

244. Nimeni nu poate descrie vreodată în mod adecvat Adevărul Suprem. Nici chiar marele înţelept Shankara nu a reuşit aceasta. Iisus însuşi, atunci când a fost întrebat ce este Adevărul, a preferat să tacă.

245. Până când vei realiza Adevărul, va trebui să practici cu o mare perseverenţă toate procedeele adecvate care îţi sunt puse la dispoziţie şi va trebui să depui eforturi susţinute. Nu uita că lenea reprezintă cel mai mare duşman al tău. Înţelepciunea nu constă în munca sau

activitatea efectivă pe care tu o realizezi, ci mai ales în atitudinea pe care o ai atunci când făptuieşti activitatea respectivă.

246. Noaptea urmează întotdeauna după zi într-o succesiune perfect regulată şi nimeni nu poate să intervină nici măcar cu foarte puţin în această succesiune. La fel se prezintă situaţia şi în ceea ce priveşte lumea: ea se mişcă întocmai precum furnicile, adică încet, sigur şi într-o formaţie care este disciplinată. Acesta este cel mai bun mod de a evolua în sfera socială.

247. Atunci când „privim" cu atenţie în interiorul nostru, descoperim fericirea, iar atunci când ne îndreptăm atenţia către exterior, descoperim suferinţa şi nefericirea. Adevărul este simultan prezent, însă, atât în senzaţiile noastre de fericire cât şi în senzaţiile noastre de nefericire. Ceea ce reprezintă izvorul schimbării dar, cu toate acestea, rămâne în veşnicie neschimbat este Adevărul Suprem.

248. Există întotdeauna un singur Adevăr. Nimeni nu poate afirma că l-a „văzut", dar nici că nu l-a „văzut". Adevărul este, analogic vorbind, întocmai precum un „secret deschis". Cine oare ar putea să- 1 cunoască pe cunoscător? La anumite intervale de timp, pe Pământ se încarnează un mare înţelept care aduce o învăţătură spirituală foarte preţioasă omenirii, după care el părăseşte definitiv această lume. Ceea ce rămâne după

aceea este Necunoscutul mereu nou şi inepuizabil.

249. Un mare secret pe care yoghinii îl cunosc: KARMA se află întro strânsă şi directă legătură cu activitatea noastră mentală. Atunci când mintea noastră încetează să se mai mişte, KARMA noastră devine atunci nulă.

250. Fiecare îşi duce la îndeplinire în mod conştient sau în mod inconştient propria lui activitate şi misiune: muncitorul, profesorul, artistul, inginerul, maestrul spiritual etc. DUMNEZEU este în eternitate Supremul Rege care contemplă în mod detaşat toate acestea. Nu există niciodată nimic imperfect în această lume. Fii şi tu, la rândul tău, martorul lucid şi observatorul ei detaşat, întocmai aşa cum DUMNEZEU Tatăl este Martorul Suprem şi totodată Creatorul întregului Macrocosmos.

251. Pretutindeni şi în fiecare clipă tu poţi să auzi vocea lui DUMNEZEU, dacă eşti cu adevărat pregătit să o asculţi.

252. Fii totdeauna mulţumit cu tot ceea ce ţi se oferă în conformitate cu KARMA ta. Dacă vei dori să obţii mai mult decât îţi permite KARMA, vei suferi, aceasta mai ales dacă nu ai făcut eforturi adecvate.

253. DUMNEZEU Tatăl vorbeşte pretutindeni prin gura oricui, însă numai cei atenţi şi care sunt

„treziţi” din punct de vedere spiritual realizează acest aspect.

254. Deşi propriu-zis nu este nevoie să săvârşim nici o acţiune şi nici un efort, totuşi trebuie să intrăm în mod armonios în stare de rezonanţă cu aparentele transformări care au loc în mod continuu în Macrocosmos. Ştiind aceasta, trebuie să fim fermi în acţiunea de realizare a Adevărului Suprem.

255. Nici măcar un atom nu se află vreodată în afara lui DUMNEZEU. Nu toţi realizează Adevărul Suprem, ci numai unii. Tot ceea ce se petrece clipă de clipă în întreaga Creaţie este planul Lui gigantic. DUMNEZEU Tatăl este pretutindeni şi ne sprijină pe toţi, chiar şi pe răufăcători sau pe diavoli. Nu este nimic straniu în această afirmaţie. Ceea ce se află sus eşti tu însuţi, iar ceea ce se află jos eşti tot tu însuţi.

256. Rămâi totdeauna neclintit în convingerea că tot ceea ce se manifestă este efemer şi tranzitoriu. În realitatea supremă nu există nici o schimbare. De aceea, tu nu trebuie să faci comparaţii şi nici ierarhizări. Atunci când mintea devine pură, sunetul cel subtil şi tainic al Creaţiei apare în Microcosmosul fiinţei noastre în mod spontan.

257. Cel care se roagă şi Cel căruia îi este adresată rugăciunea sunt în realitate unul şi

acelaşi.

258. Cursul apei unui râu de munte devine vijelios mai ales dacă vom îndepărta toate obstacolele care îl încetinesc. Analogic vorbind, am putea spune că aproape nu este nevoie să facem mai mult decât atât

259. Dacă ştii să rămâi tăcut, vei ajunge să cunoşti Adevărul Ultim. Întreaga suferinţă cu care te confrunţi în viaţă îţi este dată numai pentru a avea în felul acesta posibilitatea să evoluezi spiritual. Fii mereu plin de bunăvoinţă şi realizează cu o deplină responsabilitate toate îndatoririle tale. Fii întotdeauna martorul lucid şi detaşat a tot ceea ce se petrece şi, procedând mai mereu în acest fel, vei atinge astfel înţelegerea.

260. Adevărul Ultim nu poate fi realizat doar prin studiul textelor sacre. Pentru aceasta, trebuie să te cunoşti în profunzime. Nimic altceva nu merită să fie cunoscut. Acolo unde tu eşti, sunt de asemenea şi eu însumi. Ce eşti tu am fost şi eu. Ce sunt eu vei fi şi tu.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL TABEREI INTERNAŢIONALE DE YOGA, COSTINEŞTI-2004

Articol VIII. Gânduri luminoase pentru YOGHINII începători şi avansaţi

1. Pentru yoghinul avansat este foarte evident că Dumnezeu există, că El se află în permanenţă pretutindeni şi că El însuşi este în esenţă (SINELE SUPREM (ATMAN)) o scânteie din El (Dumnezeu). Cu toate acestea, trupul yoghinului, care este vehiculul său fizic, trebuie să rămână acolo unde este necesar.

2. Pentru ca să distrugi prin detaşare toate „lanţurile" care te întemniţează în aceasta lume este foarte bine să fii preocupat de binele altor oameni. Trăieşte mai mereu în această lume ca şi cum ai fi mort. Consacră întotdeauna mai mereu fructele acţiunilor tale importante lui Dumnezeu. Fii mereu detaşat de fructele acţiunilor tale şi ajută-i plin de abnegaţie pe cei care au nevoie de ajutor.

3. După cum ştim cu toţii floarea are o tulpină. Şi în cazul tău trebuie să existe totdeauna ceva Atotputernic care să te susţină. Hotărăşte azi ca acel „CEVA" pentru tine să fie întotdeauna Dumnezeu. Dă-ţi seama că dacă ai fi fost perfect nu mai era necesar să te renaşti în această viaţă. Tocmai de aceea urmăreşte să fii foarte umil. Fii atent la Lună şi realizează că ea nu face nici un efort pentru a îndepărta întunericul care îi acoperă o jumătate din suprafaţa sa şi îşi oferă lumina pământului, îndepărtând mai ales în timpul nopţii întunericul de aici.

4. Să luăm mereu acest exemplu: noi toţi

trebuie să trăim în permanenţă întocmai precum este Dumnezeu, adică într-o deplină stare de pace profundă şi unitate.

5. Învaţă, însă trebuie să ştii întotdeauna cu anticipaţie că Adevărul se află dincolo de cunoaştere.

6. Permite-i Sinelui tău nemuritor (ATMAN) să te ghideze cât mai des cu putinţă pe calea cea adevărată a spiritualităţii.

7. Dacă un cutremur îţi provoacă o mare suferinţă, vei urmări oare şi tu să-i faci vreun rău lui? Bineînţeles că nu. O asemenea idee chiar îţi provoacă râsul. În situaţia unui cutremur, în loc de aceasta vei rămâne tăcut. Tot astfel trebuie să te comporţi şi cu cei care îţi fac rău, care te urăsc sau te bârfesc: lasă mintea fiecăruia să acţioneze aşa după cum ea crede de cuviinţă, iar tu rămâi mereu detaşat.

8. Urmăreşte să trăieşti mereu cu Dumnezeu în suflet Aceasta te va ajuta să ÎI simţi în mod tainic din ce în ce mai des în tine. Nu uita că în realitate viaţa pe această planetă este rezultatul coabitării dintre Soare şi Pământ. Pentru yoghinii avansaţi este evident că atât Soarele cât şi Pământul au fost create de Dumnezeu.

9. Aminteşte-ţi că în toate ţările, Soarele răsare de la est. Obişnuieşte-te şi tu să nu priveşti

niciodată faptele doar cu un singur ochi, ci cu amândoi. Procedând mereu în felul acesta toate aspectele pe care le observi îţi vor apărea egale şi echilibrate.

10. Dacă vrei cu adevărat să atingi înţelepciunea supremă, ai grijă şi de trupul tău. Altfel trebuie să ştii cu anticipaţie că va fi foarte dificil să reuşeşti aceasta.

11. Fiind Omniprezent, Dumnezeu se află în permanenţă chiar şi în mijlocul focului; crezi că El îl va opri (cu excepţia miracolelor pe care El le înfăptuieşte uneori) să ardă? Crezi că El se va supăra vreodată pentru acţiunile acestuia? Şi tu la rândul tău va trebui să trăieşti la fel în lume. Când vei înţelege aşa cum trebuie toate aceste aspecte, nu te vei mai ataşa niciodată de nimic, cu o singură excepţie, ataşamentul de Dumnezeu.

12. Teoretic ştim cu toţii chiar dacă nu ne dăm seama foarte bine de aceasta, că întreaga lume (manifestare) este iluzorie, dar cu toate acestea ar trebui să observăm totodată că Dumnezeu este şi rămâne în fiecare clipă perfect activ şi neobosit în ea (această lume iluzorie).

13. Întocmai aşa cum hrana îţi este de un real folos pentru a te menţine în viaţă puternic şi sănătos, la fel şi rugăciunea către Dumnezeu Tatăl îţi este necesară pentru realizarea Adevărului Suprem. Nu trebuie însă să uităm vreodată că

rugăciunea este în realitate un ajutor şi nu un scop în sine.

14. Întotdeauna fără excepţie trebuie să ai încredere totală mai întâi în Dumnezeu Tatăl şi apoi în tine însuţi.

15. A te cunoaşte cu adevărat în profunzimea naturii tale esenţiale care este SINELE SUPREM ETERN (ATMAN) reprezintă întotdeauna cea mai înaltă formă de adorare a maestrului spiritual (GURUPUJA).

16. În permanenţă şi fără excepţie totul se întrepătrunde şi se corelează. Întreaga Manifestare se desfăşoară întotdeauna exact aşa cum trebuie şi nu altfel. Nu există absolut nici o greşeală. Greşeli sau dizarmonii în MACROCOSMOS descoperă numai cei proşti.

17. Care este – la modul esenţial vorbind – folosul de a rămâne cufundat într-o profundă şi inefabilă stare de meditaţie? Trebuie să se ajungă în felul acesta la o intensă stare de permanenţă şi totodată la o Supremă Conştiinţă de Sine în fiecare clipă şi în fiecare loc mai ales atunci când medităm aşa cum trebuie. Chiar şi după ce ieşi din meditaţie trebuie să trăieşti în mijlocul lumii, dar cu toate acestea, datorită roadelor paradisiace ale meditaţiei, să nu uiţi după aceea niciodată cine eşti tu în realitate – SINELE SUPREM ETERN (ATMAN).

18. Pentru a atinge în numai 7 luni starea de iluminare spiritualămeditează câte 30 de minute dimineaţa şi seara asupra întregii lumi ca izvorând dintr-o misterioasă sursă unică. Gradat vei descoperi în propria ta fiinţă că în realitate acea sursă unică este Dumnezeu Tatăl.

19. Prezentul este aproape întotdeauna rezultatul acţiunilor noastre din trecut. Acum şi aici în prezent acţiunea adecvată este întotdeauna superioară inacţiunii. Omul este arhitectul viitorului său.

20. Întotdeauna tot ceea ce se petrece la suprafaţa Conştiinţei lui Dumnezeu este doar un joc gigantic (macrocosmic). Întreaga lume manifestată este un perfect joc divin.

21. Chiar dacă tu vei acţiona sau nu vei acţiona pentru binele omenirii, Dumnezeu va avea întotdeauna fără excepţie grijă de tot. Dacă tu vei acţiona totuşi plin de dăruire pentru BINELE OMENIRII, atunci tot BINELE care se va revărsa prin tine venind de la DUMNEZEU te va transforma totodată profund îmbunându-te şi îţi va accelera foarte mult propria ta evoluţie spirituală. De fiecare dată când îi ajutăm foarte mult pe ceilalţi, ne ajutăm totodată foarte mult şi pe noi înşine. Prin urmare nu este niciodată la fel dacă tu faci cu ajutorul lui Dumnezeu BINELE pe care eşti inspirat ca să-l înfăptuieşti clipă de clipă.

22. Dacă eşti plin de aspiraţie fiind totodată angrenat pe calea spirituală trăieşte o viaţă disciplinată. În felul acesta totul va decurge atunci de la sine şi evoluţia ta spirituală se va accelera foarte mult.

23. Pentru yoghinul inteligent şi plin de bun simţ spiritual nu se pune niciodată problema de a-L „vedea" pe Dumnezeu, căci în realitate, cum ar putea vreodată o infimă parte să vadă tot întregul? Cum ar putea – de exemplu – să vadă o celulă din burta elefantului TOT ELEFANTUL? Dacă aproape fără încetare un yoghin priveşte totul ca fiind o manifestare perfectă a lui Dumnezeu, atunci el va putea să realizeze cu uşurinţă Adevărul Suprem.

24. Cu toate că în realitate întotdeauna Totul este precum Unul, există totuşi nenumărate forme, nume şi aparenţe.

25. În viaţă, fiecare om este supus de Dumnezeu Tatăl la încercări spirituale în cele mai felurite moduri. Dacă îţi contempli existenţa cu detaşare şi luciditate, constaţi că în anumite momente, care nu sunt deloc întâmplătoare, te confrunţi cu fericire şi tristeţe, cu onoare şi dezonoare, cu bune şi cu rele, etc. Însă (orice ar fi, toate de la Dumnezeu îţi sunt date şi ştiind bine aceasta) tu nu trebuie să te laşi niciodată influenţat în rău de toate acestea. Atunci când un om se află la baza muntelui, el vede atât piscurile

sale, cât si pământul care se găseşte sub picioarele sale. Atunci când acelaşi om ajunge în vârful muntelui absolut totul nu mai reprezintă pentru el decât un grandios spectacol extaziant.

26. În fiecare lună, în noaptea de Shivaratri şi o dată pe an, în noaptea de Mahashivaratri, meditează profund asupra naturii tale divine esenţiale care este veşnică şi care există dintotdeauna (SINELE SUPREM (ATMAN)) şi urmăreşte să realizezi atunci că şi în esenţa fiinţei tale exista o scânteie din sursa jocului glorios al creaţiei. Unii numesc acest joc: dansul lui Shiva. În ziua respectivă, consacră de trei ori la rând toate fructele acţiunilor tale lui Shiva. Fii apoi mereu detaşat atunci când acţionezi.

27. Trebuie să ai mereu în vedere şi să te adresezi fiecăruia în funcţie, de nivelul lui de înţelegere. Nu poţi vorbi oamenilor de rând aşa cum vorbeşti de pildă cu un iniţiat sau cu un yoghin avansat

28. Bizuie-te totdeauna cel mai mult pe Dumnezeu şi în al doilea rând foarte mult pe tine însuţi. Iisus şi alţi mari înţelepţi au venit pe Pământ si apoi au plecat. Totuşi, lumea rămâne după aceea aproape aşa cum a fost întotdeauna pentru că ea nu face ceea ce trebuie. Totul este ciclic. Istoria se repetă şi în ceea ce priveşte marile revelaţii spirituale.

29. Atunci când mergi la culcare, înainte să adormi, urmăreşte să-ţi provoci o stare pregnantă de vid beatific. Păstrează-ţi apoi mintea liberă de gânduri.

30. Sfinţenia apare cu siguranţă în fiinţa ta atunci când realizezi cu adevărat că în esenţă tu eşti Sinele Suprem (ATMAN).

31. Atunci când îl simţi pe Dumnezeu intens şi profund în fiinţa ta şi trăieşti cu adevărat experienţa Lui cea plină de mister şi inefabilă, aproape că pentru tine nu mai există conştiinţa unor suflete individuale. Atunci pentru tine există doar UNUL Cel UNIC, şi nimic altceva. Un exemplu analogic te poate ajuta să înţelegi intuitiv această revelaţie. Degetele mâinilor tale pot efectua diferite feluri de acţiuni, însă cu toate acestea, ele rămân aceleaşi chiar şi după îndeplinirea acelor activităţi. În întreaga manifestare iluzia este mereu prezentă. Totul în manifestare este întocmai precum proiecţia unui film. Imaginile atunci se derulează clipă de clipă pe ecran, dar cu toate acestea ecranul respectiv rămâne complet neafectat.

32. Atunci când te confrunţi cu o mare suferinţă morală sau sufletească, dacă vrei să nu mai suferi, trebuie să te rogi cu o mare fervoare lui Dumnezeu timp de 24 de ore în continuu.

33. Nu-ţi pierde niciodată speranţa, căci în

realitate nimic nu este niciodată distrus, ci totul se transformă.

34. Capacitatea de a fi cu adevărat detaşat, implică, cel puţin în primele faze, mult efort, atenţie şi luciditate. Pe de altă parte, însă, ea conferă atunci când este atinsă multă forţă şi libertate fiinţei umane.

35. Dacă vrei să te grăbeşti, cel mai bine este să te grăbeşti ÎNCET. Nu uita că niciodată nu trebuie să te grăbeşti. Rămâi întotdeauna la distanţă faţă de cei care se grăbesc. Vei constata în decursul timpului că aceasta te scuteşte de multe greşeli şi suferinţe.

36. Pe măsură ce avansezi în practica yoga, trebuie să înveţi să fii calm şi să îţi păstrezi cumpătul chiar şi în mijlocul celei mai intense activităţi pe care o realizezi.

37. Atâta timp cât vei căuta numai greşeli în conduita celorlalţi şi mai mereu îi vei acuza, vei fi lipsit de prieteni adevăraţi. Imaginea dintrun anumit tablou poate să fie urâtă, dar într-o asemenea situaţie nu îţi este niciodată permis să scuipi pe ea.

38. Tot aşa cum sarea se dizolvă complet în apă, acest trup se va dizolva şi el până la urmă la sfârşitul vieţii. Dacă mai târziu vei fierbe atât cât este necesar soluţia salină respectivă, sarea care

era complet dizolvată se va cristaliza din nou. Urmăreşte să înţelegi aşa cum trebuie acest exemplu analogic.

39. Dumnezeu ne vorbeşte atât prin intermediul florilor, cât şi prin gura inspirată chiar de El a oamenilor. Important este ca noi să ne dăm de fiecare dată seama şi să reuşim să înţelegem aşa cum trebuie tot ceea ce El ne spune.

40. Pentru a atinge starea de îndumnezeire trebuie să devenim ACUM şi AICI umili servitori ai Supremului Tată Ceresc Dumnezeu. Acţionând permanent în această stare de spirit atunci iubirea noastră unul pentru celalalt devine PUJA (adoraţia Divinului). Acţionând zi de zi în felul acesta cu toţii resimţim cu adevărat în fiinţa noastră că Îl servim pe El care este Sursa Unică şi Supremă a tot ceea ce există. Această experienţă inefabilă ne transformă spiritual enorm.

41. Îndepărtează complet din minte gândurile de mânie şi gelozie. Urmăreşte în permanenţă să fii iubitor, blând, detaşat, modest, calm, disciplinat şi fericit. În acest fel vei ajunge foarte repede în vârf.

42. Cum îi putem recunoaşte într-un mod foarte simplu pe cei înţelepţi? Cei cu adevărat înţelepţi renunţă la ideea de „eu” şi „al meu”.

43. Iubirea şi ura sunt două forţe importante

care menţin lumea în acţiune. Ambele pot fi întâlnite în om. Vai şi amar va fi întotdeauna de omul în care predomină ura.

44. Pentru cel care este capabil să le descopere, tăcerea şi pacea cea mai profundă se află chiar şi în cel mai teribil zgomot.

45. O raţă care intră pentru prima oară în apă va şti instantaneu să înoate şi va reuşi să se menţină la suprafaţa apei. Un pui de găină însă se va îneca dacă este pus în apă. Viaţa individuală şi aproape toate acţiunile care sunt săvârşite de noi sunt cel mai adesea determinate de abilităţile cu care suntem înzestraţi şi de fondul sufletesc al fiecăruia dintre noi.

46. Toate atributele divinităţii, fără excepţie, pot fi regăsite în fiinţa umană, fie existând în stare latentă, fie complet trezite. La o privire mult mai atentă vom descoperi faptul că fiecare fiinţă umană, în esenţa ei ultimă (SINELE SUPREM (ATMAN)) este însăşi Divinitatea – sau Dumnezeu. Este profund semnificativ şi perfect adevărat ceea ce se spune în biblie, că omul a fost creat după chipul şi ASEMĂNAREA lui Dumnezeu.

47. Cunoaşterea în ea însăşi este aproape întotdeauna o iluzie. A ajunge să ştim ceea ce suntem cu adevărat (SINELE SUPREM (ATMAN)) este însă cel mai important şi cel mai valoros aspect al existenţei noastre.

48. Fii mulţumit cu ceea ce ţi se oferă, căci întotdeauna aceasta este într-o deplină conformitate cu propria ta măsură.

49. Dacă te dărui Lui în totalitate vei descoperi astfel că Dumnezeu este cu tine tot timpul. Nu trebuie să te străduieşti prea mult pentru aceasta. Trebuie doar să-ţi dai seama că niciodată tu nu exişti decât prin EL, şi că în realitate DUMNEZEU ESTE PENTRU TINE TOTUL. Fii întotdeauna neclintit în susţinerea şi trăirea deplină şi profundă a acestui adevăr. Forţele şi energiile subtile tainice ale Naturii sunt fără număr şi ele aşteaptă să se manifeste în şi prin tine la momentul potrivit, atunci când eşti pe deplin deschis faţă de ele. Recunoscând toate acestea, rămâi totuşi ferm şi continuu focalizat numai asupra propriului tău Sine Suprem (ATMAN). La modul esenţial vorbind, dacă reuşim cu adevărat să înţelegem acest MARE SECRET şi apoi ne convingem în propria noastră fiinţă de realitatea sa, ne dăm astfel seama că de fapt noi nu facem nimic. Totul se petrece după aceea în fiinţa noastră în mod spontan, însă absolut totul se petrece numai şi numai prin PUTEREA LUI DUMNEZEU. Pentru aceasta este însă esenţial ca noi să ne dăruim în mod total şi necondiţionat lui Dumnezeu şi să realizăm că întotdeauna El este TOTUL.

50. Oamenii nu judecă de obicei răul pe care

îl face conducătorul unui popor. Dumnezeu este cel care îl va judeca la momentul potrivit pe acel conducător. De aceea este minunat atunci când un mare conducător reuşeşte cu adevărat să conducă un popor cu un discernământ divin.

51. Atunci când vrei să apuci ceva trebuie să strângi într-un anume mod toate degetele. Prezentând acum lucrurile într-un mod analogic se poate spune că pentru a ajunge la Dumnezeu mintea trebuie mai întâi să devină pe deplin focalizată. Nu este deloc uşor să controlezi mintea, dar cu timpul şi printr-un efort constant şi adecvat se poate atinge această remarcabilă victorie.

52. Cunoaşterea cea tainică şi adevărată a lui Dumnezeu nu poate fi niciodată conţinută în limitele nici unei cărţi.

53. Nu te asocia cu şi nu rămâne niciodată în preajma celor care mai mereu creează probleme.

54. Cum ne putem da seama cu uşurinţă dacă suntem cu adevărat liberi? A fi mereu fericit înseamnă a fi liber.

55. Întregul Macrocosmos, fiind în ansamblul său creaţia lui Dumnezeu, este tocmai de aceea „ceva” sfânt.

56. Atunci când intri în contact cu cineva ca să comunici, comportăte întotdeauna în felul care se potriveşte cel mai bine cu starea şi condiţia fiinţei umane respective. În felul acesta vei intra cu siguranţă într-o inefabilă stare de REZONANŢA cu ea.

57. Realizează prin experienţă directă în propria ta fiinţă că în realitate fiecare făptură vie este divină, atât cele care aparţin regnului uman cât şi cele care aparţin regnului animal.

58. Chiar dacă ceilalţi te tratează cu atenţie şi bunătate sau cu asprime şi răutate tu trebuie să rămâi întotdeauna neafectat de toate acestea. În felul acesta poţi să-ţi dai tu singur seama dacă ai atins starea de detaşare.

59. Un singur minut de manifestare a Graţiei Divine poate să ardă aproape toată KARMA care a fost acumulată în numeroasele tale vieţi anterioare. Nu permite ego-ului tău să-ţi blocheze accesul la supramentalul (VIJNANA MAYA KOSHA) cu care fiecare fiinţă umană a fost înzestrată prin Graţia lui Dumnezeu.

60. Realizează că de fapt Dumnezeu nu este nici cauza păcatului şi nici a virtuţii.

61. Nu uita că tot ceea ce are formă, până la urmă trebuie să dispară. Mintea are şi ea formă, prin urmare tocmai de aceea ea trebuie să fie

anihilată. Prin anihilarea minţii trecem imediat în starea supramentală şi astfel avem acces la VIJNANA MAYA KOSHA.

62. Dacă vrei să obţii eliberarea spirituală chiar în această viaţă, fă neîntârziat din viaţa ta un sui-generis rug funerar şi apoi arde toate dorinţele tale individuale până când nu mai rămâne din ele decât cenuşa. Apoi nu uita ca întotdeauna după aceea să oferi în totalitate fructele tuturor acţiunilor tale lui Dumnezeu prin actul cel sacru al consacrării.

63. Aminteşte-ţi că atunci când te-ai născut ai venit în această lume fără nici o posesiune materială, iar atunci când vei pleca definitiv din această lume, adică în clipa în care vei muri, vei pleca de asemenea de aici fără absolut nimic din tot ceea ce ai agonisit material în această lume. Singurul „bagaj" pe care îl poţi lua atunci cu tine în lumea de dincolo sunt toate experienţele şi cunoştinţele pe care le-ai acumulat în această VIAŢĂ. Dacă aceste experienţe şi cunoştinţe sunt preponderent spirituale atunci tu vei ajunge cu siguranţă în paradis.

63. Cel care are mintea puternică şi ştie cum să o controleze nu va fi niciodată agitat. Dacă mintea este agitată, nu vei putea afla niciodată Adevărul. Ştiind aceasta trebuie să faci eforturi perseverente pentru a reuşi cu adevărat să-ţi controlezi mentalul.

64. Nu este nevoie doar să vrei să-L cunoşti pe Dumnezeu. Totodată este neapărat necesar să te observi cu o mare atenţie şi luciditate atât din punctul de vedere al conduitei tale exterioare, cât şi din punctul de vedere al conduitei tale interioare.

65. Singura cale spirituală pe care vă puteţi avânta fără şovăire este aceea a virtuţii şi a purităţii. Totodată vă puteţi da seama că aceasta este cea mai uşoară cale pentru a ajunge să te cunoşti cu adevărat.

66. Atunci când faci mult bine altora descoperi totodată că scopul celui care face bine altora este acela de a-şi face bine lui însuşi. Beneficiul personal devine astfel scopul său fundamental.

67. Yoghinul avansat nu-şi face niciodată griji din cauza posterităţii.

68. A învăţa înseamnă a îndepărta într-o oarecare măsură vălul ignoranţei.

69. În loc de a studia mereu şi mereu altceva care este nou este mult mai bine să urmăreşti să nu uiţi ceea ce ai studiat deja şi care este foarte valoros. PRACTICA DIRECTĂ este de mii de ori mai importantă decât CUNOAŞTEREA TEORETICĂ.

70. Nu toţi pot să înţeleagă faptul că SINELE SUPREM (ATMAN)

există mereu în tot si în toate.

71. Cel care nu are suficientă răbdare şi o mare putere de înţelegere nu poate fi un om drept.

72. Nu vei putea niciodată să te debarasezi de tot ceea ce este rău în tine manifestându-l. Dacă vei urmări însă să fii mereu bun, iubitor, umil şi sincer, răul va dispare din tine foarte repede.

73. Dreptatea divină înseamnă să-i dai fiecăruia ceea ce merită cu adevărat.

74. Oamenii răi respectă legile divine din frică, pe când oamenii buni le respectă din iubire.

75. Ornamentele sufletului sunt iubirea, dreptatea, integritatea, curajul şi adevărul.

76. Cunoaşterea care este dobândită atunci când te afli în preajma celor înţelepţi este infinit superioară cunoaşterii pe care o dobândeşti din cărţi.

77. Nu trebuie niciodată să-ţi fie teamă să afirmi în public ceea ce este just şi adevărat.

78. Nu rămâne în compania acelora care nu au aspiraţie spirituală.

79. Primeşte atât lauda cât şi critica în mod egal şi cu o perfectă detaşare.

80. Învaţă să-ţi controlezi mintea în mod gradat. Gândeşte-te pentru aceasta mereu la Dumnezeu şi practică meditaţia yoghină profundă.

81. Dacă în viaţa ta apar probleme sau necazuri fii pur şi simplu detaşat şi râzi. Supărarea şi bucuria au legătură cu trupul.

82. În realitate, nu există nici GURU, nici discipoli. Toţi sunt ACELA, sau cu alte cuvinte, Dumnezeu.

83. Noi deja suntem ACELA, sau cu alte cuvinte Dumnezeu. Nu se pune deci problema de A DEVENI ACELA.

84. Boala trebuie să fie înţeleasă ca o binecuvântare.

85. Moartea este şi ea tot un joc.

86. Fii întotdeauna sincer cu tine însuţi. Nu îţi modifica părerile şi comportamentul doar pentru a-i mulţumi pe alţii.

87. Învaţă să rămâi calm şi să fii răbdător.

88. Pentru a deveni conştient de Fiinţa Supremă (DUMNEZEU) care se află în tine trebuie să ai un trup puternic şi o minte pură.

89. Aşa cum există un singur suflet în trupul unui om care se mişcă, mănâncă şi doarme, tot astfel toate mişcările şi toate manifestările din întreaga Creaţie reprezintă de fapt jocul lui Dumnezeu.

90. Picioarele nu pot realiza activitatea care este specifică mâinilor şi nici gura nu poate făptui ceea ce pot să facă picioarele. Cum am putea, deci, să ierarhizăm importanţa lor? Dacă privim toate acestea cu înţelepciune, toate ne sunt necesare şi indispensabile.

91. Ignoranţa dăinuie până în momentul când realizezi faptul că Dumnezeu se află în tine în permanenţă. El există în noi în ipostaza SINELUI SUPREM NEMURITOR (ATMAN).

92. Nu există nici un fel de diferenţe între cei „mari” şi cei „mici”, căci ei nu sunt altceva decât forme variate ale UNICEI şi SUPREMEI REALITĂŢI.

93. Aşa cum casa este necesară pentru ca fiinţa umană să trăiască în interiorul ei, tot astfel

religia reprezintă un pas important în evoluţia fiinţei umane.

94. Vei cunoaşte Adevărul Suprem atunci când vei realiza cu adevărat că nici măcar un singur atom nu se poate mişca în afara Voinţei Atotputernice a lui Dumnezeu Tatăl.

95. Întreaga lume (Macrocosmosul) se manifestă fără încetare într-o deplină armonie.

96. Lumea (Macrocosmosul) se contractă şi se expansionează în eternitate.

97. Eliberarea spirituală se află în permanenţă chiar în tine.

98. Atunci când vei dobândi înţelegerea corectă, tot ceea ce vei face va fi, practic, un act de meditaţie.

99. Tu eşti mereu în El (Dumnezeu) şi El (Dumnezeu) este mereu în tine. Nu îţi lipseşte nimic.

100. Sinele Suprem (ATMAN) se revelează atunci când există o frenetică aspiraţie spirituală şi când ataşamentul faţă de posesiunile celorlalţi a dispărut complet.

101. A vorbi despre „departe” şi despre

„aproape” este doar iluzie.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2005

Articol IX. Sclipiri alese din „GURU-logia” practică

Încă de la început este necesar să ştim că „GURU-logia” este

„Ştiinţa Bunătăţii Dumnezeieşti şi a vieţii norocoase zi de zi şi noapte de noapte”. Ea este singura în stare să ne ajute imediat datorită unei înţelepciuni practice milenare, care este integrată în ea.

Înainte de a ne bucura de toate beneficiile pe care ni le mai oferă, această ştiinţă spirituală ne ajută în primul rând să „ne descurcăm” (mai ales după ce „ne-am încurcat”) într-o lume care în permanenţă este plină de taine şi de o mulţime de posibilităţi minunate, care se află în permanenţă la dispoziţia acelora care ştiu aceasta şi care se folosesc aşa cum trebuie de ele. Această ştiinţă este astfel o gigantică putere ascunsă, mai ales pentru acela care se foloseşte de ea NUMAI PENTRU A FACE CÂT MAI MULT BINE.

Ea este întotdeauna uluitor de eficientă în această lume, în care, dacă acţionăm în mod benefic şi aşa cum trebuie, într-un „ceas bun” (în care ceva poate să se manifeste şi apoi să se desfăşoare după aceea foarte bine), atunci cu

siguranţă că, mai departe, aproape toate manifestările şi aspectele implicate, atât cele din fiinţa noastră, cât şi cele din jurul nostru, vor decurge în mod natural foarte bine, dând astfel naştere unor evenimente fericite în viaţa noastră.

Pentru a face să apară cât mai repede în viaţa noastră beneficiile şi rezultatele minunate conferite de această ştiinţă spirituală, este necesar să citim cu atenţie afirmaţiile următoare, revenind chiar de mai multe ori asupra lor. Parcurgerea ori recitirea acestor afirmaţii pline de înţelepciune este necesară mai ales atunci când trecem printr-un moment de cumpănă al existentei noastre, moment în care ne dorim şi cerem insistent ghidarea spirituală tainică a lui DUMNEZEU.

1. Credeţi cu o tărie de nezdruncinat în minuni, pentru că numai în felul acesta le veţi atrage şi vă puteţi baza adeseori pe ele.

2. Încrederea noastră absolută şi de nezdruncinat în DUMNEZEU face să fie posibile multe miracole.

3. Dacă „cineva” MISTERIOS şi ATOTPUTERNIC, ce se află acolo, foarte sus şi totodată pretutindeni, ne iubeşte, atunci ceva extraordinar de bun se poate produce pentru noi, la momentul potrivit, umplându-ne atunci de o mare fericire, uimire şi încântare.

4. Pentru cel cu adevărat înţelept, nimic nu-i niciodată atât de complicat pe cât pare.

5. În cazul în care eşti cu adevărat înzestrat cu înţelepciune practică, aproape totul îţi ia mai puţin timp decât se aşteaptă cei ignoranţi. O excepţie care confirmă regula în această direcţie este amorul cu continenţă, care, în cazul celor perfect continenţi şi înzestraţi cu înţelepciune practică, durează enorm, iar „sfârşitul”, în cazul lor, este înlocuit cu perioadele inerente de pauză.

6. Dacă acţionăm în mod benefic şi aşa cum trebuie, într-un „ceas bun”, există posibilitatea ca mai multe acţiuni să meargă foarte bine şi atunci trebuie să fim siguri că prima acţiune care va merge foarte bine poate fi oricare dintre ele.

7. Fiind cu adevărat aduse şi menţinute în armonia lor dumnezeiască, aproape toate fenomenele, acţiunile şi aspectele se derulează din bine în mai bine.

8. Dacă aproape totul începe să se desfăşoare şi să meargă pentru tine foarte bine, atunci cu siguranţă aceasta îţi arată că eşti pe deplin integrat în tainica armonie divină.

9. Dacă sesizezi cu anticipaţie existenţa a 5 posibilităţi prin care o acţiune benefică poate avea succes şi dacă acţionezi aşa cum trebuie,

într-un „ceas bun”, atunci cu siguranţă că o a 6-a posibilitate de reuşită, ce era până atunci neprevăzută, se va manifesta cu promptitudine.

10. Natura este aproape întotdeauna de partea acelora care, având o neclintită credinţă în DUMNEZEU, acţionează în mod benefic şi aşa cum trebuie, într-un „ceas bun”.

11. Natura mamă este încă plină de taine şi întotdeauna ea dispune de o mulţime de posibilităţi minunate, care pot fi folosite cu succes, însă numai de către cei care le cunosc foarte bine şi care totodată, cunoscându-le, le preţuiesc.

12. Toate lucrurile pot să meargă mult mai bine, în virtutea existenţei unei constante preocupări înţelepte de a le face să meargă mult mai bine, mai ales atunci când noi acţionăm într-un mod benefic şi aşa cum trebuie, numai într-un „ceas bun”.

13. Atunci când manifestările şi lucrurile merg undeva bine şi noi continuăm să acţionăm aproape întotdeauna în mod benefic, numai în „ceasurile bune”, se va ajunge astfel în curând ca ele să meargă bine pentru noi, aproape peste tot.

14. Din orice ai vrea şi ar trebui să faci, este aproape întotdeauna necesar să realizezi mai întâi acţiunile benefice care au o mare valoare divină.

Procedând mereu în felul acesta, îi oferi în mod indirect lui DUMNEZEU locul întâi, locul pe care El îl merită în existenţa ta.

15. În cazul amorului cu continenţă, timpul în care bărbatul care practică perfect continenţa sexuală poate face dragoste cu femeia iubită este cu mult mai mare decât cel la care se poate aştepta femeia care încă nu ştie în ce constă forţa subtilă secretă a unui bărbat ce este un perfect continent.

16. Legile divine, universal valabile, ale lui DUMNEZEU nu dau niciodată greş.

17. Atunci când acţionezi în mod benefic şi aşa cum trebuie, într-un

„ceas bun”, posibilitatea unei aşa-zise „întâmplări” ori, altfel spus, posibilitatea unei situaţii neprevăzute de a se produce este direct proporţională cu efectul benefic pe care situaţia respectivă l-ar genera, dacă ea ar avea loc.

18. Zâmbeşte şi râzi cât mai des cu putinţă astăzi, pentru că, procedând în felul acesta, mâine îţi va fi mult mai bine şi vei putea să fii mult mai fericit.

19) Dacă la un anumit moment dat ai acţionat în mod benefic şi întrun „ceas bun”, tot ceea ce este necesar să se producă mai departe şi tot ceea ce poate să se manifeste în mod binefăcător în

continuare, se va derula după aceea cu bine, aproape de la sine şi chiar dintr-o dată, cu o uimitoare promptitudine.

20. Dacă azi te simţi bine şi dacă acum ai o stare foarte bună, urmăreşte apoi să realizezi în fiecare zi tot ceea ce ai făcut bun sau foarte bun astăzi, pentru ca astfel să ajungi din nou la această stare foarte bună. Procedând în felul acesta mai mereu, vei constata că starea ta foarte bună nu mai dispare, ci chiar mai mult decât atât, ea se amplifică, ajutându-te să ai o viaţă minunată şi fericită.

21. Atunci când eşti capabil să practici perfect continenţa sexuală, ziua în care nu faci deloc amor cu continenţă şi transfigurare poate fi considerată o zi pierdută, mai ales datorită faptului că atunci poţi spune că ai ratat ocazia să iţi transmuţi într-un mod foarte plăcut şi împlinitor potenţialul sexual în energie subtilă binefăcătoare, împreună cu fiinţa iubită.

22. Pentru cel care este cu adevărat înţelept, întotdeauna există o cale benefică de urmat, ce este cu mult mai uşoară decât căile comune, caracterizate de dificultate.

23. Pe această planetă, partea culminantă a Creaţiei lui DUMNEZEU este chiar rasa umană. Tocmai de aceea, pe pământ, omul înţelept este o culme a Creaţiei lui DUMNEZEU.

24. Omul prost şi obtuz se împiedică uneori de adevărurile fascinante referitoare la amorul transfigurator şi la continenţa sexuală, însă cel mai adesea el „se ridică” imediat şi apoi îşi continuă drumul, întorcându-se mai departe în starea de ignoranţă în care se afla anterior.

25. Acţionând într-un mod benefic şi într-un „ceas bun”, vom constata cu bucurie că după ce o suită de evenimente a început să se desfăşoare cu bine sau chiar din ce în ce mai bine, imediat după aceea tot ciclul respectiv se va repeta.

26. Dacă tu „doar aştepţi”, fără să acţionezi într-un mod benefic şi într-un „ceas bun”, tot ceea ce de fapt tu aştepţi într-o stare de pasivitate, adeseori larvară, nu va mai veni după aceea deloc.

27. Dacă la un moment dat, după ce tu ai acţionat într-un mod benefic şi într-un „ceas bun”, imediat după aceea a apărut un efect minunat, care este foarte bun, poţi fi sigur că după aceea, toate aspectele bune, deja manifestate, vor reveni ciclic.

28. Pentru cel care acţionează într-un mod benefic şi într-un „ceas bun”, oportunitatea va bate la uşă în cel mai adecvat moment sau, cu alte cuvinte, va veni exact la momentul potrivit.

29. Pentru ca fiinţa ta să devină foarte curată

lăuntric, trebuie înainte de toate să atragi în mod preponderent în universul tău interior, prin declanşarea unor procese specifice de rezonanţă ocultă, energii subtile care sunt foarte curate, pure şi elevate. Practica zilnică a unui număr de 49 de auto-binecuvântări, te poate ajuta enorm în această direcţie.

30. Când eşti intuitiv şi norocos, şi când, în plus, ai o foarte mare încredere în tine însuţi găseşti aproape întotdeauna ceea ce cauţi, chiar în primul loc în care, fiind inspirat tu cauţi.

31. Aproape tot ceea ce cauţi, poţi cu siguranţă să găseşti, dacă eşti suficient de perseverent şi încrezător.

32. După ce ai ajuns în paradis, poţi să fii absolut sigur că nu te mai poţi rătăci.

33. Timpul care îţi este necesar pentru a remedia ceva rău, pe care îl faci sau pe care ţi-l faci, poate fi uneori invers proporţional cu timpul care îţi este necesar pentru a făptui acel rău. De exemplu, durează mult mai mult să vindeci o boală gravă, pe care ţi-ai provocat-o singur într-un timp scurt, datorita inconştienţei şi ignoranţei tale crase.

34. Întotdeauna, exact de ceea ce îţi este cel mai mult frică, tocmai de aceea niciodată nu o să scapi. Pentru ca să poţi scăpa cu adevărat de tot

ceea ce îţi provoacă cea mai mare frică, trebuie înainte de toate să faci sa dispară complet din tine respectiva frică. În situaţia în care nu vei reuşi să faci aceasta, vei atrage mai mereu, prin declanşarea anumitor procese specifice de rezonanţa ocultă, exact aspectele, persoanele, situaţiile ori fenomenele de care îţi este cel mai tare teamă. Atunci când frica ta, cu privire la nu contează ce anume, va dispărea complet, la scurt timp după aceea vor dispărea şi efectele nocive pe care frica ta le declanşează şi le menţine.

35. Atunci când acţionezi într-un mod benefic şi într-un „ceas bun”, două ocazii bune care apar la momentul oportun, imediat după aceea, sunt doar începutul unei serii de evenimente fericite.

36. Arunci când acţionezi într-un mod benefic şi aşa cum trebuie, într-un „ceas bun”, nu există pentru tine o limită pentru cât de bine pot să decurgă evenimentele vieţii tale şi pentru cât de bine se rezolvă efectiv tot ceea ce te preocupă.

37. A greşi este uman, însă a persevera în greşeală, pe lângă faptul că te face să cazi şi să te scufunzi în infern, îţi răpeşte totodată, aproape în totalitate, posibilitatea de a te simţi divin.

38. O mică „particulă” zburătoare, fie o bobiţă de nisip, fie o aşchie etc., va „căuta” aproape întotdeauna mai ales ochiul fiinţei umane care are o KARMA specifică de suferinţă.

39. Femeia proastă şi răuvoitoare, care crede că de fapt continenţa sexuală este ceva imposibil, nu trebuie niciodată să saboteze pe bărbatul care tocmai urmăreşte să reuşească cu ea aceasta.

40. După ce caracteristică poate fi recunoscută o femeie care este complet obişnuită (comună)? Aproape întotdeauna o astfel de femeie ţine minte doar ceea ce ar trebui să uite şi uită tot ceea ce este foarte valoros şi plin de înţelepciune şi care ar trebui să fie memorat (ţinut minte).

41. Pentru orice femeie care a suferit foarte mult în viaţă, a uita tot ceea ce a fost cândva foarte chinuitor, este infinit mai important decât a-şi reaminti aproape totul zi de zi.

42. Pe un veritabil „maestru spiritual” îl face exerciţiul adecvat, care este suficient de mult timp repetat. Un asemenea exerciţiu este, mai ales pentru el, acel ceva formidabil, care îi oferă în mod gradat experienţa spirituală.

43. Atunci când descoperă până la urmă adevărul ultim, cei care l-au căutat, plini de o mare aspiraţie spirituală şi frenezie, ating astfel înţelepciunea şi sunt pe deplin mulţumiţi în fiinţa lor.

44. Pe un prost poţi să îl recunoşti foarte uşor mai ales prin faptul că, cel mai adesea, pe el îl

fascinează aproape imediat falsul şi aparenţa înşelătoare.

45. Tot ceea ce o fiinţă umană gândeşte cu o foarte mare putere şi în mod preponderent, până la urmă, mai devreme sau mai târziu, exact ceea ce ea gândeşte, aceea devine. Ştiind aceasta, este imperios necesar să ne dăm seama ce anume gândim în mod preponderent, pentru a ne da astfel seama, cu anticipaţie, ce vom deveni.

46. Atunci când practici perfect continenţa amoroasă cu fiinţa iubită pe care o adori frenetic, descoperi extaziat, mai ales atunci când ai adeseori stări de orgasm cosmic (fără ejaculare), că extremele polare feminine (-) şi masculine (+) se ating într-un mod misterios şi inefabil, dezvăluindu-ţi în mod gradat divina stare androginală glorioasă, care te face să te expansionezi într-un tainic extaz infinit.

47. Când oamenii obişnuiţi şi ignoranţi sunt liberi să facă tot ceea ce vor, ei se comportă cel mai adesea ca o turmă şi îi imită pe cei proşti, care manifestă un tupeu imens, lansând felurite mode puerile şi aberante.

48. Dacă prima oara nu ai reuşit, cu toate că ai folosit o metodă adecvată, exersează în continuare, plin de perseverenţă, până când, la un moment dat, vei reuşi. Acesta este secretul fundamental al succesului.

49. Pentru cel înţelept misteriosul şi neaşteptatul sunt în permanenţă prezente, în aproape tot ceea ce îl înconjoară, în întreaga manifestare.

50. Dacă deocamdată nu îi poţi convinge pe ceilalţi de realitatea afirmaţiilor tale, măreşte-ţi pe zi ce trece câmpul subtil de forţă benefică, prin intermediul căruia îţi manifeşti într-un mod tainic charisma. Fii sigur că atunci când acest câmp subtil al tău va fi suficient de mare şi puternic, la un anumit moment dat vei reuşi. În acest sens, practica procedeului de LAYA-YOGA cu o anumită MANTRA sau realizarea anumitor tehnici YOGA secrete, te pot ajuta enorm în această direcţie. Pentru trezirea stării cu totul extraordinare de SHAKTI, sfatul care este oferit aici este de asemenea valabil, însă atunci femeia care aspiră să atingă starea de succes divin va realiza LAYA-YOGA cu sunetele subtile de rezonanţă (MANTRA-ele) specifice Marilor Puteri Cosmice. Acesta este un mare secret al reuşitei spirituale.

51. Iată trei sfaturi importante pentru o femeie iubitoare, frumoasă, vitală, senzuală, afectuoasă, rafinată, efervescentă, inteligentă, care aspiră sa devină o minunată SHAKTI, cu un câmp subtil de forţă benefică foarte mare şi puternic:

a. Întotdeauna, înainte să acţionezi într-un mod benefic în ipostaza de SHAKTI, aminteşte-ţi

că energia tainică benefică pe care o atragi în câmpul tău subtil de forţă, provine în totalitate din sferele nesfârşite de putere care există în MACROCOSMOS.

b. Dacă deja simţi că dispui de o energie ocultă imensă şi, în anumite situaţii, urmăreşti să faci ceva bun cu ea, vei constata, mai ales atunci, că poţi să realizezi cu o uşurinţă uluitoare acţiuni foarte bune şi de durată.

c. Cel mai uşor mod de a-ţi amplifica extraordinar de mult energia benefică în câmpul tău subtil de forţă, făcând-o astfel sa devină uriaşă, este să reuşeşti să iţi transmuţi biologic în energie ocultă potenţialul sexual, care se manifestă periodic în trupul tău sub forma ciclului menstrual.

52. Numai o minunată femeie, înzestrată cu starea de SHAKTI şi care este totodată foarte puternică, poate să anihileze cu o mare uşurinţă răul, atât în propria sa fiinţă, cât şi în jurul ei.

53. O minunată femeie, aflată în starea sublimă a unei SHAKTI şi care este foarte puternică, se recunoaşte prin faptul că ea poate depăşi cu o mare uşurinţă încercările de tot felul cu care se confruntă în existenţa sa de zi cu zi.

54. Dacă o femeie, chiar foarte frumoasă şi vitală, însă lipsită de inteligenţă, se complace într-o stare larvară, făcând greşeli peste greşeli, ea se dovedeşte a fi incapabilă să înveţe ceva din toate

erorile sale trecute. Tocmai de aceea, atât timp cât ea se complace într-o asemenea stare jalnică, fără să îşi dinamizeze inteligenţa, ea este „condamnată” să repete, chiar de mai multe ori, greşelile deja făcute.

55. A fi înţelept înseamnă, printre altele, să ştii când şi cum să eviţi greşelile, lipsa de bun simţ şi prostia.

56. Odată ce, la un anumit moment dat, datorită acţiunii forţelor benefice, începe procesul de „erodare” a puterii răului, procesul respectiv are în continuare, întotdeauna, un avânt extraordinar, mai ales atunci când este în permanenţă susţinut de puterea divină a binelui.

57. Când sunteţi un om inteligent şi vă daţi foarte repede seama că acela care se află în faţa voastră este un prost, nu riscaţi niciodată să vă contraziceţi cu el, pentru că, în caz contrar, ceilalţi oameni nu vor mai putea sa observe care este diferenţa între omul inteligent şi cel care este prost.

58. Omul inteligent rezolvă treburile care sunt foarte importante şi cu adevărat valoroase prompt, iar treburile care sunt de fapt treburi mărunte, el le lasă la urmă, pentru a le putea, eventual, amâna, dacă atunci el nu dispune efectiv de timpul necesar pentru a le rezolva.

59. Orice compromis pe care îl facem la un anumit moment dat, va fi întotdeauna plătit scump după aceea.

60. Când eşti foarte orgolios, îţi este, tocmai de aceea, foarte greu să îţi ceri iertare celor pe care i-ai făcut să sufere sau celor faţă de care ai greşit.

61. Atunci când eşti prost, impulsul de a pune întrebări tâmpite îţi este mai uşor de urmat decât să începi cu adevărat să gândeşti într-un mod creator.

62. Omul care este foarte sigur pe el are întotdeauna o forţă mult mai mare de convingere.

63. Când orice altceva eşuează, apelează cât mai repede la DUMNEZEU TATĂL.

64. Oricât de multe eforturi faci urmărind să fii pe placul tuturor, tot vei nemulţumi pe cineva. Nici măcar DUMNEZEU nu îi mulţumeşte pe toţi oamenii, pentru că dorinţele oamenilor sunt nenumărate şi, în plus, nu toate dorinţele lor sunt şi dorinţe benefice întotdeauna.

65. Selectează întotdeauna şi apoi însuşeşte-ţi cât mai repede din tot ceea ce te înconjoară orice este extraordinar de bun sau foarte bun şi valoros. Procedând astfel, în fiinţa ta vor apare în

scurt timp transformări extraordinare.

66. Fiinţele umane care intră în stări specifice de REZONANŢĂ ocultă cu felurite energii subtile benefice, care provin din sferele tainice de putere nesfârşită care există în MACROCOSMOS, se încarcă în felul acesta cu aceste energii sublime. După aceea, ele le au oricând la dispoziţie în AURA lor, pentru a le manifesta de fiecare dată când vor să facă aceasta.

67. O femeie care este cu adevărat o minunată SHAKTI va putea fi recunoscută cu uşurinţă ca fiind capabilă să realizeze acţiuni cu totul extraordinare, mai ales atunci când ea cu adevărat le şi realizează efectiv.

68. O femeie care a atins cu adevărat starea sublimă de SHAKTI, poate fi recunoscută cu uşurinţă după disponibilitatea ei cu totul extraordinară de a face aproape oricând amor cu continenţă, oricât de mult timp. Atunci când o femeie a ajuns să-şi transmute biologic potenţialul menstrual în energie subtilă ocultă, mai ales pentru ea este foarte uşor atunci să reuşească toate aceste performanţe specifice stării sublime de SHAKTI.

69. Pentru un bărbat cu o virilitate anemică şi care nu stăpâneşte bine continenţa sexuală, o femeie care este o minunată SHAKTI îi apare cu

atât mai inaccesibilă, pe măsură ce el se apropie de ea.

70. Atunci când, chiar fiind un bărbat destul de viril, nu practici deloc continenţa sexuală, indiferent cât ţi se pare de nemaipomenită experienţa ta erotică, cu toate acestea, datorită faptului că tu iţi pierzi de fiecare dată sămânţa (sperma) în momentul orgasmului cu ejaculare, te simţi de fiecare dată după aceea trist şi vlăguit.

71. Tot ceea ce li se petrece bărbaţilor care au început să practice de curând continenţa sexuală, pot să fie absolut siguri că mai demult, li s-a petrecut deja tuturor acelor bărbaţi care sunt deja foarte avansaţi în această minunată practică.

72. Ceea ce toţi bărbaţii trebuie să înveţe, înainte de toate, despre continenţa sexuală, în special în momentul în care ei află că ea există, este că, din nefericire, imensa majoritate a bărbaţilor nu ştiu absolut nimic despre continenţa sexuală, iar bărbaţii care sunt foarte proşti consideră, chiar atunci când află ceva în această direcţie, că ea (continenţa sexuală) este „fără îndoială” imposibilă (în viziunea lor îngustă şi limitată).

73. Există aproape întotdeauna o soluţie adecvată la orice problemă cu care ne confruntăm. Cei înţelepţi găsesc întotdeauna soluţiile cele mai bune, cu o mare uşurinţă.

74. Înainte de toate, dacă este privită dintr-un punct de vedere practic, ştiinţa continenţei sexuale este ceva cu totul minunat, pentru că ea reuşeşte să maximizeze plăcerea, atât a femeii, cât şi a bărbatului. Având în vedere că ea ne permite să realizăm aceasta oricând, în fiecare zi, se poate spune – pe drept cuvânt – că aceasta (continenţa sexuală) reprezintă o veritabilă revoluţie sexuală, pentru că ne oferă aproape tot ceea ce cerem (şi aşteptăm minunat) de la aceasta.

75. Cel mai adesea oamenii nu te ascultă decât atunci când ai un câmp subtil de forţă suficient de mare şi puternic, care îţi permite să fii mereu foarte CHARISMATIC.

76. Atunci când un bărbat prost află că există continenţa sexuală, el va spune: „Aşa ceva este imposibil, de aceea nu-mi pierd timpul cu asta”.

77. Atunci când o femeie pesimistă află că există continenţa sexuală, cel mai adesea ea spune: „Intuiesc că este posibil, chiar mi-ar place să practic aceasta şi sunt sigură că ar fi minunat, dar oare am să găsesc eu vreodată un bărbat care să mă iubească şi sa fie capabil cu adevărat să practice continenţa sexuală?”.

78. În cazul celui prost, deoarece el nu ştie că nu ştie, atunci lui i se pare că de fapt ştie, cu toate că în realitate el nu ştie mai nimic.

79. În cazul fiinţei umane cu o inteligenţă mediocră, seriozitatea gravă este refugiul despre care ea crede că îi poate masca în mod sigur lipsurile şi defectele.

80. Trebuie să urmăreşti să-ţi dai deja seama cu luciditate că ai totuşi o anumită tendinţă către paranoia, dacă, indiferent de situaţie, nu poţi găsi absolut niciodată ceva rău care s-a produs, chiar şi măcar o singură dată, din vina ta.

81. Aproape toate evenimentele care sunt anticipate cu o credinţă foarte puternică sunt întotdeauna pe măsura aşteptărilor.

82. Înainte de toate, oamenii văd şi simt ceea ce ei au fost deja obişnuiţi să vadă şi să simtă. În foarte multe situaţii, ei nu sunt capabili să vadă şi să simtă ceea ce nu se aşteptau absolut deloc să vadă şi să simtă.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2006

Articol X. Sfaturi spirituale pentru YOGHINII începători şi avansaţi

1. Pentru ca întreaga ta viaţă să-ţi fie o continuă sărbătoare trebuie să-i împlineşti

aproape fără încetare pe ceilalţi prin prisosul tău de iubire, de bunătate, de bunăvoinţă şi de transfigurare. Atunci când iubeşti, singura măsură a iubirii tale trebuie să fie să iubeşti fără măsură.

2. Vă propun acum să reflectaţi la următorul aspect: vă aflaţi cu adevărat în căutarea stării de pace profundă, care se află dincolo de înţelegerea obişnuită? Dacă veţi răspunde „Da”, atunci vă sugerez ca de acum înainte să nu mai depuneţi nici un fel de rezistenţă. Fiţi total deschişi faţă de tot şi toate care apar în existenţa voastră. Acceptaţi tot ceea ce voia lui DUMNEZEU vă aduce clipă de clipă în existenţă şi reflectaţi la lecţiile pe care evenimentele de zi cu zi vi le oferă.

3. Cea mai constantă şi teribilă foame a lumii, este în prezent foamea de iubire. Atât bărbaţii, cât şi femeile sunt deopotrivă nefericiţi, în ciuda condiţiilor de confort din ce în ce mai mari care sunt oferite de viaţa modernă. Unica noastră înduioşătoare nevoie este înainte de toate aceea de iubire – de iubire adevărată, de iubire oceanică, de iubire constantă, de iubire lipsită de egoism – o iubire care totodată aspiră să se exprime pe sine prin fapte generoase, prin transfigurare, prin bunăvoinţă, prin tandreţe şi prin sacrificiu. Este evident că toţi oamenii au o foame teribilă de iubire dar, dincolo de aceasta, extrem de puţini sunt aceia care doresc să iubească. Aproape toţi doresc cu rare excepţii să fie extraordinar de mult iubiţi. Ei însă uită cel mai adesea că numai cei

care iubesc intens, constant şi fără măsură sunt iubiţi intens, constant şi fără măsură. În concluzie, nu trebuie niciodată să uităm că, dacă cu adevărat dorim să fim mult iubiţi, atunci trebuie, încă de acum, ca noi înşine să iubim intens, constant şi fără măsură. Aceasta este Legea fundamentală a iubirii. Exact ce fel de iubire dăruim, exact aceeaşi, iubire o să primim. Dăruim multă iubire, vom primi multă iubire. Nu vom dărui deloc iubire, nu vom primi deloc iubire. Nu uitaţi deci că numai cei care iubesc extraordinar de mult vor fi extraordinar de mult iubiţi. Constanta şi teribila noastră foame de iubire va fi astfel potolită numai dacă noi, la rândul nostru, vom iubi mai mereu intens, profund şi fără măsură.

4. Vă sugerez acum să reflectaţi la următorul aspect: dacă îi permiteţi unei fiinţe umane să vă înfurie, atunci îi permiteţi totodată să vă controleze. Tocmai de aceea, vă sugerez să vă controlaţi fără încetare stările şi să rămâneţi mai mereu pe tronul de conducere şi de comandă al regelui. De fiecare dată când vă înfuriaţi îi permiteţi de fapt furiei să vă controleze şi declanşaţi în microcosmosul fiinţei voastre fenomene malefice de rezonanţă, care vă pun instantaneu în stare de rezonanţă cu tărâmurile infernale. Ştiind aceasta, trebuie să vă amplificaţi stăpânirea de sine şi să nu permiteţi niciodată furiei să vă controleze, şi nici să nu vă lăsaţi influenţaţi de anumite fiinţe umane, pentru a nu le permite să facă să apară în universul vostru

lăuntric stări de furie.

5. Chiar dacă nu ne dăm întotdeauna seama de aceasta, noi suntem şi devenim exact ceea ce iubim. Dacă iubim excesiv de mult lumea, dacă iubim doar plăcerile inferioare, dacă iubim până la subjugare bunurile materiale, dacă iubim puterea, atunci noi suntem şi devenim exact ceea ce iubim: suntem şi devenim lumea, suntem şi devenim plăcerile inferioare, suntem şi devenim acele bunuri materiale, suntem şi devenim puterea efemeră şi iluzorie. Dacă Îl iubim însă pe DUMNEZEU mai mereu şi fără măsură, suntem şi devenim fără îndoială divini. Acesta este un secret fundamental.

6. Fiecare moment al vieţii noastre este preţios. A irosi un moment al vieţii noastre este aproape totuna cu a irosi o clipă tainică din viaţa

Macrocosmosului. Ştiind aceasta, ne putem da seama de ce este atât de important să trăim plenar şi profund momentul prezent sau eternul „ACUM”.

7. În ceea ce priveşte feluritele aspecte care sunt legate de spiritualitate, urmăriţi fără încetare un sfat fundamental al celor înţelepţi şi nu vă contraziceţi, mai bine căutaţi în permanenţă să înţelegeţi cât mai mult din experienţa celorlalţi, identificându-vă în mod empatic cu ei. O tainică înţelepciune este cuprinsă în aceste cuvinte, care

există în UPANISHADE: „Nu te certa niciodată şi nu te contrazice cu acela care de-abia s-a născut şi nici cu acela care este pe cale să se nască”.

8. Dacă până la urmă ne vom da seama că tot ceea ce ne dorim pentru noi se opune, într-un fel sau în altul, Voinţei atotputernice a lui DUMNEZEU, atunci cu atât mai mult este necesar să învăţăm să vrem numai ceea ce DUMNEZEU vrea şi astfel putem fi siguri că vom cunoaşte pacea profundă.

9. La o analiză atentă şi lucidă, ne putem da seama că nu oricine poate fi un mare conducător. Nu oricine poate fi preşedintele unei ţări dar, cu toate acestea, oricine dintre noi poate fi stăpân peste el însuşi. Oricine dintre noi poate fi stăpân peste simţurile sale, peste mintea sa, peste dorinţele sale josnice, peste impulsurile sale, peste energiile sale sexuale, peste instinctele sale, peste poftele sale animalice. Tocmai de aceea, este foarte important să învăţăm să dobândim autocontrolul, stăpânirea de sine. Un pas foarte important in această direcţie îl reprezintă practica constantă a amorului cu continenţă şi transfigurare. Cu cât vom obţine în această direcţie o mai bună stăpânire de sine, cu atât ne va fi mai uşor să ne autocontrolăm şi în celelalte situaţii cu care ne confruntăm în existenţa noastră de zi cu zi.

10. Omul care îşi face de fiecare dată datoria

sa divină şi universal valabilă ca om şi care totodată face chiar şi ceva în plus este omul care va avea mai mereu succes în viaţă.

11. Iubirea este o mare taină. Energia subtilă a iubirii ne vine întotdeauna de la DUMNEZEU TATĂL. Iubirea este totodată o forţă colosală şi misterioasă. Ea îl poate învinge chiar şi pe cel mai puternic dintre oameni. Tocmai de aceea, se spune că, atunci când iubirea devine nesfârşită, chiar şi ceea ce în aparenţă este imposibil devine cu uşurinţă posibil.

12. Cunoscând aşa cum se cuvine Legea ocultă a rezonanţei, este necesar să fiţi foarte atenţi şi să luaţi de fiecare dată seama la toate fanteziile şi gândurile voastre, mai ales atunci când ele se repetă. Nu trebuie niciodată să pierdeţi din vedere că gândurile şi fanteziile voastre puternice, care se repetă, au o tainică putere magică. Trebuie să ştiţi cu anticipaţie că aproape tot ceea ce vă imaginaţi astăzi va determina efecte sigure care vor apărea în viitorul apropiat sau îndepărtat. Ştiind aceasta, trebuie, tocmai de aceea, să vă daţi seama că omul îşi poate transforma radical destinul prin puterea ascunsă a gândurilor sale. Prin tot ceea ce gândeşte acum, în prezent, omul face ca viitorul să se modeleze în conformitate cu aspiraţiile, imaginaţia şi gândurile sale puternice.

13. V-aţi pus vreodată întrebarea: care sunt

fiinţele umane care iubesc oamenii cu adevărat? Acele fiinţe umane sunt cele care uită cu uşurinţă de ele însele spre a aduce o rază de soare, un strop de fericire, puţină speranţă în vieţile fiinţelor umane care trăiesc în întunericul disperării şi al ignoranţei.

14. Atunci când inima şi fiinţa ta sunt aproape mistuite de focul unei iubiri intense şi care se manifestă fără de măsură pentru tot şi toate cele care te înconjoară, eşti cu adevărat fericit mai mereu.

15. În tot ceea ce realizezi, urmăreşte de fiecare dată să ai o temelie spirituală trainică. Trebuie astfel, pe baza acelei temelii, să începi orice construcţie. Ia aminte că nu-ţi foloseşte la nimic să zideşti castele în neant.

16. Secretul esenţial al armoniei în relaţiile cu ceilalţi este acesta: ceea ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face. Respectă-i de asemeni pe toţi ceilalţi fiind plin de bunătate şi bunăvoinţă, şi în chestiunile neesenţiale cedează tu şi fii întotdeauna bun şi iertător.

17. A greşi este omenesc. A ierta greşelile este dumnezeiesc. Numai fiinţele umane care sunt puternice şi pline de iubire pot ierta. Nu există nici o insultă care să nu poată fi trecută cu vederea, care să nu poată fi iertată. Aproape că nu există nici o greşeală care să nu poată fi iertată.

Cunoscând această taină, fiecare dintre voi îşi poate acum pune această întrebare: eu oare cât de mult pot ierta?

18. Atunci când o fiinţă umană are deja în inima sa fie chiar şi o mică scânteie din iubirea divină, ea se află în acel moment în Împărăţia Tatălui Ceresc, chiar şi atunci când nu este pe deplin conştientă de aceasta. Iubirea divină ne face să ne înălţăm instantaneu în cel mai înalt dintre cerurile lui DUMNEZEU TATĂL.

19. Aproape întreaga lume caută fericirea. Dar, cu toate acestea, extrem de puţini sunt aceia care o creează datorită stării de rezonanţă care există în ei.

20. Este important să nu uităm niciodată această idee-forţă: dacă vrem cu adevărat să îi revoluţionăm pe ceilalţi, dacă aspirăm să transformăm situaţiile, evenimentele şi împrejurările care se află în afara noastră trebuie, înainte de toate, să ne revoluţionăm şi să ne transformăm mai întâi pe noi înşine.

21. Se cuvine să reflectăm cu toţii la următorul aspect: dacă putem să ne gândim la fel şi fel de lucruri lumeşti în timp ce ne rugăm la DUMNEZEU, de ce atunci să nu putem să ne gândim la DUMNEZEU şi în timp ce îndeplinim felurite lucruri şi activităţi lumeşti, cum ar fi, spre exemplu, atunci când facem dragoste cu

continenţă şi transfigurare. Merită să punem neîntârziat în aplicare această idee, începând de azi înainte. Vom fi astfel uimiţi de tot ceea ce se va produce, în astfel de momente – aşa-zise – lumeşti, în noi,

atunci când totodată ne gândim plini de iubire la DUMNEZEU în acele clipe.

22. Să reflectăm cu toţii la acest aspect: necazurile sunt, am putea spune, o parte aproape inevitabilă a existenţei noastre. Dar ca să te simţi foarte trist, nefericit şi mizerabil din cauza necazurilor care apar, aceasta este de fiecare dată propria ta alegere, care imediat după aceea declanşează în universul tău lăuntric fenomene caracteristice de rezonanţă, cu ecouri malefice multiple. Cunoscând acest aspect, ne putem da seama că este de fiecare dată posibil să nu alegem de a fi trişti, nefericiţi şi abătuţi, atunci când ne confruntăm cu felurite necazuri. Atunci când reuşim mai mereu aceasta, evidenţiem cu adevărat o extraordinară stăpânire de sine.

23. Se cuvine să reflectăm la acest aspect înşelător: o mare tragedie a fiinţei umane este aceea ca ea să creadă fără încetare că are la dispoziţie o mulţime de timp.

24. Să reflectăm la acest aspect: uneori unii oameni spun „De ce să tot iert de fiecare dată? Eu ştiu că de atâtea ori am iertat. Chiar am ajuns să

mă satur de atâtea iertări. Am ajuns să mă satur să tot iert”. Cei înţelepţi spun însă că este necesar să ierţi de tot atât de multe ori de câte ori ai vrea şi tu ca să te ierte DUMNEZEU pentru toate păcatele pe care le-ai făcut şi pe care le faci, adeseori chiar fără să doreşti. În această direcţie, merită să ne amintim cuvintele supremului model divin Iisus Cristos, care spune: „Cu ce măsură vom măsura, cu aceeaşi măsură vom fi şi noi măsuraţi”. Tocmai de aceea, trebuie să avem în vedere că, dacă vom ierta, avem toate şansele să fim şi noi iertaţi. Cu cât vom ierta mai mult, cu atât vom beneficia şi noi din partea lui DUMNEZEU de o mai mare iertare. Trebuie să reflectăm asupra acestui aspect şi să urmărim să-l punem fără încetare în practică, în existenţa noastră de zi cu zi.

25. Deschide-ţi de fiecare dată inima şi umple-o de o imensă iubire. Procedând în felul acesta, poţi să fii sigur că atunci tot binele din Macrocosmos, întreaga armonie, întreaga frumuseţe vor fi instantaneu atrase în universul tău lăuntric, căci iubirea este o imensă forţă misterioasă care provine de la DUMNEZEU TATĂL. Atrăgând în inima ta o imensă iubire, vei avea totodată ce să oferi celor din jurul tău. Atrăgând fără încetare în inima ta energia iubirii, ea va deveni astfel din ce în ce mai pură. Prin această purificare a inimii pe care o face cu putinţă iubirea, tu te înalţi totodată către DUMNEZEU; căci numai o inimă pură şi curată

poate păstra în ea nectarul fascinant al iubirii.

26. Este foarte important să-I oferim lui DUMNEZEU TATĂL primul loc în cadrul existenţei noastre pentru că dacă nu-I oferim primul loc, înseamnă că de fapt nu-I oferim nici un loc. Ştiind aceasta, este important ca fiecare zi a existenţei noastre să cuprindă unele momente în care îi oferim lui DUMNEZEU TATĂL mici rugăciuni, care trebuie să fie pline de sinceritate şi de iubire. Totodată, ne poate fi de un real folos ca de două-trei-ori pe zi să ne exprimăm într-un mod sincer recunoştinţa faţă de DUMNEZEU TATĂL şi să Îi mulţumim pentru tot ceea ce El ne oferă, pentru fiecare experienţă pe care o trăim, pentru fiecare lecţie cu care ne confruntăm în cursul unei zile. Procedând zilnic în felul acesta, starea de comuniune tainică cu DUMNEZEU TATĂL va creşte atât în intensitate, cât şi în profunzime. Totul este să nu uităm acest sfat şi să avem în vedere că dacă vom cere plini de credinţă, umilinţă şi sinceritate, de fiecare dată DUMNEZEU TATĂL ne va dărui ceea ce vom cere.

27. Să reflectăm asupra unui aspect: atunci când în inima unei fiinţe umane există o adevărată iubire, o iubire suficient de mare, acea fiinţă umană este aproape incapabilă să rănească o altă fiinţă umană. Chiar atunci când o altă fiinţă umană greşeşte, o fiinţă umană care trăieşte o stare de iubire adevărată va reacţiona plină de compasiune şi va fi capabilă să o ierte pe acea fiinţă umană

care greşeşte.

28. Atunci când începem să ne bucurăm intens şi profund de succesul şi de fericirea altora, la fel cum ne putem bucura de propriul nostru succes şi de propria noastră fericire, în fiinţa noastră începe să se trezească o stare amplă şi tainică de empatie, care ne deschide calea către o mulţime de fericiri.

29. Există o mulţime de stări tainice de fericire, care sunt mai presus de stările noastre personale de fericire. Aceste stări de fericire sunt ale acelora care uită de ei pentru a dărui stări intense şi profunde de fericire celorlalţi. Această experienţă este cel mai uşor de realizat în cadrul unei relaţii de cuplu bazată pe iubire reciprocă şi transfigurare. Aici iubitul poate să descopere cu uşurinţă că cea mai mare fericire a sa este să o facă să fie cât mai fericită pe iubita lui. Transpusă din celălalt punct de vedere, această experienţă implică faptul ca iubita să urmărească să descopere fericirea tainică pe care ea o poate genera în iubitul ei. În felul acesta, ea va descoperi că cea mai mare fericire pe care o poate trăi este exact aceea pe care o trezeşte în iubitul ei şi apoi o trăieşte plenar şi profund empatic. Atunci când cei doi iubiţi urmăresc fiecare să aplice acest sfat important, ei pot astfel să transforme relaţia lor de cuplu într-o relaţie divină, paradisiacă, în care armonia şi fericirea vor atinge culmi extraordinare.

30. Se cuvine să meditǎm asupra următorului aspect: mulţi dintre noi spunem că-L iubim pe DUMNEZEU, dar cel mai adesea noi uităm că starea de dor al lui DUMNEZEU şi iubirea Sa pentru noi este infinit mai adâncă şi, în anumite stări de dăruire totală, putem simţi plenar şi profund această tainică stare de dor şi iubire a lui DUMNEZEU pentru noi.

31. Se cuvine să meditǎm asupra următorului aspect: este cu putinţă să trezim şi să dinamizăm sute de virtuţi şi de calităţi spirituale şi, chiar mai mult decât atât, este posibil să fim ţinuţi la mare cinste în zona în care trăim dar, cu toate acestea, lotusul inimii noastre nu va înflori cu adevărat până când graţia tainică a lui DUMNEZEU TATĂL nu se va revărsa din plin şi continuu asupra noastră. Această revărsare a graţiei lui DUMNEZEU TATĂL este fără îndoială posibilă atunci când în fiinţa noastră se trezeşte iubirea pură, iubirea înaltă, iubirea fără margini.

32. Se cuvine să meditǎm asupra următorului aspect: cel mai adesea, omul se cunoaşte mai ales după ceea ce el a realizat cu adevărat. Tocmai de aceea, în Biblie se spune că pomul se cunoaşte după roade, iar omul se cunoaşte după fapte. La aceasta, noi am mai adăugat că yoghinul se cunoaşte după stările preponderent spirituale pe care el le manifestă zi de zi. Stările preponderent spirituale pe care un yoghin le are sunt de fapt

oglinda clară a realizărilor lui de până atunci. În afara acestor realizări obiective, restul sunt doar vorbe, adeseori doar vorbe goale.

33. În zbuciumul vieţii noastre de zi cu zi este foarte important să ne amintim zilnic, măcar de 5-7 ori, că în realitate noi suntem şi rămânem o fiinţă divină. Tocmai de aceea, este foarte bine să ne facem un bun obicei din a rosti în cele mai diverse şi inedite momente ale existenţei noastre, fiind pătrunşi de semnificaţia cuvintelor pe care le rostim, următoarea afirmaţie: „TAT TVAM ASI”. Această afirmaţie sanscrită înseamnă „Eu sunt Acela, Eu sunt Sinele Suprem nemuritor, ATMAN”.

34. Mai ales atunci când suntem supăraţi sau suferim, este foarte bine să ne gândim la următoarea realitate: în întreaga manifestare numai schimbarea este veşnică. Cu excepţia schimbării, care există şi durează mereu, nimic altceva nu durează veşnic în manifestare. Clipa prezentă de suferinţă sau de întristare nu va dura veşnic şi până la urmă şi ea va trece în neant. O astfel de viziune ne permite să facem faţă, într-o altă stare lăuntrică, tuturor momentelor de întristare sau de suferinţă cu care ne confruntăm. Tocmai de aceea, este important să reţinem această idee fundamentală: în întreaga manifestare, singură schimbarea este veşnică şi durează la nesfârşit.

35. Adeseori, în decursul timpului, am fost

întrebat care este cel mai simplu, cel mai uşor şi cel mai profund mod de a medita, care i se potriveşte fiecărei fiinţe umane. Iată care este răspunsul la această întrebare: iubindu-L într-un mod sincer, total şi profund pe DUMNEZEU TATĂL, reuşind astfel să Îi simţim îmbrăţişarea şi să- L îmbrăţişăm totodată, la rândul nostru, într-un mod tainic.

36. Atunci când ne confruntăm cu felurite stări de îngrijorare, este foarte bine să ne gândim la toate acestea într-un anume mod. Fiecare dintre noi ştim că, cel mai adesea, anii vieţii noastre trec fără ca noi să ne putem aminti în totalitate tot ceea ce am făcut astăzi şi cu atât mai puţin vor avea importanţă măruntele motive ale îngrijorărilor noastre peste zece ani. În astfel de situaţii, chiar putem realiza o experienţă amuzantă. Ne putem gândi la cea mai copleşitoare stare de îngrijorare pe care am avut-o în urmă cu zece ani şi o putem privi acum, cu o mare luciditate şi detaşare, în perspectiva trecerii inexorabile a timpului. Vom remarca astfel că tot ceea ce ne-a generat în trecut o cumplită stare de îngrijorare, acum nu mai are nici un fel de valoare. Tot aşa, putem să ne imaginăm că starea de îngrijorare de acum va fi lipsită de importanţă peste câţiva ani de acum încolo. Această perspectivă ne ajută să ne detaşăm cu uşurinţă de toate suferinţele şi tensiunile care ne acaparează şi adeseori ne obsedează.

37. Se cuvine să nu pierdem niciodată din vedere că, fără încetare, în orice loc, în orice zonă, în orice ţară, DUMNEZEU este prezent, atât în afara noastră, cât şi în fiecare particulă, în fiecare atom, în fiecare celulă a fiinţei noastre. El ne îmbrăţişează atât dinăuntru, cât şi din afară. Iubirea şi îmbrăţişarea Sa există fără încetare. DUMNEZEU aşteaptă răbdător ca noi să ne deschidem faţă de iubirea şi îmbrăţişarea Sa şi să răspundem la iubirea şi îmbrăţişarea Lui cu iubirea şi îmbrăţişarea noastră. Numai în felul acesta noi devenim capabili să Îl îmbrăţişăm la rândul nostru pe Cel care ne îmbrăţişează neîncetat. Atunci când descoperim această taină fundamentală, realizăm totodată că nu trebuie să mergem nicăieri, undeva departe sau undeva sus, pentru a-L descoperi pe DUMNEZEU, pentru că El este fără încetare prezent, atât în noi înşine, în fiecare fibră a fiinţei noastre, cât şi în afara noastră, şi ne îmbrăţişează într-un mod tainic şi neîncetat. Ceea ce ne dezvăluie prezenţa Sa, atât în noi înşine, cât şi în afara noastră, este iubirea. Iubirea pe care o simţim pentru DUMNEZEU TATĂL.

38. Trebuie să fim atenţi şi să avem grijă faţă de tot ceea ce lăsăm să pătrundă în trupul nostru sub formă de hrană pentru că, în realitate, fiecare aliment pe care îl introducem în universul nostru lăuntric declanşează la scurt timp după aceea anumite fenomene de rezonanţă cu anumite focare tainice de energie care există în afara noastră, în

MACROCOSMOS. Cunoscând această taină, ne putem da seama că în realitate fiecare aliment şi fiecare plantă, fiecare legumă, fiecare fruct pe care îl introducem în trup sub formă de hrană declanşează, la scurt timp după aceea, tainice fenomene de rezonanţă, care provoacă în universul nostru lăuntric felurite efecte complexe.

39. Trebuie să avem de asemenea o mare grijă faţă de tot ceea ce lăsăm să pătrundă, prin declanşarea anumitor fenomene de rezonanţă, în MICROCOSMOSUL fiinţei noastre. Nu trebuie să uităm niciodată că, în realitate, tot ceea ce gândim atunci, exact aceea devenim, mai devreme sau mai târziu. Tot ceea ce gândim cu putere şi în mod constant, aceea atragem, într-un mod tainic, în universul nostru lăuntric. Exact de ceea ce ne este frică, tocmai de aceea nu vom scăpa. Tot ceea ce iubim intens şi profund aceea devenim la scurt timp, chiar dacă de cele mai multe ori nu ne dăm seama clar de aceasta. Tocmai de aceea, este foarte important să fim atenţi la fiinţele umane pe care le iubim pentru că, la scurt timp după ce începem să iubim o anumită fiinţă umană, vom începe să devenim destul de asemănători cu fiinţa umană pe care o iubim. Transfigurarea constantă a fiinţei iubite, în cazul relaţiilor de iubire, are un rol uriaş, pentru că ea ne permite să intrăm în stare de rezonanţă cu tot ceea ce are bun, minunat, spiritual şi admirabil acea fiinţă umană. O puternică şi constantă stare de transfigurare a fiinţei iubite ne permite să captăm în universul

nostru lăuntric, într-un mod elevat şi selectiv, tot ceea ce are mai bun şi mai înălţător acea fiinţă umană pe care o iubim. Prin intermediul unei transfigurări constante a fiinţei iubite, noi devenim astfel mai ales tot ceea ce fiinţa umană pe care o iubim are bun şi minunat în ea. Prin intermediul unei transfigurări constante a fiinţei iubite, noi nu preluăm de la ea eventualele defecte sau eventualele vicii pe care ea le are, ci ne îmbogăţim de fiecare dată numai cu tot ceea ce ea are bun, spiritual şi admirabil în universul său lăuntric. Transfigurarea constantă a fiinţei iubite ne permite o devenire selectivă, care ne îmbogăţeşte numai cu ceea ce are cu adevărat bun, spiritual şi admirabil în ea. În concluzie, se poate spune că iubirea plină de transfigurare ne permite să devenim, într-un mod selectiv, exact ceea ce iubim şi ea ne ajută să evităm să devenim într-un mod haotic exact ceea ce nu iubim. Pentru a înţelege cât mai bine această idee importantă, ne putem servi de o analogie. Să ne imaginăm acum că suntem invitaţi la o petrecere şi în faţa noastră, pe masă, se află 37 de feluri de mâncare, unele foarte bune, altele excelente şi unele mediocre, care nu ne plac deloc. Noi ştim însă că în acea situaţie avem două alternative:

(a) Este posibil să mâncăm rând pe rând din toate cele 37 de feluri de mâncare pentru a asimila astfel şi ceea ce este bun, şi ceea ce este rău în toate cele 37 de feluri de mâncare existente. Aceasta este situaţia iubirii fără transfigurare.

(b) Este perfect posibil să mâncăm atât cât ne este necesar, acţionând într-un mod selectiv, pentru a savura numai acele feluri de mâncare care sunt cele mai bune şi foarte hrănitoare printre cele 37 de feluri de mâncare existente. Aceasta este situaţia iubirii cu transfigurare.

40. În cele ce urmează, vă voi expune marele secret al iubirii reciproce. Iubirea noastră devine cu adevărat foarte fericită numai atunci când dăruieşte o imensă fericire fiinţelor umane pe care le iubim fără măsură. Atunci când cei doi iubiţi se iubesc la unison, ei îşi dăruiesc în mod reciproc unul altuia o imensă fericire şi astfel ei ating împreună o stare de fericire paradisiacă. Acesta este criteriul fundamental după care fiecare dintre noi ne putem da seama dacă starea de iubire în cuplul nostru este cu adevărat reciprocă. În cazul în care doar unul dintre cei doi iubiţi iubeşte, iar celălalt se lasă iubit şi chiar profită (întocmai ca o lipitoare avidă de sânge) de iubirea care îi este dăruită, starea de fericire care este resimţită atunci este parţială, iar mai devreme sau mai târziu cuplul respectiv se va destrăma, pentru că numai unul dintre cei doi profită de iubirea celuilalt şi el, la rândul lui, nu oferă iubire. Desigur, într-o asemenea situaţie, iubirea dintre cei doi iubiţi nu este necesar să se manifeste negustoreşte, întocmai ca într-un troc, dar întotdeauna, la iubirea pe care unul o manifestă, celălalt trebuie să răspundă, în mod spontan, cu o iubire cel puţin egală sau chiar mai mare decât

cea pe care o manifestă cel care îl iubeşte. Acest mod de a reacţiona, care implică să răspunzi la iubirea fără măsură a unui iubit cu o iubire tot fără măsură, face cu putinţă atingerea unei mari stări de fericire în cadrul cuplului respectiv. La intensificarea stării de fericire contribuie totodată din plin atunci, atât transfigurarea, cât şi continenţa amoroasă perfectă.

41. Există unele situaţii în care o fiinţă umană poate să fie foarte săracă din punct de vedere material, dar, cu toate acestea, ea poate să fie extraordinar de bogată prin iubirea imensă, profundă şi fără margini pe care o trăieşte în inima sa.

42. Oferim în cele ce urmează o rugăciune foarte simplă, care ne ajută să simţim intens şi profund în fiinţa noastră prezenţa tainică şi susţinerea lui DUMNEZEU TATĂL: „Doamne Dumnezeule, Tată Ceresc, Te implor cu umilinţă fă astfel încât să simt, cât mai intens şi profund în fiinţa mea, puterea Ta tainică ce mă susţine. Revarsă în fiinţa mea bucuria Ta infinită şi fă astfel încât ea să îmi umple în permanenţă fiinţa. Fă-mă să simt intens şi profund prezenţa Ta, care mă înconjoară şi mă îmbrăţişează, atât înăuntru, cât şi în afara fiinţei mele. Fă astfel încât inspiraţia ta plină de înţelepciune să mă ghideze fără încetare şi să mă înalţe către Tine neîncetat. Fă ca înţelepciunea Ta infinită să se trezească şi să se amplifice pe zi ce trece în fiinţa mea”.

43. Atunci când fac dragoste cu transfigurare şi continenţă, cei doi iubiţi trebuie să gândească în felul următor: întreaga creaţie, întreaga manifestare este de fapt jocul divin (LILLA) al lui DUMNEZEU TATĂL. Fie ca jocul nostru amoros să reflecte spontaneitatea, fericirea şi libertatea ce se manifestă în el. Fie ca jocul nostru amoros să oglindească jocul cel extatic al lui DUMNEZEU TATĂL, căci fără încetare acest joc caracterizează întreaga manifestare.

44. Mai ales atunci când trecem prin anumite momente grele, trebuie să facem tot posibilul să ne amintim că DUMNEZEU ne poartă de grijă, ne iubeşte şi, prin tot ceea ce se petrece atunci, de fapt urmăreşte să ne înveţe tainice lecţii pe care noi trebuie să le asimilăm. Mai ales în astfel de momente, este foarte bine să Îi mulţumim lui DUMNEZEU pentru tot ceea ce se petrece şi astfel vom simţi instantaneu susţinerea sa misterioasă, inspiraţia Sa, şi va fi mult mai uşor să trecem peste astfel de momente grele, pentru că ne vom simţi susţinuţi şi iubiţi de prezenţa cea tainică a lui DUMNEZEU TATĂL.

45. Dacă o fiinţă umană care se află pe o cale spirituală nu a învăţat încă să aibă o mare răbdare, se poate spune că ea deocamdată a învăţat foarte puţin.

46. Este important să reţinem că, indiferent

ce ni se va petrece în viaţă, este esenţial să nu ne pierdem niciodată răbdarea, curajul, speranţa şi credinţa în DUMNEZEU TATĂL.

47. Dacă gândurile noastre vor fi mai mereu binefăcătoare, armonioase şi dacă starea de optimism va deveni pentru noi o obişnuinţă, procesele de rezonanţă care se vor declanşa în Microcosmosul fiinţei noastre vor fi mai mereu benefice, armonioase şi tocmai de aceea vom atrage în universul nostru lăuntric energii elevate, armonioase, generatoare de bucurie şi, din această cauză, ne vom simţi mai mereu în armonie tainică, atât cu noi înşine, cât şi cu tot ceea ce ne înconjoară. Datorită acestei stări tainice de armonie, vom avea adeseori senzaţia că tot ceea ce ne înconjoară ne transmite o stare de entuziasm molipsitor.

48. Merită să ne gândim încă de pe acum care anume va fi cel mai de seamă eveniment al existenţei noastre. Acest măreţ eveniment de neuitat va fi – fără îndoială – momentul în care DUMNEZEU TATĂL ni se va revela în universul nostru lăuntric şi vom descoperi în felul acesta că El există cu adevărat.

49. Este important să ne dăm seama că niciodată nu trebuie să ne fie teamă de viaţă şi de lecţiile tainice pe care ea ni le oferă. Fiecare dintre noi trebuie să fie încredinţat că fiecare experienţă pe care viaţa ne-o oferă este

întotdeauna spre binele nostru. Ştiind aceasta, este important să mergem plini de entuziasm şi cu braţele deschise către fiecare experienţă benefică pe care viaţa ne-o dăruieşte. O astfel de experienţă benefică este iubirea. În orice experienţă pe care viaţa neo rezervă trebuie să ne avântăm cu o credinţă deplină în DUMNEZEU. Dacă avem o credinţă de nezdruncinat în DUMNEZEU şi Îi implorăm ajutorul, fiecare experienţă pe care viaţa ne-o rezervă îşi va dezvălui pentru noi tâlcul ei ascuns. Atunci când ni se oferă posibilitatea de a alege, trebuie de fiecare dată să alegem să înfăptuim tot ceea ce este bun.

50. Mai ales atunci când suntem trişti este foarte important să ne aducem aminte că, în realitate, în astfel de clipe, suntem fără încetare scufundaţi într-un ocean gigantic de energii divine paradisiace care sunt dătătoare de fericire şi de încântări fără număr. Dacă mai ales atunci când ne confruntăm cu astfel de stări ne vom deschide fiinţa pentru a intra în stare de rezonanţă cu una dintre aceste energii ale bucuriei sau ale fericirii, vom simţi, la scurt timp după aceea, cum în fiinţa noastră se revarsă acea energie tainică a fericirii fără obiect şi în felul acesta starea noastră de tristeţe va dispărea ca prin farmec. Menţinând această stare tainică de rezonanţă cu energiile subtile benefice care există în MACROCOSMOS, ele vor fi captate în MICROCOSMOSUL fiinţei noastre şi, la scurt timp după aceea, ceea ce mai

înainte ni se părea ca fiind imposibil ne va deveni accesibil. Imposibilul va deveni astfel pentru noi posibil. Atunci când vom trăi pentru prima dată această experienţă, ne vom da seama de puterea tainică ce există în universul nostru lăuntric.

51. Cunoaşterea adevărului nu poate să fie niciodată o greşeală, dar fiinţa umană care urmează să cunoască acel adevăr trebuie să fie cu adevărat pregătită să îl primească şi să-l înţeleagă. Tocmai de aceea, este important să ne dăm seama că a spune adevărul unei fiinţe umane care deocamdată nu este pregătită să-l audă şi să-l înţeleagă poate să fie o greşeală. Rostirea unui adevăr, în funcţie de pregătirea fiinţei umane care îl receptează, poate să ajute acea fiinţă, dacă ea este pregătită, sau o răneşte, în cazul în care deocamdată ea nu este pregătită să îl primească. Dincolo de aceasta, chiar şi în cazurile în care comunicăm adevărul unei fiinţe umane care este pe deplin pregătită să îl primească, chiar şi atunci adevărul trebuie sa fie rostit cu iubire. În cuvintele aceluia care transmite adevărul unei fiinţe umane care este pregătită să-l primească aşa cum se cuvine, adevărul şi iubirea trebuie să coexiste în acele momente. Numai procedând în felul acesta adevărul eliberează.

52. Fiecare dintre noi putem să ne dăm seama, şi este chiar important să avem această revelaţie, că de fapt iubirea pe care o dăruim nu ne aparţine, ci ea ne vine fără încetare de la

DUMNEZEU. Iubirea pe care o primim pentru a o dărui celorlalţi este infinită. Putem să luăm de la DUMNEZEU oricâtă iubire şi din infinitul acestui izvor al iubirii, oricât am dărui de mult, iubirea va rămâne nesfârşită. Din infinitul iubirii lui DUMNEZEU, oricâtă iubire luăm spre a dărui, acest infinit al iubirii tot infinit rămâne. Din infinit oricât luăm, acest infinit nu se va diminua absolut deloc. Ştiind aceasta, este tocmai de aceea foarte important să iubim de fiecare dată fără măsură. Atunci când deja ştim că iubirea pe care o dăruim nu ne aparţine şi că ea ne este pusă la dispoziţie de DUMNEZEU TATĂL, tocmai de aceea trebuie să o dăruim aproape fără încetare şi fără măsură. Iubirea pe care o dăruim celorlalţi, totodată ne-o dăruim şi nouă. Tot ceea ce noi dăruim, totodată şi nouă ne dăruim atunci. Dacă vom iubi, totodată vom primi atunci, în fiinţa noastră, o parte din energia subtilă a iubirii, care trece prin fiinţa noastră pentru a se manifesta în universul fiinţelor iubite către care o direcţionăm. Descoperind că, în realitate, energia iubirii vine de la DUMNEZEU şi ea nu ne aparţine, ne face să ne dăm seama că, în realitate, nimic nu ne aparţine. Totul în fiinţa noastră ne este oferit din izvoarele nesfârşite care există în MACROCOSMOS. Aceste sfere de forţă au fost create prin voinţa atotputernică a lui DUMNEZEU TATĂL. Descoperind că de fapt nimic nu ne aparţine, ne dăm astfel seama că totul ne este oferit de către DUMNEZEU TATĂL, numai spre a ne folosi. Ştiind aceasta,

este important să oferim fără încetare din prea-plinul nostru, pentru a le fi de folos, plini de iubire şi compasiune, oamenilor. Procedând mai mereu în felul acesta, experienţele spirituale pe care le vom trăi vor fi extatice. Totodată, vom descoperi atunci că, de fapt, cu cât dăruim mai mult, cu atât primim mai mult. Procedând în felul acesta vom avea revelaţia că tot ceea ce le dăruim celorlalţi, totodată şi nouă ne dăruim. Aceasta ne va face să înţelegem că suntem responsabili şi că dacă facem bine totodată şi nouă ne facem acelaşi bine.

53. Pentru o fiinţă umană care se află pe o cale spirituală este foarte important ca ea să îşi dea cât mai repede seama că, de fapt, victoria aparţine de fiecare dată gândirii. Chiar dacă nu ne dăm seama de aceasta, gândurile noastre predominante generează de fiecare dată tainice procese de rezonanţă în universul nostru lăuntric. Tocmai de aceea, se poate spune că gândurile noastre predominante ne înalţă în paradis sau ne coboară în infern. Ceea ce în mod preponderent gândim, exact aceea devenim. Atunci când ne transformăm cu adevărat modul de a gândi, reuşim în felul acesta să ne transformăm totodată si existenţa. Atunci când înlocuim obiceiurile rele în ceea ce priveşte modul de a gândi cu obiceiuri binefăcătoare, aceasta face fără îndoială posibilă transformarea rodnică a existenţei noastre.

54. A şti şi a nu acţiona este o supremă

laşitate. Mai ales atunci când eşti iniţiat şi cunoşti o mulţime de modalităţi eficiente pe care le poţi aplica atunci când te confrunţi cu felurite adversităţi nu trebuie să te dai niciodată bătut. Mai ales în astfel de situaţii trebuie să continui să lupţi chiar şi atunci când timpurile îţi sunt potrivnice. Trebuie să nu pierzi niciodată din vedere că totodată astfel de situaţii sunt pentru tine şi nişte încercări spirituale. În cazul oricărei încercări spirituale, ceea ce nu te distruge, te face mai puternic. Multe salturi spirituale sunt posibile numai dacă treci cu bine anumite încercări spirituale.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-2006 ŞI COSTINEŞTI-2006

Articol XI. Aforisme şi cugetări referitoare la condiţiile care favorizează apariţia şi amplificarea stării de fraternitate

Secţiune 11.01 SOLIDARITATEA

1. Stomacul şi toate membrele trupului nostru sunt întotdeauna în mod spontan solidare atunci când suntem sănătoşi. Această analogie este profund semnificativă pentru aceia care sunt capabili să o înţeleagă aşa cum trebuie.

2. Este de la sine înţeles că trebuie să vâslim cu toţii la unison, mai ales când ne aflăm în

aceeaşi barcă. Procedând în felul acesta, barca avansează într-o anumită direcţie.

3. Ceea ce nu-i este util unui stup (roi) de albine, nu-i este necesar nici albinei. Ceea ce nu-i este necesar albinei, nu-i este necesar nici stupului (roiului).

4. De fiecare dată când plouă la vecinul nostru iar noi ne aflăm afară, vom avea după aceea şi noi picioarele umezite.

5. Este important să facem cu toţii, pentru fiecare dintre ceilalţi, tot binele care ne stă în putinţă şi, de asemenea, este important ca fiecare dintre noi să facă pentru toţi ceilalţi orice bine care îi stă în putinţă. Ştiind aceasta, este foarte bine să acţionăm toţi, cu ajutorul lui

DUMNEZEU, pentru fiecare dintre ceilalţi, iar atunci când este necesar şi fiecare dintre ceilalţi este foarte bine să acţioneze cu ajutorul lui DUMNEZEU pentru toţi.

6. Toţi pentru unul, unul pentru toţi. Este foarte bine ca strugurii să se «roage» pentru sănătatea butucului de viţă pe care ei se află împreună.

7. Într-o pădure, un arbore poate să se sprijine pe ceilalţi arbori şi, tocmai de aceea, în

cadrul unui grup spiritual, un om poate să se sprijine şi chiar să fie la nevoie ajutat de ceilalţi oameni.

Secţiune 11.02 SOLIDARITATEA SATANICĂ A CELOR RĂI

1. Cei răi manifestă cel mai adesea o stranie şi constantă solidaritate, care ar putea să servească drept exemplu demn de urmat (dar în bine) celor buni.

2. Ar trebui să fie profund semnificativ pentru noi faptul că aproape niciodată câinii nu se mănâncă între ei şi, de asemenea, nici corb la corb nu îşi scoate ochii.

Secţiune 11.03 UNIREA

1. Prin unire, atunci când toate fiinţele umane dintr-un grup spiritual acţionează la unison, se manifestă şi totodată se afirmă, în felul acesta, puterea tainică a acelor fiinţe umane, care atunci când acţionează singure au o putere redusă şi tocmai de aceea eficienţa lor este mult diminuată.

2. Iată un exemplu semnificativ: atunci când sunt reuniţi aşa cum trebuie, cărbunii ard împreună şi fac să apară în felul acesta un foc puternic. Fiind însă separaţi, cărbunii se sting.

3. Tot ceea ce vor bun, cu fermitate şi cu putere cei mulţi (oamenii), care acţionează cu toţii la unison, mai ales atunci când ei sunt uniţi, are după aceea şanse imense să se împlinească.

4. Patru câini îl ucid pe leu, atunci când ei îl atacă în acelaşi timp. În unirea lor se află puterea de a-l înfrânge.

5. Starea tainică de unitate, care astăzi pare a fi inutilă pentru unii, se va dovedi până la urmă foarte necesară, atunci când i se va descoperi puterea.

6. Puterea benefică a unui om singur poate fi insuficientă, dar atunci când aceasta se uneşte cu puterea benefică a celorlalţi oameni, ea devine cu siguranţă imensă. Tocmai de aceea, se spune că unde sunt mulţi care acţionează la unison, puterea creşte. Într-o asemenea situaţie nu apare o simplă însumare a puterilor fiecăruia, ci o misterioasă înmulţire a tuturor puterilor, care se unesc ca prin minune, devenind în felul acesta colosale, mai ales atunci când se acţionează la unison.

7. Pentru ca un grup de oameni buni să devină cu uşurinţă extraordinar de puternic în bine este întotdeauna necesar ca toţi să-l ajute pe fiecare dintre ei şi fiecare dintre ei să-i ajute, atunci când este nevoie, pe toţi ceilalţi.

8. Furnicile unite, care acţionează împreună,

pot să-l învingă până la urmă pe leu.

9. Datorită faptului că are toate degetele unite, pumnul este mai puternic decât mâna noastră, cu toate că în realitate el este tot aceeaşi mână pe care o aveam şi înainte de a strânge pumnul.

10. Mai mulţi oameni care, fiind uniţi, acţionează cu toţii într-un mod benefic, la unison, devin în felul acesta o forţă invincibilă, ce poate să-i înfrângă cu uşurinţă pe cei răi.

11. Cu toate că uneori câinii se bat între ei, atunci când îi atacă lupul, ei se unesc şi îl înfruntă.

12. Starea tainică de unanimitate, care apare în cadrul unui grup spiritual, atunci când cei care îl alcătuiesc acţionează într-un mod benefic la unison, este cea mai bună apărare împotriva celor răi, care vor să distrugă un asemenea grup.

13. Unele miracole sunt întotdeauna realizate de un grup unit şi fratern de fiinţe umane care acţionează de fiecare dată într-un mod benefic, la unison.

14. Atunci când un grup suficient de mare de fiinţe umane acţionează împreună la unison, de îndată ce este necesar, fiind strâns unite, şansele lor de reuşită devin în felul acesta uriaşe.

15. De fiecare dată când animalele dintr-o turmă se unesc pline de curaj, pentru a se apăra, în felul lor, de atacul unui leu, acesta se va culca flămând.

Secţiune 11.04 RECIPROCITATEA

1. Fiţi siguri că întotdeauna, cu aceeaşi măsură, cu care voi veţi măsura celorlalţi, exact cu aceeaşi măsură, şi nu cu alta, DUMNEZEU vă va măsura de fiecare dată vouă şi, până la urmă, numai în felul acesta El vă va răsplăti. Dacă veţi face mult bine, până la urmă la fel de mult bine veţi primi. Dacă veţi face mult rău, la fel de mult rău veţi primi. Nimeni nu va scăpa de consecinţele bune sau rele ale faptelor sale. Numai aceia sau acelea care au oferit cu anticipaţie FRUCTELE ACŢIUNILOR lor lui DUMNEZEU TATĂL sau uneia dintre cele zece MARI PUTERI COSMICE (de exemplu KALI, TARA, TRIPURA SUNDARI etc.) ori lui SHIVA vor scăpa în felul acesta pentru totdeauna de toate consecinţele faptelor lor.

2. Aşteaptă-te să primeşti întotdeauna, la momentul potrivit, de la ceilalţi oameni, exact ceea ce tu însuţi le-ai făcut, atât în trecut, cât şi în prezent. Dacă le-ai făcut bine, atunci poţi să fii sigur că şi ei îţi vor face ţie binele pe care îl meriţi.

3. Cu acela care este pur şi bun, manifestă-te

pur şi bun, cu acela care este iubitor şi blând, manifestă-te iubitor şi blând, iar cu acela care este viclean, manifestă-te întotdeauna cu prudenţă.

4. Cine este mai mereu rău, de răutate va avea parte.

5. Aceluia care este aproape fără încetare rău şi perfid, îi va veni până la urmă de hac unul care va fi mai rău şi mai perfid decât el.

6. Acela care face mai mereu fapte bune, la fapte bune trebuie să se aştepte.

7. Analogic vorbind, se poate spune că exact aşa cum tu ai să baţi toba, tot aşa altcineva o să fie inspirat să îţi cânte la flaut, reacţionând în felul acesta în mod spontan la acţiunea ta respectivă.

8. Tot ceea ce le vei da de fiecare dată celorlalţi, exact aceleaşi manifestări îţi vor veni până la urmă şi ţie, la momentul potrivit, de la ceilalţi.

Secţiune 11.05 ALTRUISMUL

1. Aprinde de fiecare dată, plin de iubire şi bunăvoinţă de la candela ta, candela unui alt om, care are nevoie de divina lumină. Oricât de multe candele ai să aprinzi în fiecare zi, lumina cea tainică a candelei tale nu se va micşora în veci.

2. Plantează aici şi acum – în prezent –, cât mai mulţi «pomi» cu fructe minunate pentru oamenii care vor veni în viitor. Ţine minte că aşa cum alţi oameni au plantat «pomii» fructiferi din care tu te hrăneşti în prezent, tot aşa şi tu trebuie să plantezi la rândul tău

«pomii» fructiferi minunaţi, din care ceilalţi vor mânca în viitor.

Secţiune 11.06 ÎNTRAJUTORAREA

1. O mână o spală cu uşurinţă pe cealaltă. Un om îl ajută cu uşurinţă pe un alt om.

2. Atunci când îi ajutăm pe ceilalţi oameni să înfrunte cu bine greutăţile şi încercările vieţii, creăm totodată condiţii ca şi noi sa fim ajutaţi de ceilalţi oameni, când ne vom afla vreodată la necaz.

3. Orice bine pe care îl facem vreodată celorlalţi ne va fi până la urmă răsplătit, la momentul potrivit, tot cu bine.

4. Atunci când oamenii se ajută mutual între ei, aproape toate suferinţele cu care ei se confruntă, din cauza nenorocirilor şi a nefericirilor de tot felul, devin ca prin farmec mai uşoare şi pot fi depăşite.

5. Chiar dacă un munte nu are nevoie de ajutorul unui alt munte, un om are adeseori nevoie de ajutorul unui alt om. Dacă el oferă astăzi ajutorul său dezinteresat oamenilor care au o mare nevoie, poate să fie sigur că şi el va fi ajutat de ceilalţi oameni, dacă vreodată, în viitor, se va afla la necaz. Tot binele pe care el îl face astăzi i se va întoarce până la urmă tot ca bine, în viitor.

6. Un exemplu semnificativ de întrajutorare: focul sau căldura în general îi sunt indispensabile unei băi cu aburi.

7. Întrajutorarea este, fără încetare, o lege tainică a naturii. Tocmai de aceea şi noi, oamenii, trebuie să urmăm acest exemplu. Procedând de fiecare dată în felul acesta, trebuie sa fim cu anticipaţie siguri, că întotdeauna, fără excepţie, cel care ajută va fi la rândul său ajutat la momentul potrivit. De fiecare dată când îi ajutăm pe ceilalţi într-un mod dezinteresat, totodată, chiar atunci, ne ajutăm simultan şi pe noi înşine exact aşa cum îi ajutăm pe ceilalţi (de exemplu, când oferim iubire, atunci totodată şi nouă ne dăruim simultan iubire).

8. Un alt exemplu semnificativ: uneori căruţa trebuie să transporte bacul, alteori bacul transportă căruţa.

Secţiune 11.07 SIMPATIA

1. Simpatia ne face să avem stări plăcute, care sunt aproape fulgerătoare.

2. Pentru că simpatia este o tainică stare de rezonanţă, ea ne ajută să-i înţelegem cu o uluitoare uşurinţă atât pe ceilalţi, cât şi realitatea înconjurătoare – datorită faptului că resimţim pentru acestea o stare spontană de simpatie.

3. Simpatia este o tainică şi instantanee «căsătorie» a minţilor, care se manifestă atunci când între două fiinţe umane apare o stare spontană de atracţie, afinitate şi înţelegere reciprocă.

4. Adesea raţiunea noastră îşi pierde drepturile asupra simpatiilor noastre, pe care noi, de cele mai multe ori, le simţim într-un mod inefabil.

5. O mare simpatie pe care o simţim în mod spontan pentru ceilalţi provine cel mai adesea dintr-o extraordinară «stare de aderenţă» la noi înşine.

6. A simpatiza cu o altă fiinţă umană înseamnă că deja am început să o iubim într-un anume fel, chiar dacă deocamdată nu ne dăm seama de aceasta.

Secţiune 11.08 PRIETENIA

Secţiune 1.01

1. Prietenia este o complexă şi tainică egalitate armonioasă.

2. A avea prieteni sau prietene înseamnă să fii foarte bogat lăuntric, dintr-un anumit punct de vedere.

3. Cu cât este mai vechi un prieten, cu atât el este mai bun.

4. Singura modalitate de a avea un prieten extraordinar de bun este aceea să fii tu însuţi un astfel de prieten care este extraordinar de bun. Fiind tu însuţi un prieten extraordinar de bun, vei atrage în felul acesta către tine prieteni care vor fi la rândul lor extraordinar de buni.

5. Un adevărat prieten este cea mai fidelă oglindă în care ne reflectăm.

6. Prietenia este, am putea spune, o tainică şi inefabilă «căsătorie» care se realizează în sfera cea misterioasă a sufletului.

7. Prietenii şi prietenele ni-i alegem întotdeauna noi înşine, în funcţie de anumite afinităţi elective.

Secţiune 11.09 IUBIREA

1. Atunci când în universul nostru lăuntric iubirea există cu adevărat, ea nu se poate ascunde.

2. Iubirea este tot ceea ce poate fi mai plăcut, mai extraordinar şi mai enigmatic; prin intermediul energiei sale misterioase, ea Îl dezvăluie cu uşurinţă oamenilor pe DUMNEZEU TATĂL. Aceasta este cu putinţă pentru că energia misterioasă a iubirii provine întotdeauna de la DUMNEZEU şi, tocmai de aceea, se spune că DUMNEZEU este iubire.

3. Iubirea este întotdeauna cu mult mai puternică decât moartea.

4. Iubirea este un enigmatic amestec de «miere» şi de tainic paradis.

5. Iubirea ne dezvăluie o uluitoare şi inefabilă stare de măreţie enigmatică, ce ni-L face totodată cunoscut pe DUMNEZEU.

6. Iubirea ne revelează într-un mod tainic sacrul care se află ascuns în profan şi tot ea ne dezvăluie unele dintre legile divine, misterioase, ale lui DUMNEZEU.

7. Totul devine sublim, divin şi înălţător atunci când în universul nostru lăuntric există şi

se manifestă o mare iubire.

8. Atunci când în fiinţa noastră există iubire, toate mijloacele de care ne folosim devin, din cauza ei, bune şi divine.

9. Iubirea se «plăteşte» întotdeauna numai şi numai cu iubire. Tocmai de aceea, reciprocitatea, în cazul iubirii dintre două sau mai multe fiinţe umane, este esenţială.

10. Cei care iubesc îşi pierd spontan ruşinea, inhibiţiile şi complexele de inferioritate şi se transformă ca prin farmec.

11. Iubirea fără măsură este una dintre căile cele tainice şi divine care conduc către înţelepciune.

12. Iubirea nesfârşită este «stofa» cea enigmatică a Naturii, care, în anumite condiţii, face să se producă multe miracole.

13. Iubirea nesfârşită ne exaltă într-un mod binefăcător imaginaţia şi, datorită proceselor tainice de rezonanţă pe care le declanşează în universul nostru lăuntric, ne umple fiinţa cu un tainic extaz.

14. Iubirea nesfârşită face să se trezească în microcosmosul fiinţei noastre intuiţia, fericirea şi

inteligenţa.

15. Iubirea pură şi nesfârşită face să se producă în mod gradat trezirea sufletului şi totodată face să apară o dumnezeiască exaltare a acestuia (a sufletului).

16. Iubirea nesfârşită este un acelaşi inefabil extaz divin, care este trăit plenar şi simultan atunci în doi sau în mai mulţi.

17. Adevărata iubire, care este trăită fără măsură, face să dispară orice ruşine şi orice inhibiţie.

18. Atunci când iubirea este trăită fără măsură şi astfel ea te cuprinde, făcându-te să te simţi profund şi total copleşit, datorită fericirii enigmatice imense pe care ţi-o provoacă, nu trebuie niciodată să i te împotriveşti, pentru că în realitate ea este mesagerul cel secret al lui DUMNEZEU.

19. Iubirea nesfârşită învinge uşor şi repede aproape toate relele cu care se confruntă fiinţa umană.

20. Iubirea trăită fără măsură îi face pe oameni să devină înţelepţi, îndumnezeiţi, buni, frumoşi, puri, armonioşi şi fericiţi.

21. Iubirea este una singură, dar, cu toate acestea, ea are sute de milioane de ipostaze misterioase. Aceasta face ca niciodată două fiinţe umane să nu iubească la fel, pentru că de fapt, fiecare fiinţă umană este unică, tocmai datorită unui număr imens de combinaţii specifice şi preponderenţe caracteristice, care există în microcosmosul ei lăuntric.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-2006 ŞI COSTINEŞTI-2006

Articol XII. Aforisme şi cugetări referitoare la starea de fraternitate spirituală

1. Fiecare fiinţă umană care manifestă mai mereu, plenar, intens şi profund starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ, le apare celorlalte fiinţe umane, care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală, ca un tainic izvor, paradisiac din care ţâşnesc, în valuri, fermecătoarele virtuţi ce caracterizează starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ: prietenia, simpatia, iubirea, altruismul, bunăvoinţa, întrajutorarea, compasiunea şi solidaritatea.

2. Atunci când este unită cu oceanul, o picătură de apă rămâne fuzionată cu acesta. Ea dispare însă atunci când este singură şi expusă unui soare arzător.

3. Omul este o fiinţă care adeseori aspiră să beneficieze de pe urma stării de FRATERNITATE SPIRITUALĂ. Tocmai de aceea, el nu trebuie să uite niciodată că poate să îi ajute enorm pe ceilalţi prin puterea «contaminantă» a exemplului său personal.

4. În fiecare fiinţă umană, starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ există în stare latentă şi ea poate fi trezită cu uşurinţă printr-un efort constant şi adecvat. Atunci când în fiinţa noastră se trezeşte şi se amplifică starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ, beneficiem totodată, fără încetare, de toate avantajele pe care ea ni le oferă şi, în acelaşi timp, devenim un exemplu «contaminant» pentru toţi ceilalţi, care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală.

5. A fraterniza intens şi profund cu fiinţele umane care fac parte dintr-un GRUP SPIRITUAL înseamnă totodată să-ţi «amesteci» întrun mod armonios energiile subtile benefice, care există în aura fiinţei tale, cu energiile subtile benefice, care există în aurele celorlalţi, făcând în felul acesta un salt, care-ţi permite să intri spontan în stare de REZONANŢĂ cu felurite energii subtile benefice, care există în MACROCOSMOS.

6. Trăirea amplă şi profundă a unei stări de FRATERNITATE SPIRITUALĂ este semnul subtil şi misterios că în universul nostru lăuntric s-a trezit totodată o stare de recunoştinţă.

7. Pentru a-i recunoaşte cu adevărat pe ceilalţi care fac parte dintr-un GRUP SPIRITUAL, trebuie mai întâi să ajungi să te recunoşti într-un mod lucid şi detaşat pe tine însuţi. Pentru a fraterniza intens şi profund cu semenii tăi care există în acel GRUP SPIRITUAL, trebuie să fii capabil să te iubeşti pe tine însuţi. Când ajungi să te iubeşti pe tine însuţi aşa cum trebuie, devine cu uşurinţă posibil să-i iubeşti pe ceilalţi care fac parte dintr-un GRUP SPIRITUAL.

8. Una dintre cele mai cumplite «pedepse» pe care le poţi trăi este aceea de a te simţi singur şi inutil. Una dintre cele mai minunate

«recompense» pe care tu însuţi ţi-o poţi dărui este aceea de a fraterniza cu cei care fac parte dintr-un GRUP SPIRITUAL.

9. A urmări să trăieşti mai mereu o stare fraternă, amplă şi profundă, atunci când te afli într-un GRUP SPIRITUAL înseamnă să te angajezi deja pe calea unei fericiri intense şi nebănuite.

10. Trăirea intensă şi profundă a unei stări de FRATERNITATE SPIRITUALĂ implică să simţim în acelaşi timp o stare inefabilă de bunătate, care se combină cu o copleşitoare iubire nesfârşită şi simpatie constantă.

11. Pentru mulţi oameni viaţa trece mult prea repede, mai ales datorită egoismului şi absenţei

iubirii. Trăirea amplă şi profundă a unei stări de FRATERNITATE SPIRITUALĂ ne permite să descoperim uşor şi repede adevărata dimensiune sublimă şi misterioasă a existenţei umane. Şi în această direcţie un gram de practică valorează cât tone de teorie.

12. FRATERNITATEA SPIRITUALĂ este totodată o anumită formă de fidelitate. Nu este deloc întâmplător că despre acela sau aceea care trădează starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ se spune că este un fals frate sau o falsă soră.

13. Intoleranţa este cea care ne izolează de fiecare dată în mod definitiv de adevărata stare de FRATERNITATE SPIRITUALĂ.

14. Atunci când trăim intens şi profund starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ, a avea anumite păreri nu înseamnă să le impunem cu îndârjire, într-un mod egotic, ci să le propunem cu blândeţe şi bunăvoinţă.

15. Adevărata transformare spirituală integrează de fiecare dată o formă empatică şi elevată de comunicare, care se realizează de la o inimă sensibilă la alte inimi. Starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ facilitează acest gen de comunicare aleasă.

16. A reuşi cu adevărat să fim într-o stare profundă de pace cu noi înşine ne permite de

fiecare dată să fraternizăm mult mai bine cu aceia care fac parte dintr-un GRUP SPIRITUAL.

17. Căile FRATERNITĂŢII SPIRITUALE sunt constituite şi din paşii misterioşi care ne conduc la nişte minunate întâlniri cu ceilalţi, care ne umplu fiinţa de bucurie.

18. FRATERNITATEA SPIRITUALĂ ne deschide de fiecare dată privirii noastre interioare diferite orizonturi tainice, care anterior ne erau ascunse, numai datorită viziunii noastre parţiale şi limitate.

19. Starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ ne învaţă să descoperim complementaritatea fascinantă a diferenţelor pe care le descoperim la ceilalţi.

20. Starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ se sprijină de fiecare dată pe trei stâlpi de bază: simpatia, iubirea şi prietenia.

21. Trăirea amplă şi profundă a stării de FRATERNITATE SPIRITUALĂ ne învaţă că în realitate starea de singurătate nu există.

22. A-i face pe ceilalţi să devină mai fraterni, printr-o atitudine a noastră care este prietenoasă şi binevoitoare, înseamnă totodată să devenim şi noi mai deschişi şi mai accesibili faţă de noi

înşine.

23. A face să crească starea de FRATERNITATE SPIRITUALĂ înseamnă să acumulezi nişte misterioase bogăţii în ceruri. Aceste bogăţii nebănuite sunt acelea ale sentimentelor minunate care sunt împărtăşite şi acelea ale generozităţii.

24. Starea intensă şi profundă de FRATERNITATE SPIRITUALĂ pe care o declanşează într-un grup de fiinţe umane fericirea, plăcerea, bucuria, iubirea, veselia, stările benefice de transă, meditaţiile YOGHINE profunde sau exemplificările paranormale, spirituale, reprezintă calea cea mai rapidă pentru a descoperi frumos şi fără efort misterele stării de fraternitate.

25. Adevărata fraternitate începe printr-o acceptare de sine, plină de iubire. Această stare ne este neapărat necesară pentru a-i accepta cât mai bine pe ceilalţi, fiind plin de iubire, bunăvoinţă şi simpatie.

26. În cadrul unui grup spiritual în care predomină o stare de fraternitate, fraţii şi surorile sunt pentru noi întocmai ca nişte „complici simpatici”, nu prin intermediul sângelui care ne uneşte cu ei, ci mai ales prin inimă, prin starea afectivă pe care o manifestăm mai mereu faţă de ei. Acesta este secretul care ne permite să fim fratele sau sora oricărei fiinţe umane, care face

parte din comunitatea spirituală în care totodată şi noi suntem integraţi.

27. Ceea ce ne leagă într-un mod tainic cu celelalte fiinţe umane care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală este, înainte de toate, privirea noastră interioară, care trebuie să fie preponderent transfiguratoare. Privindu-i într-un mod transfigurator pe aceia care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală, devenim astfel receptivi faţă de calităţile, bogăţiile si frumuseţile care există în fiecare dintre ei şi astfel ne îmbogăţim foarte mult prin intermediul lor, intrând într-o stare tainică de comuniune şi rezonanţă cu toate calităţile pe care fiecare le manifestă. Toate acestea devin pentru noi evidente mai ales atunci când îi privim pe ceilalţi cu simpatie şi într-un mod preponderent transfigurator. Tocmai de aceea, înţelepţii spun că orice fiinţă umană ne apare, imediat după aceea, exact aşa cum noi o privim. Viziunea noastră transfiguratoare, punctul nostru specific de vedere, mai ales atunci când este profund transfigurator, poate de fiecare dată să declanşeze în fiinţa noastră adevărate minuni. Tocmai de aceea, spun înţelepţii, că orice fiinţă umană, exact aşa cum o privim, tot aşa ea ne apare după aceea. Pentru a înţelege cât mai bine această idee importantă, este necesar să ne amintim că de fiecare dată, atât frumuseţea, cât şi urâţenia se află în ochii privitorului.

28. În cadrul unei comunităţi spirituale, descoperirea transfiguratoare a diferenţelor este foarte importantă. Diferenţele minunate, care ne umplu de o reală încântare şi pe care le observăm la celelalte fiinţe umane, care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală, ne oferă imediat accesul la o mare bogăţie. Această bogăţie este cu mult mai mare decât uniformitatea aparentă. Este esenţial să ne dăm seama că numai oamenii obişnuiţi, mărginiţi şi superficiali nu descoperă nici un fel de diferenţe între oameni. Cel mai adesea, perfectibilitatea este facultatea care ne revelează diferenţele care există între fiinţele umane. Descoperirea transfiguratoare a diferenţelor pe care le prezintă celelalte fiinţe umane în cadrul unei comunităţi spirituale ne deschide calea unei cunoaşteri tainice, nebănuite.

29. Aşa cum orice călătorie începe de fiecare dată cu un prim pas, trezirea şi dinamizarea stării de fraternitate spirituală începe cu unele acţiuni simple şi eficiente. Ştiind aceasta, trebuie tocmai de aceea să începem să trezim şi chiar să amplificăm starea de fraternitate în propriul nostru cuplu amoros şi apoi, după ce am reuşit cu adevărat aceasta, putem să o extindem la grupul de prieteni yoghini pe care îl avem şi la colegii cursului de yoga pe care îl frecventăm. Şi în această direcţie, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că un gram de practică, în ceea ce priveşte trezirea stării de fraternitate spirituală, valorează cât tone de teorie. Procedând în felul

acesta, efectele nu vor întârzia să apară; mai ales în propriul nostru univers lăuntric. Totodată, acţionând în acest mod, vom deveni pentru ceilalţi un exemplu contaminant de trăire a stării de fraternitate.

30. Pentru a trezi şi dinamiza din ce în ce mai profund în fiinţa ta starea de fraternitate, trebuie să fii deschis şi să îi accepţi pe ceilalţi cu simpatie şi afecţiune. Aceasta implică să îl accepţi pe celălalt, să o accepţi pe cealaltă, să accepţi pe fiecare care nu este aşa cum eşti tu. A accepta înseamnă să iubeşti bogăţia diferenţelor minunate care există la ceilalţi care te înconjoară, deschizându-te plin de admiraţie faţă de toate aceste diferenţe încântătoare, pe care este foarte bine să aspiri să le asimilezi şi să le trezeşti în propriul tău univers lăuntric, pentru a ajunge astfel şi tu la o mai mare bogăţie interioară. Starea pregnantă de admiraţie pe care ne-o trezeşte existenţa diferenţelor frumoase pe care le observăm la ceilalţi, indică existenţa în fiinţa noastră a unei aspiraţii către perfecţiune.

31. Chiar şi în cadrul unui cuplu amoros trebuie să urmărim să trezim o stare amplă şi profundă de fraternitate, care trebuie să ne unească vieţile.

32. Starea intensă şi profundă de fraternitate spirituală are în ea ceva uimitor şi inefabil. A fraterniza într-un mod amplu şi durabil în cadrul

unei comunităţi spirituale ne permite totodată să trecem cu uşurinţă de la starea de iubire omenească la starea de iubire universală, divină.

33. A fi fratern înseamnă să deschizi, fiind plin de afecţiune şi simpatie, toate uşile care nu au zăvoare, începând înainte de toate cu propria ta uşă.

34. A învăţa cu adevărat să trăieşti înseamnă totodată să fraternizezi cu perspectiva ineluctabilă a morţii.

35. Puţini oameni ştiu că, analogic vorbind, fraternitatea este pentru prietenie, exact ceea ce este respectul în cadrul unei relaţii de iubire, în care iubirea este reciprocă.

36. A fi fratern înseamnă să înţelegi ceea ce te leagă, într-un mod tainic, la acel grup spiritual şi, graţie acestei cunoaşteri, să-ţi găseşti apoi locul potrivit în cadrul acelei comunităţi spirituale. Aşa cum un ocean, oricât de mare este el, în realitate reprezintă suma tuturor picăturilor care îl compun, tot aşa şi o comunitate spirituală adevărată este o asociere, necesară şi deloc întâmplătoare, a tuturor fiinţelor umane care o alcătuiesc. În fiecare comunitate spirituală autentică, partea este în tot şi totul trebuie să se oglindească în parte. Aspirând să ne integrăm ca parte în cadrul totului unei comunităţi spirituale, putem astfel beneficia de o mulţime de bucurii

spirituale.

37. Pentru fiinţele umane pe care le iubim trebuie să fim oricând capabili de mari sacrificii. Pentru fraţii şi surorile care fac parte dintrun grup spiritual este însă esenţial să ne dăruim inima.

38. Cei care sunt foarte atenţi, sensibili şi intuitivi descoperă cu uşurinţă că, în cadrul unui grup de fiinţe umane care practică yoga, există în mod spontan şi natural o stare de fraternitate care, cel mai adesea, se află dincolo de aparenţele fizice sau de naţionalitatea fiinţelor umane care alcătuiesc acel grup.

39. Pentru a ne antrena să trezim în noi o profundă stare de fraternitate, în fiecare prieten adevărat, care face parte din acelaşi grup spiritual, trebuie totodată să vedem un frate. La fel, în fiecare prietenă sigură, trebuie să vedem o soră pe care trebuie să o descoperim.

40. A trăi o stare intensă şi profundă de fraternitate în cadrul unui grup spiritual înseamnă totodată să trasezi cărările unor minunate întâlniri spirituale.

41. Există în fiecare mână care este întinsă către noi, într-un mod spontan şi sincer, de către o fiinţă umană care face parte din acelaşi grup spiritual, un gest fratern, pe care trebuie să-l conştientizăm ca atare, şi să răspundem şi noi, la

rândul nostru, în acelaşi fel.

42. Prima noastră stare de fraternitate spirituală începe şi chiar se trezeşte atunci când facem o acţiune spirituală (de exemplu, o meditaţie sau audiem împreună o anumită muzică spirituală) alături de alte fiinţe umane, care fac parte din acelaşi grup spiritual. Apoi, cu ocazia fiecărei acţiuni spirituale care este realizată împreună cu alte fiinţe umane care fac parte din acelaşi grup spiritual, noi savurăm de fiecare dată starea de fraternitate spirituală care se instalează şi chiar se amplifică, pe măsură ce experienţa noastră în această direcţie se îmbogăţeşte.

43. A fraterniza într-un mod profund şi amplu în cadrul unui grup spiritual este modelul exemplar pentru a respinge egoismul, singurătatea, închistarea, izolarea, suspiciunile, încăpăţânarea, inerţia şi intoleranţa.

44. Pe măsură ce în fiinţa noastră se trezeşte o stare amplă şi profundă de fraternitate spirituală, trebuie, la scurt timp după aceea, să trecem la o altă fază. Noi trebuie să ne propunem să fraternizăm nu numai cu fiinţele umane care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală. Ţelul pe care trebuie să ni-l fixăm, la scurt timp după aceea, este acela de a fraterniza cu întreaga viaţă de pe această planetă. Apoi, într-o altă etapă şi mai avansată, vom urmări să fraternizăm intens, amplu şi profund cu întreaga viaţă universală care

există, fără îndoială, în MACROCOSMOS. (Ar fi o imensă prostie să ne imaginăm că numai pe această planetă există viaţă). Privind astfel realitatea, trebuie să considerăm starea de fraternitate spirituală ca fiind un început, care ne conduce în trepte la o viziune din ce în ce mai amplă, şi care ne permite să realizăm adevărate salturi spirituale. În final, ea facilitează comuniunea plenară şi profundă cu DUMNEZEU TATĂL.

45. Să fii fratern faţă de fiinţele umane care fac parte din acelaşi grup spiritual înseamnă să fii fără încetare binevoitor. Aşa cum indică etimologia acestui cuvânt, aceasta implică să le vrei cu adevărat binele tuturor acelora, care fac parte din grupul spiritual în care şi tu eşti integrat. Atunci când suntem binevoitori, trebuie însă să veghem ca această bunăvoinţă a noastră să nu devină niciodată inoportună. Trebuie chiar să avem în vedere că bunăvoinţa inoportună aproape că nu se deosebeşte de duşmănie. Trebuie chiar să reflectăm la următorul aspect: mama, tatăl, precum şi prietenii adevăraţi sau prietenele adevărate sunt binevoitori într-un mod spontan, de la natură. Ceilalţi oameni devin însă binevoitori atunci când descoperă avantajele acestei stări şi se bucură din plin de ea.

46. A ne armoniza viaţa, a ne transforma profund şi durabil pe noi înşine, a ne revoluţiona cu adevărat existenţa din punct de vedere

spiritual este totodată un mod admirabil de a le propune celorlalţi, care fac parte din acelaşi grup spiritual, formele cele mai elevate de fraternitate. Aceasta implică să le oferim celorlalţi un exemplu viu. Procedând, fiecare dintre noi, în acest fel, putem oferi, de fiecare dată, celorlalţi tot ceea ce este mai bun în noi înşine. Transformându-ne din punct de vedere spiritual, noi ajungem astfel să fim un exemplu pentru alţii, chiar şi dacă nu urmărim să facem aceasta. Un mod minunat de a ne integra într-un grup spiritual, trăind o stare amplă şi intensă de fraternitate, este acela de a privi cu multă atenţie la viaţa tuturor, şi chiar la viaţa fiecăruia cu care venim în contact, întocmai ca într-o oglindă, şi să luăm un excelent exemplu, pentru noi înşine, de la ceilalţi. Este de asemenea important să ne dăm seama că, cel mai adesea, calea care este urmată prin intermediul teoriei este lungă, dar, dincolo de aceasta, calea ce ne este oferită prin intermediul exemplelor vii este scurtă şi foarte bună. În cadrul unui grup spiritual, trebuie să ne alegem unele exemple ale unor fiinţe umane transformate spiritual, superioare, şi este foarte bine, după aceea, să le avem mai mereu înaintea ochilor pentru ca să trăim astfel ca şi cum acele fiinţe, care sunt pentru noi un model, ne-ar privi. Este chiar foarte bine să facem totul ca şi cum acele fiinţe pe care le admirăm ne-ar vedea. Toate acestea implică din partea noastră doar să nu uităm şi totodată presupune o bună vizualizare. Atunci când în noi s-a trezit deja starea de fraternitate spirituală, putem să ne orientăm existenţa, în cadrul grupului

spiritual din care facem parte, cu ajutorul unor exemple minunate pe care ni le oferă fiinţele umane din cadrul acelui grup spiritual, pentru care simţim o vie şi profundă admiraţie. În cadrul unui grup spiritual, am putea spune că nimic nu e mai contagios decât exemplul. Noi nu facem niciodată un bine mai mare care să nu producă imediat după aceea altele la fel. În cadrul unui grup spiritual noi imităm cu uşurinţă acţiunile bune, datorită emulaţiei pe care exemplul respectiv o pune atunci în libertate.

47. A fi mereu fratern în cadrul unui grup spiritual înseamnă să deschizi larg porţile unor întâlniri spirituale esenţiale.

48. O adevărată fraternitate spirituală este contrariul clonării. O astfel de fraternitate spirituală reprezintă o integrare armonioasă şi înţeleaptă a tuturor diferenţelor admirabile şi nu o respingere a acestora.

GLOSAR (*pentru cei care nu cunosc termenul „clonare”, oferim, în glosar, explicaţia acestui termen*): *Clonare – obţinerea prin manipulări biologice a unei serii de molecule care sunt identice. În cazul unei clonări, acizii nucleici ai unor fiinţe pluricelulare sunt întotdeauna dotate cu un patrimoniu genetic care este identic*.

49. În cadrul unui grup spiritual autentic există în fiecare fiinţă umană un frate sau o soră care doarme şi ea nu cere decât să fie trezită prin

anumite gesturi sau prin gânduri pline de simpatie, de afecţiune şi bunăvoinţă. Pentru a reuşi să trezim cu uşurinţă fratele sau sora care doarme în fiecare fiinţă umană ce face parte dintr-un grup spiritual, o viziune preponderent transfiguratoare ne este de un imens folos.

50. Există două idei-forţă esenţiale care ne ajută foarte mult să trezim în fiinţa noastră starea de fraternitate spirituală:

(1) Conştiinţa morţii ar trebui să ne facă mult mai fraterni unii cu alţii în cadrul unui grup spiritual. Faptul că noi suntem toţi în realitate egali în faţa morţii, ar trebui să ne trezească o anumită stare inefabilă de conştiinţă, care ne revelează o dimensiune fraternă profundă cu toţi ceilalţi oameni care fac parte din acelaşi grup spiritual.

(2) Faptul că în fiecare dintre noi există o scânteie misterioasă din DUMNEZEU TATĂL (care scânteie este Sinele Suprem Nemuritor – ATMAN) ne oferă, dacă este conştientizată ca atare, o altă viziune asupra tuturor fiinţelor umane care fac parte din acel grup spiritual, în care ne aflăm şi noi. Dacă acest adevăr esenţial este apoi trăit ca atare, el trezeşte în fiinţa noastră o stare intensă şi profundă de fraternitate spirituală. Prin aprofundarea acestei stări, fiecare dintre noi putem să ajungem la stări de iluminare spirituală.

51. Împreună cu toţi yoghinii şi cu toate yoghinele care au trăit pe această planetă,

precedându-ne, şi împreună cu toţi yoghinii care vor urma, în viitor, după noi, noi reprezentăm acum, în prezent, veriga unui lanţ fratern. Conştientizarea acestui adevăr profund este de natură să trezească în fiinţa noastră o stare amplă şi intensă de fraternitate spirituală.

52. Trăirea intensă şi profundă a stării de fraternitate ne face să fim umili şi plini de simpatie, într-un mod universal.

53. A ajuta în mod dezinteresat o fiinţă umană care are nevoie de ajutor este o formă de fraternitate plină de compasiune. A iubi însă fiinţele umane care fac parte din acelaşi grup spiritual, în care eşti şi tu integrat, ca şi cum ele ar fi fraţii şi surorile tale, abia acesta este un mod autentic de a fi cu adevărat fratern.

54. A te realiza din punct de vedere spiritual, pe măsură ce abordezi etapele superioare ale sistemului yoga, este deja o mare fericire, dar a te realiza împreună cu ceilalţi, ajutându-i într-un mod fratern şi fiind plin de o constantă iubire şi abnegaţie, este o sublimă reuşită care te face să trăieşti stări copleşitoare de beatitudine divină.

55. A aspira cu adevărat să fraternizezi cu toate fiinţele umane care fac parte dintr-un grup spiritual este la fel de simplu ca şi atunci când, analogic vorbind, deschizi larg uşa pentru ca acela care bate să poată intra, rămânând apoi cu tine

într-o tainică stare de comuniune afectivă.

56. Pentru a fraterniza cu adevărat cu toate fiinţele umane care fac parte dintr-un grup spiritual, trebuie să conştientizăm, înainte de toate, tot ceea ce ne apropie şi să uităm tot ceea ce ne separă şi care împiedică unirea noastră.

57. Creştinii, credincioşii multor religii de pe această planetă şi chiar membrii anumitor şcoli spirituale se recunosc, plini de simpatie şi bunăvoinţă, unii pentru ceilalţi şi se numesc, ei între ei, fraţi sau surori. Există fără îndoială în această denumire sensul cel tainic al fraternităţii, care trebuie să fie realizată cu adevărat, dincolo de cuvinte.

58. O vie şi puternică fraternitate spirituală este totodată un izvor magic şi dătător de alinare, care udă şi face să dispară secăciunea obişnuită a marelui deşert uman.

59. Personalităţile cele mai diferite, dar care sunt pline de bunăvoinţă, pot să se integreze cu uşurinţă şi să alcătuiască cele mai bune fraternităţi spirituale, cu condiţia ca această intenţie fermă şi clară să fie identică şi adevărată pentru toate fiinţele umane care aspiră să realizeze aceasta.

60. Fiecare dintre voi care veţi observa de acum înainte că aceste revelaţii referitoare la

starea de fraternitate spirituală sunt uitate,

urmăriţi să faceţi adeseori acest apel fierbinte, tuturor celor care se află în cadrul acestei comunităţi spirituale: „*Dragi prieteni care practicaţi yoga şi vă aflaţi în cadrul acestei şcoli spirituale, dat fiind faptul că ştim cu toţii multe adevăruri secrete esenţiale referitoare la starea de fraternitate spirituală, să urmărim tocmai de aceea să le punem mai mereu în practică, pentru binele nostru, al tuturor, şi pentru binele fiecăruia dintre noi. Noi cunoaştem cu toţii că a şti şi a nu acţiona este o supremă laşitate. Starea de fraternitate spirituală trezită şi dinamizată în fiecare dintre noi ne uneşte şi ne face să fim cu mult mai puternici. Fiecare dintre noi poate să facă enorm în această direcţie dacă manifestăm starea de bunăvoinţă, de simpatie şi de afecţiune care sunt necesare. Un gram de practică, în această direcţie, valorează cât tone de teorie. Să urmărim, fiecare dintre noi, să devenim adevărate modele vii de fraternitate spirituală, pentru toţi ceilalţi. Dacă vrem cu adevărat, fiecare dintre noi putem să realizăm aceasta, cu condiţia să fim noi cei care facem primul pas. Pentru a reuşi aceasta, este necesar să urmărim de fiecare dată să punem în aplicare aceste idei-forţă referitoare la starea de fraternitate spirituală*”.

61. Trezirea unei stări de fraternitate ample şi profunde face să apară o anumită bucurie de a trăi şi de a experimenta la unison felurite stări

spirituale, fiind împreună cu cei care fac parte dintr-un grup spiritual.

62. Pentru unele fiinţe umane care sunt reticente şi suspicioase, starea de fraternitate spirituală apare abia după ce ele şi-au învins frica de celălalt sau de ceilalţi.

63. Refuzul îndârjit de a fraterniza spiritual cu alte fiinţe umane în cadrul unei comunităţi spirituale, ca şi stările de respingere vehementă şi plină de ură a unui grup spiritual, este o formă de răutate şi de violenţă evidentă sau mascată.

64. Atunci când în fiinţa noastră se trezeşte şi se amplifică o reală stare de fraternitate spirituală, ne simţim, in cadrul acelui grup spiritual, întocmai ca şi cum am fi integraţi într-o mare familie.

65. Starea de fraternitate spirituală apare într-un mod spontan şi chiar se amplifică atunci când cei care se află împreună şi acţionează întrun sens benefic manifestă, unii faţă de alţii, o stare profundă de simpatie şi bunăvoinţă.

66. Adeseori este mult mai greu sau chiar imposibil să fraternizezi spiritual cu fraţii sau cu surorile de sânge decât cu tovarăşii de cale spirituală.

67. Vanitatea, intoleranţa, egoismul, răutatea şi orgoliul sunt veşnicele otrăvuri care împiedică apariţia unor relaţii umane în care predomină o stare de fraternitate spirituală.

68. Pentru a fi într-o stare de pace profundă cu tine însuţi trebuie totodată să ajungi să fii într-o stare de pace cu toţi ceilalţi, care fac parte din aceeaşi comunitate spirituală. Dacă ne dăm seama de realitatea acestei afirmaţii, descoperim totodată că ea ascunde un alt mod de a aborda starea de fraternitate spirituală.

69. Aproape întotdeauna o adevărată fraternitate spirituală începe prin trei faze:

(1) Recunoaşterea sinceră a tot ceea ce este într-adevăr bun, divin, frumos, spiritual şi necesar creşterii noastre spirituale, în acea comunitate spirituală sau în acel grup spiritual, în care ne-am integrat deja sau în care aspirăm să ne integrăm.

(2) Acceptarea realităţii tainice a acelei comunităţi spirituale sau a acelui grup spiritual.

(3) Schimbul creator şi profund benefic, manifestat pe mai multe planuri sau niveluri, între noi şi celelalte fiinţe umane care fac parte din acel grup spiritual sau din acea comunitate spirituală. Acceptarea acestor schimburi tainice, care ne îmbogăţesc şi care apar între noi şi ceilalţi, ne permit apoi să continuăm transformarea noastră spirituală accelerată, datorită stării de fraternitate spirituală, care apare în universul nostru lăuntric. Toate aceste schimburi subtile care apar atunci

între noi şi ceilalţi, datorită trezirii în fiinţa noastră a stării de fraternitate spirituală, implică declanşarea feluritelor procese de

(1)

rezonanţă ocultă în microcosmosul fiinţei noastre. Datorită acestei treziri, care la început este declanşată în universul fiinţei noastre de către fiinţele umane care fac parte din respectivul grup spiritual, pentru noi devine apoi cu uşurinţă posibil să intrăm în stare de rezonanţă ocultă cu focarele corespondente de putere nesfârşită, care există în Macrocosmos. Aceste aspecte secrete pe care le expunem aici permit să fie înţelese cu uşurinţă tainele fundamentale ale stării de fraternitate spirituală.

70. Fiinţele umane care critică aproape tot timpul pe toţi ceilalţi şi care au doar opinii critice nefondate faţă de toate adevărurile spirituale, dau indirect dovadă de semidoctism şi superficialitate. Asemenea fiinţe umane nu vor putea cunoaşte niciodată fericirea stării de fraternitate, pentru că ele creează, aproape cu anticipaţie, o sui-generis barieră de izolare, atât în jurul lor, cât şi în propriul lor univers lăuntric. Analogic vorbind, ele se comportă, fără încetare, ca şi cum s-ar auto-întemniţa. Prezenţa unor astfel de fiinţe umane este, analogic vorbind, întocmai ca o otravă pentru ceilalţi. Tocmai de aceea, este indicat ca ele să nu fie acceptate în grupurile spirituale, până când ele nu-şi vor transforma cu adevărat atitudinea

lăuntrică.

71. A fi fratern înseamnă totodată să fii protector faţă de fiinţele umane care merită aceasta şi care se află în cadrul unui grup spiritual.

72. A trăi o stare intensă şi profundă de fraternitate, în cadrul unui grup spiritual, înseamnă să îţi transformi angoasa, pe care ţi-o provocau înainte ceilalţi oameni, prin descoperirea schimbului creator benefic şi a unei atenţii stăruitoare, care te îmbogăţeşte.

73. Adevărata fraternitate spirituală implică nu numai unirea şi solidaritatea profundă a fiinţelor umane care alcătuiesc acel grup spiritual, ci şi respectul ideilor benefice geniale şi a diferenţelor admirabile care există la aceia care fac parte din respectivul grup spiritual.

74. În cadrul unui grup spiritual este cu putinţă să fraternizezi şi să manifeşti starea de fraternitate chiar şi prin privire. În astfel de situaţii, privirea încărcată de semnificaţii devine un tainic semn de recunoaştere.

(a) DUŞMANII STĂRII DE FRATERNITATE SPIRITUALĂ

Atenţie!

un aforism extrem, de important care trebuie citit si recitit cu mare atenţie pentru a fi memorat şi bine înţeles

Este esenţial să reţinem că duşmanii stării de Fraternitate spirituală sunt: EGOISMUL, BÂRFA, ÎNCHISTAREA, ORGOLIUL, VANITATEA, ÎNDOIALA, ÎNCĂPĂŢÂNAREA, PROSTIA, CALOMNIA, SUSPICIUNILE, RANCHIUNA, RESENTIMENTELE, ÎNDÂRJIREA, SCEPTICISMUL, URA, BLAZAREA, ÎMPIETRIREA INIMII, CUTRISMUL, FOAMEA NESĂŢIOASĂ DE PUTERE, ANTIPATIA şi aşa-zisele

«BISERICUŢE» (în interiorul cărora orgoliile, intoleranţele, vanităţile, bârfele, ura, ignoranţa şi obtuzitatea celor care le conduc şi le întreţin cel mai adesea cu o mare viclenie se exacerbă întocmai ca nişte tumori canceroase care apar în trup).

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-2007

Articol XIII. Gânduri şi aforisme

Secţiune 13.01 DUMNEZEU TATĂL se revelează fiecărei fiinţe umane în funcţie de capacitatea acesteia de a primi şi simţi

1. Atunci când ne angrenăm plini de aspiraţie şi dăruire pe o cale spirituală, să nu pierdem aproape niciodată din vedere că totul îi aparţine lui DUMNEZEU şi nimic nu provine de la noi.

2. Intensitatea Manifestării Divine variază de la o fiinţă umană la alta, fără ca să putem stabili în această direcţie nici o regulă, pentru că în realitate modurile sale nu sunt constante… DUMNEZEU TATĂL se revelează fiecărei fiinţe umane în funcţie de capacitatea acesteia de a primi şi simţi manifestările Prea-Sfintei Sale Frumuseţi şi Perfecţiuni.

3. Atunci când ajungi să te deschizi în mod necondiţionat faţă de DUMNEZEU, descoperi că ceea ce se petrece în profunzimile tainice ale universului fiinţei umane se petrece de asemenea şi in profunzimile infinite, indescriptibile şi misterioase ale lui DUMNEZEU.

4. În fiecare dintre noi DUMNEZEU este prezent în permanenţă, chiar şi atunci când se ascunde, dar din nefericire marea majoritate a oamenilor nu ştiu aceasta.

5. Suflul tainic (PRANA) care circulă în fiinţa noastră, şi de asemenea atât toate trăirile amoroase pe care le experimentăm, cât şi toate energiile subtile, erotice care apar în fiecare fiinţă umană sunt de fapt nişte manifestări ale divinului. Prin unificarea lor în simultaneitate DUMNEZEU

TATĂL trăieşte în felul acesta în permanenţă starea de orgasm cosmic, prin îmbrăţişarea instantanee a tuturor stărilor de acest gen care apar fără încetare în întregul MACROCOSMOS. Cunoaşterea acestei taine ne permite să intuim corespondenţele intime şi analogiile misterioase care unesc MICROCOSMOSUL fiecărei fiinţe umane cu MACROCOSMOSUL.

6. Marii înţelepţi spun că fiecare fiinţă umană a fost creată de DUMNEZEU în ipostaza de suflet care totodată trebuie să manifeste într-un anume mod unic un aspect particular al infinitului, înainte săşi recapete identitatea sa absolută. Aceasta explică într-o anumită măsură faptul că în realitate fiecare fiinţă umană este în acelaşi timp unică şi identică în esenţa sa ultimă (Sinele Suprem Nemuritor – ATMAN).

7. Atunci când o iubire fără măsură inundă fiinţa, egoul este transcens, căci atunci când în fiinţa umană intră o astfel de iubire egoul „iese”. Atunci când egoul revine şi se reinstalează triumfător în fiinţă, aceasta arată totodată că iubirea a scăzut, căci acolo unde egoul este puternic nu poate să existe în acelaşi timp şi o mare iubire.

8. Nu poate să existe niciodată o mare iubire fără o responsabilitate corespunzătoare.

9. DUMNEZEU este fără încetare iubire.

Întreaga sferă misterioasă a manifestării divine se bazează în permanenţă pe energia atotcuprinzătoare a iubirii.

10. Atunci când fiinţa umana aspiră să fie iubită fără măsură, ea ar trebui să nu piardă din vedere că este necesar să iubească fără măsură.

11. Haosul pe care vor unii să-l întroneze, eliberează – în viziunea lor strâmbă – lumea de orice determinism.

12. Iubirea este unica revoluţie care nu trădează niciodată fiinţa umană.

13. Atunci când DUMNEZEU vrea să salveze o fiinţă umană de la regres şi prăbuşire, îi oferă posibilitatea de a manifesta o mare iubire pentru a o proteja.

14. Fericirea este totodată şi plăcere nesfârşită şi copleşitoare fără remuşcări.

15. Aşa cum pentru spirit nimic nu este niciodată prea mare, pentru adevărata bunătate nimic nu este vreodată prea mic.

16. Războiul cel mai dur este războiul împotriva ta însăţi. Dacă vrei cu adevărat să triumfi în acest război trebuie să I te dăruieşti neîntârziat lui DUMNEZEU, căci în felul acesta ai

să te dezarmezi.

17. Cel mai adesea ne amintim din ce în ce mai puţin de oamenii care ne-au făcut mult rău şi pe care deja i-am iertat.

18. O inteligenţă chiar super-sclipitoare nu ne oferă niciodată garanţia unui mod binefăcător de a gândi. Un exemplu semnificativ în această direcţie este inteligenţa diabolică. Înţelepciunea în schimb ne oferă întotdeauna, fără excepţie, această garanţie, căci ea implică de fiecare dată o mare inteligenţă care este dublată de un bun simţ exemplar.

19. Pentru unele fiinţe umane, umorul este politeţea disperării, dar din fericire aceasta este ceva nostim.

20. Dacă vom avea suficientă răbdare, vom observa că la un moment dat chiar şi cretinii tac.

21. O mică tâmpenie nu diminuează în ansamblu farmecul extraordinar care se manifestă cu putere.

22. Aproape tot ceea ce exprimăm prin scris este totodată o intenţie, ce transpare pentru fiinţa umană care este înzestrată cu intuiţie şi înţelepciune, chiar şi atunci când ceilalţi nu-şi dau seama de aceasta.

23. Pentru unii oameni, atunci când spui adevăruri deranjante, aceasta este cel mai adesea considerat un mod de a te înşela care este cel mai uşor acceptat.

24. Aproape tot ceea ce este explicat de o fiinţă umană care este lipsită de înţelepciune este cu mult mai mic şi insignifiant decât ceea ce este acolo în realitate şi totodată pentru ea toate cele sunt complet lipsite de mister.

25. Să-I mulţumim zilnic lui Dumnezeu că ne-a dat forţa să-L iubim fără încetare şi să-L descoperim că este veşnic misterios, plin de iubire, infinit, uluitor şi fascinant.

26. Atunci când te simţi, intens şi profund, copil, poţi să-ţi dai cu uşurinţă seama că ai un adorabil Tată Ceresc care este Dumnezeu şi o minunată mamă universală care este MAHA SHAKTI.

27. Paradisul este simplitatea pură, cea frumoasă, bună, sublimă şi adevărată.

28. Să trăim astăzi plenar şi profund în momentul prezent fără a pierde totodată din vedere că acolo se află prezent în simultaneitate atât tot ceea ce a fost ieri, cât şi tot ceea ce va fi mâine.

29. Există oameni care aproape toată viaţa gândesc, şi există oameni, extrem de puţini, care atunci când ceilalţi cred despre ei că gândesc, în realitate ei reflectează.

30. Este deja o realizare considerabilă să devii capabil să nu te iei prea în serios.

31. Pentru a ne ajuta să evităm tristeţea, unii prieteni care deja sunt

„morţi” pentru noi se retrag din amintirile noastre.

32. Dacă de fiecare dată realitatea ar depăşi chiar şi cea mai nebunească fantezie, de mult timp ar fi început să ni se ceară să plătim bilete de spectacol pentru a privi tot ceea ce se petrece pe stradă.

33. Există momente în viaţă în care o idee excelentă nu este aceea pe care o urmăm, ci exact aceea care face să apară în noi o idee genială.

34. Chiar dacă uneori nu aveţi ce face sâmbătă seara, este de mii de ori mai bine să faceţi LAYA YOGA cu mantra unei Mari Puteri Cosmice pentru intra astfel într-o tainică comuniune cu sfera ei de forţă, decât să urmăriţi emisiuni cretine la televizor.

35. Aceia care acceptă să intre în francmasonerie depăşesc până la urmă 33 de ani de participare neîntreruptă fără să-şi dea seama ce se petrece cu ei, iar după aceea este deja prea târziu să mai frâneze.

36. Pentru adeptul tantric avansat, oceanul cel misterios de fericire pe care îl trezesc gradat în el extazele amoroase ale iubitei îl face totodată să o descopere ca şi cum ar fi mama sa.

37. Chiar şi atunci când nu bănuim aceasta, sub subconştientul nostru se află întotdeauna rădăcina cea misterioasă.

38. Mai în glumă, mai în serios, ar trebui să ne punem la un moment dat întrebarea: Oare progresul face şi el progrese?

39. Analogic vorbind, conversaţia purtată de acel om era pentru inteligenţă cam ceea ce sunt sunetele specifice care apar atunci când un ascensor este în funcţiune în comparaţie cu o muzică inspirată.

40. Fericirile obişnuite, pe care le trăiesc cel mai adesea oamenii, nu sunt şi nu au fost niciodată ceea ce i-a făcut pe cei înţelepţi să fie cei mai fericiţi.

41. Unele femei trec în decursul existenţei

lor, mai ales atunci când viaţa le este banală, ternă şi superficială, de la starea de fetiţă comună la starea de femeie în vârstă fără ca să atingă deloc starea de femeie foarte fericită, care este pe deplin împlinită şi armonioasă.

42. Trebuie să trăim zi de zi beţia euforică a iubirii fără de măsură, până când ne obişnuim cu ea şi această stare devine pentru noi o a doua natură, ce ne face să trăim mai mereu în paradis.

43. Cei înţelepţi sunt de multe ori obligaţi să trăiască supliciul de a asculta până la capăt cu multă răbdare fraze pe care deja le-au înţeles instantaneu încă de la început.

44. A pune căruţa înaintea boilor le permite unora să
„economisească” în felul acesta timp.

45. Toate perspectivele sau punctele de vedere demoniace, malefice, satanice care în cazul unora sunt însuşite în cele din urmă printr-o obişnuinţă insidioasă, sunt întotdeauna fără excepţie profund dăunătoare pentru om.

46. Atunci când nu este rezultanta prostiei înnăscute, prostul gust apare cel mai adesea datorită unui fond rău sau a unui fond care a fost viciat.

47. Atunci când apar în artă o mulţime de concepte greşite, ea este încetul cu încetul distrusă şi astfel apare în locui strălucirii ei mirifice arhetipale doar rugina.

48. Pentru unii oameni care în realitate nici măcar nu ştiu ce vor, este evident că ei vin pe o cale spirituală cu aerul că deja au abandonat-o şi nu-i mai interesează.

49. A vorbi cu unii oameni care au o mare sărăcie interioară şi lipsă de idei nu este întotdeauna ceva inutil, căci ne permite să ne gândim în acelaşi timp la altceva.

50. Pentru a ne apropia din ce în ce mai mult de Dumnezeu este chiar foarte bine să ne aducem cât mai des aminte de EL în fiecare zi şi chiar este foarte bine să-I mulţumim pentru tot ceea ce ne oferă.

51. Chiar şi atunci când ni se pare că ceva este perfect asemănător, ar trebui de fapt să ne dăm seama că în realitate nimic nu este absolut identic (cu excepţia Sinelui Suprem Nemuritor – ATMAN). Totul este unic şi plin de mister pentru cel înţelept, care este capabil să vadă dincolo de aparenţe.

52. Atunci când, după o fuziune amoroasă cu transfigurare şi continenţă, ne aflăm departe de fiinţa iubită şi savurăm îmbătaţi de fericire efectul

tainic de avalanşă, ea ne apare datorită transfigurării spontane întocmai ca o fascinantă zeiţă. Atunci când ne întâlnim după aceea cu ea şi o admirăm plini de adoraţie, descoperim că ea deja radiază într-un anume mod misterios întocmai ca o încarnare vie a unei prezenţe fascinante şi enigmatice.

53. Pentru o fiinţă umană care se află pe o cale spirituală şi aspiră să se transforme profund, a fi cineva nu este nici măcar suficient.

54. Un avantaj considerabil în cazul fiinţei umane care deja se află angrenată pe o cale spirituală este acela că aproape toate suferinţele ce îi mai apar pot fi trăite cu totul altfel datorită unei SUI GENERIS anestezii transcendentale.

55. În cazul fiinţelor umane sceptice şi mărginite, care trăiesc într-un mod superficial, larvar şi nu cred deloc în Dumnezeu, pentru ele există doar trecutul, prezentul şi viitorul.

— Şi apoi?

— Şi apoi, NIMIC!

56. Fiinţele umane în care demonii îşi fac sinistrele lor jocuri şi le posedă, au o mulţime de frici absurde, iraţionale şi se chinuie, din cauza neliniştii lor obsesive, pentru toate fleacurile.

57. Datorită faptului că îi iertăm, îi uităm pe

ticăloşii care ne fac mult rău şi astfel triumfăm asupra lor fără efort, printr-o olimpiană detaşare.

58. Nu este deloc nevoie de Galileo pentru a descoperi că aceia care sunt foarte egoişti gravitează la nesfârşit numai şi numai în jurul lor, nefiind cel mai adesea interesaţi decât de propria lor persoană.

59. Mulţi dintre noi ar trebui să trăim starea sublimă de uimire a balenelor în faţa splendorii enigmatice a lunii.

60. Este paradoxal, dar din cauza egoismului nostru, recunoaştem cel mai adesea mult mai repede oamenii care nu ne iubesc decât pe aceia care ne iubesc foarte mult.

61. Râsul celor înţelepţi, chiar dacă uneori pare nebunesc, este şi rămâne un râs nemuritor.

62. Nu numi niciodată rău tot ceea ce oamenii, în ignoranţa şi limitarea lor, numesc rău. Trebuie să respingi totdeauna numai ceea ce Dumnezeu respinge. Nu numi niciodată bine tot ceea ce oamenii, în ignoranţa şi limitarea lor, numesc bine. Acceptă totdeauna numai ceea ce Dumnezeu acceptă.

63. Cel demoniac vede binele ca fiind rău şi răul ca fiind bine.

64. Orice aspect al realităţii, întocmai aşa cum este privit de noi, exact astfel ne apare.

65. Totul este pur doar pentru acela care este pur.

66. Atunci când discipolul regresează, ghidul spiritual dispare.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XIV. Gânduri luminoase şi cuvinte vii pentru YOGHINII începători şi avansaţi

1. În cazul fiecărei fiinţe umane care alunecă în tentaţia excesului, lăcomia începe atunci când, cu toate că ai mâncat atât cât îţi trebuie şi nu-ţi mai este deloc foame, continui totuşi să mănânci.

2. Cea mai bună modalitate care ne-ar permite să facem să crească inteligenţa semidocţilor care există în cadrul acestei şcoli spirituale ar fi să le diminuăm numărul.

3. Contemplând ştiinţa cu o mare atenţie şi luciditate, descoperim cu uimire că ea nu are limite. Tot aşa este, însă, şi cu prostia.

4. Întocmai ca şi marea, analogic vorbind, viaţa nu-i duce mai departe decât pe aceia care se mişcă, înoată şi nu se dau la fund.

5. Nu trebuie să ne temem niciodată că o să avem sau o să ne facem duşmani. Dacă o fiinţă umană nu are duşmani, aceasta arată că în realitate ea nu a făcut nimic în viaţă.

6. Lipsa îi face să acţioneze într-un anume fel pe cei care doresc, tot aşa cum iubirea îi face să reacţioneze într-un anume fel atât pe poeţi, cât şi pe aceia care iubesc.

7. Pentru unele fiinţe umane, a face dragoste este doar o banală nevoie. Pentru fiinţele umane inteligente, rafinate şi fermecătoare, a şti să facă dragoste este atât o artă, cât şi o ştiinţă.

8. Adevărata detaşare, care implică existenţa compasiunii, îi face pe înţelepţi, iar indiferenţa ce este asociată cu starea de insensibilitate îi face pe monştri.

9. Apa are proprietatea de a spăla multe lucruri murdare ce există pe lumea aceasta, dar cu toate acestea, ea nu poate niciodată să spele o limbă spurcată.

10. Se spune adeseori că ridicolul ucide. Este oare aceasta adevărat? Absolut deloc! Atunci când

în noi se trezeşte capacitatea de a sesiza ridicolul, dacă privim cu atenţie în jurul nostru, vom constata că ridicolul nu-i afectează cel mai adesea deloc pe cei în cauză, care se bălăcesc în el. Faptul că ei nu sunt deloc afectaţi de ridicol evidenţiază, fără îndoială, că ei ignoră ipostaza ridicolă în care se află şi nu-şi dau deloc seama de aceasta.

11. În cazul unei sculpturi geniale, actul creator constă întotdeauna în a lua un bloc de marmură suficient de mare şi a îndepărta apoi din el cu multă artă, simţ estetic şi migală tot ceea ce este inutil.

12. Dacă doi oameni au întotdeauna aceeaşi părere cretină, fără îndoială că unul dintre ei este în plus.

13. Aproape toată lumea doreşte să trăiască mult timp, dar nimeni nu aspiră să trăiască nefericit, bolnav şi bătrân.

14. Dacă privim cu multă compasiune în jurul nostru, putem spune că Dumnezeu îi iubeşte la fel de mult pe cei săraci şi proşti, căci altfel nu ar fi creat atât de mulţi care se află în această stare.

15. Pentru unii bărbaţi, ideea că trebuie să formeze un cuplu implică să existe doar unul. Pentru ei, abia atunci apare, însă, o mare problemă. Care anume să fie acela?

16. O femeie care iubeşte un bărbat este o femeie. O femeie care iubeşte în acelaşi timp doi bărbaţi este o femeie excepţională. O femeie care iubeşte în acelaşi timp trei bărbaţi este o zeiţă în devenire, care a descoperit puterea colosală şi tainică a iubirii. O astfel de femeie şi-a dat seama că cine iubeşte mult, mult va fi iubită.

17. Pentru câinele său, orice bărbat este un rege şi orice femeie este o regină. Aceasta ar putea să explice marea popularitate a câinilor.

18. Deoarece până la proba contrarie nu îi putem, cel mai adesea, cunoaşte pe oameni decât după cuvintele lor, trebuie să îi credem, până la proba contrarie, atunci când acţiunile lor rele îi distrug.

19. Atunci când nu eşti inteligibil, aceasta ar trebui să te facă să îţi dai imediat seama că nu eşti inteligent.

20. Atunci când îţi lipseşte înţelepciunea inimii, a fi doar foarte inteligent înseamnă a fi, totodată, neîncrezător, într-o anumită măsură, chiar şi faţă de tine însuţi.

21. Există şi prieteni cărora nu le place să fie fideli. Unii dintre ei îşi justifică infidelitatea susţinând că au impresia că îşi pierd personalitatea.

22. Pentru unii oameni este mult mai uşor să aibă principii şi să le respecte atunci când sunt bine hrăniţi.

23. Atunci când este privită dintr-un anumit punct de vedere, viaţa ne apare ca fiind o experienţă cu risc mortal, care se transmite prin contacte sexuale ce se realizează fără continenţă.

24. Banii mulţi nu-i fac niciodată să aibă prieteni pe cei care îi posedă. Din contră, banii mulţi aduc cel mai adesea nişte duşmani îndârjiţi şi de mare calibru.

25. Atunci când este privită dintr-un anumit punct de vedere, viaţa ne apare ca fiind ceva minunat şi misterios, care se petrece în timp ce noi suntem mult prea ocupaţi şi plănuim altceva.

26. Cei înţelepţi sunt înzestraţi cu o putere de pătrundere mentală, cu o inteligenţă, cu o atenţie şi cu o intuiţie care le lipsesc oamenilor obişnuiţi.

27. Norocul există. Fără aceasta, cum şi-ar putea explica oamenii ignoranţi reuşita celorlalţi?

28. La ora actuală, în cadrul şcolii noastre spirituale, se ştie deja ce diferenţiază un ashramist mediocru şi avid de câştig de un animal: neîncetatele probleme pe care le are cu banii şi cu

datoriile.

29. Orice fiinţă umană care plănuieşte sau se gândeşte cum să se răzbune, nu face în realitate altceva decât să-şi întreţină deschise rănile pe care ea deja le are.

30. Pentru că cel mare era foarte orgolios şi nu a vrut să se aplece, cel mic, care era umil şi plin de iubire, nu a putut să îl atingă şi astfel sărutul plin de dragoste şi dătător de fericire s-a pierdut pentru totdeauna.

31. Dificultăţile cu care se confruntă nu-l fac să dea bir cu fugiţii pe un adevărat VIRA, care este un bărbat puternic şi cu caracter, căci atunci când el dă piept aşa cum se cuvine cu dificultăţile, devine astfel conştient de forţa sa virilă şi, în felul acesta, se transformă şi se desăvârşeşte.

32. Un adevărat VIRA poate să fie erou în multe privinţe, fără ca pentru aceasta să fie nevoie să răstoarne Pământul.

33. Un bărbat devine în mod iremediabil bătrân atunci când în fiinţa lui regretele ajung să predomine şi ele iau locul aspiraţiilor.

34. În cazul oamenilor care sunt foarte egoişti, propriile lor interese şi aproape nimic altceva predomină fără încetare, zi şi noapte.

35. Unii oamenii se întreabă pentru ce nu au totul? Un răspuns glumeţ este că această situaţie apare tocmai pentru că există ceilalţi care nu au nimic şi în felul acesta apare un tainic echilibru.

36. Există unele femei cu tendinţe sadice, cărora nu le place să facă să sufere mai mulţi bărbaţi în acelaşi timp; ele preferă să se focalizeze asupra unui singur bărbat: paradoxal este faptul că astfel de femei se consideră fidele.

37. Ne este foarte uşor să fim filozofi în ceea ce priveşte lupta celorlalţi, în care noi nu suntem implicaţi.

38. Oamenii ar trebui să urmărească să fie cât mai fericiţi, chiar şi numai pentru a oferi un minunat exemplu.

39. Toate zâmbetele sincere pe care le trimiţi celorlaltor oameni revin întotdeauna către tine şi te umplu de bucurie.

40. Dacă privim dintr-un anumit punct de vedere, descoperim că omul, este singurul animal care roşeşte. El este, de altfel, singurul animal care, în strânsă legătură cu modul mizerabil în care uneori se manifestă, chiar are de ce să roşească.

41. Umorul ne permite să descoperim că aproape totul este amuzant, de vreme ce aceasta se referă la ceilalţi.

42. Atunci când nefericirea este adâncă şi copleşitoare, timpul pare că se opreşte pentru noi. În schimb, atunci când fericirea este foarte mare, timpul parcă se accelerează şi trece uimitor de repede pentru noi.

43. O minunată relaţie de cuplu este o tainică artă pentru două fiinţe umane de sex opus care chiar sunt capabile să trăiască împreună cu mult mai fericite decât ar fi trăit fiecare separat.

44. Adeseori, oamenii care gândesc mult prea mult şi simt prea puţin devin nefericiţi tocmai datorită predominanţei lor intelectuale.

45. Publicitatea face aproape întotdeauna să fie vânduţi nişte curenţi de opinie. Analogic vorbind, aceştia sunt întocmai ca nişte curenţi de aer, însă nu trebuie să pierdem din vedere că tocmai aceşti curenţi de aer sunt aceia care fac să se învârtească roata morii.

46. Un bărbat foarte viril, iubitor şi perfect continent este totodată un magician extraordinar, care oferă fără încetare o mare fericire femeilor pe care le adoră.

47. Oamenilor meschini şi făţarnici nici măcar nu le place să îi vadă pe aceia cărora ei le datorează totul.

48. Dacă unii oameni spun lucrurile pe jumătate şi nu afirmă mai mult, fiţi siguri că ei cred că insinuările lor viclene sunt mai eficiente.

49. Un sfat care se adresează mai ales sărmanelor fiinţe umane care sunt obsedate să câştige bani: în viaţă trebuie să ştii să alegi între a te osteni întocmai ca un sclav să câştigi cât mai mulţi bani şi a-i cheltui. Dacă veţi privi cu suficientă atenţie şi luciditate, veţi descoperi că nu aveţi niciodată timp să le faceţi pe amândouă.

50. Bărbatul perfect continent care îşi adoră frenetic iubita şi îi savurează cu o încântare crescândă toate secretele face astfel salturi uimitoare către starea androginală glorioasă.

51. Orice bărbat care aspiră să atingă starea de VIRA ar trebui să ştie că bărbaţii dinamici şi, în general, oamenii de acţiune sunt totodată şi nişte visători.

52. Norocosul este acela căruia îi reuşeşte tot ceea ce îşi propune. Ghinionistul este acela căruia totul pare a i se opune.

53. Un bărbat care şi-a trezit starea de VIRA

alege dintre aspiraţii mai ales pe acelea care-i înflăcărează cel mai mult sufletul.

54. Atunci când li se vorbeşte despre o femeie cultivată, bărbaţii proşti şi-o imaginează cu morcovi în urechi şi cu mărar între degetele de la picioare.

55. Există oameni care observă principiile bunului simţ întocmai aşa cum se observă stelele, de undeva de foarte departe.

56. În cazul iubirii frenetice, care este dublată de o mare admiraţie, talentele, calităţile, înzestrările şi chiar genialitatea fiinţei iubite sunt contagioase. Numai cei iniţiaţi ştiu că exact ceea ce iubim şi admirăm cel mai mult şi plini de transfigurare la fiinţa iubită, tocmai aceea trezim în universul nostru lăuntric şi aceea şi devenim, după nu multă vreme.

57. Atunci când nu iubim fără măsură, iar iubirea noastră este mică, ea va înceta să crească, apoi va începe să descrească şi, la un moment dat, va dispare în totalitate.

58. Egoistul este acel om care nu foloseşte nici măcar un minut din viaţa sa pentru a-i face fericiţi pe ceilalţi oameni, pe care, cel mai adesea, el îi consideră ca fiind foarte egoişti.

59. Femeia va fi egala bărbatului abia atunci când, în anumite funcţii importante, vor fi numite femei incompetente, aşa cum observăm că stau lucrurile cu unii bărbaţi, dacă privim cu atenţie în jurul nostru.

60. Dacă vremea nu s-ar schimba, mulţi oameni banali şi stupizi aproape că nu ar avea niciun subiect de conversaţie. Cel mai adesea, un ghid spiritual înţelept trebuie să le vorbească oamenilor ca şi cum lumea nu ar fi alcătuită decât din oameni buni şi din oameni răi, dar, dincolo de aceasta, el nu trebuie niciodată să piardă din vedere imbecilii.

61. Dacă privim cu o mare atenţie şi luciditate în jurul nostru, descoperim că, uneori, oamenii sunt capabili să-şi sacrifice preferinţele, dar cel mai adesea ei nu sunt capabili să-şi sacrifice convingerile şi le este aproape imposibil să-şi depăşească prejudecăţile.

62. Manifestăm o anumită stare de tinereţe lăuntrică, atâta timp cât aspirăm ca fiecare zi să fie cu totul nouă şi inedită faţă de ceea ce am trăit dimineaţa. În plus, atunci starea de fascinaţie a noului, curiozitatea şi starea de aventură sunt prezente în fiinţa noastră. Suntem însă bătrâni atunci când sperăm că fiecare an pe care tocmai îl trăim se va asemăna cu cel precedent.

63. În cadrul unei şcoli spirituale, un imbecil

răutăcios, viclean şi demoniac care are aparenţa unui om inteligent este foarte periculos mai ales atunci când, fiind plin de ipocrizie, urmăreşte, cu aerul că vă vrea binele, să semene în voi o stare de îndoială în eficienţa căii spirituale pe care vă aflaţi. Astfel de oameni ce sunt animaţi de intenţii de acest gen simt o plăcere sadică, secretă să zdruncine convingerile celorlalţi şi adeseori prin ei se manifestă unele entităţi demoniace, care urmăresc să semene neghina neîncrederii şi a suspiciunii în sufletele aspiranţilor.

64. O femeie cu adevărat liberă este aceea care este capabilă să refuze o invitaţie pentru o aventură sexuală cu un bărbat, fără a se simţi deloc obligată să ofere nici un fel de scuze sau pretexte.

65. Trebuie să ascultăm cu o mare atenţie şi chiar să luăm în considerare aşa cum se cuvine tot ceea ce poartă marca inteligenţei şi are valoare, chiar şi atunci când aceasta vine de la un duşman.

66. În cazul fuziunii amoroase care este realizată fără continenţă, atât durata jocului amoros, cât şi stările de plăcere şi de satisfacţie erotică scad foarte mult, atât pentru bărbat, cât şi, mai ales, pentru femeie.

67. În toate situaţiile în care ne lăsăm stăpâniţi într-un mod insidios, orice proprietate pe care o dobândim este de fapt o cursă, pentru că în

astfel de situaţii ceea ce noi credem că deţinem, în realitate ne posedă.

68. Aproape toate adevărurile esenţiale care le-au fost revelate oamenilor în decursul timpului prin intermediul marilor profeţi au fost întotdeauna adevăruri simple.

69. Trebuie să avem întotdeauna şase-şapte zâmbete de rezervă pentru ca să ne folosim aşa cum trebuie de ele în zilele fără bucurie.

70. Tot ceea ce a trecut a rămas deja undeva în urmă; tot ceea ce sperăm, chiar dacă este posibil să apară, este deocamdată absent; prezentul însă ne aparţine în totalitate. A acţiona aici şi acum cu înţelepciune este, tocmai de aceea, esenţial.

71. Atunci când înaintează pe calea spirituală, un adevărat aspirant este acela care a ştiut să îşi păstreze viu idealul şi aspiraţiile, chiar dacă şi-a pierdut aproape în totalitate iluziile.

72. Atunci când eşti doar măgar şi te crezi panteră, în unele situaţii îţi dai prea târziu seama de aceasta, precum atunci când, vrând să sari peste o groapă, cazi în ea.

73. Atunci când nu iubim extraordinar de mult, nu se poate spune că iubim suficient.

74. Viaţa unei fiinţe umane capătă o anumită valoare şi prin cinstea sa. Atunci când un om este necinstit, el se expune, fără îndoială, la suportarea, mai devreme sau mai târziu, a consecinţelor, care sunt inevitabile, ale faptelor sale.

75. În cazul unei iubiri intense, profunde şi adevărate, cel care iubeşte se preocupă cu atenţie, tandreţe şi afecţiune de fiinţa iubită şi urmăreşte în mod spontan să o facă cât mai fericită.

76. Oare la ce ne serveşte să călătorim, dacă totodată atunci nu urmărim să ne transformăm lăuntric? Înainte de toate, atunci când călătorim, ar trebui să urmărim să ne trezim sufletul, să-l transformăm şi chiar să-l îmbogăţim şi nu doar să schimbăm locul în care ne aflăm sau climatul.

77. Cel mai inspirat şi genial călător este acela care începe să se exploreze zilnic, cât mai profund, pe el însuşi.

78. Un nebun care la un moment dat spune, fără să vrea, ceva adevărat nu arată prin aceasta că deţine adevărul.

79. Pentru unii oameni, a se corija implică a înlocui defectele pe care deja le au cu alte defecte noi.

80. În cazul unui fals ghid spiritual, acesta nu ştie unde îi duce pe aspiranţii săi rătăcitori şi totodată el însuşi ignoră starea bizară în care se află. Referitor la aceste aspecte, este foarte bine să ne amintim cuvintele pline de înţelepciune ale lui Iisus care a spus:

„Dacă un orb va conduce un alt orb, vor cădea amândoi în prăpastie.”

81. În cazul fenomenelor de sincronicitate, care în anumite situaţii ne apar în viaţă, s-ar putea spune că destinul ne face, la momentul potrivit, unele semne pe nişte căi misterioase, pe care noi nici măcar nu le bănuim că există.

82. În viaţă trebuie să ştii să contezi. Dar nu numai pe ceilalţi.

83. În cazul unei fiinţe umane care este angrenată aşa cum trebuie pe calea spirituală, s-ar putea spune că ea nu are aproape deloc nevoie să călătorească pentru a creşte lăuntric şi pentru a se expansiona. Prin cunoaşterea şi explorarea gradată de sine, ea va descoperi, la un moment dat, că deţine în universul său lăuntric imensitatea.

84. Ceea ce face ca persoanele egoiste să fie atât de puţin plăcute în cursul unei conversaţii este faptul că fiecare se gândeşte mai mult la ceea ce vrea el să spună, decât la ceea ce spun ceilalţi.

85. Francheţea răutăcioasă este cel mai adesea masca insolenţei şi a brutalităţii.

86. Oamenii egoişti, meschini şi interesaţi îşi plasează cel mai adesea elogiile întocmai aşa cum îşi plasează cei bogaţi banii, pentru ca să le fie înapoiate cu dobândă.

87. Analogic vorbind, absenţa este pentru iubire cam ceea ce este un vânt puternic pentru foc. Un astfel de vânt puternic stinge o iubire mică, dar în schimb aprinde şi intensifică o iubire mare.

88. O fiinţă umană foarte egoistă este aproape incapabilă să iubească un prieten. Dar cu toate acestea, ea nu se poate dispensa de prieteni. Tocmai datorită faptului că nu se poate iubi niciodată suficient de mult, ea însăşi are mai mereu nevoie de iubirea celorlalţi.

89. Atunci când prietenii noştri încep să fie limitaţi, trebuie să îi privim din profil şi să îndrăznim să le atragem cu compasiune atenţia asupra stării în care se află.

90. O femeie frumoasă, vitală, senzuală, inteligentă şi iubitoare este paradisul ochilor, exaltarea plină de iubire a sufletului şi declanşatoarea unei tainice stări de efervescenţă erotică amoroasă.

91. Nu este niciodată imposibil ca un înţelept să fie considerat un idiot în ochii unui imbecil.

92. Analogic vorbind, pe calea spirituală experienţa este întocmai ca o lanternă care nu-l luminează decât pe acela care o are.

93. Cel mai adesea, fiinţa umană pe care propriul său zâmbet o face să fie mai frumoasă şi mai fermecătoare, este bună. Dincolo de aceasta, trebuie să fim atenţi, căci este rea fiinţa umană pe care propriul său zâmbet o face să fie urâtă sau stranie.

94. Unii oameni îşi pun la încercare prietenii în micile situaţii ale vieţii şi se folosesc cu abilitate de ei în situaţiile importante.

95. În cazul anumitor oameni, fericirea le este alcătuită din atât de multe aspecte şi elemente, încât ea lipseşte întotdeauna.

96. Aspiraţia vine aspirând, pofta vine mâncând, iar iubirea vine iubind.

97. Modalitatea cea mai simplă şi profundă de a simţi iubirea şi fericirea unei alte fiinţe umane este prin empatie şi identificare.

98. Un prost caută cel mai adesea alţi

oameni, mai proşti decât el, ca să îl admire.

99. Marii mâncăcioşi şi cei care dorm foarte mult sunt cel mai adesea incapabili de ceva măreţ.

100. Unele femei se complac toată viaţa într-o anumită stare de superficialitate şi ignoranţă şi cel mai adesea ele se comportă, analogic vorbind, întocmai ca o suprafaţă care mimează profunzimea.

101. Merită să ne întrebăm ce ar fi fost fiinţele umane fără femei? Răspunsul este simplu: ele nici măcar nu ar fi existat.

102. Pe calea spirituală, căutători care încă mai caută găseşti mulţi. Dar, în schimb, căutători care au găsit deja sunt puţini.

103. Fiinţa umană care îşi risipeşte fără încetare privirile peste tot nu vede mai nimic sau, altfel spus, vede într-un mod superficial.

104. Eşti lovit sau te loveşti aproape întotdeauna acolo unde îţi este punctul sensibil sau unde ţi-e mai rău.

105. Este foarte bine să reflectezi adânc înainte să vorbeşti. A face mai mereu aceasta este un prim pas către înţelepciune.

106. Paradoxul aspirantului este acela că el nu poate să devină cu adevărat un înţelept şi o fiinţă eliberată spiritual decât sub influenţa şi îndrumarea directă a ghidului său spiritual.

107. Pentru ca să ajungă să se înţeleagă întotdeauna, este suficient ca la început doi sau mai mulţi oameni să nu fie de aceeaşi părere.

108. Mizantropia multor fiinţe umane este, aproape întotdeauna, un mare egoism şi o mare vanitate care se ascund sub o piele de arici.

109. Dacă ar fi să luăm în considerare toate riscurile sale aparente, am putea spune că patul este locul cel mai periculos din lume. La ora actuală, se ştie că 97% dintre oameni mor în pat.

110. În iubire, fericirea este, analogic vorbind, întocmai ca un parfum exotic care este imposibil să fie oferit dacă nu îl ai deja tu însuţi la îndemână.

111. Atunci când fiinţa iubită simte fericirea pe care i-o oferi, fericirea pe care ea o trăieşte este apoi resimţită empatic în propriul tău univers lăuntric. Totodată, dăruindu-i ei o mare fericire, primeşti tu însuţi fericire şi în felul acesta, atât fericirea ta pe care i-o dăruieşti ei, cât şi fericirea ei care îţi inundă întocmai ca un tainic ecou fiinţa te fac, astfel, să descoperi că cea mai mare fericire a ta este să o faci fericită pe fiinţa pe care

o iubeşti.

112. În cazul iubiţilor care se adoră frenetic, tăcerea pe care ei o savurează împreună în anumite momente privilegiate îi face totodată să fuzioneze într-un mod profund şi tainic în sfera sufletelor.

113. Pentru a realiza anumite acţiuni elevate sau unele opere sublime, măreţe, geniale, ar trebui să trăim ca şi cum nu am muri niciodată.

114. În cazul amorului cu continenţă şi transfigurare, cel mai frumos moment apare atunci când te expansionezi extaziat de la finit către infinit, în sfera beatitudinii amoroase nesfârşite.

115. Înţelepţii iubesc cel mai mult Adevărul Ultim, Divin, dar totodată ei sunt plini de compasiune şi se dovedesc capabili să ierte erorile.

116. O femeie care şi-a trezit starea de SHAKTI iubeşte întotdeauna fără măsură şi nebuneşte.

117. Mâna care oferă trandafiri rămâne după aceea parfumată de mirosul trandafirilor. Fiinţa umană care iubeşte este totodată într-un anume fel parfumată de iubirea pe care o dăruieşte cu

generozitate prin fiinţa sa. Tocmai de aceea, se spune că atunci când dăruim iubire, primim totodată şi noi în fiinţa noastră o mare parte din iubirea pe care o dăruim.

118. Atunci când există iubire reciprocă, transfigurare, adoraţie şi multe speranţe minunate, despărţirea de fiinţa iubită este întocmai ca o sărbătoare.

119. În cazul unei femei în care s-a dinamizat starea de SHAKTI şi care tocmai de aceea este cu totul extraordinară prin calităţile pe care le are, charisma pe care ea o manifestă îi oferă avantajul de a se face cunoscută, admirată, iubită şi simpatizată aproape pretutindeni, oriunde merge, de o mulţime de fiinţe umane pe care ea nu le cunoaşte.

120. Cel mai adesea, femeile vitale, frumoase, iubitoare, tandre şi inteligente în care nu a început încă să se trezească starea de SHAKTI, nu sunt, analogic vorbind, decât nişte copilaşi adorabili deghizaţi.

121. Atunci când iubirea ne face semn şi ţâşneşte întocmai ca un fluviu tumultuos în sufletele noastre, este stringent necesar şi chiar minunat să ne grăbim să cedăm „tentaţiei” ei, înainte ca ea să se îndepărteze de noi şi să dispară pentru totdeauna.

122. În cadrul jocurilor amoroase ce sunt realizate cu transfigurare, continenţă şi consacrare, femeia care aspiră să trezească în ea starea de SHAKTI trebuie să se dăruiască frenetic şi în totalitate, pentru a avea apoi dreptul să-şi aparţină şi chiar să renască întocmai ca mitica pasăre Phoenix.

123. Dintre toate superstiţiile, una extrem de periculoasă este aceea că ar trebui să ne urâm aproapele pentru convingerile sale.

124. Slăvit să fie Tatăl Ceresc care a oferit fiecăruia, după nevoi, o jucărie: păpuşa copilului, copilul femeii, femeia bărbatului şi bărbatul lui DUMNEZEU.

125. Dacă punctele de suspans ar putea vorbi, ele ar putea să ne transmită o mulţime de aspecte tainice. Astfel de puncte de suspans sunt şi momentele de extaz amoros, când cei doi iubiţi care fac dragoste cu continenţă şi transfigurare se opresc parcă suspendaţi într-un etern început şi, în felul acesta, se dilată fuzionaţi extatic de la finit către infinit. În astfel de momente, ei savurează magia misterioasă şi indescriptibilă a eternului început. Aceasta este taina fundamentală a continenţei amoroase, pe care o descoperă şi o înţeleg numai fiinţele umane care o practică. Pentru ele, fuziunea amoroasă cu continenţă şi transfigurare este un continuu început fără de sfârşit.

126. Atât relaţiile noastre cu ceilalţi, cât şi fiecare dintre relaţiile noastre amoroase sunt, totodată, o enigmatică oglindă în care fiecare dintre noi se cunoaşte pe sine însuşi în MICROCOSMOSUL fiinţei sale şi se descoperă, în mod gradat, în felurite moduri.

127. Este aproape întotdeauna esenţial ca fie într-o relaţie, fie în orice activitate sau sarcină importantă pe care ne-o asumăm, să ne concentrăm mai ales asupra a tot ceea ce este foarte important şi semnificativ, urmărind să privim totul DIN PUNCTUL DE VEDERE AL LUI DUMNEZEU TATĂL. Pentru aceasta, este necesar să ne interiorizăm, fiind plini de umilinţă şi iubire (faţă de EL) şi să-I implorăm ghidarea şi inspiraţia, manifestând ferm şi clar următoarea INTENŢIE: Aspir ca DUMNEZEU TATĂL să fie acum prezent în totalitate în universul meu lăuntric şi mă deschid în totalitate, implorându-L ca să se manifeste total prin mine, aici şi acum. ASPIR CA EL SĂ SE MANIFESTE ÎN ÎNTREGIME ÎN LOCUL MEU, INTENŢIONEZ SĂ SIMT ASTFEL PUNCTUL SĂU DE VEDERE INSPIRAT, PLIN DE BUN SIMŢ ŞI ÎNŢELEPCIUNE. Apoi, trebuie să ne deschidem în totalitate sufletul, mintea şi fiinţa către stările, ideile şi revelaţiile care nu vor întârzia să vină de la EL, la scurt timp după aceea. Nu trebuie să ne aşteptăm ca întruparea şi revelarea acestui PUNCT DE VEDERE AL LUI DUMNEZEU să se facă imediat, dar vom constata,

adeseori, că la capătul a şapte zile de la această cerere, răspunsul la această rugăminte a noastră va apare şi ni se va dezvălui în toată splendoarea sa inefabil inspiratoare.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XV. Darul divin, misterios şi nebănuit al surâsului

(Prin înţelegerea acestor aspecte, SURÂSUL ni se revelează ca fiind o modalitate spirituală simplă şi profund transformatoare)

1. Un surâs spontan şi sincer nu costă nimic, dar face să apară multe efecte binefăcătoare, atât în fiinţa umană care îl oferă, cât şi în fiinţa umană care îl receptează aşa cum se cuvine.

2. Prin procesul tainic de rezonanţă benefică pe care îl declanşează, surâsul îl îmbogăţeşte pe omul care îl receptează şi nu-l sărăceşte niciodată pe acela care îl oferă.

3. Fiinţa umană care oferă un surâs beneficiază, totodată, din plin de pe urma stării armonioase pe care surâsul o face să se declanşeze în universul său lăuntric.

4. Cu toate că un surâs poate să dureze mai multe secunde, amintirea sa profundă şi fermecătoare poate să dăinuie toată viaţa, declanşând, de fiecare dată când amintirea sa este evocată, stări inefabile de dor şi nostalgie.

5. Nici o fiinţă umană nu este niciodată atât de bogată, încât să se dispenseze de viziunea fermecătoare a unui surâs spontan şi sincer care i se oferă. Nici o fiinţă umană nu este vreodată atât de săracă, încât să nu poată oferi un surâs spontan.

6. Atunci când se manifestă cu un surâs fermecător pe buze, o fiinţă umană este pretutindeni binevenită.

7. Un surâs spontan şi sincer face ca faţa unei femei să devină, ca prin farmec, mai frumoasă şi mai fermecătoare.

8. Fiecare fiinţă umană care surâde adeseori, descoperă în felul acesta că viaţa îi răspunde întocmai ca o oglindă. Dacă ea surâde adeseori, viaţa îi va transmite, la momentul potrivit, propria ei imagine, ce radiază o tainică euforie.

9. O femeie frumoasă şi vitală care aspiră să-şi trezească starea de SHAKTI trebuie să fie, adeseori, surâsul spontan al clipei, pentru ca aproape fiecare clipă a vieţii ei să devină surâsul fericirii.

10. O faţă mai mereu crispată şi posomorâtă, care nu surâde niciodată, este dovada indirectă a unei inimi rele, în şi prin care iubirea nu se manifestă.

11. Toate surâsurile pe care le semănăm astăzi, conţin deja în ele toată fericirea inevitabilă care va fi a noastră în viitorul apropiat.

12. Nu trebuie să avem niciodată încredere deplină într-o fiinţă umană care nu surâde niciodată.

13. În cazul unei femei frumoase şi pline de afecţiune, surâsul îi accentuează şi mai mult farmecul şi o face să fie aproape irezistibilă.

14. Printr-o tainică magie naturală, surâsul cheamă surâsul.

15. O femeie nudă şi frumoasă dobândeşte întotdeauna un plus de farmec atunci când i se aşterne pe faţă un surâs spontan şi complice.

16. Fiinţele umane care vor surâde adeseori vieţii, vor descoperi cu bucurie că şi viaţa le va surâde.

17. Viaţa face o bună primire fiinţelor umane a căror faţă surâde. O faţă surâzătoare este

aproape întotdeauna expresia unei inimi surâzătoare.

18. Un surâs spontan şi sincer face să se trezească în fiinţă optimismul, căci optimismul veritabil ţâşneşte din inimă.

19. Nu aşteptaţi să fiţi fericiţi pentru a surâde! Oferiţi spontan surâsuri fiinţelor umane care merită aceasta, pentru a fi fericiţi.

20. Un surâs spontan şi sincer este complet gratuit în comparaţie cu electricitatea, dar cu toate acestea el oferă o tainică lumină angelică.

21. Cel mai adesea, oamenii nu-şi dau seama de binele pe care un surâs spontan şi sincer poate să-l facă.

22. Un surâs spontan şi sincer este un cadou inestimabil, care poate fi oferit tuturor: săraci sau bogaţi, tineri sau bătrâni, fericiţi sau nefericiţi.

23. Un surâs spontan şi sincer este cadoul pe care fiecare fiinţă umană poate să îl facă oricând, şi pe care toată lumea îl primeşte cu plăcere.

24. Un surâs spontan şi sincer este un mesaj inefabil şi fermecător, care este manifestat într-o limbă universală, pe care fiecare o înţelege.

25. Un surâs spontan şi sincer conţine în câmpul său tainic de manifestare un mesaj pe care, cu excepţia celor răi, nimeni nu-l refuză.

26. În cazul acelora care se iubesc, un surâs spontan şi sincer face să apară o emoţie plăcută, complicitate şi bucurie.

27. Un surâs spontan şi sincer induce o stare pregnantă de fericire în cadrul unei familii.

28. Un surâs spontan şi sincer este semnul sensibil şi universal al unei prietenii adevărate.

29. Un surâs spontan şi sincer face să apară o oază de linişte pentru o fiinţă obosită.

30. Un surâs spontan şi sincer induce curaj şi speranţă într-un suflet abătut şi chinuit.

31. Un surâs spontan şi sincer face să apară consolare într-o inimă îndoliată.

32. Un surâs spontan şi sincer este un veritabil antidot natural, pe care Mama Natură îl are oricând la dispoziţie pentru toate necazurile.

33. Dacă, la un moment dat, constataţi că o fiinţă umană vă refuză surâsul pe care îl meritaţi, daţi voi înşivă dovadă de generozitate şi oferiţi-i-l neîntârziat pe al vostru.

34. Nici o fiinţă umană nu are cu adevărat atâta nevoie de un surâs precum aceia care deocamdată nu ştiu să ofere surâsuri celorlalţi.

35. Un surâs spontan şi sincer, care este oferit şi care este primit aşa cum se cuvine, face să se trezească fulgerător în cele două fiinţe umane o misterioasă stare de unison şi simpatie.

36. Un minunat cadou, pe care îl putem dărui oricând îngerului nostru păzitor, implică să îl evocăm cu iubire în faţa noastră, iar atunci când îi simţim prezenţa, să-i oferim un surâs spontan şi sincer, plin de recunoştinţă pentru ajutorul şi protecţia pe care ni le oferă.

37. Manifestarea zilnică a unor surâsuri spontane şi sincere ne uşurează accesul la unele revelaţii spirituale şi, în etapele avansate, atunci când experienţa noastră în această direcţie devine considerabilă, face să apară în universul nostru lăuntric surâsul enigmatic al înţelepţilor.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XVI. Aforisme şi cugetări

1. Fiecare fiinţă umană are întotdeauna exact

amintirile pe care le merită.

2. Invocarea fermă a unei stări de fericire pe care am trăit-o, face, datorită proceselor de rezonanţă tainică pe care ea le declanşează, să apară din nou în fiinţa noastră acea stare de fericire, mai mult sau mai puţin, intensă.

3. Amintirea unei dureri face să apară, din nou, aceeaşi durere pe care am trăit-o cândva.

4. Fiinţa umană trebuie să facă astfel încât fiecare zi şi fiecare oră a vieţii sale să fie cât mai frumoasă şi mai fericită. Ea nu trebuie să uite niciodată că atât cele mai mici fericiri, cât şi cele mai mari sunt o amintire viitoare.

5. Fiinţa umană fără amintiri frumoase este o fiinţă pierdută.

6. Toate momentele sublime, pe care le-am trăit cândva, ne pot fi de un imens folos în cazul unei vieţi banale.

7. În cazul fiecărei fuziuni amoroase care este realizată cu transfigurare, consacrare şi continenţă, tot ceea ce este trăit intens profund şi sublim, este totodată sacru, spiritual şi înălţător.

8. Starea de suficienţă în care unele fiinţe se complac nu exclude talentul, dar îl compromite.

9. Tot ceea ce nu este decât suficient, nu este niciodată destul. Ne putem da seama cu uşurinţă de aceasta mai ales în dragoste.

10. Omul superior nu cere, cel mai adesea, nimic de la ceilalţi, ci numai de la DUMNEZEU TATĂL şi de la el însuşi. Omul vulgar, ignorant şi fără merite cere, cel mai adesea, totul de la ceilalţi.

11. Un om cu adevărat superior este acela care mai întâi îşi pune vorbele în practică şi apoi vorbeşte în conformitate cu acţiunile sale bune.

12. Omul superior este acela care, fiind plin de bun simţ, are o bunăvoinţă egală pentru toţi oamenii şi este lipsit de egoism şi imparţial.

13. Un yoghin care este capabil să-şi dezvolte la maxim puterile supramentale, este şi rămâne un supraom pentru omul obişnuit.

14. Tăcând atunci când ar trebui să vorbească, prostul pare înţelept, iar înţeleptul pare prost.

15. Înţelepciunea umană se trezeşte şi se dinamizează din ce în ce mai mult atunci când ea învaţă să tacă.

16. Cuvintele pe care ne-am abţinut să le rostim, sunt şi rămân pentru totdeauna florile tăcerii.

17. Fiinţa umană care tace prima în cazul unei discuţii în contradictoriu este cu adevărat demnă de laudă.

18. Toate talentele pe care fiinţele umane le au sunt, în realitate, nişte daruri pe care DUMNEZEU ni le face în secret şi pe care noi, oamenii, le revelăm fără să ştim.

19. DUMNEZEU este întotdeauna Acela care face să se trezească într-o fiinţă umană starea de geniu, dar talentul de a-l folosi o priveşte.

20. Energia cea tainică a timpului este, totodată un SUI GENERIS maestru spiritual, nebănuit, care aranjează aşa cum trebuie o mulţime de situaţii.

21. Energia cea tainică a timpului acoperă şi descoperă o mulţime de lucruri.

22. Energia cea tainică a timpului face, într-un anume mod, să se maturizeze o mulţime de lucruri şi fiinţe umane.

23. Prin intermediul energiei tainice a timpului, anumite aspecte ascunse ale realităţii

sunt scoase în evidenţă.

24. Pentru multe fiinţe umane, energia tainică a timpului este mama adevărului.

25. Energia cea tainică a timpului, chiar dacă este nebănuită, ea este totuşi foarte preţioasă pentru că reprezintă preţul cel nebănuit al eternităţii.

26. Energia cea tainică a timpului este cea mai bună salvatoare a oamenilor drepţi, care acţionează la unison cu puterea misterioasă a lui DUMNEZEU TATĂL.

27. Energia cea tainică a timpului face să fie uitate durerile sufleteşti, anihilează dorinţele de răzbunare, potoleşte furia, înăbuşă ura, şi face ca, în cele din urmă, trecutul să ne apară ca şi cum n-ar fi existat niciodată.

28. Într-o mulţime de cazuri, energia cea tainică a timpului este doctorul sufletului.

29. Fiinţa umană căreia i se pare că are timp şi apoi aşteaptă timpul, în realitate îşi pierde timpul.

30. Înţelepţii spun că una dintre cele mai costisitoare risipe este pierderea timpului.

31. Energia tainică a timpului este totodată ceea ce se face şi chiar ceea ce face ca totul să fie făcut.

32. Timpul pierdut nu se repară niciodată, nu poate fi niciodată recuperat şi nu revine niciodată.

33. Fericirea divină ultimă poate fi recunoscută mai ales prin faptul că atunci energia timpului se opreşte şi ni se revelează eternitatea.

34. Energia tainică a timpului face să apară ocaziile favorabile, face să fie descoperite marile secrete şi tot ea face să fie confirmate sfaturile pline de înţelepciune care nu au fost urmate.

35. În foarte multe situaţii, energia cea tainică a timpului vindecă aproape toate rănile.

36. Fiecare oră este preţioasă, energia tainică a timpului nu aşteaptă pe nimeni.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XVII. Sfaturi utile pentru aceia care aspiră să folosească într-un mod *înţelept timpul*

1. Oferiţi-vă din când în când timp de rugă către DUMNEZEU, căci aceasta vă conferă o forţă

invulnerabilă pe Pământ.

2. Oferiţi-vă timpul să iubiţi fără măsură, căci aceasta conferă întotdeauna un sens superior existenţei voastre pe Pământ.

3. Oferiţi-vă timpul de a fi buni, atât cu ceilalţi, cât şi cu voi înşivă, căci aceasta este calea regală care vă ajută să fiţi fericiţi, pentru că acela care face bine, bine găseşte.

4. Oferiţi-vă timpul să-L descoperiţi cât mai repede în voi înşivă pe DUMNEZEU, căci aceasta vă permite să descoperiţi care este sensul ultim al existenţei voastre.

5. Oferiţi-vă timpul să munciţi plini de entuziasm, căci aceasta face sa apară preţul succesului.

6. Oferiţi-vă timpul de a le dărui celorlalţi tot ceea ce este bun, frumos şi minunat, căci viaţa fiecăruia dintre noi este mult prea scurtă pentru a o trăi într-un mod egoist.

7. Oferiţi-vă timpul de a vă face prieteni adevăraţi, căci aceasta este una dintre căile ce conduc la fericire.

8. Oferiţi-vă timpul de a gândi într-un mod binefăcător şi optimist, căci aceasta este izvorul

tuturor acţiunilor armonioase care sunt realizate la unison cu legile divine ale firii.

9. Oferiţi-vă timpul de a citi operele divin inspirate, sacre, care alcătuiesc tradiţia milenară a înţelepciunii, căci acestea vă vor conduce la izvorul nepieritor al înţelepciunii.

10. Oferiţi-vă timpul de a râde, căci pe lângă faptul că râsul este sănătate, totodată el reprezintă muzica cea tainică a sufletului.

11. Oferiţi-vă timpul de a vă juca întocmai ca nişte copii plini de spontaneitate şi candoare, căci acesta este unul dintre secretele tinereţii eterne.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XVIII. Aforisme despre meditaţie

1. Meditaţia yoghină profundă asupra lui DUMNEZEU TATĂL poate fi, totodată, considerată drept o formă inedită de rugăciune, căci acela care o practică se roagă, în felul acesta, în Duh şi în Adevăr.

2. Meditaţia yoghină profundă permite să fie controlate din ce în ce mai bine simţurile şi tocmai de aceea, ea îmbunătăţeşte (în cadrul jocurilor

amoroase bazate pe iubire reciprocă şi transfigurare) continenţa sexuală.

3. DUMNEZEU TATĂL ne-a creat şi pentru a realiza zilnic măcar o meditaţie yoghină profundă, luându-L chiar pe El drept subiect al meditaţiei noastre.

4. Datorită proceselor inefabile de rezonanţă pe care le declanşează în universul nostru lăuntric o meditaţie yoghină ce este realizată zilnic, aceasta face să se acumuleze în noi o mare energie binefăcătoare, ce declanşează în fiinţa noastră o stare sublimă, pură.

5. Meditaţia yoghină profundă, ce este realizată zilnic, face să apară în fiinţa noastră o stare de pace profundă.

6. Meditaţia yoghină profundă generează în întreaga noastră fiinţă o stare inefabilă de armonie.

7. Chiar şi atunci când călătorim cu un anumit mijloc de transport, sau avem la dispoziţie aşa-zişi timpi morţi, putem să-i fructificăm într-un mod creator, realizând fie LAYA YOGA cu MANTRA unei Mari Puteri Cosmice, fie o anumită formă de meditaţie yoghină profundă.

8. Atunci când practicăm zilnic o anumită

formă de meditaţie yoghină profundă, ne putem convinge de multiplele sale avantaje.

9. Pentru a ne da seama de beneficiile multiple ale meditaţiei yoghine profunde, putem, atunci când avem la dispoziţie aşa-zişi timpi morţi, să realizăm meditaţii mai lungi sau mai scurte, oriunde şi oricând.

10. Ne putem bucura de multiplele avantaje ale meditaţiei practicând în fiecare dimineaţă, fie chiar şi pentru perioade scurte de timp, o formă de meditaţie yoghină profundă.

11. După ce am realizat o meditaţie yoghină profundă, este foarte bine să ne relaxăm şi, dacă este posibil, este indicat să păstrăm pentru o anumită perioadă de timp tăcerea.

12. Atunci când realizăm meditaţii yoghine profunde, este foarte bine să fim orientaţi cu faţa şi cu trupul fie spre Nord, fie spre Est (Răsărit).

13. După numai câteva luni de zile de practică perseverentă, vom descoperi că meditaţia yoghină profundă (sau chiar practica tehnicii de LAYA YOGA cu MANTRA unei Mari Puteri Cosmice, în cadrul căreia resimţim o stare meditativă deosebită) devine cel mai bun prieten al nostru.

14. Yoghinul care aspiră să aibă o transformare spirituală constantă trebuie să facă cel puţin 30 de minute de meditaţie yoghină în fiecare zi.

15. După ce am învăţat o tehnică yoghină de meditaţie este foarte bine să o practicăm cu regularitate, fie chiar şi pentru 10-15 minute zilnic.

16. Măcar o dată pe săptămână, este foarte bine să practicăm, fie chiar şi pentru 2-3 ore, MAUNA.

17. Atunci când realizaţi într-o cameră meditaţii yoghine profunde în timpul nopţii, este foarte bine să practicaţi aceasta pe întuneric.

18. După ce am realizat, pentru o anumită perioadă de timp, o meditaţie yoghină profundă, este foarte bine să savurăm (dacă ne este sete) un pahar cu suc natural de fructe îndulcit cu miere.

19. Meditaţia yoghină profundă care este realizată la asfinţitul soarelui, undeva în natură, face să apară în fiinţa noastră o stare magică, sublimă care se adânceşte din ce în ce mai mult, de fiecare dată când realizăm astfel de meditaţii yoghine la asfinţit.

20. Atunci când realizaţi meditaţii yoghine

profunde într-o ASANA, este foarte bine să urmăriţi să aveţi coloana vertebrală cât mai dreaptă, iar poziţia trupului trebuie să fie, pe cât posibil, simetrică. Putem, de asemeni, să realizăm meditaţii yoghine profunde chiar şi stând pe scaun, dar în prealabil trebuie să avem grijă să ne orientăm trupul şi faţa fie către Nord, fie către Est (Răsărit).

21. Decât să nu realizăm niciodată meditaţii yoghine profunde, este mai bine să realizăm astfel de meditaţii chiar şi atunci când ne aflăm întinşi pe pat. În cazul unei astfel de meditaţii, pe care o efectuăm fiind întinşi la orizontală, trebuie însă să urmărim să avem capul orientat către Nord şi picioarele orientate către Sud sau, dacă nu este posibil, ne vom orienta cu capul către Est (Răsărit) şi cu picioarele către Vest (Apus).

22. Faptul de a realiza zilnic LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice sau chiar de a realiza o anumită formă de meditaţie yoghină profundă timp de 30 de minute zilnic face, apoi, să se împlinească dorinţele şi aspiraţiile noastre benefice, la capătul a 49 de zile de practică neîntreruptă.

23. Fie şi numai 30 de minute de meditaţie yoghină profundă care este realizată zilnic face să apară o mai bună stare de sănătate pentru trup, după numai 2-3 luni de practică perseverentă.

24. Meditaţia yoghină profundă ce este focalizată fără încetare asupra lui DUMNEZEU TATĂL ne aduce, fără îndoială, extraordinar de aproape de DUMNEZEU TATĂL şi ne ajută să-L simţim într-un mod tainic în fiinţa noastră.

25. Fie chiar şi numai 30 de minute de LAYA YOGA ce este realizată cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice sau efectuarea a nu contează ce formă de meditaţie yoghină profundă ce este realizată zilnic ne transformă extraordinar de mult viaţa, atunci când este practicată cu perseverenţă.

26. Fie chiar şi numai 30 de minute de meditaţie yoghină profundă care este realizată asupra a nu contează ce problemă de sănătate cu care ne confruntăm, ne ajută surprinzător de mult în procesul de ameliorare sau de vindecare al acelei boli sau tulburări.

27. Pentru a te convinge prin experienţă directă de avantajele multiple ale meditaţiei yoghine profunde, este foarte bine să te hotărăşti să practici o scurtă meditaţie yoghină profundă (sau eventual LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice) timp de 49 de zile, începând chiar de azi. După o anumită perioadă de timp, vei constata că în fiinţa ta apar o mulţime de transformări, ce sunt în strânsă legătură cu această practică spirituală pe care o efectuezi.

28. Priveşte cu multă atenţie în jurul tău şi ia aminte asupra faptului că extrem de puţine fiinţe umane te îndeamnă să faci zilnic meditaţie yoghină sau să realizezi LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice.

29. Taina pe care yoghinii avansaţi au descoperit-o: DUMNEZEU TATĂL devine extrem de fericit în universul tău lăuntric, în ceea ce te priveşte, atunci când tu meditezi zilnic.

30. Atunci când în unele situaţii te rogi lui DUMNEZEU, roagă-te şi pentru ca EL să îţi ofere trăiri spirituale extraordinar de înalte,

sublime, extatice, care ar fi bine să-ţi apară atunci când realizezi meditaţii yoghine profunde.

31. Atunci când îţi apar stări spirituale înalte sau anumite revelaţii cu totul extraordinare în timpul meditaţiilor yoghine profunde pe care le realizezi, nu uita, după aceea, să-I mulţumeşti plin de recunoştinţă lui DUMNEZEU pentru comorile pe care ţi le-a oferit.

32. Ajută-i pe ceilalţi cât poţi de mult prin propriul tău exemplu mobilizator şi, dacă este cu putinţă, chiar învaţă-i să mediteze. Pe măsură ce puterea ta spirituală (câmpul tău tainic, sferic de forţă) va creşte, vei constata că va fi din ce în ce mai uşor pentru tine să-i impulsionezi şi să-i ajuţi

chiar extraordinar de mult pe ceilalţi să mediteze la unison cu tine, realizând stări mult mai profunde şi mai ample atunci când se află în sfera ta invizibilă de forţă.

33. Poţi să le oferi celor mai buni prieteni ai tăi, care deocamdată nu practică YOGA, un cadou extraordinar, învăţându-i să realizeze la unison cu tine o formă simplă de meditaţie yoghină. Este bine să realizezi aceasta numai cu aceia dintre ei care sunt deschişi şi curioşi să experimenteze împreună cu tine o tehnică yoghină de meditaţie.

34. Pe măsură ce câmpul tău spiritual sferic, tainic de forţă va creşte din ce în ce mai mult, vei constata cu bucurie că îţi va fi uşor să conduci cu succes grupe de meditaţie yoghină profundă.

35. Meditaţia yoghină profundă ce este realizată prin focalizarea fermă şi continuă asupra lui DUMNEZEU TATĂL este una dintre cele mai înalte forme de adorare a lui DUMNEZEU, care ne generează de fiecare dată o mare bucurie.

36. Anumite experienţe inefabile pe care le avem în timpul meditaţiilor yoghine profunde ne oferă stări cu totul extraordinare de fericire şi de pace profundă, care sunt unice şi de neuitat.

37. Stările cu totul extraordinare de înălţare şi de fericire pe care le trăim intens şi profund atunci când realizăm meditaţii yoghine foarte

reuşite nu pot fi obţinute de noi altfel nicăieri în această lume.

38. Aproape oricare fiinţă umană (care este suficient de sănătoasă din punct de vedere psihomental) poate să practice cu succes o mulţime de forme de meditaţie yoghină.

39. Meditaţia devine din ce în ce mai uşoară şi stările care ne apar devin din ce în ce mai pure şi mai elevate, pe măsură ce practicăm zilnic meditaţia yoghină profundă, dând dovadă de consecvenţă.

40. Copiii care au o anumită stare de precocitate spirituală pot să realizeze cu o foarte mare uşurinţă meditaţii şi, în felul acesta, ne putem da seama că ei prezintă unele înzestrări excepţionale, care le vin din alte existenţe anterioare (în cadrul cărora ei s-au preocupat cu succes de cele spirituale).

41. Atât feluritele forme de meditaţie yoghină profundă, cât şi fiecare dintre tehnicile de LAYA YOGA ce sunt realizate cu MANTRA uneia dintre Marile Puteri Cosmice, sau chiar tehnicile de LAYA YOGA care sunt realizate cu o BIJA MANTRA pentru a se energiza şi armoniza un anumit centru subtil de forţă (CHAKRA) ne conferă o gamă surprinzătoare de experienţe tainice, sublime care ne maturizează şi ne accelerează transformarea lăuntrică.

42. Fă-ţi un jurnal spiritual intim în care să consemnezi experienţele de vârf care îţi apar atunci când realizezi meditaţii yoghine.

43. Nu este indicat să te confesezi sau să-ţi împărtăşeşti experienţele spirituale, pe care le ai în timpul feluritelor meditaţii yoghine realizate de tine, unei fiinţei umane care nu este capabilă să te înţeleagă.

44. Marii yoghinii au descoperit prin experienţă directă că meditaţia yoghină profundă este şi rămâne întotdeauna hrana cea magică a minţii, care totodată o face să se maturizeze şi să se expansioneze în nemărginire.

45. După ce ai realizat zilnic, pentru o anumită perioadă de timp, meditaţii yoghine profunde şi te-ai convins de transformările pe care le declanşează în universul tău lăuntric, poţi apoi să creşti în mod gradat timpul pe care îl consacri pentru meditaţie.

46. Meditaţia yoghină profundă anihilează sau, la nevoie, ne permite să ne controlăm pe o cale perfect naturală stările de furie.

47. Meditaţia yoghină profundă ne ajută să ne controlăm cu uşurinţă obiceiurile rele şi, totodată, ne permite să ne stăpânim impulsurile de a făptui acţiuni malefice.

48. După numai 30 de minute de meditaţie yoghină profundă sau după acelaşi interval de timp în care practicăm LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice, constatăm cu bucurie că aceasta ne armonizează fiinţa şi ne îmbunătăţeşte considerabil stările pe care le trăim. Totodată, putem să descoperim în felul acesta că meditaţia yoghină profundă (sau LAYA YOGA) ne înfrumuseţează, ca prin farmec, trăirile şi simţirile.

49. Meditaţia yoghină profundă care este realizată zilnic ne ajută, totodată, să ne controlăm cu uşurinţă mintea.

50. Meditaţia yoghină profundă ce este realizată zilnic într-un mod perseverent face să se trezească în fiinţa noastră anumite puteri paranormale (SIDDHI) care ne ajută să-i impulsionăm cu uşurinţă pe ceilalţi prin puterea exemplului nostru. Datorită imboldurilor foarte puternice pe care le putem oferi atunci acelora pe care aspirăm să-i ajutăm, ei îşi transformă firea şi se lasă impulsionaţi să facă fapte bune.

51. Yoghinii avansaţi se recunosc cu uşurinţă după stările intense şi profunde de meditaţie în care se menţin, aproape fără efort, ore în şir.

În cadrul unor astfel de experienţe lăuntrice, pe care ei le trăiesc 4 sau 5 ore în aşa-zisul timp

fizic, percepţia timpului se accelerează (pentru ei) într-un mod aproape incredibil şi atunci lor li se pare că au petrecut în meditaţie numai 10-15 minute. Astfel de situaţii sunt curente în cazul lor.

52. Toţi oameni nobili şi puri simt în mod spontan nevoia să mediteze.

53. Stările de meditaţie yoghină intensă şi profundă îl protejează întrun anume fel pe cel care meditează, atât de duşmanul care există în el însuşi, cât şi de tot ceea ce este rău.

54. Feluritele forme de meditaţie yoghină profundă şi practica tehnicilor de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice, atunci când sunt realizate fie chiar şi numai pentru 30 de minute zilnic, vindecă tulburările mentale care sunt incipiente sau pot să anihileze tendinţele paranoide sau schizoide care încă mai există în fiinţa noastră.

55. Feluritele forme de meditaţie yoghină profundă şi practica tehnicilor de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice ajută la ameliorarea şi chiar la vindecarea feluritelor boli şi tulburări ale trupului.

56. Meditaţia yoghină profundă îmbunătăţeşte considerabil ambianţa în sfera socială în care fiinţa se manifestă şi adeseori face să apară o stare spontană de simpatie şi de

afecţiune care este declanşată în ceilalţi oameni atunci când fiinţa umană care a meditat suficient în ziua respectivă interacţionează cu ei.

57. Fiinţa umană devine din ce în ce mai înţeleaptă atunci când începe să iubească fără măsură.

58. Cu cât este mai mare haosul, cu atât este mai aproape rezolvarea acestuia.

59. Speranţa este visul cel dătător de putere al celor care deja sunt treji.

60. Nu trebuie să lăsăm niciodată îndoiala să ne paralizeze acţiunile. Pe cât posibil, trebuie să luăm întotdeauna deciziile cele mai înţelepte. Pentru aceasta, este cel mai adesea necesar ca în prealabil să chibzuim asupra consecinţelor acţiunii pe care urmează să o făptuim.

61. DUMNEZEU nu i-ar fi dat fiinţei umane capacitatea de a visa cu ochii deschişi, fără ca să existe, totodată, în universul ei lăuntric şi o capacitate latentă care să-i poată permite ca visele sale să devină realitate.

62. Fiinţa umană care cere întotdeauna logică de la viaţă uită cel mai adesea că de fapt aceasta este un vis.

63. În inima tuturor iernilor se află, în germene, o primăvară mirifică, iar în spatele fiecărei nopţi se află, întotdeauna, o aurora surâzătoare.

64. Fiţi întotdeauna buni şi plini de bunăvoinţă cu ceilalţi.

65. Meditaţia yoghină profundă face să apară în fiinţa noastră, după ce am realizat-o, o stare inefabilă de fericire fără obiect.

66. Fiţi întotdeauna plini de optimism şi gândiţi într-un mod binefăcător, căci procedând în felul acesta, viitorul nu vă va rezerva surprize neplăcute.

67. Meditaţia, yoghină profundă face ca, după ce a realizat-o, fiinţa umană respectivă să emane în jurul ei o stare tainică de calm şi pace.

68. Controlaţi-vă întotdeauna cât mai bine cu putinţă mentalul, practicând zilnic meditaţii yoghine sau tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice.

69. LAYA YOGA ce este realizată zilnic cu MANTRA lui GANESHA face ca fiinţa umană respectivă să se bucure după o anumită perioadă de timp de prosperitate.

70. Meditaţia yoghină profundă sau tehnica de LAYA YOGA ce este realizată cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice trezeşte în mod gradat intuiţia şi totodată îmbunătăţeşte înţelegerea realităţii.

71. Meditaţia yoghină profundă ce este realizată zilnic ne ajută să ne controlăm din ce în ce mai bine simţurile.

72. Meditaţia yoghină profundă îmbunătăţeşte şi amplifică memoria.

73. Meditaţia yoghină profundă sau LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice face să crească şi totodată rafinează inteligenţa.

74. Meditaţia yoghină profundă amplifică în universul nostru lăuntric cunoaşterea spirituală.

75. Absenţa completă a dorinţelor face să se trezească în fiinţa noastră starea indescriptibilă de nemurire spirituală.

76. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA unei anumite Mari Puteri Cosmice face sa se trezească în fiinţa noastră şi apoi face să se amplifice o stare inefabilă de siguranţă.

77. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice ne garantează o protecţie foarte bună împotriva tuturor relelor.

78. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice poate să ne salveze de aproape toate pericolele care s-ar abate asupra noastră.

79. Puritatea morală este întotdeauna cu mult mai importantă decât ne putem da cel mai adesea seama, mai ales atunci când suntem la începutul practicii spirituale.

80. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA unei anumite Mari Puteri Cosmice (cum ar fi, de exemplu, TARA, KALI, CHINNAMASTA) ne protejează împotriva influenţei nefaste a demonilor.

81. Dincolo de culoarea pieli, toate fiinţele umane aparţin aceleiaşi rase.

82. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice, pe lângă faptul că face să crească câmpul subtil sferic de forţă al aurei noastre, ne asigură

totodată o bună companie.

83. După ce vă treziţi dimineaţa, realizaţi măcar 15 minute de meditaţie yoghină profundă sau o tehnică de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice. Procedând în felul acesta, veţi avea o zi mai bună.

84. Meditaţia yoghină profundă care este realizată zilnic asigură o simţire inefabilă, constantă a lui DUMNEZEU, care se află ascuns în fiecare dintre noi, în esenţa fiinţei noastre.

85. DUMNEZEU TATĂL iubeşte foarte mult meditaţia yoghină profundă ce este realizată prin focalizare fermă şi continuă asupra Sa.

86. Prin intermediul meditaţiei yoghine profunde ce este realizată zilnic, ajungem la un moment dat să simţim prezenţa cea misterioasă a lui DUMNEZEU TATĂL aproape tot timpul.

87. Meditaţia este unul dintre cele mai mari daruri pe care DUMNEZEU TATĂL le-a oferit omului, pentru a intra astfel într-o indescriptibilă comuniune cu MINTEA CEA GIGANTICĂ A LUI DUMNEZEU.

88. Meditaţia yoghină profundă ce este realizată prin focalizare fermă asupra lui DUMNEZEU TATĂL ne ajută să-I simţim prezenţa

pretutindeni.

89. DUMNEZEU TATĂL i se revelează fiinţei umane şi o copleşeşte întocmai ca un ocean de fericire care o îmbrăţişează, atunci când fiinţa umană meditează ferm şi profund asupra Sa.

90. Fiţi întotdeauna plini de umilinţă şi ajutaţi-i in mod dezinteresat pe oamenii care merită aceasta.

91. Meditaţia yoghină profundă care se realizează prin focalizare fermă asupra lui DUMNEZEU şi care este efectuată zilnic poate fi considerată drept una dintre cele mai înalte forme de YOGA, care totodată este rapidă.

92. Manifestaţi în permanenţă afecţiune, simpatie, compasiune, prietenie şi fraternitate faţă de colegii voştri care se află angrenaţi pe aceeaşi cale spirituală.

93. Meditaţia yoghină profundă care este realizată prin focalizare fermă asupra lui DUMNEZEU TATĂL ne purifică extraordinar de bine întreaga fiinţă şi face să fie anihilat în aura noastră tot ceea ce este rău.

94. Meditaţia yoghină profundă sau realizarea unei tehnici de LAYA YOGA cu MANTRA uneia dintre cele zece Mari Puteri Cosmice

reprezintă un mijloc sigur de distrugere a ignoranţei.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2007

Articol XIX. Aforisme referitoare la inducţia stării benefice de transă

1. Inducţia stării benefice de TRANSĂ vă permite să constataţi că aveţi la dispoziţie o modalitate perfect naturală de a descoperi şi de a simţi realitatea cea tainică a UNIVERSULUI ASTRAL înainte să părăsiţi definitiv această lume (UNIVERSUL FIZIC).

2. Când vă aflaţi scufundaţi în starea benefică de TRANSĂ, puteţi să savuraţi care este diferenţa dintre deliciile inefabile ale UNIVERSULUI ASTRAL şi starea obişnuită pe care o trăiaţi înainte în UNIVERSUL FIZIC. Atunci, trăiţi într-un mod cu totul nou şi euforic fiecare clipă.

3. Starea inedită de libertate care apare atunci când experimentaţi din plin starea benefică de TRANSĂ nu are preţ.

4. Atunci când vă scufundaţi în starea benefică de TRANSĂ, visele voastre lucide dobândesc un viitor minunat.

5. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ vă permite să pătrundeţi în lumea cea tainică a UNIVERSULUI ASTRAL, în care multe minuni vi se dezvăluie, în mod gradat, ca fiind cu putinţă. Realitatea misterioasă a acestei lumi (UNIVERSUL ASTRAL) luminează atunci şi însufleţeşte într-un mod inefabil anumite componente ale MICROCOSMOSULUI fiinţei voastre.

6. Inducţia stării benefice de TRANSĂ vă dezvăluie o nouă lume, tainică, fascinantă şi minunată (UNIVERSUL ASTRAL), care devine a voastră şi vă oferă amintiri indescriptibile, de neuitat.

7. Inducţia stării benefice de TRANSĂ vă face să descoperiţi că faceţi paşi siguri şi indescriptibili pe calea revelării frumuseţii tainice şi a perfecţiunii ce există în UNIVERSUL ASTRAL.

8. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne face să descoperim victoria cea enigmatică a LUMII ASTRALE care se trezeşte ca prin farmec în noi.

9. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne face să descoperim că este important atât ceea ce spunem, cât şi ceea ce simţim şi vedem în realitatea înconjurătoare, care ni se dezvăluie într-o cu totul altă lumină atunci când această stare se instalează în noi.

10. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne permite să construim şi să trăim din plin, în mod lucid, felurite vise paradisiace, care ţin de realitatea misterioasa a UNIVERSULUI ASTRAL în care pătrundem atunci.

11. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne revelează în mod gradat, ca prin farmec, un „orizont” cu totul nou şi nebănuit, ce ne face să trăim o mulţime de stări, întocmai ca şi cum ne-am transpune, trup şi suflet, în cele mai frumoase basme ale copilăriei.

12. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne face să descoperim, cu uimire, că avem extraordinar de multe aspecte şi energii benefice de împărtăşit, atât cu celelalte fiinţe umane, cât şi cu natura şi chiar cu realitatea cea misterioasă a UNIVERSULUI ASTRAL, care începe să ni se dezvăluie, în mod gradat, în întreaga sa splendoare nebănuită.

13. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne permite să ne ascultăm cu totul altfel glasul cel tainic al inimii, descoperind, în acelaşi timp, că el are dreptate.

14. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne face să pătrundem în tărâmul cel misterios care este alcătuit din lumini strălucitoare şi multicolore, al UNIVERSULUI ASTRAL.

15. Inducţia stării benefice de TRANSĂ ne ajută să descoperim în interiorul fiinţei noastre cum putem să pătrundem cât mai adânc şi totodată să primim în MICROCOSMOSUL fiinţei noastre energiile subtile luminoase ale UNIVERSULUI ASTRAL.

16. Energiile subtile luminoase, minunate care sunt captate din plin atunci când vă aflaţi în starea benefică de TRANSĂ vă fac să descoperiţi că fiecare dintre voi puteţi să realizaţi transformarea pe care vreţi să o vedeţi producându-se în această lume, prin interferenţa şi simbioza care apare între UNIVERSUL FIZIC şi UNIVERSUL ASTRAL.

17. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ vă permite să pătrundeţi, întocmai ca într-un basm ce este trăit aievea, în tărâmurile misterioase şi inefabile ale UNIVERSULUI ASTRAL.

18. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ face ca fiecare clipă a existenţei noastre să fie trăită cu adevărat, într-un mod mult mai amplu şi îmbătător, care ne umple de o aleasă bucurie.

19. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne face să descoperim în UNIVERSUL ASTRAL energiile subtile minunate

care ne revelează o gamă nebănuită de trăiri rafinate şi euforice, ce ne pot transforma într-un mod fundamental viaţa.

20. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ face ca încrederea în noi înşine să se trezească şi chiar să se amplifice înzecit.

21. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ oferă universului nostru lăuntric o stare pregnantă de optimism şi, totodată, ne umple fiecare cută a fiinţei cu o energie gigantică, ce ne impulsionează să devenim din ce în ce mai buni.

22. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne face să ne deschidem faţă de ceilalţi într-un mod sublim, care este pregnant emoţional, pur şi transfigurator.

23. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne dezvăluie o realitate enigmatică, grandioasă şi nebănuită (care este realitatea UNIVERSULUI ASTRAL), în care avansăm cu o nouă stare de spirit, plină de libertate.

24. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne permite să devenim şi să fim cu uşurinţă ceea ce fiecare dintre noi deja suntem, în mod potenţial, în sferele superioare ale

universului nostru lăuntric.

25. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne face să descoperim că viaţa noastră capătă o extraordinară adâncime, care o face să ofere cu uşurinţă posibilitatea întâietăţii misteriosului, a fericirii şi a uimitorului.

26. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne face să devenim partenerul fericirii şi, totodată, ne permite să descoperim cât de bună poate să fie atunci pentru noi viaţa.

27. Inducţia intensă şi profundă a stării benefice de TRANSĂ ne face să devenim „vânătorii” unor minuni nebănuite.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-2008

Articol XX. Aforisme şi cugetări

1. Cel mai adesea oamenii se simt singuri pentru că îşi construiesc în jurul lor ziduri groase ca de temniţă, în loc să construiască minunate punţi de comunicare.

2. Cea mai mare nefericire care se poate abate asupra noastră este aceea de a nu fi

niciodată utili nimănui. Cea mai tragică viaţă este aceea care nu serveşte la nimic bun. O viaţă inutilă este o moarte anticipată. Urmăriţi zi de zi să deveniţi din ce în ce mai bogaţi prin intermediul bucuriilor şi al fericirilor pe care le oferiţi cu generozitate celorlalţi. Dacă la un moment dat descoperiţi că lipseşte ceva esenţial în viaţa voastră, daţi-vă neîntârziat seama că nu v-aţi aţintit privirea cât mai sus posibil, către stele, şi nu L-aţi descoperit încă pe DUMNEZEU, care aşteaptă răbdător întâlnirea cu voi, ascuns fiind în străfundurile tainice ale propriului suflet. Dacă voi credeţi în divina bunătate, în umila şi sublima bunătate, comoara pe care v-o las este binele pe care nu am avut timp să-l fac, cu toate că am aspirat să-l înfăptuiesc cu ajutorul lui DUMNEZEU. Pentru fiecare dintre voi rămâne suficient de mult bine de făcut, pe care puteţi începe chiar de astăzi să-l faceţi. Veţi descoperi în felul acesta, cu o bucurie crescândă, că o mare parte din binele şi fericirea pe care le oferiţi celorlalţi, vi le dăruiţi, în simultaneitate, vouă înşivă. Tot la fel veţi putea face şi cu comoara iubirii fără de măsură. Veţi descoperi neîntârziat că fiecare val de iubire pe care îl dăruiţi celorlalţi este şi rămâne totodată al vostru, în veşnicie.

3. „Genii ignorate, care aţi fost stinse şi chiar înecate în lacrimi, suflete nobile care nu aţi fost apreciate la justa voastră valoare, copii care nu aţi fost recunoscuţi de aceia care v-au conceput, surghiuniţi nevinovaţi, voi toţi care aţi intrat în

viaţă prin pustiurile acesteia, voi care aţi găsit pretutindeni chipuri reci şi ostile, inimi împietrite,

urechi astupate, nu vă plângeţi niciodată! Fiecare dintre voi puteţi cunoaşte nesfârşita bucurie, debordantă şi copleşitoare, în momentul în care pentru voi o inimă se deschide plină de iubire, o ureche vă ascultă, o privire se întoarce atentă şi binevoitoare către voi. Pentru fiecare dintre voi, o astfel de zi, chiar şi atunci când este una singură, face să dispară ca prin farmec toate zilele nefericite de dinainte…”

4. Scriitorul Ullman spunea: „A fi şi a rămâne mai mereu tânăr este cu putinţă. Tinereţea nu-i doar o perioadă a vieţii, căci ea este, înainte de toate, o stare constantă şi minunată a minţii (sau, cu alte cuvinte am putea spune noi yoghinii, un proces tainic de rezonanţă a minţii cu energiile subtile benefice ale tinereţii). Ea este un efect mirific al voinţei puternice superioare, o calitate admirabilă a imaginaţiei creatoare, o emoţie copleşitoare, benefică, intensă, o victorie deplină a curajului asupra timidităţii, a chemării aproape irezistibile a gustului tainic de aventură asupra stării călduţe pe care o oferă confortul şi asupra prejudecăţilor prosteşti. Nu devii niciodată bătrân doar pentru că ai trăit un anumit număr de ani. Devii bătrân atunci când începe să-ţi fie frică să iubeşti intens şi fără măsură. Devii bătrân atunci când dezertezi, dând dovadă de laşitate, şi refuzi să mai aspiri fiind plin de entuziasm către

idealurile divine, sublime. Trecerea anilor îţi ridează pielea. Renunţarea laşă la cele mai înalte idealuri divine îţi ridează în mod inevitabil sufletul. Toate preocupările noastre josnice, meschine care ne acaparează, toate îndoielile, toate suspiciunile, toate fricile şi toate disperările sunt duşmanii noştri insidioşi, care ne covârşesc încetul cu încetul, ne fac să ne cocoşăm şi ne determină să ne aplecăm către pământ, obligându-ne să devenim una cu ţărâna sau să devenim nişte rămăşiţe necurate înainte de a muri. MEREU TÂNĂR ESTE DOAR ACELA CARE, IUBIND CONSTANT ŞI FĂRĂ MĂSURĂ, ESTE ŞI RĂMÂNE UN MARE CURIOS. EL SE MIRĂ ŞI SE MINUNEAZĂ NEÎNCETAT ÎN FAŢA TAINELOR PE CARE DUMNEZEU I LE REVELEAZĂ, DESCOPERIND, ÎMBĂTAT DE EXTAZ, MISTERE ACOLO UNDE CEILALŢI OAMENI NU VĂD NIMIC DEOSEBIT, DIN CAUZA OPACITĂŢII ŞI ÎNCHISTĂRII LOR. Un asemenea om se întreabă şi întreabă,

întocmai ca un etern copil foarte curios: oare de ce se petrece aceasta? Oare ce va urma după aceea? El provoacă cu ajutorul lui DUMNEZEU evenimentele minunate prin intermediul gândirii sale optimiste, creatoare, puternice şi descoperă mereu noi şi noi bucurii în jocul divin al vieţii. El contemplă cu atenţie toate sincronicităţile care îi apar din când în când în existenţa sa şi le descoperă semnificaţiile ascunse, înţelegând totodată că acestea toate sunt un dialog al lui

DUMNEZEU TATĂL cu el. El ştie că, în realitate, eşti la fel de tânăr precum iubirea ta fără măsură şi credinţa fermă şi de nezdruncinat pe care o ai în DUMNEZEU. El a descoperit deja că de fapt eşti la fel de bătrân pe cât de mari sunt închistările, suspiciunile şi îndoielile tale. El ştie foarte bine că întotdeauna cei perverşi îi judecă pe toţi ceilalţi oameni de-a valma, după propria lor perversitate. El ştie că atât frumuseţea, cât şi urâţenia se află în ochii privitorului. El ştie că eşti la fel de tânăr precum îţi este de mare, constantă şi puternică încrederea în sine şi speranţele divine pe care le ai. El ştie că eşti la fel de bătrân ca şi descurajarea şi disperarea ta. El ştie ca poţi să rămâi mai mereu tânăr atâta timp cât vei fi un veşnic îndrăgostit, un romantic incurabil, un iubitor fără măsură, o fiinţă plină de o exemplară bunăvoinţă, veselă, plină de candoare, pură, delicată, tandră şi receptivă. El ştie că poţi să debordezi de fericire de zeci de ori pe zi atunci când eşti şi rămâi mai mereu receptiv la tot ceea ce este bun, frumos, măreţ, adevărat, sublim, înălţător şi divin. El ştie că, deşi trăieşti pe Pământ, este cu putinţă să existi, totodată, într-un tainic paradis atunci când eşti fără încetare receptiv la glasul misterios al inimii, la mesajele îmbătătoare ale energiei iubirii, la spiritele naturii, la omul de lângă tine care are nevoie de ajutor, la chemarea enigmatică a infinitului şi la toate mesajele misterioase care îţi vin de la DUMNEZEU. Iar daca într-o zi te vei lăsa ispitit de cel de jos (Satana) şi inima ta va fi apoi rănită de invidie, de răutate, de pesimism şi până la urmă va

ajunge să fie măcinată, încetul cu încetul, de cinism, de scepticism, de blazare, pentru că nu ai luat în considerare aceste sfaturi pline de înţelepciune, întoarce-te neîntârziat către bunul DUMNEZEU şi imploră-L fierbinte să aibă milă de inima ta împietrită, închistată şi bătrână! Şi fă neîntârziat eforturi susţinute pentru ca DUMNEZEU să-şi întoarcă din nou faţa către tine.”

5. Numai cei înţelepţi ştiu că nu trebuie să fie transformată doar lumea, ci, înainte de toate, trebuie să transformăm profund şi pe deplin omul. Mulţi se întreabă de unde va apărea, oare, acest om nou, profund transformat şi îndumnezeit? Fiecare dintre noi trebuie să ne dăm seama neîntârziat că el nu va apărea de undeva din afară. Fiecare bărbat şi fiecare femeie, chiar tu, care citeşti în acest moment aceste rânduri, trebuie să-ţi dai imediat seama că acest om profund transformat şi revoluţionat trebuie să fie descoperit în propriul tău univers lăuntric. Aşa cum dintr-un minereu se extrage, printr-un proces laborios, un metal pur care nu mai are zgură, transformă-te şi apoi scoate-l neîntârziat la lumină pe acest om aşteptat. Trezirea deplină a stării de SHAKTI în femeie, ca şi trezirea deplină a stării de VIRA în bărbat, este o etapă foarte importantă din procesul ieşirii la lumină a acestui om nou şi transformat. Procedând în felul acesta, fiecare femeie şi fiecare bărbat pot să devină un exemplu admirabil şi extraordinar pentru ceilalţi. Pentru ca

toate acestea să se petreacă, este necesar să scoţi cât mai repede la lumină acest om nou, care se află ascuns în propriul tău univers lăuntric. Pentru aceasta este necesar să speri cu putere şi să îndrăzneşti să devii cât mai repede ceea ce eşti cu adevărat. Nu rata această şansă şi acţionează, AICI şi ACUM, când ai la dispoziţie întreaga existenţă şi o mulţime de

«talanţi» pe care DUMNEZEU ţi i-a încredinţat atunci când ai venit pe lume cu un anume rost, acela de a-i înmulţi. În fiecare fiinţă umană există posibilităţi admirabile, există merite nebănuite, există facultăţi şi înzestrări uimitoare care au înmugurit deja. Cei iniţiaţi sunt capabili să vadă în universul tău lăuntric toţi mugurii care aşteaptă să înflorească.

6. Descoperă neîntârziat forţa creatoare colosală care se ascunde în fiecare picătură a potenţialului tău creator. Foloseşte-ţi cu înţelepciune tinereţea pentru a deveni un exemplu pentru ceilalţi şi urmăreşte să atingi, clipă de clipă, fericirea extraordinară pe care o meriţi. Pentru aceasta este doar necesar să rosteşti fără încetare:

„DAT FIIND FAPTUL CĂ DUMNEZEU ESTE CU MINE ŞI MĂ AJUTĂ ATUNCI CÂND ÎI CER PLIN DE IUBIRE ŞI UMILINŢĂ, DEPINDE NUMAI DE MINE SĂ REUŞESC TOATE ACESTEA, PENTRU A DEVENI UN EXEMPLU VIU, DE CARE

UMANITATEA ARE MARE NEVOIE” şi să

acţionezi apoi plin de entuziasm.

7. Ceea ce ne apare la prima vedere ca fiind imposibil, ca fiind de neatins, chiar şi atunci când deocamdată nu poate fi atins, ne ajută să ne depăşim, ne înalţă, ne transformă şi totodată ne propulsează aspiraţia şi ne serveşte drept lumină călăuzitoare.

8. O speranţă divină, universal valabilă şi constantă este, totodată, un înălţător proces de rezonanţă ocultă care se manifestă neîncetat în universul nostru lăuntric. O astfel de speranţă ne hrăneşte sufletul şi ne oferă energii subtile binefăcătoare care ne ajută să ne transformăm din ce în ce mai repede. Tot ceea ce fiecare dintre noi numim lume paradisiacă, trebuie să începem să trezim, să creăm şi să dinamizăm mai întâi în propriul nostru MICROCOSMOS.

Gândirea noastră creatoare, imaginaţia noastră constructivă, entuziasmul nostru, intenţiile noastre binefăcătoare, voinţa noastră, iubirea noastră fără margini, senzualitatea noastră îmbătătoare, bucuria de a trăi, umorul stenic, speranţele divine şi universal valabile, fiecare dintre toate acestea şi, totodată, tot ceea ce este minunat în noi, trebuie să devină această lume paradisiacă ce înfloreşte în universul nostru lăuntric.

9. Atunci când părăsim definitiv această lume prin aşa-zisa moarte, nu vom putea să luăm cu noi

în lumea de dincolo decât experienţele bune sau rele pe care le-am acumulat. Cei înţelepţi afirmă că, în cazul fiinţei umane care părăseşte această lume fără să fi realizat şi fără să fi trezit din plin în fiinţa sa această lume paradisiacă, întreaga sa viaţa nu serveşte la nimic.

Treziţi-vă AICI şi ACUM în universul vostru lăuntric această lume paradisiacă şi fiţi siguri că după aceea, atunci când părăsiţi definitiv această lume, veţi putea ajunge în tărâmurile paradisiace care există în lumea de dincolo.

Acesta este unul dintre tâlcurile tainice ale cuvintelor pline de înţelepciune ale lui Iisus, care spunea: „STRÂNGEŢI ÎN CURSUL VIEŢII VOASTRE PĂMÂNTEŞTI COMORI NEPIERITOARE ÎN CERURI”.

10. Stejarul viguros din faţa ta, care umple cerul şi trezeşte în fiinţa ta o vie admiraţie, s-a născut dintr-o mică ghindă.

Un bloc cu zece etaje a început să fie construit de îndată ce i s-a pus temelia cu o primă cărămidă.

O călătorie rodnică ce implică să parcurgem zece mii de kilometri începe întotdeauna cu un prim pas pe care îl facem dincolo de pragul casei în care locuim.

11. Orice ar fi, şi tu eşti acela sau aceea pentru care acest Pământ este şi iţi apare aşa cum este.

Şi tu eşti acela sau aceea pentru care Soarele

şi Luna, stelele şi cele douăsprezece constelaţii zodiacale suspendate deasupra capului tău ilumineză pe cer.

Trecutul, prezentul şi viitorul, precum şi misteriosul, feericul şi paradisiacul există în permanenţă şi pentru tine.

DUMNEZEU TATĂL, care te îmbrăţişează neîncetat, ca şi starea de nemurire pe care şi tu poţi să o atingi, există AICI şi ACUM chiar şi pentru tine.

12. Iubirea fără măsură este cu mult mai puternică decât violenţa. Picăturile de apă care cad ritmic sunt până la urmă mult mai puternice decât bazaltul. Bunăvoinţa şi tandreţea sunt mult mai puternice decât duritatea.

13. IISUS SPUNEA: NU VĂ NELINIŞTIŢI PENTRU VIAŢA VOASTRĂ. NU VĂ FACEŢI GRIJI CĂ NU VEŢI AVEA CE SĂ MÂNCAŢI. NU VĂ NELINIŞTIŢI ÎN MOD INUTIL PENTRU TRUPUL VOSTRU. NU VĂ NELINIŞTIŢI CĂ NU VEŢI AVEA CU CE SĂ VĂ ÎMBRĂCAŢI. PRIVIŢI CU ÎNŢELEPCIUNE

PĂSĂRILE CERULUI: ELE NU SEAMĂNĂ, NU CULEG ŞI NU ACUMULEAZĂ NIMIC ÎN GRÂNARE. CU TOATE ACESTEA, TATĂL NOSTRU CERESC LE HRĂNEŞTE ZI DE ZI! CARE DINTRE VOI POATE SĂ ADAUGE O NOUĂ ZI DE VIAŢĂ LA DURATA EXISTENŢEI SALE, ATUNCI CÂND SE LASĂ OTRĂVIT DE NELINIŞTE ŞI DE TEAMĂ?

ÎNCETAŢI SĂ VĂ MAI NELINIŞTIŢI PENTRU ZIUA DE MÂINE, CĂCI DE FIECARE DATĂ, ZIUA DE MÂINE VA AVEA GRIJĂ CA TOTUL SĂ FIE AŞA CUM TREBUIE. FIECĂREI ZILE PE CARE O TRĂIM ÎN PREZENT ÎI SUNT ÎNTOTDEAUNA SUFICIENTE FRĂMÂNTĂRILE, ÎNCERCĂRILE ŞI LECŢIILE EI”

14. Mulţi dintre noi ar trebui să ne dăm seama că, dacă ar fi necesar să ne reîncepem viaţa, ar trebui să manifestăm aspiraţii, vise şi idealuri de milioane de ori mai mari şi mai frumoase decât acelea pe care le-am manifestat anterior. Fiecare dintre noi ar trebui să descoperim cât mai repede, AICI şi ACUM, că viaţa, aşa cum a conceput-o DUMNEZEU, este infinit mai frumoasă, mai misterioasă şi mai mare decât am putut să credem fiecare dintre noi în cele mai înălţătoare şi paradisiace vise pe care le-am avut vreodată.

15. Trezindu-vă şi amplificându-vă în fiinţa voastră curajul, optimismul şi speranţele Divine, iubind adeseori intens, profund şi fără măsură, nu veţi mai cunoaşte frica, căci frica ne paralizează şi adeseori ne ucide mintea şi fiinţa. Frica şi laşităţile de tot felul fac să apară în universul nostru lăuntric «mica moarte», care conduce apoi, încetul cu încetul, la o diminuare şi la o totală dispariţie. Trezindu-ne şi amplificându-ne din plin în fiinţa noastră curajul, vom putea să înfruntăm aşa cum se cuvine toate fricile. Atunci când

energia tainică a curajului este suficient de puternică în noi, toate fricile pot fi anihilate ca prin farmec, într-un mod fulgerător. Atunci când toate fricile noastre sunt arse aproape instantaneu de focul inteligenţei noastre puternice, vom putea să înţelegem cu adevărat cum este posibil ca somnul inteligenţei noastre să zămislească monştri şi, după ce toate fricile noastre au fost astfel anihilate, ne vom putea întoarce ochiul interior al lui AJNA CHAKRA către căile pe care au venit către noi fricile şi vom descoperi că pe acolo pe unde ele au trecut nu mai există acum nimic. Nimic altceva decât triumful nostru asupra tuturor fricilor.

16. A îmbrăţişa fiind însufleţiţi de o frenetică aspiraţie calea tantrică implică, mai ales la început, să visăm şi să hrănim vise care, la prima vedere, par imposibile. Aceasta implică să ne depăşim din ce în ce mai des toate limitele. Aceasta presupune să ardem de o posibilă febră creatoare a începutului. Aceasta implică să ne menţinem mai mereu în eternul început. Aceasta implică să ne îndreptăm plini de avânt şi de curaj către tainice orizonturi şi tărâmuri pe care ceilalţi nu îndrăznesc nici măcar să le viseze. Aceasta implică să iubim adeseori fără măsură. Aceasta implică să iubim din ce în ce mai mult, chiar şi atunci când ni se pare că este prea mult. Aceasta implică să îndrăznim să realizăm până la capăt tot ceea ce este minunat şi înălţător şi la care ceilalţi nu îndrăznesc nici măcar să gândească. Aceasta

implică să aspiram cu putere să atingem mirifice tărâmuri paradisiace, care pentru ceilalţi par a fi inaccesibile. Aceasta este căutarea înălţătoare a unui tantric, care îl însufleţeşte să atingă stelele prin fructificarea neîncetată a tuturor şanselor pe care viaţa i le pune, cu generozitate, la dispoziţie. Pentru un tantric care este însufleţit de o curiozitate puternică, sublimă şi nesăţioasă timpul nu contează, pentru că el are clipe fulgerătoare, în care eternitatea i se revelează în toată splendoarea ei paradisiacă şi indescriptibilă. În el nu există loc pentru disperare, pentru că speranţa sa divină este imensă. Având întotdeauna la dispoziţie o energie gigantică, el poate să lupte şi să învingă mereu toate dificultăţile şi adversităţile. El devine astfel un legendar erou chiar şi atunci când, plin de modestie şi umilinţă, el nu se priveşte ca atare. În mijlocul tuturor luptelor pe care le duce cu forţele râului, el este şi rămâne plin de optimism şi veselie şi inima sa este liniştită. El nu este niciodată nefericit, pentru că fiinţa sa, ce este animată de o divină exaltare, arde tot timpul. Fiinţa sa arde în mod constant ca o torţă, chiar şi atunci când fiinţele care au pornit pe acelaşi drum pe care se află el s-au stins deja sau abia mai pâlpâie. El este în permanenţă însufleţit de nobilul ideal care îl propulsează să atingă tot ceea ce în aparenţă este inaccesibil pentru ceilalţi: misterul copleşitor în care DUMNEZEU există şi i se revelează.

17. Dacă vreodată te simţi trist, părăsit şi

singur, nu contează în ce loc te-ai afla în această lume, închide ochii şi focalizează-ţi într-un mod ferm atenţia în centrul cel tainic al inimii (ANAHATA CHAKRA). Imploră-L apoi, plin de umilinţă şi speranţă, pe DUMNEZEU TATĂL să te ajute. Aşteaptă apoi fără grabă şi vei descoperi că o nouă energie îţi va inunda fiinţa şi te va regenera. Umple-ţi apoi fiecare celulă cu această energie euforică a iubirii lui DUMNEZEU, obişnuieşte-te apoi să trezeşti şi să amplifici în tine această energie nesfârşită care îţi vine de la DUMNEZEU şi urmăreşte să descoperi că această stare îţi oferă, totodată, o minunată energie spirituală, la care poţi avea acces oricând. Contemplă într-un mod transfigurator lumina stelelor şi urmăreşte să îţi încarci fiinţa cu energia spirituală pe care lumina soarelui o oferă cu generozitate pământului de milioane de ani.

18. Hrăniţi divine speranţe în universul vostru lăuntric, pentru a deveni poeţii inspiraţi ai propriei voastre vieţi. Îndrăzniţi să atrageţi cât mai mult albastru în privirile voastre şi amplificaţi puterea curentului subtil albastru în aura voastră. Îndrăzniţi să atrageţi rozul mirific al fericirii în inimile voastre şi faceţi să crească curentul subtil roz în aura voastră, devenind astfel capabili să dăruiţi şi altora din preaplinul vostru de fericire. Îndrăzniţi să treziţi şi să amplificaţi portocaliul fermecător în toate trăirile voastre senzuale, stenice, în toate stările voastre de plăcere pură, intensă şi înălţătoare şi faceţi astfel să crească în

aura voastră curentul subtil portocaliu care amplifică în voi bucuria de a trăi. Îndrăzniţi să atrageţi din ce în ce mai mult galben în microcosmosul fiinţei voastre prin râsul stenic şi molipsitor care vă va transforma ca prin farmec vibraţia predominantă lăuntrică. Faceţi în felul acesta să crească în aura voastră curentul subtil galben care totodată vă armonizează centrul subtil de forţă MANIPURA CHAKRA. Dincolo de tot şi de toate îndrăzniţi să iubiţi fără frică şi fără măsură atunci când iubirea se trezeşte pe neaşteptate în fiinţa voastră şi faceţi în felul acesta să crească şi să se amplifice în aura voastră curentul subtil roşu cardinal. Faceţi să existe şi să persiste o tandreţe reînnoită în fiecare dintre gesturile voastre. Îndrăzniţi să-I mulţumiţi, fiind plini de umilinţă şi recunoştinţă, lui DUMNEZEU TATĂL pentru tot ceea ce vă oferă în fiecare zi. Atunci când în voi există deja starea de puritate şi candoare necesară, veţi simţi de fiecare dată cum DUMNEZEU vă răspunde şi vă inundă fiinţa din creştet până în tălpi cu un fior descendent, tainic, euforic şi copleşitor. Realizând de mai multe ori pe zi aceasta, veţi atrage în aura voastră şi veţi face totodată să crească şi să se amplifice curentul subtil fundamental alb-strălucitor. Fiţi de asemeni foarte atenţi la fiecare dintre gesturile pe care le faceţi. Nu uitaţi niciodată revelaţia pe care i-au făcut-o îngerii unguroaicei Gitta Mallasz: „Fiţi foarte atenţi la gesturile pe care le faceţi şi urmăriţi să vă daţi seama că în realitate fiecare gest pe care îl făptuiţi acţionează la scurt timp după aceea şi declanşează apoi în fiinţa umană

procese corespondente de rezonanţă ocultă. Chiar şi un gest călduţ acţionează, chiar şi un gest serios acţionează, chiar şi un gest făcut în glumă acţionează, chiar şi un gest neglijent acţionează. Orice gest acţionează, chiar şi atunci când vi se pare că el nu acţionează. Chiar şi un gest furios acţionează, chiar şi un gest sălbatic acţionează, chiar şi un gest anemic acţionează, chiar şi un gest blând acţionează, chiar şi un gest plin de tandreţe acţionează. În cazul fiecărui gest totul, absolut totul acţionează într-un mod tainic, atunci când omul acţionează. Fiţi în special foarte atenţi atunci când la un moment dat simţiţi că DUMNEZEU TATĂL vorbeşte prin voi şi mai ales atunci acţionaţi. Un surâs spontan, chiar călduţ, face să strălucească şi să înflorească şapte suflete. Ştiind toate acestea, fiţi atenţi şi vegheaţi pentru ca aproape fiecare dintre gesturile voastre să fie gest divin de eliberare”.

19. Atunci când eşti plin de o divină speranţă, analogic vorbind, tu eşti şi rămâi întocmai precum un brad frumos, tu eşti creanga, tu eşti frunza, tu eşti arborele pădurii. Atunci inima ta înflorită se priveşte şi se contemplă în tot ceea ce ea dă vieţii din preaplinul care îi vine de la DUMNEZEU, întocmai ca un arbore care îşi depăşeşte umbra şi se înalţă către soare. Asimilează până la identificare toate suflurile tainice, paradisiace care sunt atrase în „ramurile” tale. Aspiră neîncetat, cu toate celulele trupului tău, întocmai precum frunzele copacilor aspiră pline de nesaţ

către soare.

20. Chiar şi atunci când celorlalţi li se pare că este aşa, noaptea nu este niciodată totală. Pentru fiinţa care speră cu putere, există întotdeauna o rază de lumină. Numai pentru acela care speră şi hrăneşte astfel divinele speranţe există o fereastră luminoasă care se deschide. Pentru acela care hrăneşte divine speranţe există întotdeauna un vis şi o aspiraţie care înalţă, pentru acela există o dorinţă binefăcătoare care umple un gol lăuntric sau care împlineşte o necesitate minunată, numai pentru acela există o foame imensă care trebuie să fie satisfăcută, numai pentru acela care speră în adâncul sufletului său cu putere apare la momentul potrivit o inimă generoasă, o mână întinsă, degete care se deschid cu generozitate, ochi atenţi şi plini de căldură şi astfel ia naştere o viaţă în care ne bucurăm din plin de tot ceea ce împărtăşim sau care ni se împărtăşeşte. Atunci pe chipul nostru apare surâsul speranţei împlinite.

21. Oricât de umilă şi de insignifiantă vi se pare că este propria viaţă, urmăriţi să-i faceţi faţă cu curaj, cu optimism şi trăiţi-o din plin, chiar frenetic, cultivând în voi o vie curiozitate şi setea de aventuri. Nu vă eschivaţi niciodată din faţa experienţelor minunate ale vieţii. Urmăriţi să vă daţi seama că atunci când insultaţi viaţa, daţi totodată dovadă de prostie. Chiar şi atunci când deocamdată nu vă daţi seama de aceasta, viaţa nu este niciodată rea pentru că în orice situaţie,

atunci când voi daţi vina pe viaţă, nu faceţi în realitate decât să proiectaţi propria voastră perversitate, propria voastră răutate asupra vieţii. Este paradoxal faptul că, mai ales acelora care sunt foarte bogaţi doar material, viaţa li se pare că este insipidă, ternă şi sărăcăcioasă. Întotdeauna acela care caută doar petele în Soare, căutând doar să critice, va găsi ceva de criticat chiar şi în Paradis. Cei înţelepţi spun: „CEL ÎNŢELEPT SE SIMTE BINE CHIAR ŞI ÎN INFERN, IAR PROSTUL SUFERĂ CHIAR ŞI ATUNCI CÂND SE AFLĂ ÎN PARADIS”. Fiţi plini de speranţe universal valabile,

divine şi iubiţi viaţa oricât de săraci sunteţi din punct de vedere material. Nu uitaţi că: „ACELA CARE ESTE SĂRAC ÎN DORINŢE INFERIOARE, INUTILE, ESTE BOGAT ÎN MULŢUMIRE ŞI POATE SĂ FIE CU UŞURINŢĂ FERICIT”. Atunci când în universul nostru lăuntric este trezit Paradisul, nimic şi nimeni nu ne poate smulge din acest Paradis şi devine posibil să trăim stări intense şi profunde de fericire, putem avea experienţe pasionante, uimitoare, înălţătoare, chiar şi atunci când ne aflăm într-un azil pentru oamenii săraci. Soarele la asfinţit se reflectă într-un mod mirific atât în ferestrele unui ospiciu, cât şi în ferestrele impozante ale vilei superluxoase a unui milionar. Atunci când vine primăvara, zăpada se topeşte la fel de frumos în faţa fiecărei porţi. În cazul fiinţei umane care îşi dă seama de aceasta şi este plină de seninătate şi mulţumire, ea va putea

să guste o mulţime de satisfacţii rare şi va simţi îmbătătoare stări de fericire, de satisfacţie şi de bucurie în strânsă legătură cu gândurile pe care le manifestă, fie atunci când trăieşte într-o colibă, fie atunci când se află într-un palat de vis.

22. În fiinţa noastră există o experienţă extraordinar de puternică care se manifestă neîncetat atât atunci când realizăm fapte bune, cât şi în stările şi senzaţiile noastre cotidiene cele mai infime. Chiar mai mult decât atât, în unele momente privilegiate, în fiinţa noastră apar extatice flash-uri ale realităţii Eternităţii misterioase. Uneori apar stări în care ne bucurăm la unison cu bucuria tainică, imensă, oceanică şi misterioasă a lui DUMNEZEU TATĂL. Simţindu-ne în permanenţă îmbrăţişaţi de DUMNEZEU, descoperim astfel că niciodată, fără excepţie, nu suntem singuri. Atunci când iubim din plin şi fără măsură, atunci când trăim euforice şi copleşitoare stări de extaz amoros, atunci când ne bucurăm de tot ceea ce este minunat, atât în fiinţele care ne înconjoară, cât şi în natură, descoperim prin intermediul unei tainice stări de unison aceleaşi stări ce sunt nuanţate în sute de miliarde de nuanţe în milioane de alte fiinţe umane care au trăit în secolele anterioare sau care trăiesc aici şi acum, în prezent. Toate acestea ne permit să savurăm din plin viaţa universală, viaţa cosmică pe care aspirăm să o împărtăşim şi celorlalţi cu ajutorul lui DUMNEZEU. Toate acestea dezvăluie pentru noi tainele uluitoare ale vieţii divine şi

toate acestea declanşează în noi stări profunde şi copleşitoare de minunare. În cazul fiinţelor umane care ating anumite trepte ale realizării spirituale, viaţa se înfăţişează ca fiind extraordinar de frumoasă şi plină de mistere fascinante. Ea li se revelează ca fiind plină de semnificaţii în aparenta ei absurditate. Pentru acela care a atins starea de înţelepciune, fiecare aspect al vieţii îşi are rostul său. Acolo unde ceilalţi văd doar întâmplarea sau coincidenţe, cel înţelept contemplă o tainică necesitate şi sincronicităţile care apar atât în existenţa sa, cât şi în existenţa celorlalte fiinţe umane îi dezvăluie tainice înţelesuri care îl fac să descopere dialogul enigmatic pe care DUMNEZEU îl realizează în cadrul jocului Său divin cu întreaga Creaţie. În cadrul stărilor de iluminare pe care le trăieşte, el descoperă că totul, fără excepţie, se reflectă în universul său lăuntric, în perfecta unitate a vieţii universale care, într-o formă sau în alta, alcătuieşte în permanenţă un tot perfect. El descoperă că de îndată ce refuzăm cu încăpăţânare ceea ce este bun şi necesar sau atunci când vrem să eliminăm anumite elemente care sunt totuşi esenţiale, divine, de îndată ce îmbrăţişăm doar plăcerile noastre inferioare şi egoiste şi suntem tentaţi să cedăm compromisurilor, capriciilor şi efemerului, făcând să predomine în exces un anumit aspect al vieţii în detrimentul altuia, sau atunci când respingem într-un mod prostesc şi cu îndârjire un anumit aspect esenţial divin, ne schilodim totodată fiinţa şi atunci viaţa devine cu adevărat absurdă pentru noi. Mai ales atunci când divina stare de armonie

a totului este pierdută, multe aspecte ale existenţei noastre devin pentru noi arbitrare.

23. Hrăneşte neîncetat speranţele divine şi puternice. Nu rata niciodată nici una dintre şansele pe care viaţa ţi le scoate în cale la momentul potrivit. Aminteşte-ţi că pe cei îndrăzneţi, pe cei curajoşi norocul îi ajută. Fii întotdeauna un vânător neobosit al fericirilor paradisiace. Asumă-ţi fără ezitare şi fără nici un fel de îndoială riscurile tuturor acţiunilor tale bune şi divin integrate. Acţionând în felul acesta poţi să fii sigur cu anticipaţie că adeseori vei reuşi.

24. Dacă vă veţi deschide din ce în ce mai mult şi veţi începe să iubiţi atât în fiinţele umane care vă înconjoară, cât şi în întreaga natură în care trăiţi tot ceea ce este frumos, simplu, pur, armonios, atrăgător, chiar mic şi pe care marea majoritate a oamenilor nu-l bagă în seamă, veţi descoperi încetul cu încetul că, prin puterea iubirii voastre şi printr-o constantă transfigurare, tot ceea ce vă atrage atenţia devine pentru voi uluitor de mare, nesfârşit, incomensurabil şi, la un moment dat, veţi descoperi că vă devine cu putinţă să vă extindeţi iubirea voastră intensă, profundă şi fără măsură la tot ceea ce se află în jurul vostru. Dacă, amplificându-vă bunăvoinţa şi starea de umilinţă, veţi urmări să obţineţi încrederea deplină în tot ceea ce pare mizerabil şi lipsit de valoare pentru ceilalţi, trezind pentru

aceasta în fiinţa voastră starea de servitor, atunci tot ceea ce acum vi se pare a fi imposibil vă va deveni mult mai uşor realizabil şi vi se va părea mai armonios. Această atitudine constantă va face să se trezească în voi nebănuite stări de fericire.

25. Vă doresc să începeţi cât mai mulţi dintre voi să iubiţi intens, profund şi fără măsură. Vă doresc să vă contaminaţi cât mai mulţi dintre voi de nebunia divină care vă face să credeţi cu o tărie de nezdruncinat că lumea poate fi transformată rapid prin intermediul exemplelor proprii. Urmăriţi fiecare dintre voi să fiţi şi să deveniţi cât mai repede o fiinţă umană extraordinară, devenind totodată un exemplu viu pentru ceilalţi. Pentru a face să se trezească cât mai repede în ceilalţi adevărata fraternitate umană, fiţi voi înşivă mai mereu blânzi, iubitori, umili, plini de bunăvoinţă, drepţi, plini de compasiune, iertători, plini de simpatie faţă de cei admirabili şi minunaţi. Acţionând clipă de clipă în această stare de spirit, vă va fi foarte uşor să deveniţi din ce în ce mai fraterni. Pentru a transforma şi a revoluţiona cu adevărat lumea şi ambianţa locului în care ne aflăm trebuie înainte de toate să ne transformăm şi să ne revoluţionăm într-un mod profund, autentic şi durabil pe noi înşine. Pentru a putea să devenim o făclie în noaptea ignoranţei şi a egoismului celorlalţi, flacăra vie a fiinţei noastre trebuie să devină extraordinar de puternică, pentru că numai atunci vom putea să oferim şi celorlalţi din preaplinul

nostru de lumină. Pentru aceasta trebuie ca înainte de toate să sperăm şi să îndrăznim. Vă doresc să vă păstraţi vie şi nealterată vigilenţa în mijlocul nopţii şi să vă manifestaţi nestânjenită forţa de a visa cu ochii deschişi şi plini de aspiraţie către nobile şi înălţătoare idealuri divine. Şi dacă unora dintre voi claritatea fascinantă a stelelor vi se pare a fi încă îndepărtată, acţionaţi astfel încât forţa suflului vostru să vă regenereze viziunea lăuntrică pentru a vă ajuta să descoperiţi că în realitate orice aspect ne apare întotdeauna, fără excepţie, în conformitate cu puterea viziunii noastre interioare. Prin puterea exemplului vostru mobilizator veţi putea să aprindeţi şi în ceilalţi care sunt pregătiţi flacăra torţei lăuntrice. Fiţi plini de entuziasm. Faceţi să crească în voi curajul. Hrăniţi neîncetat speranţele divine înălţătoare, dispunând întotdeauna de rezerve mari de speranţă, de optimism, de aspiraţie şi avânt. Vă va fi foarte uşor să reuşiţi atunci când la ceilalţi genunchii cedează, îndoielile otrăvitoare îi paralizează şi inima li se strânge, împietrindu-se la unii dintre ei atunci când cad pradă tentaţiilor de tot felul. Focul regenerant al speranţelor divine poate să ardă numai în fiinţele care întreţin vie şi puternică flacăra sa. Focul cel viu al speranţei este în fiecare dintre noi o oglindă prin intermediul căreia ne putem recunoaşte un om adevărat printre ceilalţi oameni.

26. Nu te opri niciodată în faţa niciunui mormânt doar pentru a plânge. Fii absolut sigur

că în interiorul acelui mormânt se află doar scheletul aceluia care a trăit cândva pe acest pământ. Atunci când plângi în faţa mormântului cuiva, analogic vorbind tu te comporţi întocmai precum acela care plânge atunci când se află undeva pe plajă, în faţa hainelor pe care le-a abandonat acela care s-a avântat în marea din faţa lui pentru a face o baie. Atunci când te afli în faţa mormântului cuiva, fii absolut sigur că cel în cauză nu se află acolo. Fii sigur că cel în cauză nu doarme aşa-zisul somn de veci în acel mormânt. Fii absolut sigur că în acel mormânt din faţa ta nu se află în realitate sufletul celui care a trăit cândva aici pe pământ. Fii absolut sigur că cel despre care se spune că a murit a plecat de fapt din această lume pentru a exista într-o altă stare energetică în aşa-zisa lume de dincolo care pentru cei iniţiaţi este giganticul univers astral. Acela care a părăsit definitiv această lume prin aşa-zisa moarte continuă să existe şi să trăiască în lumea de dincolo, unde este înconjurat de miliardele de energii subtile, tainice ale universului astral. Atunci când îţi trezeşti în fiinţa ta anumite simţuri paranormale, devine cu uşurinţă posibil să comunici cu sufletul aceluia care a părăsit definitiv această lume, convingându-te în felul acesta că există o tainică viaţă după aşa-zisa moarte.

Cei care părăsesc definitiv această lume prin aşa-zisa moarte continuă apoi sa trăiască în lumea de dincolo, într-un univers mirific ce este alcătuit din invizibile lumini, în cadrul căruia se manifestă

o mulţime de culori şi de nuanţe mirifice ale acestora. În loc să îi plângem într-un mod inutil şi prostesc pe cei care au părăsit definitiv această lume prin aşa-zisa moarte, este cu mult mai bine să le facem o ofrandă de lumină, transferând astfel lumina lumânărilor pe care le consacrăm pentru ei în lumea de dincolo, unde ea va deveni pentru ei hrană, imbold de înălţare către Cel Preaînalt, bucurie, inspiraţie şi substanţă mirifică ce îi poate transforma, purifica, inspira şi ajuta. În loc să plângem în faţa mormântului lor, este cu mult mai bine să ne deschidem faţă de sufletele lor care se află în alte tărâmuri şi să le dăruim iubire, lumină, gânduri minunate, imbolduri tainice de a se orienta către Divin. Atunci când suntem suficient de puri şi transformaţi lăuntric, devine cu putinţă să dialogăm cu cei care au părăsit definitiv această lume şi este posibil să le simţim de fiecare dată când le cerem ajutorul, iubirea, ghidarea, bunătatea şi inspiraţia, în strânsă legătură cu nivelul spiritual pe care ei l-au atins.

Punând aşa cum se cuvine în practică aceste sfaturi simple şi pline de bun simţ vom descoperi că în realitate nu există moarte, ci doar trecerea într-o altă lume mirifică, misterioasă, care este universul astral. Chiar dacă cei sceptici vor zâmbi sarcastic atunci când vor citi aceste rânduri, îi provocăm cu anticipaţie la un pariu fundamental, pe care ei îl vor pierde întotdeauna. Oricât de sceptici şi de neîncrezători sunt acum, fiecare dintre ei îşi va da seama că s-a înşelat atunci când

va părăsi această lume şi va descoperi, cu uimire, că viaţa lui nu s-a sfârşit, pentru că aşa-zisa moarte este, de fapt, o naştere în universul astral. Atunci, fiecare sceptic, fiecare materialist îndârjit îşi va da seama că s-a înşelat, dar va fi prea târziu. Aceste cuvinte sunt totodată o confesiune pe care o facem tuturor. Noi ne-

am convins deja pe deplin că nu există moarte. Tot ceea ce am afirmat aici se bazează în totalitate pe experienţa noastră directă. Aceia care ne vor crede vor avea infinit mai multe şanse să realizeze, chiar înainte de momentul aşa-zisei morţi, că în realitate, am avut dreptate. Aceia care nu vor crede că aşa ceva este cu putinţă se vor convinge vrând-nevrând de aceasta, în momentul înfricoşător pentru unii al aşa-zisei morţi.

Speranţa în existenţa vieţii de după aşa-zisa moarte este divină şi universal valabilă. Mai mult decât atât, ea ne ajută să înţelegem rostul enigmatic al existenţei noastre pe acest Pământ. Dedublarea conştientă ce este realizată la voinţă face posibilă proiecţia corpului nostru astral în universul astral şi, printre altele, ne convinge înainte să părăsim definitiv această lume prin aşa-zisa moarte că existenţa noastră continuă apoi în lumea de dincolo, în universul astral. La momentul oportun, în anii superiori ai acestui curs de YOGA, vom studia în mod sistematic, atât teoretic, cât şi practic, anumite metode eficiente, care vor fi de natură să vă permită multora dintre voi să vă dedublaţi în mod conştient şi să exploraţi multe

tărâmuri astrale, care se află în universul astral, chiar înainte de aşa-zisa moarte, aceasta fiind cu putinţă pentru aceia dintre voi care veţi fi pregătiţi.

(a) O POVESTE CU TÂLC

În unele situaţii, care nu sunt deloc întâmplătoare, o speranţă prostească, iluzorie care ne împinge să acţionăm şi ne scoate din starea noastră de somn, de orbire, de larvaritate şi de letargie poate să ne conducă la trezirea şi la amplificarea unei speranţe divine, universal valabile care este de natură să ne transforme profund şi complet existenţa noastră, oferindu-ne apoi un sens spiritual profund pentru întreaga noastră viaţă.

Într-una din zile, o tânără femeie foarte frumoasă a venit plângând la un mare yoghin. Ea i-a mărturisit că este disperată, deoarece copilul ei tocmai murise, iar ea îşi pierduse în urmă cu doi ani şi soţul. Ea era convinsă că nu mai are de ce să trăiască singură în această lume, pentru că în afară de copilul care tocmai îi murise, ea nu mai avea pe nimeni. În naivitatea ei, spera că acel mare yoghin va putea să facă pentru ea un miracol. Pentru că ea auzise că acel mare yoghin avea unele puteri paranormale (SIDDHI-uri), ea l-a implorat să-i învie copilul care tocmai murise. După ce l-a implorat să realizeze pentru ea acel miracol, femeia a aşezat la picioarele yoghinului

trupul copilului ei şi a aşteptat plină de speranţă ca yoghinul să îi satisfacă dorinţa ei fierbinte, care i se părea a fi legitimă. Yoghinul a privit-o cu multă compasiune şi bunătate şi surâzând i-a spus:

— Femeie, mergi în oraş şi adu-mi câteva seminţe de muştar dintro casă unde niciodată, nimeni nu a murit. Trebuie sa ştii că, dacă vei reuşi să găseşti o asemenea casă, în care nimeni nu a murit niciodată, am să-ţi satisfac dorinţa şi am să-ţi readuc la viaţă copilul care tocmai a murit.

Auzind aceste cuvinte, femeia s-a ridicat şi a plecat bucuroasă şi plină de speranţă, fiind convinsă că va găsi acea casă în care nimeni nu a murit niciodată. Ea a bătut apoi, rând pe rând, la multe uşi, dar pretutindeni, fără excepţie, a primit un răspuns oarecum asemănător:

— Noi putem să-ţi oferim imediat seminţele de muştar pe care le vrei, dar condiţia pe care o implică cererea ta cum ca nimeni să nu fi murit în această casă, este imposibil de îndeplinit! Află că sub acest acoperiş al casei în care locuim mai multe fiinţe umane au murit!

Cu toate că i s-a spus adeseori aceasta, femeia s-a încăpăţânat să meargă din poartă în poartă şi a căutat trei zile la rând, sperând în mod prostesc că până la urmă va găsi măcar o casă pe care moartea să n-o fi vizitat niciodată. Ea îşi făcea speranţe deşarte că este imposibil să nu găsească o casă sub al cărui acoperiş să nu fi murit niciodată nimeni. În cea de a treia zi, la căderea nopţii, ea şi-a dat în sfârşit seama că

trebuie să renunţe la această speranţă deşartă şi a înţeles că, în realitate, moartea făcea parte din viaţă şi a avut astfel revelaţia că era inutil să vrea să nege realitatea morţii. Ea s-a reîntors apoi la yoghinul respectiv şi, când s-a aflat faţă în faţă cu el, acesta a privit-o din nou, surâzând cu bunătate, şi a întrebat-o dacă reuşise să aducă măcar câteva boabe de muştar dintr-o casă în care nimeni nu murise. Femeia s-a prosternat plină de respect şi umilinţă în faţa yoghinului şi a spus:

— Iartă-mă, te implor, pentru prostia de care am dat dovadă! Te rog să-mi oferi, dacă vei considera că merit şi sunt pregătită, iniţierea în practica YOGA, căci acum doresc să cunosc ceea ce există în fiinţa mea divin şi nemuritor şi care tocmai de aceea nu este efemer. Nu am să te mai rog niciodată să-mi reînvii copilul, căci mi-am dat seama că, până la urmă, el ar fi murit oricum, mai devreme sau mai târziu, într-una dintre zilele vieţii lui. Te implor să mă înveţi cum să descopăr în fiinţa mea acea esenţă nemuritoare, supremă, care există dincolo de trup şi care nu moare niciodată. Ajută-mă să mă cunosc cu adevărat pe mine însumi şi să-mi revelez Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN).

27. Nu există nimic din ceea ce aş putea să vă ofer prin intermediul ajutorului care se manifestă în şi prin fiinţa mea de la DUMNEZEU, pe care voi să nu-l deţineţi deja fiecare în Universul vostru lăuntric, fie în stare latentă, fie în stare de mugure

ce urmează să crească şi să înflorească. Este bine ca fiecare dintre voi să vă daţi seama că CEEA CE EU SUNT, VEŢI FI MAI DEVREME SAU MAI TÂRZIU ŞI VOI, IAR CEEA CE VOI SUNTEŢI AM FOST CÂNDVA ŞI EU. În MICROCOSMOSUL fiecăruia dintre voi se află totul, oglindit în stare mai mult sau mai puţin potenţială. Tocmai de aceea, marii înţelepţi au afirmat că: „CEEA CE SE AFLĂ ÎN MICROCOSMOSUL FIECĂRUIA DINTRE VOI, EXISTĂ PRETUTINDENI (ÎN ÎNTREGUL MACROCOSMOS), IAR CEEA CE NU SE AFLĂ ACOLO (ÎN MICROCOSMOSUL FIINŢEI VOASTRE), NU EXISTĂ NICĂIERI (ÎN ÎNTREGUL MACROCOSMOS).”

28. Fiecare dintre voi trebuie să vă daţi seama că există, totuşi, ceva pe care nimeni şi nimic nu poate să vi-l ofere. Această comoară nepreţuită, pe care nimeni nu poate să v-o dăruiască vreodată, nici măcar pentru o fracţiune de secundă, este Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN), care este bunul cel mai de preţ ce se află ascuns în centrul fiinţei noastre.

29. Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN) nu vă poate fi oferit şi nu vă poate fi luat niciodată de nimeni şi de nimic. Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN) doar voi înşivă puteţi să vi-l dăruiţi prin revelarea sa gradată şi deplină în propriul vostru univers lăuntric. Prin revelarea gradată şi deplină a Sinelui Suprem Nemuritor (ATMAN), fiecare dintre voi atingeţi, astfel, starea de îndumnezeire

şi reuşiţi, totodată, să obţineţi suprema şi definitiva eliberare spirituală.

30. Prin revelarea gradată şi completă a Sinelui Suprem Nemuritor (ATMAN), reuşiţi totodată să cunoaşteţi Adevărul Suprem Divin Ultim. Prin cunoaşterea Adevărului Ultim Divin în fiinţa voastră, obţineţi astfel eliberarea completă şi atingeţi totodată starea de înţelepciune.

31. Prin revelarea deplină a Sinelui Suprem Nemuritor (ATMAN), care totodată face cu putinţă cunoaşterea Adevărului Ultim Divin, în fiinţa voastră apare starea de pace dumnezeiască profundă. Prin cunoaşterea Adevărului Ultim Divin şi prin revelarea deplină a Sinelui Suprem Nemuritor (ATMAN), îl descoperiţi pe DUMNEZEU TATĂL în universul vostru lăuntric şi realizaţi că aţi fost făcuţi, fiecare, după chipul şi asemănarea Sa. O importantă etapă care precede această reuşită este trezirea gradată în universul vostru lăuntric a stării androginale glorioase.

32. Trezirea stării androginale glorioase facilitează, într-un mod nebănuit, atingerea stării de unitate interioară, transcenderea opuşilor polari complementari.

33. Atingerea stării androginale glorioase ne permite să descoperim că am fost făcuţi după chipul şi asemănarea lui DUMNEZEU în simultaneitate, atât masculin, cât şi feminin. Ţelul

nebănuit al tuturor căutărilor noastre amoroase şi al tuturor experienţelor şi trăirilor erotice pe care le avem atunci când ne unim cu alte fiinţe umane de sex opus, este trezirea şi atingerea gradată a stării androginale glorioase.

34. În tradiţia yoghină milenară, starea androginală glorioasă este adeseori reprezentată prin intermediul lui „SHIVA pe jumătate femeie şi pe jumătate bărbat”, respectiv cu partea stângă femeie şi cu partea dreaptă bărbat, în ipostaza androginală glorioasă ce este numită SHIVA ARDHANARISHVARA. Hrănirea unor speranţe divine şi puternice, cum ar fi speranţa de a ne revela Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN), speranţa de a ne trezi pe deplin starea androginală glorioasă, speranţa de a cunoaşte Adevărul Ultim Divin, speranţa de a atinge starea de îndumnezeire, speranţa de a atinge starea de înţelepciune ne ajută într-un anume mod, care cel mai adesea este nebănuit, să atingem mult mai repede aceste ţeluri. Pentru cei iniţiaţi, obscuritatea aparentă a acestei lumi nu este decât o umbră. Dincolo de această obscuritate se află întotdeauna la dispoziţia noastră bucuria, fericirea, plenitudinea, beatitudinea. Pentru a le atinge este necesar să sperăm şi să îndrăznim să facem ceea ce trebuie. Dincolo de aparenta obscuritate, fundalul care predomină în cadrul manifestării universale macrocosmice este beatitudinea, splendoarea, armonia, frumuseţea, ordinea, bunătatea; toate acestea sunt misterioase

şi ni se revelează ca atare numai atunci când suntem pregătiţi şi le descoperim apoi prin experienţă directă în propriul nostru univers lăuntric.

35. Atunci când fiinţa umană reuşeşte cu adevărat să se cunoască pe ea însăşi, atunci când ea reuşeşte să îşi trezească potenţialităţile latente formidabile ce există în ea, între MICROCOSMOSUL fiinţei ei trezite şi MACROCOSMOS survine o stare tainică de rezonanţă ocultă care face să fie revelate o mulţime de adevăruri tainice în MICROCOSMOSUL fiinţei umane care reuşeşte să se transforme suficient de mult.

36. Întreaga Creaţie, aşa cum a fost structurată şi concepută de DUMNEZEU TATĂL, este o SUI GENERIS hologramă gigantică în cadrul căreia fiecare parte este conectată într-un mod tainic astfel încât în ea se oglindeşte totul. La rândul ei, ea ca parte se oglindeşte în marele Tot. Această misterioasă structurare a realităţii i-a determinat pe marii înţelepţi să afirme că, în permanenţă, partea este în Tot, iar totul se află oglindit în parte, altfel spus întregul MACROCOSMOS se oglindeşte în MICROCOSMOSUL fiecărei fiinţe umane şi, la rândul său, MICROCOSMOSUL fiecărei fiinţe umane este cuprins şi totodată reflectat în marele Tot al MACROCOSMOSULUI. În MICROCOSMOSUL fiinţei umane, ceea ce este jos

este asemănător cu ceea ce este sus şi ceea ce este sus este asemănător cu ceea ce este jos, astfel spus, polul superior se oglindeşte într-un anume mod în polul inferior, iar polul inferior se oglindeşte într-un anume mod în polul superior. Chiar şi atunci când, deocamdată, nu ne dăm seama de aceasta, atât propria noastră viaţă, cât şi viaţa planetară şi chiar viaţa macrocosmică au un sens.

37. În cazul fiinţelor suficient de evoluate spiritual, ele devin capabile să recepteze frumuseţea şi armonia deplină care există în întreaga creaţie a lui DUMNEZEU TATĂL. Chiar şi atunci când, deocamdată, nu ne dăm seama de aceasta fiecare dintre noi, precum şi toate fiinţele umane care trăiesc pe această planetă, lucrurile rămân neschimbate: suntem cu toţii nişte pelerini care călătoresc, mai încet sau mai repede, către ACASĂ (Împărăţia lui DUMNEZEU TATĂL).

38. În strânsă legătură cu intenţiile noastre, speranţele noastre, acţiunile noastre şi gândurile bune sau rele, fiecare fiinţă umană are, mai devreme sau mâi târziu exact ceea ce merită. În întreaga manifestare macrocosmică, nimic, fără excepţie, nu este întâmplare, pentru că întotdeauna, totul este necesitate. Acolo unde cel ignorant vede întâmplarea sau o coincidenţă banală, cel înţelept discerne o tainică necesitate.

39. Astăzi, în noaptea ignoranţei, a

dezinformării şi a manipulării planetare care este realizată actualmente cu multă îndârjire şi viclenie de către Guvernul planetar din umbră al francmasoneriei mondiale (sau altfel spus, de către aşa-zişii „ILUMINAŢI”) care fac deja eforturi să întroneze o aşa-zisă Nouă Ordine Mondială ce, de fapt, este o conspiraţie satanică planetară ce vizează să instaureze un Stat planetar fascist, în cadrul căruia toate fiinţele umane vor fi supravegheate în permanenţă prin mijloace electronice sofisticate,

fiind în viitorul apropiat obligate să li se introducă sub piele SEMNUL FIAREI (sinistrul cip RFID – Radio Frequency Identification Device), îndrăznim totuşi să sperăm cu putere în împlinirea Veştii celei Bune pe care ne-a anunţat-o Iisus Christos.

Dincolo de răul imens care se manifestă actualmente la nivel planetar prin intermediul Francmasoneriei mondiale şi aşa-zişilor

„ILUMINAŢI”, care au reuşit să urzească o cumplită conspiraţie a răului, ale cărei tentacule au cuprins aproape întreaga planetă, suntem totuşi siguri că binele va triumfa împotriva acestui rău planetar pe care l-a urzit Francmasoneria mondială şi că în curând binele, armonia şi adevărul vor învinge în lupta împotriva răului, minciunii şi a satanismului deghizat pe care ei le propagă. Dincolo de aparenţele sumbre, dincolo de răutatea, minciuna, viclenia şi ura care există pe această planetă, ne afirmăm cu îndrăzneală

credinţa şi speranţa într-un viitor divin şi luminos pe care umanitatea îl merită. Este necesar ca fiecare dintre noi să refuzăm să credem că circumstanţele actuale sunt fatale şi că îi fac pe oameni să fie incapabili de a acţiona, astfel încât pe acest Pământ să nu existe condiţii mult mai bune decât acelea care, din nefericire, există la ora actuală.

Trebuie să refuzăm să credem că toate fiinţele umane de pe această planetă nu pot fi nimic altceva decât nişte marionete ce se lasă purtate întocmai ca nişte frunze ce sunt duse încolo şi încoace de uraganul criminal pe care l-a declanşat Francmasoneria mondială pe această planetă.

Trebuie să refuzăm să credem că atunci când oamenii se angrenează la unison pentru a acţiona având ţeluri comune şi binefăcătoare, nu există posibilitatea de a influenţa şi de a transforma cât mai repede în bine cursul şi desfăşurarea anumitor evenimente mondiale.

Trebuie să refuzăm să credem sau să împărtăşim părerea acelora care pretind că fiinţele umane sunt şi vor rămâne întotdeauna în mod iremediabil captive în noaptea fără stele a urii, a războiului, a egoismului, a intoleranţei, a prostiei şi că zorii luminoşi ai înţelepciunii, ai păcii, ai iubirii, ai bunătăţii, ai bunăvoinţei şi ai fraternităţii nu vor putea niciodată să devină o realitate predominantă şi colectivă pe această planetă. Trebuie să refuzăm să credem profeţia cinică a unor francmasoni plini de ură care susţin

că unele popoare se vor lăsa într-un mod criminal antrenate în vârtejul satanic al unui nou război planetar (cel de-al treilea Război Mondial pe care l-au prezis de foarte multă vreme francmasonii).

Refuzăm să credem că umanitatea se va lăsa antrenată către infernul unor cumplite şi aberante distrugeri care vor apărea în cazul unui război termo-nuclear.

Noi sperăm si totodată credem cu tărie că adevărul, pacea, bunăvoinţa, buna înţelegere, fraternitatea şi iubirea vor avea până la urmă un rol decisiv. Viaţa, chiar şi atunci când ea este în mod provizoriu învinsă, rămâne întotdeauna mult mai puternică şi mai valoroasă decât moartea. Dincolo de aceasta, pentru cei iniţiaţi, moartea nu există, deoarece chiar şi atunci când survine, ea este în cazul fiinţelor umane o trecere şi o renaştere într-o altă stare, ce permite continuitatea vieţii în lumea de dincolo, în universul astral.

Noi sperăm şi chiar credem într-un mod ferm că, dincolo de problemele grave care există pe această planetă la ora actuală şi care, multe dintre ele, au fost plănuite şi declanşate în mod intenţionat prin intermediul conspiraţiei planetare a Francmasoneriei mondiale, rămâne totuşi speranţa ajutorului imens pe care îl putem primi neîntârziat de la DUMNEZEU TATĂL, pentru a se pune astfel capăt multor rele care au fost în mod intenţionat provocate pe această planetă.

Îndrăznim să credem că până la urmă, cu ajutorul lui DUMNEZEU, imensa majoritate a

locuitorilor pământului va putea să primească tot ceea ce merită.

Îndrăznim să sperăm că în curând locuitorii acestei planete vor avea parte de o hrană naturală, sănătoasă, fără a fi obligaţi să consume produse modificate genetic, aditivi distrugători pentru bunăstarea şi sănătatea lor trupească, apă cu fluor introdus obligatoriu. Sperăm că vor avea la dispoziţie şi hrană naturală şi sănătoasă suficientă.

Îndrăznim să sperăm că ei vor putea respira un aer curat şi că nu vor permite ca sănătatea să le fie grav afectată de radiaţiile distrugătoare ale telefoniei celulare.

Îndrăznim să credem că în viitorul apropiat, locuitorii acestei planete vor avea aproape toţi posibilitatea de acces la cunoştinţe spirituale fundamentale, care îi vor ajuta să-şi trezească potenţialităţile latente colosale care există în ei şi totodată îi vor ajuta să-şi trezească sufletul şi să-L descopere pe DUMNEZEU TATĂL.

Îndrăznim să credem că, prin transformarea colectivă a conştiinţelor, fiinţele umane vor face un salt gigantic prin trecerea de la nivelul global de conştiinţă actuală la o nouă treaptă în care, în universul lor lăuntric, se va trezi şi se va dinamiza din plin starea supramentală de conştiinţă. Printre altele, această transformare va facilita trezirea şi dinamizarea unei anumite forme superioare de genialitate. Trezirea şi dinamizarea nivelului supramental în cât mai multe fiinţe umane vor

accelera apariţia unei anumite forme de genialitate la un număr din ce în ce mai mare de fiinţe umane.

Noi credem cu tărie, de asemenea, că în viitorul apropiat, întreaga umanitate îl va recunoaşte şi îl va descoperi pe DUMNEZEU TATĂL în universul său lăuntric, identificându-L ca fiind sursa înţelepciunii, sănătăţii, fericirii, armoniei, bunătăţii şi iubirii. Noi credem cu tărie că iubirea, bunăvoinţa, înţelepciunea, pacea, întrajutorarea, fraternitatea şi bunătatea salvatoare vor deveni în viitorul apropiat nişte legi universale comune ale acestei planete. Abia atunci, în acel viitor apropiat, fiinţele umane vor putea să se transforme spiritual, psihic şi fizic, într-un mod divin şi armonios, iar iubirea şi buna înţelegere între oameni vor predomina şi atunci frica, ura şi răutatea se vor estompa considerabil. Poporul român este chemat să joace un rol foarte important, de catalizator spiritual în acest proces de transformare planetară care va avea loc în viitorul apropiat.

Chiar dacă unii vor privi cu scepticism şi cu batjocură aceste afirmaţii, viitorul va confirma realitatea acestor aspecte care sunt anticipate aici.

DIN PROGRAMUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, HERCULANE-2008

Articol XXI. Cugetări şi maxime despre

speranţă

1. Speranţele divine şi universal valabile sunt visele înălţătoare ale omului care veghează.

2. Speranţele divine şi universal valabile sunt bunurile cele mai accesibile şi fulgerător înălţătoare pentru fiinţa umană care în afară de DUMNEZEU, nu mai are nimic altceva.

3. Speranţele divine şi universal valabile care sunt puternice şi constante fac să crească puterea tainică a sufletului trezit.

4. Numai cei iniţiaţi apreciază la justa sa valoare speranţa divină şi universal valabilă care este constantă, deoarece ei ştiu că ea este un proces tainic de rezonanţă ocultă care face să se împlinească ceea ce sperăm. Speranţa divină, binefăcătoare, este totodată flacăra tainică ce alungă întunericul din fiinţa omului şi astfel îi trezeşte sufletul şi îl menţine viu.

5. Speranţele divine, universal valabile sunt visele creatoare ale omului treaz.

6. Din nefericire, există un număr destul de mare de oameni care sunt capabili să-şi sacrifice tot avutul lor pentru nişte speranţe înşelătoare, îndepărtate şi îndoielnice.

7. Speranţele profund binefăcătoare, care la început păreau a fi cele mai ridicole şi cele mai îndrăzneţe, au fost adeseori cauzele unor succese extraordinare, atunci când şi DUMNEZEU a pus umărul. Speranţele divine şi universal valabile sunt asemenea luminii tainice şi pâlpâitoare a lumânărilor, căci în realitate ele înfrumuseţează, luminează şi înveselesc calea.

8. Cu cât noaptea ignoranţei este mai întunecoasă, cu atât mai mult speranţele divine trimit către noi, fără încetare, raze de lumină. Momentele de taină pe care le petrecem gândindu-ne cu putere la anumite perspective care sunt înălţătoare şi fericite, sperând în felul acesta că anumite acţiuni sau situaţii să se petreacă, sunt uneori chiar mai plăcute decât orele care sunt încununate de o superficială folosinţă.

9. Speranţele divine care sunt puternice şi constante hrănesc din plin cu o tainică hrană sufletele mari şi le fac să crească repede pe cele mici. Tot aşa cum nu trebuie să fie ancorată o corabie cu o singură ancoră, tot aşa, nici viaţa noastră nu trebuie să depindă de o singură speranţă divină, universal valabilă.

10. Cât timp trăieşte, omul nu trebuie să spere orice. Cât timp trăieşte omul speră, dar numai cei iniţiaţi şi marii înţelepţi hrănesc în permanenţă doar speranţe divine, universal

valabile care sunt puternice şi constante.

11. Un suflet care se pregăteşte aşa cum trebuie hrăneşte speranţe divine şi profund binefăcătoare în vremuri neprielnice şi continuă să facă la fel chiar şi în vremurile de mare prosperitate pentru că, în caz de nevoie, să facă faţă aşa cum se cuvine încercărilor sorţii.

12. În cazul în care nu manifestă o speranţă profund binefăcătoare, care totodată este puternică şi constantă, omul nu va putea să găsească ceea ce este pentru el nesperat, deoarece mai ales atunci, pentru el totul este insondabil şi aproape inaccesibil.

13. Două sentimente binefăcătoare sunt aproape întotdeauna importante pentru noi: manifestarea de mai multe ori pe zi a unei stări de recunoştinţă faţă de DUMNEZEU TATĂL şi hrănirea unor speranţe divine profund binefăcătoare, care sunt puternice şi constante şi care ne ajută să ne pregătim AICI şi ACUM, în prezent, viitorul.

14. Speranţele divine profund benefice, care totodată sunt puternice şi constante, fac să fie atrase fulgerător în fiinţa noastră energii tainice care ne înviorează sufletele, mai ales în momentele sau în perioadele dificile ale vieţii.

15. O speranţă divină, profund benefică, ce

este puternică şi constantă este, totodată, o chemare tainică a adevărului pe care în unele situaţii îl intuim fără să-l putem vedea sau descoperi în întregime. În contrast cu aceasta, speranţele înşelătoare, false sunt rodul multiplelor dorinţe efemere sau al iluziilor minţii.

16. Menţinerea constantă şi hrănirea unor speranţe divine profund benefice şi puternice care este urmată de ghidarea fiinţelor umane din speranţă divină în altă speranţă divină este unul dintre leacurile cele mai bune împotriva otrăvii disperării şi a îndoielilor de tot felul.

17. Atunci când ne aflăm în întuneric, este chiar foarte bine să sperăm în mod constant şi cu putere către lumină.

18. Speranţa divină, profund benefică, ce este puternică şi constantă, pe lângă faptul că este îmbucurătoare, totodată ne însoţeşte pe un drum uşor şi foarte plăcut până la sfârşitul vieţii.

19. Speranţa divină, profund binefăcătoare, puternică şi constantă este şi rămâne unul dintre veşmintele tainice ale adevărului. De fiecare dată când o urmăm cu atenţia care i se cuvine, ajungem în final la adevăr.

20. În cazul aceluia care crede cu o putere de nezdruncinat în DUMNEZEU, Acesta nu-l lasă singur niciodată, pentru că atât în caz de

nefericire, cât şi în momentele de suferinţă, El îi dăruieşte speranţa binefăcătoare.

21. Atunci când uităm de fericire, anumite speranţe divine binefăcătoare ne aduc aminte de ea.

22. Oricât de puţin i s-ar părea omului ignorant şi ingrat că primeşte în această viaţa, DUMNEZEU îi pune întotdeauna la dispoziţie speranţele binefăcătoare, divine, chiar şi atunci când el nu bănuieşte aceasta. A refuza cu încăpăţânare speranţa divină, binefăcătoare care totodată este puternică şi constantă, înseamnă să dispreţuim un dar extraordinar pe care Dumnezeu îl oferă în taină, cu o mare generozitate, omului. Puţini îşi dau seama că acest dar divin se află întotdeauna la dispoziţia omului,

23. Prin speranţa divină, benefică pe care o face să înmugurească în sufletul omului, DUMNEZEU TATĂL îşi manifestă, astfel, într-un mod tainic, protecţia Sa.

24. Puţini oameni ştiu că, în lupta cu necazurile de tot felul şi cu răul, speranţele divine binefăcătoare care totodată sunt puternice şi constante rămân cel mai fidel aliat.

25. Speranţele divine, universal valabile, care totodată sunt puternice şi constante reprezintă bogăţia sufletească a acelora care sunt săraci în

dorinţe.

26. Speranţele binefăcătoare, divine care sunt constante sunt şi rămân bogăţia interioară a acelora care sunt lipsiţi de bogăţie materială.

27. Speranţa divină, binefăcătoare care totodată este puternică şi constantă rămâne averea cea tainică a sufletului.

28. Speranţele binefăcătoare sunt cel mai de preţ bun al acelora care nu mai vor să posede nimic altceva.

29. În timp ce speranţele divine, binefăcătoare sunt un ajutor util pentru cei buni şi puri, speranţele înşelătoare şi efemere sunt,

totodată, o mare încercare indirectă pentru toţi aceia care sunt înrobiţi faţă de păcate.

30. Pecetea adevăratei speranţe divine şi universal valabile este reprezentată întotdeauna de concordanţa ei deplină cu intenţiile misterioase ale lui DUMNEZEU TATĂL.

31. Speranţa divină, universal valabilă, care totodată este puternică şi constantă este şi rămâne un tainic motor al sufletului, care ne impulsionează de fiecare dată să fim activi.

32. Speranţa divină şi universal valabilă care totodată este puternică şi constantă face să dispară neajunsurile lipsei. În puterea speranţei binefăcătoare se află cea mai mare avuţie, şi tot în puterea ei se află cea mai mare lipsă de ataşament.

33. Uneori, doar speranţa binefăcătoare, manifestată cu putere în şi prin fiinţă, este ea însăşi o importantă certitudine, şi nu doar ceea ce ar putea ea să înfăptuiască ulterior. Nici una dintre ţintele speranţei binefăcătoare, divine nu este atât de sigură cum este puterea tainică a speranţei înseşi.

34. Speranţa divină, binefăcătoare, care totodată este puternică şi constantă, nu se stinge niciodată atunci când este hrănită fără încetare.

35. Înţelept este acela care, datorită discernământului său spiritual şi purităţii inimii sale, deosebeşte întotdeauna, fără greş, speranţa divină binefăcătoare de speranţele înşelătoare, care sunt efemere şi iluzorii.

36. Speranţele înşelătoare şi efemere ale oamenilor fără de minte sunt însoţite de străduinţe iluzorii şi zadarnice.

37. Rodul speranţelor divine şi universal valabile este întotdeauna binele.

38. Adeseori pierdem multă energie şi un timp preţios fiind preocupaţi de o mulţime de acţiuni sau lucruri mărunte, fiind împinşi de speranţe înşelătoare şi iluzorii că procedând în felul acesta ne va fi bine. Adeseori, oamenii se străduiesc în acest mod, zadarnic, tocmai pentru a nu manifesta importante speranţe divine şi universal valabile.

39. O mulţime de speranţe înşelătoare şi iluzorii îşi face omul cel ignorant, căci adeseori, fantasmagoriile amăgitoare le dau aripi celor nerozi.

40. Pentru cei ignoranţi există o mulţime de speranţe amăgitoare şi iluzorii, care izvorăsc din fantasmagoriile minţii. În realitate, ele nu sunt altceva decât nişte dorinţe fantasmagorice ale minţii, care reflectă dorinţele lor lipsite de valoare. Astfel de dorinţe înşelătoare nu au niciodată puterea de a hrăni sufletul, pentru că ele nu rezonează nicicând cu substanţa cea tainică a acestuia.

41. Aceia care sunt ignoranţi şi leneşi consideră speranţa ca fiind riscul riscurilor, însă cei înţelepţi consideră că speranţa divină şi binefăcătoare este un risc minim, care merită să fie asumat. Speranţele divine, binefăcătoare, care totodată sunt puternice şi constante, îi consolează pe aceia care au inimile rănite.

42. Unica utilitate a scepticismului este aceea că, într-un anume fel, ne permite să ne îndoim de nenorocirile care vin peste cei sceptici, una după alta.

43. Speranţele divine, binefăcătoare şi puternice, sunt şi rămân un act de credinţă chiar şi atunci când nu ne dăm seama de aceasta.

44. În cazul fiinţelor umane care sunt laşe şi slabe, puţina speranţă binefăcătoare este adeseori amestecată cu otrava temerii.

45. A spera într-un mod divin şi binefăcător înseamnă de fapt să începem să ne bucurăm.

46. Speranţa divină, binefăcătoare care este puternică şi constantă este de fapt un împrumut cu anticipaţie făcut fericirii.

47. Speranţa divină, binefăcătoare este poteca cea răcoroasă şi vie pe care o parcurgem în zori de zi între două rânduri de copaci înfloriţi.

48. Speranţa divină, binefăcătoare care este puternică şi constantă este şi rămâne una dintre cele mai mari şi mai dificile victorii pe care o fiinţă umană reuşeşte să o obţină în situaţiile în care sufletul său este slab şi neputincios.

49. Speranţa divină şi universal valabilă care

totodată este puternică şi constantă este şi rămâne un toiag puternic, cu care se poate călători în veşnicie.

50. Speranţa divină, binefăcătoare care totodată este puternică şi constantă este şi rămâne soră bună cu răbdarea.

51. Să nu-ţi pierzi niciodată speranţa divină, binefăcătoare, atunci când te afli în nenorocire, fiindcă adeseori, miezul cel dulce se află sub coaja cea tare.

52. Speranţa divină, binefăcătoare este şi rămâne unul dintre balsamurile dulci ale vieţii, care încântă adeseori sufletul.

53. O speranţă divină, binefăcătoare, care totodată este puternică şi constantă, este şi rămâne în unele cazuri un excelent vindecător.

54. Acolo unde se află un suflet trezit există şi speranţe divine, binefăcătoare.

55. Acolo unde se află un om care are sufletul trezit există, totodată, cel puţin o speranţă divină, binefăcătoare.

56. O deplină pace sufletească profundă se obţine abia atunci când nu mai hrănim speranţe deşarte.

57. În mod necesar, omul trebuie să treacă prin bezna nopţii pentru a putea vedea, după aceea, cu alţi ochi, care sunt lucizi şi limpezi ziua. Chiar şi când nu îşi dă seama de aceasta, întotdeauna călăuza sa este speranţa divină, binefăcătoare. Ştiind aceasta, este de datoria sa să o urmeze de fiecare dată, pentru că altfel, el se va rătăci.

58. O fiinţă umană care nu-şi învinge îndoielile nu-şi poate realiza nici speranţele divine, binefăcătoare.

59. Datorită unei mâhniri imense, care este lipsită de orice speranţă divină, binefăcătoare, omul poate chiar să-şi dea duhul.

60. Atunci când te afli într-o mare nenorocire şi nu îţi mai rămân decât speranţele divine, binefăcătoare, dai dovadă de o imensă prostie să le întorci spatele şi să nu urmezi nici una dintre ele.

61. Adeseori, speranţa divină, binefăcătoare, puternică şi constantă este şi rămâne norocul aceluia care se consideră nenorocos.

62. Aceluia care se află în ignoranţă şi care, totodată, îşi dă seama că e neputincios, speranţele divine, binefăcătoare îi arată drumul către adevărata cunoaştere şi îl fac să-şi trezească

puterea interioară.

63. Speranţele divine, binefăcătoare sunt şoapta cea dulce a Mamei Divine (MAHA SHAKTI) ce este rostită în mod tainic, atât în sufletul, cât şi în mintea celui încercat.

64. În feluritele încercări ale vieţii, sufletul fiinţei umane este dezgolit de veşmintele iluzorii şi vremelnice pentru a se întări şi pentru a se purifica. Cu toate acestea, chiar şi atunci când este încercat, suprema Mamă Divină (MAHA SHAKTI) îl înveleşte plină de dragoste cu veşmântul cel curat al speranţei divine.

65. Speranţa divină, binefăcătoare, ne conferă surâsul enigmatic al încrederii în viaţă.

66. Speranţa divină şi binefăcătoare este scânteia cea tainică de lumină care ne permite întotdeauna să depăşim cu bine orice necaz.

67. Speranţa divină binefăcătoare se află la dispoziţia tuturor oamenilor şi ea este cea care îl face pe orice om muritor să devină nemuritor.

68. Speranţa divină, binefăcătoare, puternică şi constantă aduce o nebănuită fericire şi mângâiere acelora care se află în suferinţă sau în nenorocire.

69. Cu ajutorul speranţelor divine, binefăcătoare, cei care sunt încercaţi văd lesne lumina cea tainică ce se află dincolo de bezna întunericului.

70. Speranţele divine, binefăcătoare sunt firimituri enigmatice de nemurire care sunt oferite cu generozitate de DUMNEZEU fiecărui muritor.

71. În momentele grele, de cumplită încercare, DUMNEZEU TATĂL sădeşte în sufletul omului care se întoarce către El speranţa divină binefăcătoare, pentru ca, prin intermediul ei, omul care este foarte mândru şi trufaş să descopere în felul acesta umilinţa.

72. Speranţa divină binefăcătoare, puternică şi constantă, întăreşte şi însenineză sufletul aceluia care trece prin grele încercări.

73. În unele situaţii, speranţa divină binefăcătoare este amintirea cea luminoasă a fericirilor trecute şi anticiparea senină a fericirilor viitoare.

DIN ARTA OCULTĂ A ÎMBRĂŢIŞĂRILOR SPONTANE, PLINE DE IUBIRE ŞI PREGNANT MÂNGÂIETOARE, SIMPOZIONUL INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2008

Articol XXII. Aforisme şi cugetări despre

tainele plăcerii perfect controlate şi nesfârşite

1. Cei înţelepţi afirmă că există două feluri de pasiune: pasiunile obişnuite, pe care le trăiesc marea majoritate a oamenilor, şi marile pasiuni pure, sublime, care atunci când sunt trăite într-un mod intens şi profund, ne înalţă sufletul către cele mai înalte culmi ale fericirii.

2. Atunci când două fiinţe umane de sex opus se iubesc intens şi fără măsură, amorul cu continenţă devine totodată pentru ele un stimulent puternic, salutar şi necesar al unei vieţi înfloritoare, care le înalţă către DUMNEZEU, iar cele două fiinţe umane care se iubesc vor fi din ce în ce mai fericite să simtă fluxul călduros şi natural al plăcerii perfect controlate şi copleşitoare care le invadează fiinţa întocmai precum o rază paradisiacă de soare.

3. Ea este în el; el este în ea. Graţie transfigurării, ea este pentru el Eternul Feminin, iar el este pentru ea, graţie transfigurării, Absolutul Masculin, ea este pentru el Pământul, el este pentru ea Cerul. Atunci când se iubesc fără măsură, este perfect posibil ca ei să se unească frenetic şi cât mai profund, graţie continenţei amoroase şi, prin intermediul paradisiacelor plăceri perfect controlate şi nesfârşite, ei pot atinge în felul acesta extazul divin al iubiţilor perfecţi.

4. Înţelegerea aproape desăvârşită a iubiţilor perfect continenţi care se adoră reciproc şi care se transfigurează aproape neîncetat face fără îndoială să apară şi să persiste o extraordinară culme a fericirii.

5. În loc să iubim puţin sau anemic şi din când în când este infinit mai bine să iubim mereu şi fără măsură. Procedând în felul acesta, devenim extraordinar de fericiţi şi datorită forţei tainice pe care ne-o conferă constanţa.

6. Două feţe radioase se ating uşor. Buzele care vibrează de plăcere şi de o aleasă emoţie se întâlnesc şi se afundă într-un mod tandru şi senzual în buzele iubitei. Ochii sunt închişi, sufletele se abandonează farmecului paradisiac al iubirii şi se dilată într-o euforică nemărginire; aceasta este graţia cea tainică şi sublimă a sărutului, care este trăită în mod spontan de cuplurile care se iubesc fără măsură.

7. Pentru imensa majoritate a fiinţelor umane, bucuria şi plăcerile binefăcătoare sunt în mod spontan ingredientele de bază ale multor acţiuni umane.

8. Plăcerile intense, diverse şi copleşitoare sunt mai mereu prezente atunci când ştim să ne înconjurăm de oameni minunaţi pe care îi iubim şi care ne iubesc.

9. Una dintre plăcerile cele mai delicate şi mai surprinzătoare este aceea de a provoca o plăcere intensă, chiar copleşitoare, fiinţelor de sex opus pe care le iubim. Toate plăcerile binefăcătoare pe care le oferim atunci, ne umplu ca prin farmec de toată plăcerea şi fericirea pe care le trăieşte fiinţa iubită şi pe care le resimţim şi noi în mod empatic, întocmai ca un ecou îmbătător.

10. A face dragoste cu continenţă, consacrare şi transfigurare în mod perseverent, ne oferă totodată timpul şi ocazia de a simţi din ce în ce mai intens plăcerea perfect controlată, bucuria, fericirea şi iubirea în simultaneitate cu toate stările erotice copleşitore.

11. Mulţimea experienţelor amoroase intense, sublime, profunde ne oferă totodată avantajul de a avea o mulţime de amintiri minunate pe care le putem apoi evoca oricând, retrăindu-le cu o vie încântare.

Toate acestea ne fac la un moment dat să devenim întocmai ca şi cum am avea milioane de ani ca vârstă.

12. Meritele oamenilor îşi au, fiecare, anotimpul său, întocmai precum fructele dulci şi pârguite, care sunt culese şi savurate cu o aleasă plăcere, fiecare la vremea sa.

13. Arta de a studia într-un mod profund şi constructiv texte spirituale este în realitate arta de a reuşi să gândeşti într-un mod profund şi spiritual cu ajutorul unui ghid de nădejde.

14. Fericirea fiinţei umane care iubeşte intens şi profund este totdeauna intensificată de bucuria şi plăcerea nesfârşită a celeilalte fiinţe umane, care primeşte iubirea ce i se dăruie şi răspunde cu o iubire intensă şi profundă la rândul ei.

15. În India, templele tantrice sunt acoperite, deloc întâmplător, la exterior, cu încântătoare şi excitante sculpturi erotice, tocmai pentru ca fiinţele umane să se elibereze de inhibiţii şi să se deschidă faţă de plăcerile perfect controlate, pure şi copleşitoare ale erosului sacru care le ajută să pătrundă secretele fundamentale ale cunoaşterii superioare.

16. Amorul cu continenţă, care se bazează pe iubire reciprocă şi transfigurare este, totodată, o copleşitoare unire euforică şi indescriptibilă a energiilor erotice ce emană şi din trupuri. Totodată, acest gen de amor este o îmbrăţişare completă ce se realizează prin fuziune empatică, şi care este dublată de o uluitoare expansiune în nemărginire a sufletelor celor doi iubiţi.

17. A îmbrăţişa plin de iubire şi a te lăsa îmbrăţişat fiind copleşit de iubire de către o fiinţă umană de sex opus, care a reuşit să te farmece…

Cunosc oare oamenii obişnuiţi o plăcere mai ameţitoare şi mai voluptoasă decât aceasta?

18. În viaţa fiecărui bărbat care iubeşte frenetic şi care practică întotdeauna foarte bine continenţa amoroasă, nu este niciodată posibil să existe fie chiar şi două momente de plăcere absolut identice, tot aşa cum nu este posibil să existe două frunze perfect identice în acelaşi arbore.

19. Amorul fără continenţă şi fără transfigurare este aproape întotdeauna pentru o femeie frumoasă, afectuoasă, vitală şi foarte senzuală, ceva teribil de frustrant, nesatisfăcător şi pregnant animalic

— aceasta este cruda realitate pe care astfel de femei o sesizează cu atât mai acut atunci când au descoperit cu adevărat deliciile copleşitoare ale amorului cu transfigurare, continenţă şi consacrarea roadelor.

20. În cazul iubiţilor care se adoră frenetic şi care sunt plini de transfigurare unul pentru celălalt, unirea amoroasă fără de sfârşit care este trăită din plin graţie continenţei sexuale perfecte, dezvăluie o tainică realitate grandioasă şi paradisiacă ce este inaccesibilă cuplurilor care nu practică amorul cu continenţă.

21. Una dintre cele mai mari plăceri ale iubirii este să iubeşti fără măsură şi suntem

extraordinar de fericiţi mai ales datorită iubirii pe care o dăruim aproape neîncetat atunci când simţim din plin că cealaltă fiinţă umană ne iubeşte.

22. În marea majoritate a cazurilor, dacă deja suntem înzestraţi cu geniu, putem fi siguri că DUMNEZEU este acela care ni l-a oferit, pentru că îl meritǎm, însă dincolo de această admirabilă înzestrare, talentul de a-l folosi aşa cum trebuie ne priveşte întotdeauna doar pe noi înşine.

23. A vorbi într-un mod inspirat şi emoţionant despre dragoste înseamnă totodată, prin intermediul proceselor tainice de rezonanţă pe care o astfel de acţiune le declanşează, a face într-un anume mod dragoste cu fiinţa umană care ne împărtăşeşte într-un mod empatic cuvintele.

24. Puţine fiinţe umane au descoperit deja că în MICROCOSMOSUL tainic al fiinţei noastre, fiecare dintre noi suntem în permanenţă întregul MACROCOSMOS, chiar şi atunci când deocamdată nu ne dăm seama de aceasta.

25. Descoperirea unor noi tărâmuri fascinante şi a unor alte orizonturi inedite poate adesea să corespundă descoperirii unor noi faţete ale propriei personalităţi prin intermediul plăcerilor copleşitoare şi perfect controlate pe care le trăim în timpul experienţelor extraordinare pe care ni le oferă adeseori amorul cu

transfigurare, continenţă şi consacrarea fructelor.

26. Pentru a gusta plăcerile alese ale meditaţiei yoghine profunde, trebuie înainte de toate să înveţi să te abandonezi complet misterului care se revelează, aspirând totodată să oglindeşti în fiinţa ta, întocmai ca o oglindă pură de cristal, adevărul ultim divin. Pentru aceasta trebuie să rămâi cu mintea total nemişcată, complet disponibilă, manifestând totodată o credinţă vie şi puternică în DUMNEZEU.

27. Iubirea, sau mai bine zis concepţiile noastre despre iubire, diferă de la o epocă la alta şi de la o cultură la alta. Dincolo de toate acestea, rămâne constantă căutarea: căutarea fericirii, căutarea extazului, căutarea plăcerilor copleşitoare şi nesfârşite, căutarea plenitudinii, căutarea absolutului şi a misterului în şi prin iubire.

28. Fiinţa umană care trăieşte fără o scânteie ghiduşă de nebunie nu este niciodată atât de înţeleaptă pe cât s-ar putea crede ea. Să luăm aminte la tâlcul cuvintelor pe care un înţelept le-a spus cândva:

„NICIUN GENIU MARE, FĂRĂ O SCÂNTEIE DE NEBUNIE.”

29. Fiecare fiinţă umană poate să-şi îmblânzească şi să-şi transforme extraordinar de mult viaţa cu ajutorul plăcerilor perfect

controlate, intense, nesfârşite, profunde şi binefăcătoare.

30. În strânsă legătură cu gradul ei actual de inteligenţă, fiecare fiinţă umană îşi găseşte aproape întotdeauna plăcerile exact acolo de unde şi le ia.

31. Amorul cu transfigurare, continenţă şi consacrarea roadelor este întotdeauna, fără excepţie, infinit mai mult decât amorul obişnuit, fără continenţă, fără transfigurare şi fără consacrarea roadelor. Experienţa directă ne permite să descoperim cu uşurinţă toate acestea pentru că de fiecare dată beneficiem de un nou gram de practică, ce valorează cu mult mai mult decât tone de teorie.

32. Sinceritatea deplină este, totodată, un efort spontan şi neîncetat pentru a ne manifesta sufletul exact aşa cum este în realitate.

33. Imperiul fermecător al plăcerilor perfect controlate, copleşitoare, nesfârşite, benefice, şi al bucuriilor îmbătătoare ce sunt interzise datorită prejudecăţilor prosteşti, nu cunoaşte niciodată decăderea.

34. Timpul ne descoperă la momentul potrivit secretele la care meritǎm să avem acces. Timpul face să apară ocaziile minunate, extraordinare pe care le meritǎm. Timpul confirmă până la urmă

toate sfaturile bune pe care le-am cerut şi pe care le-am primit în mod inutil fără a le urma.

35. Fiţi foarte atenţi la anumite tristeţi care vă invadează fiinţa şi nu le lăsaţi să se manifeste, pentru că, în realitate, complacerea în ele este totodată un viciu.

36. Cu cât eşti mai tânăr, mai deschis, mai optimist, mai plin de energie şi mai îndrăzneţ, cu atât te apropii mai mult de misterul bucuriei, pe care îl explorezi cu nesaţ.

37. Chiar şi atunci când nu ne dăm seama de aceasta, oceanul gigantic al energiei fericirii este întotdeauna la dispoziţia fiinţelor umane care ştiu să se bucure de ea şi să o guste din plin.

38. Un gust artistic sublim este, totodată, expresia unui bun simţ exemplar al geniului.

39. Atunci când în cadrul unei relaţii amoroase bazate pe iubire reciprocă nu iubim fără măsură, aceasta arată că de fapt nu iubim suficient.

40. Iubindu-te fără măsură, am văzut atunci în ochii tăi zeci de promisiuni de extaz. Apoi, de îndată ce am început să te ador frenetic şi să te transfigurez, mi-am scufundat fascinat privirea în ochii tăi şi prin intermediul acestor ferestre ale

sufletului, am descoperit cu uimire că în tine existau mii de promisiuni de extaz care abia aşteptau să se manifeste.

41. O femeie vitală, frumoasă, afectuoasă, rafinată, senzuală şi armonioasă care răspunde în mod spontan la iubirea noastră frenetică printr-o iubire fără măsură ne face, totodată, să intrăm într-o euforică stare de comuniune cu tainicul izvor al naturii feminine în care DUMNEZEU TATĂL se oglindeşte neîncetat.

42. Un sărut pasional, plin de tandreţe şi iubire frenetică poate să ne transporte instantaneu într-o tainică lume paradisiacă, plasându-ne într-un tărâm mirific, fermecat, în care trupurile celor doi iubiţi, parcă dizolvate, se amestecă şi se confundă atunci. Ele sunt dăruite unul celuilalt şi complet abandonate în deliciile dragostei.

43. Iubirea intensă şi profundă este totodată alcătuită din mii de subtilităţi îmbătătoare, tainice care fac ca întreaga noastră sensibilitate să fie brusc şi în mod sublim trezită de prezenţa magică a fiinţei umane de sex opus, pe care o adorăm şi care ne transfigurează din plin realitatea.

44. Există întotdeauna o potenţială fericire în orice fel de talent erotic pe care o fiinţă umană îl are sau care este pe cale să se trezească în ea. Continenţa sexuală perfectă, atingerea magică ce

face să se manifeste îmbătătoare fluide erotice, sărutul plin de măiestrie, abilitatea de a dezmierda şi arta de a mângâia figurează printre astfel de talente nepreţuite.

45. În marea majoritate a cazurilor, prosperitatea emană o bizară beţie periculoasă, în faţa căreia oamenii inferiori, ce cad pradă sferei materiale, nu sunt cel mai adesea capabili să reziste şi se lasă prinşi în lanţurile ei insidioase şi invizibile.

46. Întocmai aşa cum este aproape imposibil să ascunzi un foc, este la fel de imposibil să-ţi ascunzi la nesfârşit iubirea, care se revarsă în valuri prin toţi porii trupului şi prin fiinţa ta.

47. De îndată ce observăm că inima noastră are raţiuni pe care raţiunea noastră nu este capabilă să le cunoască, descoperim totodată că în realitate, raţiunea este aproape întotdeauna mai puţin raţională decât inima.

48. Tinereţea are acel „ceva” misterios, frumos, fermecător şi plin de potenţialităţi extraordinare pe care, cel mai adesea, ea poate să-l admire chiar la ea însăşi, fără a fi însă capabilă să înţeleagă cum ar putea fi folosite cu înţelepciune toate acestea. Descoperirea neîntârziată a amorului cu continenţa, transfigurare şi consacrarea roadelor trezeşte la o tânără femeie intuiţia, îi îmbată fiinţa cu divine

extazuri şi totodată îi permite să înceapă să înţeleagă cu adevărat şi din ce in ce mai repede tot ceea ce înainte era pentru ea fascinant şi de neînţeles.

49. Viaţa fericită şi armonioasă care este trăită din plin în aer liber este plină de farmec, oferindu-ne totodată o mulţime de bucurii şi surprize absolut încântătoare. Iubitori fideli ai naturii, ai mării, ai pădurilor şi ai peisajelor pastorale, dedaţi-vă măcar o dată pe an la astfel de aventuri delicioase! În astfel de momente savuroase, deschideţi larg ochii şi urechile, fără a neglija nici celelalte simţuri.

50. Femeia frumoasă ce este dorită trupeşte, care acceptă să facă sex fără să iubească, şi fără să fie iubită poate fi asemănată în mod analogic cu un animal frumos fără blană, al cărui trup şi piele încântătoare sunt foarte căutate atât de cei perverşi, ce sunt dispuşi să cumpere toate acestea, cât şi de aceia care au inimile împietrite.

51. În cazul în care florile (care în realitate sunt organele sexuale ale plantelor) vă fascinează prin frumuseţea lor plină de taină, oferiţi-vă alese momente de plăcere atunci când ele înfloresc şi mergeţi neîntârziat pentru a vă delecta admirându-le, fie în grădinile publice, fie în locurile în care există flori din abundenţă. Fiţi siguri ori sigure că veţi putea în felul aceasta să admiraţi veritabile opere de artă, care există în

natură şi totodată vă veţi încărca în sfera aurei voastre cu o mulţime de energii subtile paradisiace, care sunt vehiculate într-un mod tainic prin intermediul fiecărei flori. În cazul femeilor afectuoase, vitale şi senzuale, contemplarea constantă a florilor declanşează procese oculte de rezonanţă în sfera genitală, care au un puternic efect afrodisiac.

52. Pentru ca să dureze cât mai mult, pentru ca să fie intens şi profund şi pentru a fi mai mereu extraordinar, amorul cu continenţă şi transfigurare implică să avem, totodată, creativitate. Fiecare dintre noi trebuie să ne îngrijim amorul întocmai aşa cum ne îngrijim o minunată grădină. Tocmai de aceea, ştiind aceasta, trebuie să avem grijă să semănăm în amorul pe care îl trăim noi idei fascinante, să îndepărtăm neîntârziat buruienile care riscă să-l înăbuşe şi să facem astfel încât aproape totul în relaţia noastră să se armonizeze cu multă blândeţe, plăcere perfect controlată, bucurie, bunăvoinţă şi răbdare.

53. Adevăraţii maeştri ai iubirii trebuie să stăpânească, întotdeauna, la perfecţiune şi arta de a evoca de fiecare dată – din nou şi din nou – momentele magice, copleşitoare, ale începutului într-o relaţie amoroasă care se bazează pe continenţă şi transfigurare.

54. În cazul amorului cu continenţă,

transfigurare şi consacrarea roadelor, iubirea copleşitoare este mai întâi aspiraţie ideală, plenar transfiguratoare, apoi ea devine trăire afectivă copleşitoare, care ne face să ne dilatăm de la finit către infinit, apoi se manifestă o dorinţă frenetică, apoi este trăită o stare de plăcere perfect controlată, nesfârşită şi oceanică… Dar pentru a reuşi toate acestea trebuie, totodată, să existe voinţa angajării, o stare aproape continuă de nesaţ şi apoi, cel mai important aspect, pe care numai cei puţini îl intuiesc: promisiunea dăruirii totale în DUMNEZEU.

55. În cazul unei fiinţe umane care este cu adevărat genială, aceia care sunt capabili să-i intuiască geniul îşi dau seama de aceasta, dar ei nu sunt niciodată capabili să-l imite decât atunci când ei înşişi vor atinge, la rândul lor, starea de genialitate.

56. O relaţie de dragoste anemică şi banală, ce este trăită fără continenţă, fără transfigurare, este aproape întotdeauna cea mai slabă dintre toate pasiunile. În astfel de situaţii, speranţa cea palidă a plăcerii o susţine, apropierea acesteia o vlăguieşte cu anticipaţie şi până la urmă, tocmai fructificarea ei o anihilează aproape complet. În cazul în care vă complăceţi în astfel de relaţii insipide şi banale, urmăriţi să faceţi tot ceea ce vă stă în putinţă pentru a transforma neîntârziat o astfel de relaţie mediocră. Puteţi fi siguri că acţiunile adecvate şi energice sunt întotdeauna

superioare complacerii în inacţiune.

57. A râde în hohote, a izbucni în râs, a pufni în râs, a te prăpădi de râs, a râde cu lacrimi, a te tăvăli pe jos de râs, a leşina de râs, a muri de râs: sunt tot atâtea expresii care arată că, adeseori, veselia şi bucuria imensă explodează.

58. În iubirile fericite trebuie să existe întotdeauna, fără excepţie, şi o doză considerabilă de umor spontan şi sănătos. Iubiţii trebuie să-şi permită unul altuia să râdă reciproc de micile lor momente ridicole sau de stângăcia pe care o manifestă. Dar ei trebuie să fie totuşi atenţi şi să-şi păstreze o dreaptă măsură, pentru ca veselia şi umorul ce se manifestă să nu se schimbe pe nesimţite în batjocură, în cinism sau în sarcasm.

59. Tinereţea, farmecul, frumuseţea, exuberanţa şi vitalitatea sunt, analogic vorbind, întocmai precum este verdeaţa care împodobeşte la momentul potrivit Pământul. Dincolo de toate acestea, nu trebuie să uităm că întotdeauna educaţia este aceea care se dovedeşte a fi foarte importantă atunci când vine vremea culesului roadelor celor dulci şi înmiresmate.

60. Pentru cei blazaţi, sceptici, meschini, egoişti, hipercritici, cusurgii, perverşi si morţi sufleteşte, viaţa este doar minciună. Astfel de fiinţe umane chinuite, datorită stării mizerabile în care se complac nici măcar nu bănuiesc că, de

fapt, prin intermediul iubirii intense şi profunde ar putea să înveţe să trăiască din plin şi să se bucure cu adevărat.

61. A râde zi de zi, spontani şi plini de voioşie, ne oferă, totodată, posibilitatea de a savura plăcerea. Toate acestea sunt totodată o modalitate minunată de a ne debarasa de multe rele. A râde cât mai des în mod spontan şi din tot sufletul este cea mai simplă şi totodată cea mai bună terapie naturală pentru toate bolile.

62. Virtutea grandioasă şi tainică a iubirii înnobilează fără excepţie toate trăirile erotice intense, profunde şi armonioase. Sexualitatea care este complet lipsită de virtutea iubirii ne face întotdeauna – fără excepţie – să ratăm copleşitoarele stări de plăcere nesfârşită şi atingerea fericirii.

63. Iubirea care ţâşneşte din fiinţa noastră este spontană şi iubirii îi place întotdeauna să se ofere şi nu să fie luată cu forţa sau manifestată la comandă. Trebuie să nu pierdem niciodată din vedere că înainte de toate, iubirea trebuie să fie liberă pentru a nu se asemăna cu starea de sclavie.

64. Experimentând intens şi profund înălţătoarea stare de bucurie supremă, starea beatifică de fuziune interioară a opuşilor pe care o face să se trezească în noi dinamizarea stării

androginale glorioase, fiinţa umană începe, totodată, să descopere starea de eliberare spirituală. Prin intermediul acestei trăiri, ea devine fermă şi impasibilă întocmai precum un munte. Fără a mai fi afectată de vârstă, ea se simte atunci veşnică şi debordează de iubire, armonie şi înţelepciune. Fiind din plin trezită faţă de existenţa veşnică şi misterioasă a lui DUMNEZEU TATĂL, ea transcende cu uşurinţă toate cele câte sunt în lumea fizică şi ajunge să trăiască extaziată în Împărăţia cea nepieritoare a lui DUMNEZEU.

65. Cu excepţia existenţei misterioase şi veşnice a lui DUMNEZEU TATĂL, nimic nu este atât de frumos, de plăcut, de extaziant şi de bun precum este Adevărul. Pentru că oferă o deplină libertate, Adevărul este şi rămâne adorabil pentru toţi aceia care îl descoperă.

66. Abia atunci când nu mai avem nimic de pierdut, dobândim în cele din urmă curajul de a risca în anumite direcţii care totodată sunt pentru noi profund transformatoare şi binefăcătoare.

67. În cazul amorului cu transfigurare, continenţă sexuală şi consacrarea roadelor, voluptatea imensă, nesfârşită şi perfect controlată ne deschide, de fiecare dată, porţile extazului. Atunci când trupul intră într-o stare profundă de repaus, care este savurată trăind fericirea perfectă, toate emoţiile dispar ca prin farmec şi în

astfel de clipe privilegiate, mentalul obişnuit este transcens, dezvăluindu-ne în acele clipe unice SUPRAMENTALUL.

68. Pentru fiinţele umane care sunt capabile să contemple aceasta, întreaga Creaţie a lui DUMNEZEU TATĂL este divină şi această stare se extinde fără excepţie la întreaga natură. Pentru cei înţelepţi, trupul fiinţei umane este, totodată, trupul cel tainic al Divinităţii. Pentru aceia care sunt capabili să-l transfigureze ca atare, trupul fiinţei umane care iubeşte este o grădină de plăcere perfect controlată şi nesfârşită, mai ales pentru fiinţa umană care ştie cum trebuie să acţioneze într-un mod adecvat cu acesta.

69. Amorul omenesc fără continenţă, fără transfigurare şi fără consacrarea roadelor nu se distinge de rutul obişnuit al animalelor decât prin două funcţii care-i sunt specifice: mângâierea şi sărutul. Înţelegând aşa cum se cuvine aceasta, este necesar să facem eforturi pentru a ne ridica cu mult deasupra animalelor. Descoperirea amorului cu transfigurare, continenţă şi consacrarea roadelor ne ajută imens în această direcţie.

70. Dacă cei mai mulţi dintre noi nu am avea deloc anumite defecte, nu am simţi o aşa de mare plăcere perversă să le remarcăm la ceilalţi, datorită proceselor de rezonanţă ocultă care ne unesc în astfel de situaţii cu ei. Mizerabila tentaţie

de a-i bârfi sau de a-i calomnia pe ceilalţi se află în strânsă legătură cu astfel de aspecte. Faptul că noi remarcăm adeseori la ceilalţi mai ales defectele indică, totodată, că în fiinţa noastră se declanşează o bizară stare de rezonanţă ocultă cu ceea ce deja există în noi. Studiindu-i cu atenţie şi luciditate pe aceia care zi de zi sunt tentaţi să bârfească, să calomnieze sau să defăimeze, veţi descoperi, totodată, starea mizerabilă în care ei se complac. Astfel de fiinţe umane decăzute ajung până la urmă să-i judece pe toţi ceilalţi după propria lor stare de perversitate, în care se complac fără încetare. Evitaţi-i pe aceşti oameni pentru a nu vă lăsa şi voi contaminaţi de veninul lor perfid şi îngrozitor cu care ei urmăresc să pângărească aproape tot ceea ce este bun, frumos şi spiritual.

71. Legământul iubitului care aspiră să devină un adorator perfect:

„A fi o mare iubire. A iubi intens şi profund, fără măsură. A fi întreaga iubire. A nu fi mai mereu decât iubire. A fi astfel mereu, acum şi pururea, în eternitate.”

72. Adevăratul tantric este şi rămâne foarte fericit atunci când împărtăşeşte in mod profund şi cu frenezie, datorită stării perfecte de empatie, fericirea intensă şi copleşitoare pe care o trăieşte clipă de clipă iubita sa. Această stare paradisiacă este pentru el cu atât mai extraordinară cu cât, în felul acesta, el descoperă prin intermediul ei că

are, din ce în ce mai des, acces la misterioasa dimensiune androginală glorioasă ce se trezeşte in universul lui lăuntric.

73. Atunci când aerul din jurul vostru este încărcat cu o magică şi misterioasă electricitate, atunci când furtuna vuieşte, urmăriţi să ascultaţi cu o mare atenţie şi transfigurare zgomotul ritmic al ploii pe acoperiş sau cântecul fascinant al vântului în frunzişul copacilor ori scurgerea fermecătoare a apei din streşini. Toate aceste zgomote inefabile, magice, vă vor putea aminti că natura este plină de taine şi suverană, deoarece ea Îl oglindeşte fără încetare pe DUMNEZEU.

74. Atunci când nu au ceea ce iubesc, cei mai mulţi oameni se mulţumesc să iubească doar ceea ce au.

75. În adolescenţă, iubim profund şi frenetic celelalte femei care ne merită iubirea, mai ales pentru că ele se aseamănă într-o anumită măsură cu prima femeie pe care, atunci, la începuturi, am iubit-o; mai târziu, ajungem să le iubim din ce în ce mai profund şi frenetic pe femeile care ne merită iubirea, tocmai pentru că ne dăm seama că fiecare dintre ele este într-un mod inefabil şi magic diferită de alta. Procedând în felul acesta, ne apropiem totodată de modul în care DUMNEZEU TATĂL ne iubeşte pe fiecare dintre noi. Acesta este un mare secret, pe care tantricii l-au descoperit în urmă cu mii de ani. Femeia în

care se trezeşte din ce în ce mai mult starea de SHAKTI, descoperă şi ea, prin experienţă directă, acest secret fundamental.

76. Dacă privim cu atenţie în jurul nostru descoperim că, de fapt, fiecare epocă are plăcerile ei, starea ei predominantă de spirit şi moravurile care îi sunt în mod evident specifice.

77. Datorită purităţii lor divine şi candorii lor exemplare, cel mai adesea, copiii nu au nici trecut, nici viitor şi mai mereu ei se bucură de un etern prezent. Cei iniţiaţi le urmează întru totul exemplul.

78. Atât marii înţelepţi, cât şi marii iniţiaţi au descoperit că în realitate există un tainic punct, foarte elevat în care DUMNEZEU, arta adevărată, natura şi morala nu fac decât una şi, chiar mai mult decât atât, se confundă într-un mod perfect şi inefabil.

79. Plăcerea cea mai surprinzătoare şi, totodată, cea mai delicată este aceea de a-i genera o imensă plăcere perfect controlată şi nesfârşită fiinţei umane pe care o iubim. Atunci ajungem să trăim la unison cu ea, prin empatie spontană, starea copleşitoare de plăcere perfect controlată sau de fericire pe care ea o trăieşte.

80. A face o fiinţă umană de sex opus să fie foarte fericită, înseamnă, totodată, a ne oferi, prin

intermediul unei stări profunde de empatie ce apare în noi, starea sa intensă şi copleşitoare de fericire. Procedând de fiecare dată în felul acesta cu fiinţele umane pe care le iubim, singurătatea noastră interioară şi nefericirea iau sfârşit.

81. Viaţa unei fiinţe umane este cu adevărat fericită atunci când ea începe printr-o profundă iubire fără margini, continuă apoi tot aşa şi se sfârşeşte prin aspiraţie frenetică, ce este în mod preponderent orientată către DUMNEZEU TATĂL.

82. Există un adevăr fundamental pe care toţi iubiţii trebuie să-l cunoască şi să-l înţeleagă cât mai repede aşa cum se cuvine: ÎN CAZUL IUBIRII RECIPROC ÎMPĂRTĂŞITE, TOATE PLĂCERILE PERFECT CONTROLATE, NESFĂRŞITE ŞI BINEFĂCĂTOARE SUNT ÎNTOTDEAUNA, FĂRĂ EXCEPŢIE, EXCELENTE, FRUMOASE, POLARIZANTE, ÎNĂLŢĂTOARE, PURE, UNIFICATOARE, GENERATOARE DE FERICIRE, DIVINE ŞI LEGITIME.

83. Fiecare dintre noi ar trebui să ne dăm neîntârziat seama că natura umană deţine în universul ei lăuntric o forţă tainică a bucuriei care este surâsul.

84. În imensa lor majoritate, femeile obişnuite care nu şi-au trezit intuiţia sesizează frumuseţea bărbaţilor sau realizează propria lor frumuseţe fără să o înţeleagă. Femeile în care se

produce trezirea stării de SHAKTI încep să intuiască ce este de fapt frumuseţea şi reuşesc să se bucure din ce în ce mai mult de ea ca atare.

85. Nu semăna niciodată arborele tristeţii în inima ta. Reciteşte mai bine în fiecare dimineaţă, la trezire, cartea bucuriei, evocând intens şi profund un moment copleşitor de fericire exemplară pe care l-ai trăit deja.

86. Nu facem niciodată cu adevărat pace în dragoste fără ca tandreţea pe care o manifestăm faţă de fiinţa iubită să se intensifice.

87. Atunci când iubim profund şi frenetic suntem cu mult mai fericiţi şi simţim ceva înălţător, inefabil, copleşitor şi emoţionant în comparaţie cu starea pe care o trăim atunci când, mai mereu, ne lăsăm iubiţi fără a răspunde, totodată, cu iubire la iubirea care ni se dăruie.

88. Extrem de puţine femei îşi doresc să fie iubite bine de bărbaţii pe care îi iubesc. Aproape toate aspiră să fie iubite nebuneşte de bărbaţii pe care îi iubesc.

89. Atât timp cât fiinţele umane pun accentul pe ego în cadrul relaţiilor lor amoroase, ele vor avea totodată felurite probleme sexuale. Nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că acolo unde egoul predomină nu-i iubire, iar acolo unde iubirea predomină cu adevărat şi este fără

măsură, egoul poate fi transcens cu uşurinţă.

90. Atunci când încetăm să ne mai minunăm, noi începem totodată să nu mai simţim şi să nu mai credem în forţa cea tainică a vieţii.

91. Privind cu atenţie în jurul nostru sau chiar la noi înşine, descoperim că este mult mai dificil să faci de fiecare dată foarte bine dragoste cu transfigurare şi să fii întotdeauna un foarte bun continent decât să faci scene de gelozie.

92. În mod gradat, devin nişte iubiţi perfecţi toţi aceia care caută prin transfigurare în tot ceea ce iubesc fie o anumită perfecţiune, fie o anumită frumuseţe, fie o anumită bunătate, fie chiar pe DUMNEZEU.

93. Iubiţi! Iubiţi! Iubiţi întotdeauna profund şi fără măsură! Nu pierdeţi niciodată din vedere că, în realitate, toate secretele Manifestării sunt ascunse aici, pentru că, înainte de toate, DUMNEZEU este o nesfârşită iubire. Realizaţi că acolo unde este prezentă o mare iubire, acolo se manifestă, totodată, DUMNEZEU.

94. Atunci când mintea este inundată de o aleasă bucurie, aceasta face, totodată, ca şi trupul să se simtă mult mai bine, şi mai ales atunci, toate cele care ne înconjoară ne apar ca fiind mult mai plăcute, mai armonioase şi mai încântătoare datorită ochelarilor cei roz ai fericirii prin care

contemplăm în astfel de zile totul.

95. Farmecul pregnant şi aproape irezistibil pe care îl manifestă unele fiinţe umane care îl au pe „VINO-NCOACE” este un câmp tainic de energie subtilă fascinantă, copleşitoare. Un astfel de câmp tainic de forţă, mai mare decât de obicei, este ceva impalpabil şi indefinibil, care nu există la orice fiinţă umană. Un astfel de câmp tainic de energie subtilă care este mare şi puternic, se trezeşte şi se amplifică în mod gradat. Cei iniţiaţi ştiu că cea mai uşoară şi mai plăcută modalitate de a-l trezi şi a-l amplifica este şi rămâne amorul cu continenţă perfectă şi transfigurare. În cazul jocurilor amoroase în trei care se bazează pe iubire reciprocă, transfigurare şi continenţă perfectă, câmpul tainic de forţă al celor trei iubiţi devine cu uşurinţă extraordinar de mare datorită proceselor oculte de multiplicare a energiilor lor care apar atunci. În cazul unor astfel de jocuri amoroase în trei, iubirea reciprocă, transfigurarea şi dăruirea plină de abnegaţie sunt întotdeauna fără excepţie veritabile chei de boltă.

96. Adevărul trăit ca atare conţine o misterioasă energie ocultă, care face să se manifeste fulgerător o anumită strălucire fascinantă şi enigmatică la care cei care sunt sensibili nu pot să reziste. Aceasta ne permite să intuim strania fascinaţie pe care o exercită în permanenţă asupra noastră anumite fiinţe umane rare, care au descoperit prin experienţă directă

Adevărul.

97. Tonul specific al iubirii nu influenţează din plin decât atunci când este utilizat în prezenţa unei alte fiinţe umane care şi ea iubeşte. Un astfel de ton devine, însă, cel mai adesea ridicol acolo unde el nu emoţionează aproape deloc.

98. În cazul unor rare fiinţe umane, care sunt foarte rafinate şi sensibile şi care totodată dispun de o mare energie erotică, comunicările inefabile şi chiar mângâierile pe care ele sunt capabile să le realizeze doar prin intermediul ochilor şi al privirii sunt uimitoare, fascinante şi adorabile. Astfel de clipe care sunt trăite întrun mod magic în prezenţa lor sunt extraordinare şi de neuitat.

99. Femeile cochete şi superficiale nu ştiu cel mai adesea decât cum să se facă dorite şi foarte plăcute. Ele acţionează cel mai adesea în felul acesta pentru că deocamdată nu sunt capabile să iubească. Mulţi bărbaţi care se lasă înşelaţi de aparenţe se îndrăgostesc imediat de ele, mai ales atunci când se lasă influenţaţi de imaginaţia lor dezlănţuită. Astfel de bărbaţi confundă, de cele mai multe ori, forma goală care păcăleşte, cu conţinutul. După o perioadă de timp, ei trăiesc o crudă dezamăgire, iar femeile cochete care recurg în permanenţă la acest truc sunt, până la urmă, constrânse de viaţă să-şi dea seama că păcălitoarele sunt păcălite.

100. Tantricii avansaţi trăiesc plenar şi profund amorul, întocmai ca pe o extatică stare de beţie divină ce îi dilată în nemărginire. Ei experimentează amorul cu continenţă, transfigurare şi consacrare ca pe un misterios sacrificiu şi îl savurează ca pe un elixir al esenţei ultime a TOTULUI.

101. Un peisaj foarte frumos, o magică pădure, o paradisiacă grădină cu flori, un fermecător apus de soare sau un colţ sălbatic de natură care este contemplat cu o mare admiraţie se reflectă apoi într-un mod tainic în fiinţa noastră, declanşând ca prin farmec anumite procese de rezonanţă ocultă. Astfel de frumuseţi care sunt contemplate fac să apară la scurt timp după aceea în universul nostru lăuntric o inefabilă stare de înălţătoare frumuseţe sufletească. Astfel de momente mirifice, care sunt trăite intens şi plenar, ne încarcă totodată fiinţa cu o inefabilă savoare ce este apoi mereu la îndemâna noastră prin intermediul amintirilor.

102. În cazul amorului transfigurator, ce este realizat numai cu continenţă şi consacrare, plăcerile intense şi perfect controlate ale jocului amoros pot fi reînnoite la voinţă şi variate la nesfârşit. În cazul amorului cu continenţă, iubiţii nu sfârşesc jocul amoros, ci pur şi simplu îl opresc pentru a-l continua altădată.

103. Analogic vorbind fiecare fiinţă umană

este întocmai precum un arbore minunat care ar trebui să rodească numai gânduri divine, numai intenţii bune, numai fapte binefăcătoare, tot aşa precum un portocal rodeşte portocale, iar un smochin rodeşte smochine.

104. Multe fiinţe umane care sunt meschine şi egoiste nu caută cel mai adesea plăcerea decât pentru că absenţa ei le face să descopere că suferă.

105. Plăcerile nefaste şi necontrolate sunt scurtele fericiri superficiale, parţiale şi efemere ale celor nebuni. Fericirile intense, profunde, sublime, durabile, copleşitoare şi divine sunt plăcerile perfect controlate şi nesfârşite ale celor înţelepţi.

106. Plăcerile profund benefice, înălţătoare, perfect controlate şi copleşitoare sunt totodată sublime şi fermecătoare cântece de libertate.

107. În situaţiile în care apare o imensă plăcere pură, sublimă, care fiind perfect controlată este tocmai de aceea nesfârşită, tocmai prin intermediul ei va apărea mereu şi mereu o extatică fericire divină care se reînnoieşte fără încetare.

108. Omul trebuie să evite într-un mod ferm şi categoric plăcerile necontrolate, scurte, parţiale şi nefaste care după aceea dau naştere la mâhniri

şi suferinţe.

109. Nicio fiinţă umană care este inteligentă, intuitivă şi plină de bun simţ nu trebuie să dispreţuiască, să urască sau să evite plăcerile perfect controlate, profund binefăcătoare sublime pure şi sănătoase. În faţa plăcerilor de tot felul, printre care se află şi cele nefaste şi dăunătoare, cel înţelept şi intuitiv se foloseşte de fiecare dată de liberul său arbitru şi după ce le cuprinde pe toate, prin intermediul discernământului său superior face apoi o justă şi înţeleaptă deosebire între ele. El ierarhizează apoi plăcerile care sunt foarte bune, divine, înălţătoare, sănătoase şi nesfârşite pentru că sunt perfect controlate, mai presus de acelea care sunt scurte, necontrolate, efemere, superficiale, parţiale şi fermecătoare doar în aparenţă, dovedindu-se ulterior dăunătoare şi generatoare de suferinţă. Cei ignoranţi, egoişti, orgolioşi, mărginiţi şi sceptici îşi provoacă multă mâhnire şi suferinţă prin intermediul plăcerilor necontrolate efemere, parţiale şi superficiale pe care le aleg.

110. Fiinţa umană chibzuită, atentă şi lucidă care aspiră să se transforme într-un mod profund, rapid şi durabil trebuie să se folosească de fiecare dată de plăcerile perfect controlate, nesfârşite, binefăcătoare şi sănătoase întocmai ca de nişte mijloace, acţionând de fiecare dată cu multă înţelepciune pentru a le capta şi a pune sub control energiile care se declanşează, sublimându-

le apoi şi decantându-le puterea ce va fi in final acumulată în totalitate în etajele superioare ale fiinţei pentru a provoca în felul acesta transformări profunde şi durabile.

111. Atunci când plăcerea perfect controlată în permanenţă, profund binefăcătoare, nesfârşită şi sănătoasă predomină, ea fiind în permanenţă privită drept un mijloc care ne poate catapulta în tainice şi sublime tărâmuri nebănuite, astfel de plăceri ne elevează şi ne transformă într-un mod profund în comparaţie cu plăcerile ce sunt privite de fiecare dată ca nişte scopuri în sine. Atunci când fiinţele umane aleargă după plăceri care sunt de fiecare dată privite ca nişte scopuri în sine este aproape inevitabil ca nici cele mai mari virtuţi să nu mai aibă nicio putere.

112. Cel înţelept descoperă atât prin intermediul viziunii sale lucide şi pătrunzătoare, cât şi prin intermediul discernământului său spiritual exemplar că in realitate există o mare şi fundamentală deosebire între SHIVA şi un mistreţ necurat. Această importantă deosebire se dezvăluie cu uşurinţă atunci când el analizează cu o mare atenţie şi luciditate modul specific în care fiecare dintre cei doi priveşte şi foloseşte în mod constant plăcerea. Doar prin alegerea liberă şi plină de înţelepciune a UNICULUI, PURULUI ŞI ÎNŢELEPTULUI SHIVA plăcerea perfect controlată, profund benefică nesfârşită, înălţătoare şi copleşitoare, ce este ulterior perfect

sublimată, devine o energie uriaşă care după aceea este acumulată în sferele superioare ale fiinţei, unde se transformă într-o pură şi sublimă energie divină care face apoi să fie sorbită cu nesaţ ambrozia zeilor (SOMA). În cazul mistreţului celui necurat şi instinctual se poate spune că, în strânsă legătură cu propriile sale porniri şi tendinţe către plăcerile inferioare, josnice, necontrolate, scurte, superficiale, efemere şi vlăguitoare în care el se complace toată viaţa, privindu-le întotdeauna ca pe un scop în sine, toate acele plăceri îl vor face să ajungă şi să rămână mereu în aceeaşi stare de larvaritate, de instinctualitate, de complacere şi de murdărie ce este caracteristică predominanţei pornirilor animalice. Alegerile noastre sunt net diferite şi superioare în situaţia în care aspirăm frenetic către SHIVA iar la celălalt pol opţiunile noastre sunt cu totul altele în situaţia în care ne complacem în starea caracteristică a unui mistreţ necurat. Fiecare dintre alegerile pe care le realizăm la un moment dat vor face ulterior să rodească fructele dulci sau amare ce vor fi culese de noi în fiecare dintre aceste două ipostaze, ce sunt cu totul diferite. Analizând cu multă atenţie, luciditate şi discernământ spiritual ambele ipostaze pe care le-am descris anterior (ipostaza pură şi exemplară a lui SHIVA şi ipostaza unui mistreţ necurat) ne putem da seama cu uşurinţă că în cadrul fiecăreia dintre aceste ipostaze alegem să ne folosim într-un cu totul alt mod de plăcere. În timp ce pe acela (bărbatul) sau pe aceea (femeia) care îl adoră cu frenezie pe SHIVA

plăcerea perfect controlată pură, elevată, profund benefică, nesfârşită, copleşitoare şi sănătoasă îi ajută să se înalţe către CEL PREAÎNALT (DUMNEZEU), pe toţi aceia care se comportă întocmai ca nişte mistreţi necuraţi plăcerea necontrolată, scurtă, efemeră, parţială şi nefastă îi va face să lunece în jos şi chiar să se complacă în marea murdărie în care vor ajunge să trăiască. În timp ce pentru adoratorii frenetici ai lui SHIVA plăcerea perfect controlată, pură, înălţătoare, copleşitoare, nesfârşită şi sublimă este si rămâne de fiecare dată doar un mijloc care alimentează şi susţine ascensiunea spirituală, pentru toţi aceia care aleg şi apoi se complac în ipostaza de „mistreţi necuraţi" plăcerea necontrolată, scurtă, efemeră, parţială şi nefastă este şi rămâne întotdeauna, fără excepţie, un scop în sine. Misterul alegerilor pe care suntem obligaţi să le realizăm adeseori pe parcursul existenţei noastre ne permite să înţelegem şi să intuim cum este cu putinţă să apară şi să persiste fiecare dintre cele două ipostaze. Acest adevăr fundamental este inclus într-un străvechi aforism tantric care afirmă: „ÎN TIMP CE MAREA MAJORITATE A FIINŢELOR UMANE CAD LA PĂMÂNT ŞI CHIAR REGRESEAZĂ TOCMAI DATORITĂ SUBJUGĂRII LOR ŞI A DEPENDENŢEI FAŢĂ DE PLĂCERE, CARE ÎN SITUAŢIA LOR ESTE ÎN PERMANENŢĂ CONSIDERATĂ CA FIIND UN SCOP ÎN SINE, CEI INIŢIAŢI, CARE SUNT ÎNZESTRAŢI CU O ASPIRAŢIE FRENETICĂ ŞI CARE MANIFESTĂ FERMITATE, CURAJ ŞI PERSEVERENŢĂ SE ÎNALŢĂ ÎNTR-UN MOD PLĂCUT, UŞOR ŞI

REPEDE CĂTRE CEL PREAÎNALT (DUMNEZEU), TOCMAI CU AJUTORUL PLĂCERILOR PERFECT CONTROLATE, PROFUND BINEFĂCĂTOARE, SĂNĂTOASE, NESFÂRŞITE, ELEVATE ŞI COPLEŞITOARE CARE SUNT ÎNTOTDEAUNA FOLOSITE ÎNTOCMAI CA NIŞTE MODALITĂŢI DE TRANSFORMARE PROFUNDĂ ŞI DURABILĂ CARE FAC POSIBILĂ ELEVAREA SPIRITUALĂ CONSTANTĂ.”

113. În cazul fiinţelor umane care practică foarte bine şi în mod perseverent continenţa sexuală în cadrul unei relaţii de cuplu bazate pe iubire reciprocă, transfigurare şi consacrarea roadelor, ele nu trebuie să se lase niciodată subjugate sau doborâte de plăcere, ci trebuie să se folosească în permanenţă de energia plăcerii perfect controlate, întocmai ca de un mijloc pur, sănătos, privilegiat şi adecvat care le face totodată să treacă dincolo de ea, să o transceandă. În felul acesta, energia imensă a plăcerii nesfârşite şi perfect controlate devine instrumentul care le propulsează, graţie unei sublimări a energiilor rezultante în etajele superioare ale fiinţei, către cele mai înalte culmi ale cunoaşterii spirituale. Totodată, aceste realizări extraordinare îi ajută să atingă stări de extaz divin (SAMADHI).

114. Plăcerile binefăcătoare, perfect controlate, sănătoase, intense, nesfârşite, înălţătoare şi adevărate ne ajută să accedem pe verticală într-un mod rapid şi plăcut în sferele

misterioase ale cunoaşterii supreme. Astfel de plăceri nesfârşite pot fi trăite ca un mijloc privilegiat de ascensiune spirituală. Acest gen de plăceri sunt întotdeauna răsplătite cu anticipaţie, dar beneficiem de pe urma lor şi ulterior, căci ele ne permit să ne înălţăm complet deasupra lor atunci când realizăm în permanenţă sublimarea energiilor imense care apar tocmai prin intermediul lor. Plăcerile necontrolate, nefaste, efemere, parţiale şi false sunt cel mai adesea trăite de către cei ignoranţi ca fiind şi rămânând fără încetare un scop în sine. Astfel de plăceri sunt plătite după aceea cu o imensă dobândă, ce este uneori foarte grea şi care implică totodată multe consecinţe nefaste.

115. În cazul amorului cu continenţă, transfigurare şi consacrare, plăcerea profundă, perfect controlată şi copleşitoare care apare, pe lângă faptul că este nesfârşită, totodată este cu mult mai mare, înălţătoare, aleasă şi rafinată. Dacă, la scurt timp după aceea, acea imensă energie a plăcerii este folosită ca un mijloc de ascensiune spirituală, prin sublimarea superioară a energiilor rezultante, devine astfel cu putinţă un important salt pe verticală, care totodată ne ajută să transcendem plăcerea, cu ajutorul căreia ne-am început ascensiunea spirituală. Toate aceste realizări minunate sunt fără îndoială posibile numai atunci când plăcerea perfect controlată, pură, binefăcătoare, sănătoasă şi prelungită nu devine niciodată un scop în sine, ci este

întotdeauna considerată ca fiind un mijloc plăcut, binevenit şi adecvat care face posibilă înălţarea, transcenderea şi descoperirea CELUI PREAÎNALT (DUMNEZEU). Acesta este unul dintre secretele fundamentale ale sistemului milenar TANTRA YOGA, care îmbină într-un mod înţelept utilitatea transformării spirituale rapide cu plăcerea perfect controlată, nesfârşită, prelungită şi care este după aceea sublimată în pure energii divine.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2009

Articol XXIII. Aforisme şi cugetări despre tentaţie

1. Dacă nu ai să aluneci în tentaţii, ai să triumfi asupra lor şi ai să devii în felul acesta mai puternic. Triumfând asupra lor, nu ai să le permiţi tentaţiilor să te facă să devii slab. Întocmai precum şerpii, tentaţiile te înşeală şi te fac să luneci în greşeală..

2. Nu le permite niciodată tristeţilor lumeşti să te strângă prea mult în braţele lor şi nu accepta ca tentaţiile acestei lumi să te îmbrăţişeze. Mergi fără încetare tot înainte şi bea zi şi noapte elixirul divin al iubirii copleşitoare, veghează să faci acesta înainte ca gura să-ţi fie închisă de moarte.

3. Sufletul celui viteaz nu trebuie nici să se

neliniştească şi nici să se dea înapoi îngrozit atunci când, aflându-se pe calea spirituală, este asaltat de tentaţii.

4. O excesivă exuberanţă senzuală care nu este urmată de sublimarea armonioasă a energiilor subtile rezultante în etajele superioare ale fiinţei ne descentrează şi ne face să vagabondăm departe de starea de interiorizare. Veghează ştiind aceasta, pentru a nu te lăsa niciodată acaparat de excesul de exuberanţă senzuală. Atunci când anumite stări au tendinţa să te acapareze, controlează-le într-un mod ferm, pe deplin, şi urmăreşte să treci fulgerător dincolo de ele, spre a le transcende. Pentru a te ajuta în astfel de situaţii, cel mai bine este să te fixezi în esenţa cea nemuritoare a fiinţei tale care este Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN).

5. Pe măsură ce avansezi pe calea spirituală, mai devreme sau mai târziu, vei descoperi că la un moment dat, cea mai mare tentaţie căreia trebuie să-i faci faţă este aceea de a descoperi că trăieşti fără nicio tentaţie. Realizează, tocmai de aceea, că trebuie să te bucuri în zilele în care tentaţiile te atacă şi chiar mai mult decât atât, va trebui să fii capabil să le treci cu bine, rămânând în stare de pace profundă, de încredere deplină în tine şi de detaşare.

6. La momentul potrivit, va trebui să-ţi dai seama că dacă aspiri cu adevărat să-L serveşti pe

DUMNEZEU şi să te înalţi din ce în ce mai mult în sferele cele mai elevate ale păcii interioare, trebuie totodată să parcurgi în mod necesar penibila cărare a tentaţiilor. Mai mult decât atât, tu trebuie să învingi de fiecare dată, în fiecare bătălie, în cadrul acestui război crud şi uneori înspăimântător, pentru că trebuie ca de fiecare dată, prin intermediul acestui foc arzător să te maturizezi, să te întăreşti lăuntric, să te lustruieşti, să te reînnoieşti şi să te purifici.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2009

Aforisme şi cugetări despre încercarea spirituală

1. IISUS a spus: „Plin de fericire va fi omul care a cunoscut, rând pe rând, încercările spirituale şi trecându-le cu bine, el va descoperi, în final, cu totul altfel Viaţa.”

2. Dacă mai mereu omul se va lăsa să fie abătut de zilele sale proaste, aceasta îi va arăta totodată că vigoarea lui lăuntrică este (deocamdată) infimă.

3. Nu uitaţi niciodată că, indiferent cât de dificile vi se par la început încercările spirituale, trebuie să nu pierdeţi niciodată din vedere faptul că în viaţa fiecărui om nu este niciodată cu putinţă

să apară încercări spirituale pe care el să nu le poată trece după aceea cu bine.

4. Trebuie să nu pierdeţi niciodată din vedere că, în realitate, DUMNEZEU TATĂL nu le dă niciodată oamenilor vreo încercare spirituală pe care ei să nu fie capabili să o depăşească cu bine.

5. În cazul anumitor încercări spirituale majore la care eşti supus, este cu mult mai bine să-ţi porţi cu mult curaj, dar şi cu demnitate crucea, decât să o târăşti după tine într-un mod jalnic.

6. Trei aspecte ne dezvăluie, aproape fără putinţă de greşeală, tainica măsură a unei fiinţe umane: puterea cu care este investită la un moment dat, bogăţia materială şi nenorocirea.

7. Dacă privim cu multă atenţie în jurul nostru, descoperim că, dată fiind deplina Sa înţelepciune, DUMNEZEU TATĂL nu-i dă,

niciodată, nimănui o cruce mai grea decât aceea pe care acel om poate să o ducă.

8. Cei înţelepţi afirmă că cel mai adesea nu este bine să lăudăm, şi nici să condamnăm, pe nimeni înainte să-l punem de minim trei ori la încercare, căci oamenii sunt, analogic vorbind, întocmai precum nişte tainice cufere încuiate, a

căror cheie este încercarea spirituală.

9. Cel mai adesea vedem dacă pantofii sunt buni încercându-i în mod prompt în picioare, în vreme ce oamenii sunt supuşi de DUMNEZEU la un tainic examen prin intermediul încercărilor spirituale.

10. Uneori, datorită ignoranţei noastre, ceea ce noi considerăm, judecând după aparenţe, că este un blestem, poate să fie, în realitate, o mare binecuvântare. Alteori, tot datorită ignoranţei noastre, ceea ce la prima vedere poate să ni se pară că este o binecuvântare, poate să fie, în realitate, un blestem. O anumită încercare spirituală, care totodată vine de la DUMNEZEU, este pentru o fiinţă umană o binecuvântare, atunci când acea fiinţă umană o acceptă ca atare şi se foloseşte cu înţelepciune de ea aşa cum trebuie, întocmai aşa cum se foloseşte cineva de pinteni pentru a-i grăbi în felul acesta mersul calului.

11. Uneori, un anumit succes pe care o fiinţă umană şi l-a dorit poate să fie în realitate un blestem, atunci când el face totodată să crească mulţumirea tâmpă de sine, orgoliul şi suficienţa.

12. Cel mai adesea, este foarte uşor să faci mult rău şi să provoci o mulţime de prejudicii, dar realizaţi cât de dificil este uneori să înfăptuieşti la momentul potrivit tocmai ceea ce este cel mai bine şi salvator, într-o situaţie dată!

13. Dacă iarna ar spune, cum de altfel chiar face de fiecare dată aceasta: „PRIMĂVARA SĂLĂŞLUIEŞTE DEJA, ÎN MUGURE, ÎN INIMA MEA”, cine ar fi capabil să o creadă, cu excepţia celui înţelept?

14. Pentru aceia care – dincolo de aparenţe – sunt capabili să înţeleagă aşa cum se cuvine lecţia ce apare prin aceasta, tot ceea ce se prăbuşeşte în cadrul existenţei dramatice a unei fiinţe umane este nu numai un anumit gen de încercare spirituală, ci şi un anume fel de vindecare.

15. Marea majoritate a trandafirilor frumoşi au totuşi şi ţepi.

16. Nu se poate spune că toţi norii care apar la un moment dat pe cer aduc întotdeauna ploaie.

17. Atunci când ne pregătim să realizăm o cântărire cât mai exactă, cel mai adesea trebuie ca în prealabil să facem balanţa să oscileze câtuşi de puţin, pentru a verifica în felul acesta dacă acul ei oscilează liber şi dacă apoi revine, de fiecare dată, la punctul său central de echilibru. În cazul în care se constată că acul balanţei nu revine exact la punctul central de echilibru, se poate spune că de fapt cântărirea pe care urmează să o facem va fi greşită. Fiecare dintre noi trebuie ca măcar din când în când să ne punem la încercare, pentru a ne da seama, în felul acesta, dacă am

reuşit cu adevărat să trecem dincolo de eul inferior, prin transcenderea cu adevărat a acestuia.

18. Consideraţi cel mai adesea viaţa ca fiind un joc tainic, divin şi veţi observa că o astfel de atitudine vă va ajuta să depăşiţi cu bine toate cursele şi toate încercările pe care uneori vi le întinde egoul. Chiar dacă în unele situaţii, astfel de curse pe care vi le întinde egoul vor deveni din ce în ce mai subtile, veţi fi totuşi capabili să le dejucaţi cu uşurinţă, atât datorită acestei atitudini, cât şi datorită virtuţilor pe care deja le-aţi dezvoltat. Unele dintre aceste curse pe care egoul vi le întinde apar tocmai datorită faptului că egoul este înspăimântat de libertatea pe care o întrevede sau este răscolit datorită faptului că este mult prea obişnuit cu zăbrelele temniţei sale. Ştiind toate acestea, fiţi de fiecare dată vigilenţi, deschideţi ochii şi nu vă lăsaţi păcăliţi. Procedând de fiecare dată în felul acesta, veţi putea trece cu uşurinţă dincolo de aparenţele înşelătoare şi veţi începe să intuiţi care este realitatea.

19. Nu cedaţi niciodată în faţa dificultăţilor ce apar şi nu vă înspăimântaţi atunci când viaţa vă pune faţă în faţă cu anumite încercări spirituale. Daţi întotdeauna dovadă de curaj. Motivaţi-vă de fiecare dată cu înţelepciune. Nu pierdeţi niciodată din vedere că în astfel de situaţii miza este imensă: transformarea voastră spirituală, bucuria, iubirea, pacea profundă.

20. Atunci când în universul vostru lăuntric este captată şi acumulată energia divină atotputernică, fiţi conştienţi că ea vă face să deveniţi indestructibili. Încercările spirituale sunt puse, printre altele, pe calea pe care o urmaţi pentru a vă regăsi suveranitatea. Fie că vă daţi sau nu seama de aceasta, cei mai mulţi dintre voi aţi pierdut legătura cu Împărăţia lui DUMNEZEU TATĂL şi tocmai de aceea trebuie să acţionaţi cu mult curaj şi energie pentru a o redobândi. Alegeţi să faceţi aceasta acum. Unele fiinţe umane apatice şi leneşe obişnuiesc să spună: „ESTE NEVOIE DE NENUMĂRATE VIEŢI PENTRU A ATINGE REALIZAREA SPIRITUALĂ ULTIMĂ”. Nu aveţi nimic de pierdut dacă veţi face tot ceea ce vă stă în putinţă spre a vă transforma spiritual, dimpotrivă, veţi descoperi în felul acesta că aveţi foarte mult de câştigat. Este de asemeni important să vă daţi seama că nu trebuie nici să ezitaţi şi nici să vă îndoiţi. Întotdeauna, fără excepţie, aveţi libertatea de a alege ceea ce este bun, sublim şi adevărat.

21. Daca aspiraţi să deveniţi cât mai repede fiinţa divină care începe să înmugurească în voi, lăsaţi MACROCOSMOSUL prin care se manifestă în permanenţă DUMNEZEU TATĂL să vă ordoneze şi să vă fasoneze. Acceptaţi planul Său divin şi lăsaţi-vă inspiraţi şi ghidaţi pas cu pas de El (DUMNEZEU). Ascultaţi mai mereu glasul tainic al inimii. Cel mai adesea, viaţa are pentru fiecare

un plan ingenios, enigmatic, extraordinar, pe care trebuie să-l urmaţi pas cu pas pentru a atinge starea de îndumnezeire. Pentru aceasta, este suficient să descoperiţi în voi forţa de a urma acest plan enigmatic.

22. Vegheaţi pentru ca ceea ce ştiţi să nu vă împiedice niciodată evoluţia spirituală. Un intelect puternic, care este dezvoltat în exces,

poate adeseori să vă împiedice transformarea spirituală. În astfel de situaţii, un astfel de intelect va avea tendinţa să se servească într-un anume fel de informaţiile ce au fost înmagazinate, nelăsând niciun fel de loc intuiţiei, care în viziunea celor înţelepţi este o înaltă formă de inteligenţă. Ştiind aceasta, menţineţi-vă mai mereu într-o atitudine umilă, plină de deschidere lăuntrică şi nu fiţi niciodată convinşi ca aţi ajuns să ştiţi totul.

23. Atunci când deja vă aflaţi angrenaţi pe calea spirituală, fiţi atenţi la tot ceea ce aveţi de făcut şi nu săriţi niciodată etapele importante. Amintiţi-vă că nu este cu putinţă să deveniţi un sfânt sau un mare yoghin înainte să fi triumfat în lupta pe care trebuie să o duceţi cu voi înşivă. Aceia care îşi imaginează că ar putea să scape pentru totdeauna de anumite procese fireşti de creştere lăuntrică sărind peste etape se mint pe ei înşişi şi se ipostaziază apoi în fiinţe desăvârşite, dar în realitate nu fac altceva decât să maimuţărească atitudinile unor fiinţe perfecte,

care au atins înţelepciunea. În astfel de situaţii, poate fi vorba de cursele sau tentaţiile pe care egoul vi le întinde. Este însă important să vă daţi seama că, chiar şi în situaţiile în care voi înşivă ajungeţi să vă păcăliţi, toţi aceia care au un anumit grad de trezire spirituală nu se vor lăsa înşelaţi de astfel de şmecherii. Continuând în felul acesta, nu veţi face altceva decât să vă păcăliţi pe voi înşivă.

24. Tot ceea ce trăiţi bun este totodată preţios şi poate fi folosit cu înţelepciune pentru propria voastră transformare spirituală. Chiar şi încercările spirituale cu care vă confruntaţi şi pe care le treceţi cu bine pot fi privite ca atare. Aproape toate situaţiile care apar la un moment dat în cadrul existenţei voastre, inclusiv acelea care la o primă vedere vi se par a fi insignifiante, pot fi folosite pentru propria voastră transformare. Chiar şi atunci când deocamdată nu vă daţi seama de aceasta, tot ceea ce gândiţi, tot ceea ce intenţionaţi, tot ceea ce faceţi vă programează în permanenţă. Ulterior, aproape totul declanşează consecinţe în universul vostru lăuntric. Ştiind aceasta, nu trebuie să neglijaţi niciodată mai nimic. Rămâneţi vigilenţi, fiţi conştienţi de acest tezaur extraordinar pe care îl aveţi în permanenţă la dispoziţie în universul vostru lăuntric. Atunci când vă veţi da seama că în realitate, eliberarea spirituală se află întotdeauna la dispoziţia voastră, veţi începe să trăiţi într-un cu totul alt mod, care vă va transforma profund şi definitiv. Abia atunci

veţi putea înţelege magia misterioasă a vieţii şi frumuseţea încarnării voastre. Trăind mai mereu în felul acesta, vă veţi simţi de multe ori inundaţi de o mare bucurie.

25. Deveniţi neîntârziat alchimişti practicanţi şi începeţi să lucraţi la MAREA OPERĂ în propriul vostru univers lăuntric. În locul tenebrelor, aduceţi lumină divină, transformaţi ura în bunăvoinţă, transformaţi frica în seninătate, transformaţi tristeţea în bucurie. Puteţi să faceţi aceasta chiar vorbind cu multă dragoste celulelor care vă alcătuiesc trupul. Este important să reuşiţi măcar odată aceasta, căci în felul acesta veţi descoperi că cel mai adesea ele răspund la cererile voastre. Atunci când, prin intermediul gândurilor bune şi frumoase pe care le manifestaţi atrageţi astfel în universul vostru lăuntric anumite energii subtile benefice prin declanşarea anumitor procese de rezonanţă ocultă, puteţi fi siguri cu anticipaţie că aceste energii corespund întotdeauna, fără excepţie, cererilor voastre. Procedând în felul acesta, veţi deveni stăpânii propriului vostru trup şi veţi putea să alegeţi cu anticipaţie aproape tot ceea ce veţi aspira să trăiţi. Foarte puţine fiinţe umane îşi dau seama că aspiraţiile lor nu fac altceva decât să manifeste, în fiecare clipă, ceea ce ele îşi doresc prin intermediul gândurilor pe care le emană. Este important să reţineţi că fiecare dintre voi deţineţi această putere, chiar şi atunci când nu bănuiţi aceasta.

DIN CAIETUL SPIRITUAL AL SIMPOZIONULUI INTERNAŢIONAL DE YOGA, COSTINEŞTI-2009

Articol XXIV. Aforisme

1. Vechiul este şi rămâne copilul cel mult iubit al trecutului. Noul care nu a apărut va fi copilul viitorului, dar pentru unii el deja există. Alegerea înţeleaptă şi profund benefică este copilul cel privilegiat şi totodată supernorocos al prezentului.

2. În universul nostru lăuntric, atât trupul, cât şi celelalte învelişuri subtile ne-au fost oferite de DUMNEZEU TATĂL în dar pentru a fi folosite de fiecare dată cu înţelepciune, spre a atinge Suprema Realizare de Sine sau, altfel spus, Starea de Îndumnezeire.

3. Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN) nu trebuie să fie niciodată subiectul unor vane speculaţii, ori al unor nesfârşite discuţii intelectuale sau filozofice. Atunci când este revelat, Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN) face să apară o stare inefabilă, în mod preponderent transcendentă, care nu este niciodată necesar să pară în vreun fel, pentru că de fapt ea ne revelează în felul acesta suprema Realitate.

4. Tulburătoare adevăruri, ce sunt doar

pentru noi pline de taine, ni se revelează atunci când ne dăruim în mod total şi necondiţionat lui DUMNEZEU TATĂL şi, în felul acesta, experimentăm într-un mod inefabil îmbrăţişarea Sa. Nimic din toate acestea nu ni se dezvăluie atunci când, zi de zi, ne hrănim ca de obicei egoul cu o mulţime de iluzii şi dorinţe efemere deşarte.

5. Există unele situaţii în care devine cu putinţă să descoperim cu bucurie că starea de libertate începe acolo unde până atunci ea nu a început niciodată, tocmai datorită faptului că până atunci nu am îndrăznit să realizăm anumite acţiuni profund binefăcătoare.

6. De îndată ce egoul încetează să se joace în permanenţă cu noi de-a v-aţi ascunselea, mascându-ne în felul acesta mai mereu atât sufletul, cât şi Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN), abia atunci devine cu putinţă să intuim cine suntem cu adevărat în esenţa ultimă, divină a fiinţei noastre.

7. Cel puternic în rău, care totodată este trufaş si egoist, îl manipulează cel mai adesea cu o mare uşurinţă pe cel slab (de înger), care este credul şi ignorant. Aceasta se petrece pentru că cel mai adesea cel slab (de înger), credul şi ignorant îl ascultă aproape întotdeauna pe cel puternic în rău, trufaş şi egoist. În astfel de situaţii, cel care a atins deja înţelepciunea contemplă toate acestea cu detaşare şi

compasiune şi surâde într-un mod enigmatic.

8. Pentru rarele fiinţe umane care dispun în permanenţă de o imensă energie benefică ocultă, scufundarea euforică în stări de meditaţie yoghină profundă este ceva similar cu o fuziune amoroasă plenară ce este realizată cu transfigurare, continenţă şi consacrarea necondiţionată a roadelor. În cazul unor astfel de fiinţe umane, MICROCOSMOSUL fiinţei lor se lasă pătruns într-un mod amplu şi indescriptibil de MACROCOSMOS, iar apoi universul lor expansionat pătrunde şi îmbrăţişează MACROCOSMOSUL, prin intermediul unei stări extatice de fericire fără obiect ce se instalează în felul acesta.

9. Există o mulţime de situaţii în viaţă când conştiinţa seamănă, iar trupul culege roadele şi există, fără îndoială, şi multe alte situaţii în viaţă când trupul a semănat cândva, iar ulterior conştiinţa este cea care culege roadele.

10. La modul general vorbind, femeile sunt nişte fiinţe umane în mod predominant YIN (-), iar bărbaţii sunt nişte fiinţe umane în mod predominant YANG (+). Atunci când un bărbat şi o femeie se iubesc în reciprocitate şi fuzionează amoros cu transfigurare, consacrarea roadelor şi continenţă, ei devin în momentele de extaz erotic UNUL şi, totodată, în felul acesta începe să se trezească în mod gradat în universul lor lăuntric

STAREA ANDROGINALĂ GLORIOASĂ.

11. Privind la modul global MICROCOSMOSUL fiinţei noastre, se poate spune că cel mai adesea ne sunt oferite două posibilităţi, deoarece există în MICROCOSMOSUL fiinţei noastre două porţi care ne-au fost oferite de la începuturi de DUMNEZEU TATĂL: una dintre aceste porţi se deschide şi totodată ne deschide către Prea Înalt. Această tainică poartă este SAHASRARA. Cealaltă poartă se deschide şi totodată ne deschide către ceea ce este Jos. Această tainică poartă este în universul nostru lăuntric MULADHARA CHAKRA.

12. Dacă faci mult bine unor fiinţe umane inteligente şi pline de bun simţ, poţi să fii sigur că ele nu vor uita niciodată aceasta. Dacă faci bine unor fiinţe umane rele, vei primi în schimb de la ele o mulţime de critici nedrepte, neîntemeiate şi o mulţime de jigniri. În felul acesta devine cu putinţă să ne dam seama, până la urmă, cu cine am avut în realitate de-a face.

13. Atunci când deocamdată caracterul şi orientarea unei fiinţe umane nu îţi sunt clare, uită-te cu multă atenţie la prietenii pe care îi are, căci în felul acesta îţi vei putea da seama cine este ea cu adevărat (dincolo de aparenţe).

14. Niciodată să nu subestimezi puterea distructivă, deviatoare şi insidios corupătoare a oamenilor proşti şi răi care se adună şi acţionează

apoi în grup.

15. Cu excepţia experienţei pe care o dobândeşte în felul acesta, nimeni nu va câştiga ceva bun prin apropierea de un om rău.

16. Dacă privim retrospectiv, cu multă atenţie şi luciditate, descoperim cu uşurinţă că cel mai adesea fiinţele umane pline de înţelepciune sau geniale au avut de întâmpinat o opoziţie de cele mai multe ori iraţională, îndârjită şi violentă din partea fiinţelor umane răuvoitoare, larvare şi mediocre.

17. Tovărăşiile malefice sunt cel mai adesea lucrătura cea nebănuită a diavolilor ce acţionează prin astfel de agenţi, pe care îi manipulează fără încetare şi îi fac să opereze în mod inconştient în această lume, ca să-i pervertească pe cei drepţi şi virtuoşi, pentru a-i influenţa să rezoneze într-un mod ocult cu tărâmurile infernale. Prin astfel de reprezentanţi, insidioşi şi cel mai adesea nebănuiţi, Satana intenţionează să-i afecteze prin felurite tentaţii pe oamenii buni, cu mult mai mult decât ar putea s-o facă prin propria sa influenţă malefică.

18. Este semnificativ faptul că în folclor se spune: „Spune-mi cu cine te întovărăşeşti şi îţi voi spune cine eşti şi ce eşti”.

19. Sfatul cel plin de înţelepciune nu are

efect asupra nebunului, întocmai precum piatra de bazalt nu este niciodată afectată de frig.

20. Dacă o cioară arătoasă se îmbăiază zi de zi în lapte proaspăt, nu trebuie să ne surprindă faptul că, până la urmă, ea tot neagră rămâne.

21. Ia aminte şi nu te certa niciodată cu un nebun, iar atunci când apar neînţelegeri, nu continua la nesfârşit disputa cu nebunul, căci dacă vei nesocoti acest sfat, va apărea la un moment dat pericolul ca celelalte fiinţe umane, care asistă la toate acestea, să nu mai poată observa diferenţa.

22. Atunci când o fiinţă umană plină de orgoliu se ceartă pentru propria sa victorie egotică şi nu pentru adevăr, ea este şi rămâne, chiar şi atunci când nu ne dăm seama de aceasta, un adept criptic al Diavolului. Având în vedere acest aspect, atunci când te confrunţi cu astfel de situaţii, este cel mai bine să taci şi să nu îţi cheltui timpul şi energia, aducând argumente care oricum nu vor fi luate în consideraţie. Din nefericire, societatea de astăzi este plină de astfel de fiinţe umane. Ia aminte că cea mai bună modalitate de a trata cu astfel de fiinţe umane este să te ţii cât mai departe de ele, pentru că altfel rişti să fii rănit de aberaţiile nebuneşti ce sunt vehiculate de acestea.

23. Tovărăşia unei fiinţe umane foarte rele este întocmai ca şederea în atelierul unui fierar.

Chiar dacă ai foarte mare grijă de hainele tale albe, ele vor fi totuşi atinse de sutele de scântei ce sar acolo în toate părţile.

24. Fiinţele umane se pot cunoaşte cu uşurinţă atât după tovărăşia predilectă pe care o au cu alte fiinţe umane, cât şi după tovărăşia pe care o evită, fugind, întocmai cum fuge Diavolul de tămâie, de anumite fiinţe umane care sunt înţelepte şi benefic orientate.

25. În folclor se spune, deloc întâmplător, că dacă la un moment dat un porumbel ajunge să se asocieze cu ciorile, chiar dacă penele lui rămân albe, inima sa se face „neagră”.

26. DUMNEZEU TATĂL le acceptă întotdeauna pe toate fiinţele umane umile, blânde, cu inimile curate şi pline de iubire, indiferent de limba pe care ele o vorbesc.

27. Fermitatea evidentă a unei fiinţe umane, precum şi tăria ei exemplară de caracter sunt nişte calităţi demne de laudă.

28. Atunci când câmpul care anterior era roditor ajunge să fie plin de ciulini, de buruieni otrăvitoare sau este distrus de felurite substanţe toxice, ploaia şi Soarele nu îi mai sunt de niciun folos.

29. Există situaţii când măreţia divină, autentică a unei fiinţe umane pure, iubitoare şi adevărate se înalţă chiar mai presus decât îngerii.

30. Chiar şi atunci când nu ne dăm seama de aceasta, omenirea în ansamblul ei este şi rămâne fiica lui DUMNEZEU TATĂL.

31. Omul lui DUMNEZEU este întocmai ca o mare nemărginită. Omul lui DUMNEZEU plouă cu perle fără a fi nor.

Omul lui DUMNEZEU este făcut să devină din ce în ce mai înţelept, cu fiecare adevăr la care are acces.

Omul lui DUMNEZEU nu este instruit doar prin intermediul cărţilor.

32. Fiinţele umane care îşi părăsesc propria cale spirituală pentru a îmbrăţişa alte căi, false şi fantasmagorice, de care nu vor putea fi niciodată sigure, nu se vor bucura niciodată după aceea de roadele unei căi spirituale autentice, deoarece atunci când ele se angrenează pe o astfel de cale a rătăcirii, devine practic imposibil ca ele să mai culeagă roade spirituale. Mai mult decât atât, la un moment dat, atunci când îşi vor da seama că şi-au irosit în zadar timpul şi energia, părerile lor de rău pentru şansa pe care au pierdut-o vor apărea, iar apoi vor creşte.

33. Cuvintele înţelepte şi generatoare de bine, de speranţe divin integrate şi de armonie ale

oamenilor iubitori şi buni la suflet sunt totodată nişte martore vii ale personalităţii lor elevate şi profund transformate spiritual.

34. Fiecare batistă curată ce a fost apoi pusă în contact cu anumite flori minunate emană mult timp după aceea un parfum ales.

35.O anumită fiinţă umană, ce este însufleţită de intenţii bune, munceşte din greu ca să facă un superb potir de cristal, în timp ce o altă fiinţă, umană, ce este animată de intenţii rele, îl sparge apoi fulgerător cu o piatră, la scurt timp după ce a fost terminat.

36. Dacă cuvintele tale nu exprimă o simpatie profundă pentru tot ceea ce merită aceasta, este mult mal bine să taci, decât să spui cuvinte neghioabe sau neinspirate.

37. Simpatia intensă şi profundă ce este manifestată în mod spontan faţă de cei buni este şi rămâne, totodată, expresia tainică a faptelor noastre bune ce au rodit deja în universul nostru lăuntric.

38. În cazul unei viziuni superficiale, trestia cea comună arată la prima vedere întocmai ca trestia de zahăr, dar cu toate acestea, ceea ce o deosebeşte pe una de cealaltă este şi rămâne sucul cel dulce şi delicios ce există doar în trestia de zahăr.

39. Fiinţa umană care este cu adevărat bună şi pură în toate privinţele îi vede în mod spontan pe ceilalţi care sunt în realitate buni ca fiind buni şi, tocmai de aceea, ea nu se înşeală niciodată în această privinţă.

40. Atunci când o picătură de apă se contopeşte cu apa unui râu, cum se va putea numi aceasta? S-ar putea spune că în felul acesta, acea picătură devine prin contopire cea care tocmai s-a pierdut pe sine pentru a se regăsi astfel unificată în Realitatea misterioasă a MARELUI TOT.

41. Încă de la începuturi, DUMNEZEU i-a poruncit fiinţei umane să caute cunoaşterea care îi va dezvălui Adevărul Ultim Divin. Cunoaşterea Adevărului Ultim Divin iluminează apoi în veşnicie interiorul universului fiinţei umane şi face să dispară pentru totdeauna întunericul ignoranţei. Puţini sunt aceia care ştiu că în realitate fiinţa umană a venit pe această lume pentru a obţine cunoaşterea Adevărului Ultim Divin. Cunoaşterea profundă şi deplină a Adevărului Ultim Divin îl ajută totodată pe om să se cunoască în profunzime pe sine. În absenţa cunoaşterii divine, cel mai adesea fiinţa umană este întocmai ca un animal.

42. Fiinţa umană care se cunoaşte într-un mod profund şi intim în Esenţa sa ultimă, îl descoperă totodată, în felul acesta, pe DUMNEZEU în centrul universului ei lăuntric.

43. Cunoaşterea adevărata de sine implică o analiză atentă şi lucidă a propriei fiinţe şi ea este în strânsă legătură cu calitatea viziunii.

44. Atunci când deocamdată nu reuşeşti să te cunoşti suficient de bine şi profund pe tine însuţi, perceperea inefabilă a lui DUMNEZEU este aproape imposibilă.

45. Esenţa cea nebănuită a cunoaşterii este şi rămâne Adevărul Ultim Divin, iar Adevărul Ultim Divin este o necesitate stringentă a sufletului.

46. Dragii mei, vă rog să nu pierdeţi niciodată din vedere că, dacă tot vă hrăniţi trupurile de mai multe ori pe zi, este totodată stringent necesar să nu vă înfometaţi conştiinţa şi nici sufletul.

47. Imensa bogăţie spirituală rezolvă până la urmă cu uşurinţă toate necazurile noastre lumeşti. Ea este totodată o cheie divină ce deschide chiar şi cele mai solide lacăte.

48. Fii întotdeauna foarte răbdător. Ia aminte că până la urmă răbdarea îţi va fi înzecit răsplătită. Răbdarea exemplară îţi permite să triumfi până la urmă asupra tuturor dificultăţilor.

49. Pentru fiinţele umane care sunt foarte răbdătoare şi fac multe fapte bune, pentru acelea

există întotdeauna o nebănuită răsplată, căci în cazul lor DUMNEZEU le oferă iertarea Sa.

50. Răbdarea înseamnă totodată aşteptare senină şi fără griji.

51. Răbdarea cea profundă şi exemplară este tovarăşa înţelepciunii.

52. Sticla este întocmai ca şi piatra şi la fel ne apare şi perla. Amândouă au aproape aceeaşi culoare şi chiar se aseamănă, dar atunci când sunt prezentate bijutierilor se vădeşte imediat diferenţa imensă ce există între ele.

53. Femeile armonioase şi superbe nu trebuie să fie niciodată mândre de frumuseţea lor, deoarece nimeni nu poate să-şi păstreze complet nealterată frumuseţea pe măsură ce timpul se scurge în această lume. Privind cu atenţie în jurul nostru, descoperim că nici ramurile nu rămân veşnic verzi într-o superbă grădină şi nici florile ce se află acolo nu sunt de-a pururi înflorite şi strălucitoare.

54. Aşa-zisa prietenie ce se bazează doar pe lăcomie, meschinărie şi făţărnicie, nu este durabilă.

55. Un aspect semnificativ ce ilustrează procesele de rezonanţă ocultă şi influenţa lor:

Cei întristaţi îi ascultă plini de curiozitate pe cei foarte trişti. Cei bucuroşi îi ascultă plini de bucurie pe cei foarte bucuroşi.

Atunci când cel întristat suspină şi se văicăreşte, cel fericit se simte perturbat şi manifestă spontan tendinţa să se retragă.

Cei falşi şi făţarnici îi ascultă cu multă atenţie pe cei falşi şi făţarnici. Atunci când analizăm cu atenţie şi luciditate aceste aspecte, devine cu putinţă să înţelegem cum este posibil ca întotdeauna falşii aspiranţi să fie atraşi într-un mod aproape irezistibil şi să aibă, în cele din urmă, parte de Ghizi spirituali falşi.

În felul acesta se confirmă încă odată acel proverb care spune: „Cine se aseamănă se adună”.

56. Frica şi nehotărârea oamenilor oneşti face adeseori cu putinţă triumful şi chiar impunerea impertinentă a oamenilor de nimic.

57. Omule, merită să te gândeşti încă de pe acum ce vei câştiga în final săvârşind atâtea păcate sau greşeli. Ia aminte, căci va fi cu putinţă să-i înşeli pe mulţi oameni, dar este totodată necesar să te gândeşti că, în cele din urmă, toate acestea le vei lua cu tine din această lume atunci când o vei părăsi pentru totdeauna (prin aşa-zisa moarte).

58. A vorbi cu mult patos despre anumite adevăruri spirituale în faţa oamenilor sceptici, cu inimile împietrite şi nesinceri este întocmai ca şi

cum ai pregăti o aleasă prăjitură şi ai servi-o porcilor.

59. Ce dobândeşti, în cele din urmă, atunci când „muşti” cu îndârjire, la rândul tău, pe acela care fiind animat de ură, te „muşcă”? Evită să mai faci vreodată aceasta şi salvează-te începând de astăzi de consecinţele ineluctabile ale faptelor tale nesăbuite, căci trebuie să nu pierzi niciodată din vedere că exact ceea ce semeni, aceea vei culege, mai devreme sau mai târziu, la momentul potrivit.

60. Chiar şi atunci când nu ne dăm seama de aceasta, mai devreme sau mâi târziu moartea este iminentă pentru noi toţi, dar trebuie să nu uităm că ea nu le poate face niciun rău acelora care deja au atins starea de sfinţenie.

61. Doamne DUMNEZEULE, atunci când Tu îţi manifeşti în anumite momente compasiunea Ta nemărginită, mulţi păcătoşi sunt salvaţi. Dacă însă, la un moment dat, ai face fulgerător dreptate pe această planetă, chiar şi cei plini de orgoliu şi răutate ar tremura de groază.

62. Un milion de obiecte care sunt pline de frumuseţe vor deveni până la urmă toate ţărână. Ştiind aceasta, un yoghin avansat iubeşte în aşa fel încât să fie pomenit şi amintit în veşnicie ca un exemplu demn de urmat.

63. Un yoghin avansat îşi trăieşte într-un

anumit mod sublim şi divin integrat viaţa, astfel încât, atunci când este aproape de ceilalţi, toţi să se bucure din plin de tovărăşia sa, iar când este departe, toţi să-i ducă dorul din cauza despărţirii.

64. DUMNEZEU TATĂL nu ia niciodată de la nimeni susţinerea credinţei, dacă acea fiinţă umană nu renunţă ea însăşi în prealabil la ea.

65. Luaţi aminte că datorită compasiunii Sale nesfârşite, DUMNEZEU TATĂL ignoră milioanele de fapte rele ce provin de la cei răi şi continuă să-i hrănească şi să-i lase în viaţă. El face în permanenţă aceasta, chiar şi atunci când ei nu bănuiesc că sursa existenţei lor în această lume este în realitate DUMNEZEU TATĂL.

66. Adevăratul căutător ce parcurge cu atenţie, aspiraţie şi perseverenţă o cale spirituală autentică nu va rămâne niciodată cu sufletul sau cu mâna goală. Sărmana fiinţă umană care părăseşte, până la urmă, cu sufletul şi cu mâna goală o cale spirituală autentică demonstrează într-un mod indirect, în felul acesta, că de fapt nu a fost perseverent, nu a avut aspiraţie şi nu a căutat cu adevărat.

67. Nimeni în afara celor răi şi demoniaci nu se poate eschiva cu îndârjire şi insolenţă de la respectarea legilor divine universale şi a poruncilor lui DUMNEZEU. Cei drepţi şi buni la suflet sunt cu toţii robii poruncilor pline de

înţelepciune ale lui DUMNEZEU.

68. Atunci când ne vine ceasul morţii, DUMNEZEU ne ia înapoi viaţa, şi atunci întreaga scenetă a existenţei noastre se termină.

69. În această lume a materiei (UNIVERSUL MATERIAL) în care trăim cu toţii, tot ceea ce răsare trebuie să apună şi tot ceea ce este născut trebuie până la urmă să moară. Tu nu ştii când va veni momentul în care vei respira pentru ultima oară înainte să-ţi dai duhul, aşa că ia aminte, căci nimic din ceea ce există în universul tău lăuntric sau în trupul tău nu trebuie să trezească în tine starea de mândrie.

70. Viaţa în această lume este trecătoare, nesigură şi temporară. Ştiind aceasta, nu fii niciodată mândru pentru că încă mai respiri. Viaţa ta ca fiinţă umană este trecătoare şi în plus, ea este scurtă şi nesigură. La scurt timp după momentul morţii, trupul acesta, de care mulţi dintre noi ne îngrijim excesiv de mult, se va întoarce în cele din urmă în ţărână şi apoi va deveni, în final, ţărână.

71. „Dincolo de ameninţările înfricoşătoare ale Iadului şi de speranţele îmbătătoare ale Paradisului, ceva este totuşi absolut sigur – această viaţă este scurtă şi în momentul morţii, descoperim că ea a zburat prin aer, întocmai ca o scânteie. Tot ceea ce este absolut sigur este

existenţa lui DUMNEZEU, iar restul sunt doar iluzii, aspecte efemere şi minciuni. Floarea cea minunată care odată a înflorit, moare apoi pentru totdeauna, atunci când este tăiată. Ştiind toate acestea, este tocmai de aceea necesar să profităm cât mai mult de fiecare ocazie favorabilă ce ni se oferă. Este minunat să nu ratăm niciodată binele pe care putem să îl facem aici şi acum, înainte să coborâm fiecare dintre noi în ţărână. După clipa morţii, în final, vom fi ţărână în ţărână şi undeva sub ţărână se va afla trupul nostru trecător. Atunci trupul nostru se va afla acolo în ţărână, fără vin, fără cântece, fără cântăreţi. Toate acestea le adresez acum tuturor acelora pe care i-am iubit cel mai mult şi care şi-au trăit aşa cum se cuvine viaţa, iar în cele din urmă, ei vor fi şi vor rămâne pentru noi toţi doar nişte amintiri minunate. Fiecare dintre ei şi-au băut paharul o dată sau chiar de mai multe ori înainte, şi apoi unul câte unul s-au dus dintre noi în Marea Linişte ca să se odihnească în lumea de dincolo.” (versuri de Omar Khayyam).

72. Cel înţelept nu se asociază niciodată cu cei răi, făţarnici şi falşi, iar oamenii răi, făţarnici şi falşi fug întocmai aşa cum fuge diavolul de tămâie de prezenţa omului foarte bun şi înţelept. În nebunia, răutatea şi rătăcirea lor, astfel de fiinţe umane perverse cred cu îndârjire că cel înţelept este un om fals şi rău. Pentru astfel de oameni rătăciţi, năuci, roşi de ură, de resentimente şi de îndoieli demoniace, care sunt nişte perverşi, totul

este răsturnat. În viziunea lor strâmbă, răsturnată şi bizară, binele este rău, iar răul, evident, este pentru ei un mare bine, pe care se grăbesc să îl îmbrăţişeze.

73. Răul cu răul şi binele cu binele se atrag întotdeauna şi, în mod tainic, se însoţesc.

74. Tot ceea ce se manifestă într-un mod clar şi evident nu mai are niciodată după aceea nevoie să fie dovedit. Manifestarea evidentă este şi rămâne întotdeauna pregnant edificatoare.

75. Gândurile, intenţiile, aspiraţiile şi dorinţele noastre se nasc, chiar şi atunci când nu bănuim aceasta, în focarul cel tainic al inimii. Ştiind aceasta, trebuie să avem în vedere că dacă acest focar (focarul cel tainic al inimii) este pur, atunci gândurile, intenţiile, aspiraţiile şi dorinţele noastre vor fi în mod spontan pure. Luaţi aminte, căci dacă focarul cel tainic al inimi noastre nu este pur, atunci devine cu uşurinţă posibil ca gândurile, intenţiile, aspiraţiile şi dorinţele noastre să fie impure şi viciate.

„Dacă voi credeţi în divina bunătate, în umila şi sublima bunătate, comoara pe care v-o las este binele pe care nu am avut timp să-l fac, cu toate că am aspirat să-l înfăptuiesc cu ajutorul lui DUMNEZEU. Pentru fiecare dintre voi rămâne suficient de mult bine de făcut, pe care puteţi începe chiar de astăzi să-l faceţi. Veţi descoperi în

felul acesta, cu o bucurie crescândă, că o mare parte din binele şi fericirea pe care le oferiţi celorlalţi, vi le dăruiţi, în simultaneitate, vouă înşivă. Tot la fel veţi putea face şi cu comoara iubirii fără de măsură. Veţi descoperi neîntârziat că fiecare val de iubire pe care îl dăruiţi celorlalţi este şi rămâne totodată al vostru, în veşnicie."

„Vă doresc să începeţi cât mai mulţi dintre voi să iubiţi intens, profund şi fără măsură. Vă doresc să vă contaminaţi cât mai mulţi dintre voi de nebunia divină care vă face să credeţi cu o tărie de nezdruncinat că lumea poate fi transformată rapid prin intermediul exemplelor proprii. Urmăriţi fiecare dintre voi să fiţi şi să deveniţi cât mai repede o fiinţă umană extraordinară, devenind totodată un exemplu viu pentru ceilalţi. Pentru a face să se trezească cât mai repede în ceilalţi adevărata fraternitate umană, fiţi voi înşivă mai mereu blânzi, iubitori, umili, plini de bunăvoinţă, drepţi, plini de compasiune, iertători, plini de simpatie faţă de cei admirabili şi minunaţi."

GRIEG